

Ellen G. White Estate

SOLII PENTRU TINERET

ELLEN G. WHITE

Solii pentru tineret

Ellen G. White

**Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Cuprins

Informații despre această carte	i
PREFAȚĂ	xvii
INTRODUCERE	19
1 - FORMAREA UNUI CARACTER PENTRU ETERNITATE	20
Un prieten credincios	21
Secțiunea I - PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU TINERI	23
2 - O CHEMARE PENTRU TINERI	24
Chemăți pentru un destin măreț	24
Fiți purtători de lumină	25
Nutriți gânduri mari	26
Chemarea pentru a se înrola	27
Trăsături esențiale de caracter	27
3 - SĂ CĂUTĂM SĂ-I FIM PLĂCUȚI	28
4 - STANDARDELE SUCCESULUI	29
Adevărata integritate	29
Consacrare deplină	30
Afirmă-ți libertatea	31
Predare deplină	31
Alegerea destinului	32
Întrebări cercetătoare	32
5 - ZILE PLINE DE OPORTUNITĂȚI	34
Felul de lucrători necesari	34
Sursa noastră de eficiență	35
Îndreptățirea lăuntrică	35
6 - ÎNĂLȚIMI CARE POT FI ATINSE	37
Religia — temelia vieții	37
Responsabilități înalte	38
Influența religiei	38
Administrarea talentelor noastre	39
Un ideal înalt de atins	40
Canale ale harului lui Dumnezeu	40
7 - STANDARDE ALE EFICIENȚEI	41
Calificarea pentru lucrare	41

Inteligența nu este evlavie	42
Instrumentul ales	43
8 - URCĂ PE ÎNĂLTIMI	44
Înaintare zilnică	44
Întâmpinarea de obstacole	44
9 - PARTENERIAT CU DUMNEZEU	46
Ajungând din ce în ce mai sus	46
Secțiunea a II-a - CONFLICTUL CU PĂCATUL	49
10 - SATANA, UN DUȘMAN PUTERNIC	50
Satana deghizat	50
Bătălia pentru fiecare suflet	51
11 - CARACTERUL CONFLICTULUI	53
Chemați să ne opunem puterilor răului	53
Ajutorul Spiritului Sfânt	54
Prețul victoriei	54
12 - EFORTUL SPECIAL AL LUI SATANA	56
Încrederea în sine este fatală	57
Încredere distrugătoare	57
Controlul minții	58
Cortina ridicată	59
13 - ISPITA NU ESTE O SCUZĂ PENTRU PĂCAT	60
14 - TĂRIA DE CARACTER	61
Prin puterea lui Dumnezeu	61
15 - TEMPLUL SUFLETULUI	63
Altare profanate	64
Degradarea prin îngăduirea senzualității	64
Ajutor în ispită	64
16 - NU SUNTEȚI AI VOȘTRI	66
Rezultatele deplinei consacrări	66
Toate puterile noastre Îi aparțin	67
Prețul unui suflet	67
Decizia la care suntem chemați	68
17 - ADEVĂRATA CONVERTIRE	69
Nu sentimente, ci o viață schimbată	69
Caracterul practic al religiei adevărate	70
Viața sfântită	70
Funiile lui Satana	71
18 - SFAT CĂTRE O FIICĂ RĂSFĂȚATĂ	72

Controlul imaginației	72
Supune-ți pasiunile și sentimentele	73
19 - ÎNTĂRIREA CARACTERULUI PRIN ÎNCERCARE	75
Curăția nu depinde de circumstanțe	76
Mai degrabă moarte decât dezonorare	77
20 - ÎMPOTRIVIRE ÎN FAȚA ISPITEI	78
Ocolii ispitele nenecesare	78
Datoria mai presus de înclinații	79
21 - NATURA ÎNȘELĂTOARE A PĂCATULUI	80
Cercetarea de sine	80
22 - UN AVERTISMENT ÎMPOTRIVA SCEPTICISMULUI	82
Pericolul asocierii cu scepticii	82
Încrederea în sine și orbirea	83
Nevoia de curaj moral	84
Furtuna se apropie	85
Dependența zilnică de Dumnezeu	86
23 - UN PUNCT SLAB	87
Controlul gândurilor	88
Secțiunea a III-a - CÂȘTIGAREA BIRUINȚEI	89
24 - ÎNAINTE ȘI ÎN SUS	90
Dumnezeu nu este irațional	91
Dezvoltă încrederea	91
Prețul victoriei	92
25 - DESĂVÂRȘIREA CARACTERULUI	94
Puneți-vă ținte înalte	94
Cultivă fiecare însușire plăcută a caracterului	95
Cererile Sale pot fi aduse la îndeplinire	95
Dependența noastră permanentă	96
26 - LUPTA CREDINȚEI	97
Credința trăită	97
Un conflict de o viață	98
27 - VICTORIA DOBÂNDITĂ	100
Credință și datorie	101
28 - CUM SĂ FII PUTERNIC	102
Priviți slava Lui	102
Bucurie prin căință	103
29 - VIATA DE BIRUINȚĂ	104
Influența dominante	105

30 - CREDINȚA VIE	106
Nu depindeți de sentimente	106
Contemplarea lui Hristos	107
Contemplarea lui Hristos	107
Schimbarea modului de a gândi	108
Sfîntirea — o lucrare zilnică	108
Să facem din religie o preocupare majoră	109
Sfîntirea, o experiență progresivă	110
Valoarea încercărilor	110
Locul ascuns al puterii	111
31 - UNIREA CU HRISTOS	112
Secțiunea a IV-a - SĂ UMBLĂM ÎN LUMINĂ	113
32 - CREȘTEREA ÎN HAR	114
Creșterea, necesară pentru statornicie	114
Examinarea inimii	115
Veghează și roagă-te	115
Posibilități nelimitate pentru bine	116
Predarea de sine	117
33 - ASEMĂNAREA CU LUMEA	118
Calea cea largă	118
Pregătirea pentru venirea lui Isus	119
Care este avantajul?	120
34 - EXPERIENȚA CREȘTINĂ AUTENTICĂ	122
Harul salvator	122
Primii pași	123
Deschideți calea pentru binecuvîntarea lui Dumnezeu ..	123
35 - AUTODISCIPLINA	125
Puterea autocontrolului	125
Controlul asupra spiritului	126
Nici o scuză pentru păcătuire	127
36 - O EXPERIENȚĂ VIE	128
Puterea crucii	128
Loialitate față de Hristos	129
Nevoia unei cunoașteri prin experiență	130
Frăția creștină	130
Religia nu este un sentiment	131
37 - CREDINCIOS ÎN CELE MAI MICI LUCRURI	133
Un caracter bine echilibrat	133

Credincioșie în viața de zi cu zi	134
38 - RESPONSABILITATE PENTRU LUMINĂ	136
39 - SERIOZITATEA TELULUI	137
Cooperarea cu Dumnezeu	137
Serviciu din toată inima	138
Valoarea concentrării	138
Cea mai înaltă motivație	139
Bucuria trainică	139
40 - EXERCITAREA VOINȚEI	141
Nesiguranță și îndoială	141
Putere prin supunerea voinței	141
Voința lui Dumnezeu unită cu voința omului	142
Un efort special este esențial	144
41 - ÎNDRUMARE DIVINĂ	145
42 - LUCRAREA TĂCUTĂ A DUHULUI SFÂNT	146
Dovada ajutorului divin	147
43 - LOCUIREA LUI HRISTOS ÎN NOI	148
Răspunsul Său la credința noastră	148
Modelați de dragostea Lui	148
Mărgăritarul de mare preț	150
44 - NEGAREA DE SINE	151
45 - CARACTERUL PE CARE DUMNEZEU ÎL APROBĂ	152
Este nevoie de efort perseverent	152
Influența prietenilor	153
Hristos, singura noastră speranță	153
46 - PREZENȚA CONTINUĂ A LUI HRISTOS	155
Secțiunea a V-a - PREGĂTIREA PENTRU O VIAȚĂ DE	
LUCRARE	157
47 - EDUCAȚIA CREȘTINĂ	158
Hristos, marele Învățător	158
48 - ADEVĂRATA EDUCAȚIE	160
Esențialul în educație	161
Cea mai înaltă educație	161
49 - NEVOIA UNEI EDUCAȚII CREȘTINE	162
Pregătindu-ne pentru servicii mai înalte	162
O educație atotcuprinzătoare	163
Cunoștință și autodisciplină	163
Împlinirea așteptărilor părinților	164

50 - EDUCAȚIE PENTRU VEȘNICIE	165
51 - O PREGĂTIRE PRACTICĂ	166
O educație echilibrată	166
Avantajul muncii folositoare	167
Învăță cum să gătești	168
În câmpul misionar	168
52 - DEVOTAMENTUL STUDENTULUI	169
Caracter și comportament	169
Valoarea disciplinei în școli	170
53 - OCAZIILE STUDENTULUI.....	171
Ajutându-i pe alții	171
Măreția lucrurilor esențiale	172
54 - PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU SLUJIRE	173
Consacră-ți îndemânarea în slujba lui Dumnezeu	173
Pregătirea pentru ceea ce va veni.....	174
Echilibrați de principii corecte.....	174
55 - DORINȚA DE DEZVOLTARE.....	176
56 - ADEVĂRATA ÎNȚELEPCIUNE.....	177
Biblia și știința.....	177
Învățătura lui Dumnezeu	178
57 - PUNETI-VĂ O ȚINTĂ ÎNALTĂ	180
Mențineți-vă personalitatea	180
O slujire din toată inima	181
Făcând cât mai mult în viață	182
Secțiunea a VI-a - SLUJIREA	183
58 - TINERII, CHEMAȚI SĂ FIE LUCRĂTORI	184
Lucrați prin credință	184
Chemați pentru a fi voluntari	185
59 - RESPONSABILITATE PENTRU CÂȘTIGAREA DE SUFLETE	186
60 - MĂRTURISIȚI PENTRU HRISTOS	187
Conversațiile noastre.....	187
Câștigând pe cei dragi	188
Stăruința	188
61 - LUCRAREA PERSONALĂ	190
62 - TINERII, CÂȘTIGĂTORI DE SUFLETE	191
Grija pentru alții	192
O lucrare de făcut	192

De unde să începem	193
Cea mai de succes cale	193
63 - DIFERITELE ASPECTE ALE SLUJIRII	195
Câștigarea eficienței	195
64 - O LUCRARE NEEGOISTĂ	196
65 - RĂSPALATA HĂRNICIEI	197
Binecuvântarea lucrării	197
Ajutor în cămin	198
Țesătura destinului	198
66 - DEMNITATEA MUNCII	200
Munca fizică în locul jocurilor	200
Exemplul lui Hristos	201
Leția hărniciei voioase	201
67 - SEMĂNAREA LÂNGĂ APE	203
Darul de a cânta	203
Lucrarea misionară medicală	203
68 - MAI MULTE DIRECTȚII DE SLUJIRE	205
Fiecare are locul său	205
Lucrarea Școlii de Sabat	205
Lucrarea biblică	206
Lucrarea de colportaj	206
Învățarea	207
Afacerile	207
Lucrarea medicală	208
Lucrarea de predicare	209
Lucrarea în misiuni străine	209
Slujire din partea tinerilor	210
69 - O LUCRARE PLĂCUTĂ	211
Cum să ne raportăm la greșeli	211
Cea mai înaltă lucrare	212
70 - CREDINCIOȘIA ÎN LUCRARE	213
Necredincioșia este înregistrată	213
Adevăratele motive în slujire	214
Secțiunea a VII-a - SĂNĂTATE ȘI EFICIENȚĂ	217
71 - ȘTIINȚA DE A TRĂI	218
Sănătate și autocontrol	218
Viața — o responsabilitate	219
72 - PĂSTRAREA SĂNĂTĂȚII	220

73 - SFINȚENIA SĂNĂTĂȚII	221
Relația dintre sănătate și clădirea caracterului	221
Necumpătarea degradează	222
A-ți fi propriul stăpân — o datorie	222
74 - O EDUCAȚIE ECHILIBRATĂ	223
75 - EDUCAȚIA OBTINUTĂ PE SEAMA SĂNĂTĂȚII	224
76 - ÎNSEMNUL NOBLEȚEI	225
Efectul obiceiurilor fizice asupra minții	225
Făuritori ai propriului destin	226
Cumpătarea răsplătită din belșug	227
Religia și sănătatea	227
Secțiunea a VIII-a - O VIAȚĂ DE DEVOTIUNE	229
77 - RUGĂCIUNEA, FORTĂREȚA NOASTRĂ	230
Cum să te rogi	230
Rugăciunea aduce putere	231
78 - PUTEREA RUGĂCIUNII	232
În legătură cu Infinitul	232
Fiecare rugăciune sinceră primește răspuns	233
79 - ATITUDINEA NOASTRĂ ÎN RUGĂCIUNE	234
80 - CREDINȚĂ ȘI RUGĂCIUNE	235
„Voi aveți totul deplin în El.”	235
81 - VALOAREA STUDIULUI BIBLIC	236
Lucrarea de mijlocire a lui Hristos	236
Lucrarea de mijlocire a lui Hristosh	237
Cea mai înaltă cultură	237
Biblia, cel mai mare învățător	239
82 - CERCETEAZĂ SCRIPTURILE PENTRU TINE	240
83 - EFORTURI PERSEVERENTE ÎN STUDIUL BIBLIEI	241
Deschiși la minte	241
Cunoașterea voinței lui Dumnezeu	242
Respectul în studiul Bibliei	242
84 - RĂSPLATA UNUI STUDIU BIBLIC STĂRUITOR	244
Biblia — un ghid	244
85 - BIBLIA CA EDUCATOR	245
Vocea Celui Veșnic	245
Adevărata filozofie a vieții	245
86 - RESPECTUL	247
Comportamentul în casa lui Dumnezeu	247

Comportamentul uşuratic faţă de lucrurile religioase . . .	248
87 - O SPERANŢĂ BINE ANCORATĂ	250
Secţiunea a IX-a - LECTURA ŞI MUZICA	251
88 - ALEGEREA LECTURII	252
Influenţa lecturilor dăunătoare	252
Duşmanii spiritualităţii	252
Cartea cărţilor	254
89 - EXEMPLUL EFESENILOR	255
Cărţile de magie de astăzi	255
Minte inaptă pentru gânduri solemne	256
Cărţi care conduc într-o direcţie greşită	256
Rupeţi vraja magiei lui Satana	257
90 - HRANĂ POTRIVITĂ PENTRU MINTE	258
Rezultatul lecturilor de ficţiune	258
Starea de ebrietate mintală	259
Remediul	260
Primii paşi în păcat	260
91 - BIBLIA, CEA MAI INTERESANTĂ CARTE	262
Caracterizarea păcatului	263
92 - VEGHEAŢI CU GRIJĂ CĂRĂRILE SUFLETULUI	264
Neghina şi grâul	265
93 - FORMAREA UNUI CARACTER CREŞTIN	266
Se recomandă o lectură selectivă	266
94 - REZULTATUL FICŢIUNII	269
95 - AVANTAJELE MUZICII	270
Muzica, un dar preţios	270
96 - UTILITATEA MUZICII	272
Un talent cu influenţă	272
În armonie cu muzicienii cerului	273
Dumnezeu laudat prin cântări	273
97 - O FOLOSIRE GREŞITĂ A MUZICII	274
Muzica, o putere spre bine	275
Secţiunea a X-a - ISPRĂVNICIA	277
98 - LECŢII DE ECONOMIE	278
Economisiţi pentru misiuni	278
Tăgăduirea de sine	279
Folosirea corectă a talanţilor	279
Nu există timp de pierdut	280

Răsplata sacrificiului	280
99 - SPIRITUL DE SACRIFICIU	282
Semnele harului în inimă	282
100 - ZECIMEA	283
Recunoașterea lui Dumnezeu ca Stăpân	284
Apartine lui Dumnezeu	284
101 - „CINSTEȘTE PE DOMNUL CU AVERILE TALE”	285
Comori în ceruri	285
Fără scuză	286
Zecimea	286
102 - RESPONSABILITATEA INDIVIDUALĂ	288
Valoarea banilor	289
103 - DARURILE DE SĂRBĂTORI	290
Păcatul îngăduinței de sine	290
Daruri pentru Dumnezeu	291
104 - ECONOMIA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE	292
Tăgăduirea de sine Îi este plăcută lui Dumnezeu	293
Dragostea de etalare	293
Simplitatea puritană	294
105 - SATISFACEREA EULUI	295
O formă de idolatrie	295
Lucrurile importante pe primul loc	295
Datoria de a tăgădui eul	297
Repetarea în a face fotografii	297
106 — ECONOMIE ȘI GENEROZITATE	298
Uși deschise pentru a fi de folos	298
Strângeți firimiturile	299
Cum să economisim	300
Secțiunea a XI-a - VIATA DE FAMILIE	301
107 - UN CĂMIN CREȘTIN	302
108 - CREDINCIOȘIE ÎN ÎNDATORIRILE CASNICE	303
109 - RELIGIA ÎN CĂMIN	304
Vorbirea lipsită de amabilitate în cămin	304
Căminul — o parabolă	305
110 - CĂMINUL — O ȘCOALĂ	306
Îndatoririle zilnice	306
Răsplata mamei	306
Ce poate face educația în cămin	307

111 - RESPECT ȘI DRAGOSTE PENTRU PĂRINȚI	308
Un destin prin ascultare	308
112 - O BINECUVÂNTARE ÎN CĂMIN	310
Ascultarea de părinți	310
113 - FORMAREA CARACTERULUI ÎN CĂMIN	312
Faceți-i fericiți pe părinți	312
Putere pentru luptă	313
Irascibili la restricții	314
Responsabilitate individuală	314
Îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos	314
114 - TINERII TREBUIE SĂ POARTE RESPONSABILITĂȚI	315
Făcând un cămin fericit	315
115 - CEASUL DE ÎNCHINARE	317
116 - OSPITALITATEA CREȘTINĂ	318
Secțiunea a XII-a - ÎMBRĂCĂMINTE ȘI PODOABE	319
117 - ELEMENTE ÎN FORMAREA CARACTERULUI . .	320
Adevărata împodobire	320
Aspectul exterior	321
Mărturisirea	322
Religia judecată după îmbrăcămintă	322
118 - ÎMBRĂCĂMINTEA ȘI CARACTERUL	323
Atitudinea față de modă	323
119 - ÎMBRĂCĂMINTEA ADECVATĂ	325
Economie în îmbrăcămintă	325
Calitate și bun-gust	325
Sănătate și curăție	326
Grația și frumusețea naturală	326
120 - INFLUENȚA ÎMBRĂCĂMINTEI	327
121 - SIMPLITATEA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE	328
O cursă întinsă poporului lui Dumnezeu	328
Nevoia de reformă	329
Împodobirea interioară	330
122 - IDOLATRIA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE	332
123 - ADEVĂRATA PODOABĂ	333
Urmând lumea	333
Secțiunea a XIII-a - RECREERE ȘI DISTRACTIE	335
124 - VALOAREA RECREERII	336

Recreerea creștină	336
Dragostea de frumos	337
Maestrul-Artist	338
Nepregătiți pentru a rezista ispitei	339
125 - DRAGOSTEA DE PLĂCERI LUMEȘTI	340
Calea înțelepciunii	340
Credincioșie în lucruri mărunte	342
Dorințe neîmplinite	342
Ocazii de a mărturisi	342
126 - CUVINTE DE SFAT	344
127 - DISTRACTII PERICULOASE PENTRU TINERI	346
Un veac nefast	346
Un timp de încercare pentru tineri	347
Despărtirea de lume	348
Făgăduințe pentru tineri	349
128 - STABILIREA UNOR PRINCIPII CORECTE ÎN INIMA TINERILOR	351
Relaxare și amuzament	351
Obținerea de plăceri nevinovate	352
Recreerea prin lucrare misionară	353
129 - INFLUENȚE NESFINTE LA LUCRU	354
130 - BUCURIA ÎN RELIGIE	355
Exemplul lui Isus	356
131 - RECREEREA CREȘTINĂ	357
Principii contrastante	357
132 - ÎNTÂLNIRI DE SOCIETATE	359
Descoperirea lipsei de spiritualitate	359
Influente subtile	360
Antidotul pentru frivolitate	361
Întâlnirile de societate	362
133 - CUM SĂ NE PETRECEM VACANȚELE	363
Sursele creștine ale plăcerii	364
134 - SOCIETĂȚILE LITERARE	365
135 - DANSUL	368
Pe cărarea desfrâului	369
Pericolul distracțiilor	369
Călăuziți de principii	370
Secțiunea a XIV-a - RELAȚIILE SOCIALE	371

136 - SOCIABIL PENTRU A SALVA	372
Anturajul influențează destinul	373
137 - SOCIABILITATEA ȘI POLITETEA CREȘTINĂ ..	374
138 - PRINCIPII CĂLĂUZITOARE	376
Fiul risipitor	376
Invitația plină de har a lui Dumnezeu	377
Înconjurați de mila lui Dumnezeu	378
139 - INFLUENȚA ANTURAJULUI	379
Măsura puterii	380
Demni de încredere și credincioși	382
140 - INFLUENȚA	383
Responsabilitatea noastră	383
141 - ALEGEREA PRIETENILOR	385
142 - REGULA DE AUR	386
143 - ADEVĂRATUL RAFINAMENT	387
Nevoia de adevărată curtoazie	387
Alegerea tovarășilor	388
144 - RESPINGEREA PRIETENIILOR LUMEȘTI.....	389
Cuvintele noastre, un izvor de ajutor	389
Influența noastră	390
145 - DISCUȚII DESPRE LUCRURILE CEREȘTI.....	391
Motivele standardelor scăzute	391
Nevoia de a căuta lucrurile cerești	392
Un proces puternic de sfințire	393
146 - SEMĂNAREA SEMINTELOR SĂLBATICE.....	394
Ispita	394
Amuzamentele deșarte nu aduc adevărata fericire.....	395
147 - VIZITATORII NECREDINCIOȘI	397
Secțiunea a XV-a - CURTENIA ȘI CĂSĂTORIA	399
148 - DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ	400
Căutați sfat	400
Alegerea partenerilor	401
149 - FORME GREȘITE DE CURTENIE*	402
Influența asupra experienței religioase	402
Căsătoriile timpurii	403
150 - LOGODNE CU NECREDINCIOȘI	404
Probe pentru dragoste	404
Rezultatele neascultării	405

O logodnă ruptă	406
Judecata matură — un lucru esențial	406
151 - NEVOIA DE SFAT ȘI CĂLĂUZIRE	407
Un ghid desăvârșit	407
Comportamentul onorabil	408
Nevoia de o judecată sănătoasă	410
Trebuie să cereți sfatul părinților	410
Comportamentul față de mamă, un test	411
Impulsurile nu sunt relevante	412
Dragostea divină	413
152 - CĂSĂTORIA PREMATURĂ	414
Pericolul prieteniiilor premature	414
153 - CĂSĂTORII ÎNTELEPTE ȘI NEÎNTELEPTE	415
Un jug nepotrivit	415
Prietenie potrivită	416
Căsătoriile făcute în grabă	416
Influențat de Satana pentru căsătorie	416
154 - PRIVILEGIUL CĂSĂTORIEI	418
Pasiune nesfântă	418
Călcarea legilor sănătății și ale modestiei	419
Disprețuirea sfaturilor	419
Caracteristicile iubirii adevărate	420
Căutarea călăuzirii divine	420
155 - RESPONSABILITĂȚILE CĂSĂTORIEI	422
156 - JUDECATA SĂNĂTOASĂ ȘI AUTOCONTROLUL ÎN CĂSNICIE	423
Să privim înainte	423
Înfrânarea pasiunii	423
Nevoia de autocontrol	424
157 - EXEMPLUL LUI ISAAC	425

PREFAȚĂ

În vremurile de demult, când Ierusalimul urma să fie reconstruit, profetul a auzit într-o viziune un mesager ceresc spunându-i altuia: „Grăbește-te și vorbește acestor tineri”. Așa că, și în aceste ultime zile, tinerilor bărbați și femei ai mișcării advente le-a fost dat să joace un rol important în drama sfârșitului istoriei acestui pământ.

„Domnul a hotărât ca tineretul să constituie mâna Sa dreaptă.”
— 7 T 64

„Cu o așa armată de lucrători ca tinerii noștri, bine antrenati, înzestrați cu putere, curând mesajul crucificării, al înălțării și al apropiatei reveniri a Mântuitorului va putea fi purtat în întreaga lume, cât mai grabnic!” — Ed. 271

Astfel de mesaje au fost transmise tineretului acestei mișcări, prin Spiritul Profetic, încă de la începuturile lucrării noastre. Instrumentul ales de Dumnezeu pentru manifestarea acestui dar, Ellen G. White, a fost o tânără de numai șaptesprezece ani, atunci când și-a început lucra-rea. Ea a cunoscut luptele copilăriei și ale tinereții cu puterile întunericului și, de asemenea, viața de biruință în Hristos. Multe solii de instruire, mesaje de simpatie, muștrare și încurajare, scrise de pana ei, au fost adresate direct tinerilor. Aceste solii au îndreptat întotdeauna mintea tinerilor către Hristos și Cuvântul Său, ca unică sursă de putere în formarea unor caractere creștine nobile, și au ajutat la cultivarea spiritului de consacrare care i-a caracterizat pe atât de mulți dintre tinerii noștri.

Soliile care sugerau ca tinerii să fie organizați în grupuri și societăți, în scopul de a lucra pentru Hristos, au fost transmise în 1892 și 1893. În urma acestor sugestii s-a dezvoltat Societatea Tinerilor Voluntari și Misionari, care s-a dovedit a fi o putere înălțătoare și, în același timp, un sprijin susținut în viața tinerilor din mișcarea adventistă din întreaga lume.

În răstimpul îndelungat în care Ellen White a scris pentru tineri, soliiile sale au fost publicate în cărți; multe articole au apărut în *Îndrumătorul tinerilor (Youth's Instructor)*, iar în alte locuri nu au

fost păstrate într-o formă organizată. Aceste sfaturi sunt o moștenire prețioasă și ar trebui să fie în mâinile tuturor tinerilor noștri de astăzi. De aceea, Departamentul Misionarilor Voluntari al Conferinței Generale a revăzut toate scrierile lui Ellen White de la începutul lucrării sale și a selecționat soliile care se refereau la soluționarea problemelor tinerilor noștri. Deși nu a fost întotdeauna posibil să se păstreze tot articolul, a fost exercitată o grijă deosebită pentru a face acele selecții care să redea cu claritate și exactitate ideea autoarei cu privire la subiectul tratat. Pentru a se realiza o îmbinare echilibrată a sfaturilor, am inclus mult material prezentat deja sub forma unor cărți, dar care nu a fost distribuit tinerilor de pretutindeni.

Munca de adunare și aranjare a articolelor cuprinse în acest volum a fost finalizată de comun acord între Patrimoniul Publicațiilor Ellen White și secretarii Departamentului Misionarilor Voluntari al Conferinței Generale. Prin eforturile susținute, făcute de Southern Publishing Association, această solie este transmisă mai departe într-o formă atractivă. Sperăm ca interesul tinerilor noștri pentru această carte să-i conducă la un studiu atent al tuturor soliilor care au fost transmise bisericii rămășiței prin Spiritul Profetic.

Rugăciunea noastră cea mai fierbinte și stăruitoare este ca aceste solii să reprezinte o putere reală pentru tinerii mișcării advente din întreaga lume, în încercarea de perfecționare și cizelare a caracterului creștin, și să dea un nou și impetuos impuls de ascultare, pentru încheierea și desăvârșirea măreței noastre misiuni — „mesajul advent pentru întreaga lume în această generație”

M.E. Kern
Secretarul *Departamentului*
Misionarilor Voluntari al Conferinței Generale

INTRODUCERE

[2]

1 - FORMAREA UNUI CARACTER PENTRU ETERNITATE

Am un interes profund pentru tineri și cea mai mare dorință a mea este să-i văd străduindu-se să-și perfecționeze caracterele creștine, căutând ca prin studiu plin de râvnă și rugăciune stăruitoare să dobândească acea pregătire esențială pentru a sluji cu demnitate cauza lui Dumnezeu. Sper și îmi doresc din tot sufletul să-i văd ajutându-se unul pe celălalt să atingă un nivel mai înalt al experienței creștine.

Hristos a venit să ne învețe pe noi, familia umană, care este calea spre mântuire și a făcut ca această cale să fie atât de netedă și clară, încât și un copilăș să poată merge pe ea. Hristos le poruncește urmașilor Săi să meargă înainte pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu; și dacă vor urma zilnic îndrumările Sale, vor învăța că lucrarea Sa este pregătită la fel ca venirea dimineții.

Ați privit soarele înălțându-se și zorile revărsându-se peste pământ și cer. Puțin câte puțin, licărirea crește până când soarele apare; apoi lumina crește constant, tot mai puternică și mai clară până când este atinsă deplina măreție a miezului zilei. Aceasta este o ilustrare frumoasă a ceea ce Dumnezeu dorește să facă pentru copiii Săi, în procesul de perfecționare a experienței lor creștine. Umblând zi de zi în lumina pe care El ne-o transmite, în ascultare supusă și de bunăvoie față de toate poruncile Sale, experiența noastră [15]¹ *Cifrele din paranteze drepte indică sfârșitul paginii din original.* va crește și se va extinde până când vom ajunge la statura deplină de bărbați și femei în Isus Hristos.

Tinerii au nevoie să păstreze mereu înaintea lor calea pe care a urmat-o Hristos. La fiecare pas, aceasta a fost o cale a biruinței. Hristos nu a venit pe pământ ca un împărat care să conducă toate națiunile. El a venit ca un om umil, ca să fie ispitit și să biruie ispita, pentru a merge înainte, așa cum trebuie să facem și noi pentru a-

---

¹ *Cifrele din paranteze drepte indică sfârșitul paginii din original.*

L cunoaște pe Dumnezeu. Studiind viața Lui, vom învăța cât de mult face Dumnezeu pentru copiii Săi, prin Fiul Său. Vom învăța că, oricât de mari ar fi încercările noastre, ele nu pot depăși ce a îndurat Hristos, pentru ca noi să putem cunoaște calea, adevărul și viața. Printr-o viață în conformitate cu exemplul Său, ne vom arăta aprecierea față de sacrificiul pe care El l-a făcut în favoarea noastră.

Tinerii au fost răscumpărați cu un preț infinit: sângele Fiului lui Dumnezeu. Gândiți-vă la sacrificiul Tatălui de a-I permite Fiului Său să facă acest sacrificiu. Gândiți-vă la ce a renunțat Hristos când a părăsit curțile cerești și tronul împărătesc pentru a-Și da viața, o jertfă zilnică pentru oameni. El a îndurat rușine și batjocuri. A suportat toate insultele și bătaia de joc pe care oameni plini de răutate le-au putut îngrămădi asupra Lui. Și, după ce Și-a îndeplinit misiunea de pe pământ, a suferit moartea pe cruce. Gândiți-vă la suferințele pe care le-a îndurat pe cruce — cuiile pătrunzându-I în mâini și picioare, batjocura și [16] ocară din partea celor pe care El venise să-i salveze —, gândiți-vă la fața ascunsă a Tatălui Său. Dar, trecând prin toate acestea, Hristos a făcut posibil ca toți cei care doresc să poată avea o viață comparabilă cu a lui Dumnezeu.

Un prieten credincios

Atunci când S-a înălțat la Tatăl, Hristos nu Și-a lăsat urmașii fără ajutor. Spiritul Sfânt, ca reprezentant al Său, și ființele cerești, ca îngeri păzitori, sunt trimiși pentru a da ajutor celor care, în ciuda marilor greutăți, duc lupta cea bună a credinței. Aduceți-vă aminte întotdeauna că Isus este ajutorul vostru. Nimeni nu înțelege la fel de bine ca El particularitățile caracterelor voastre. El veghează asupra voastră și, dacă sunteți dispuși să fiți călăuziți de El, va împrăști în jurul vostru o influență benefică, ce vă va da posibilitatea să faceți voia Lui în toate.

În această viață, noi ne pregătim pentru viața viitoare. În curând, va fi o mare reexaminare, în care fiecare suflet care caută să-și desăvârșească un caracter creștin trebuie să suporte testul întrebărilor cercetătoare ale lui Dumnezeu: Ați fost voi un exemplu demn de urmat pentru alții? Ați vegheat asupra sufletelor ca unii care trebuie să dea socoteală de aceasta? Oștirea cerească manifestă interes pentru tineri și este extrem de dornică să treceți cu bine încercarea,

ca să puteți să auziți aceste cuvinte de aprobare: [17] „Bine, rob bun și credincios. . . Intră în bucuria Stăpânului tău.”

- [3] Fie ca tinerii să-și aducă aminte că trebuie să-și formeze caractere pentru veșnicie aici și acum și că Dumnezeu așteaptă ca ei să facă totul foarte bine. Fie ca persoanele cu mai multă experiență să vegheze asupra celor mai tineri, iar atunci când văd că sunt ispitiți, să-i ia deoparte și să se roage cu și pentru ei. Domnul va vedea recunoașterea din partea noastră a sacrificiului de neprețuit al lui Hristos pentru noi în interesul pe care-l vom arăta în mântuirea celor pe care El a venit să-i salveze. Dacă tinerii Îl vor căuta pe Dumnezeu, El va face ca strădaniile lor să fie eficiente. — Ellen G. White, YI, 21 noiembrie 1911.

Secțiunea I - PLANUL LUI DUMNEZEU [4] PENTRU TINERI

„Pentru ca lucrarea să poată înainta în toate direcțiile, Dumnezeu cheamă tinerețea plină de vigoare, zel și curaj. El i-a ales pe tineri să ajute la înaintarea cauzei Sale. Pentru ca să facă planuri cu mintea limpede și să execute cu o mână curajoasă, este nevoie de întreaga lor energie. Tinerii și tinerele sunt invitați să-și predea puterea tinereții lor lui Dumnezeu, ca, prin exersarea puterilor lor, prin gânduri pline de agerime, istețime și acțiuni viguroase, ei să poată aduce slavă lui Dumnezeu și salvarea pentru aproapele lor.” GW 67

2 - O CHEMARE PENTRU TINERI

Dumnezeu dorește ca tinerii să devină bărbați și femei plini de seriozitate, pentru a fi pregătiți să acționeze în nobila Sa lucrare și pentru a fi capabili să poarte responsabilități. Domnul cheamă oameni tineri, cu inimi neîntinate, puternici, curajoși și hotărâți să lupte bărbătește în bătălia ce le stă înaintea, prin care Îl pot proslăvi pe Dumnezeu și pot fi o binecuvântare pentru omenire. Dacă tinerii ar studia Biblia, dacă și-ar calma dorințele impetuoase și ar asculta vocea Creatorului și a Mântuitorului lor, nu numai că ar fi în pace cu Dumnezeu, dar ar descoperi că sunt înnobilați și cultivați. Ar fi în interesul tău veșnic, tânărul meu prieten, să dai atenție sfaturilor din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că ele au o importanță inestimabilă pentru tine.

Te sfătuiesc să fii înțelept și să iei în considerare care ar fi rezultatul unei vieți trăite la întâmplare, o viață necontrolată de Spiritul lui Dumnezeu. „Nu vă înșelați: Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea.” De dragul sufletului tău, de dragul lui Hristos, care S-a dat pe Sine pentru a te salva pe tine de la dezastru, oprește-te asupra punctului de plecare, în care hotărăști ce vei face în viață, și cântărește bine responsabilitățile, oportunitățile și posibilitățile tale. Dumnezeu ți-a dat o șansă de a împlini un destin măreț. Influența ta poate spune despre adevărul lui Dumnezeu. Poți fi conlucrător cu Dumnezeu în marea lucrare de răscumpărare a oamenilor. . . [21]

Chemați pentru un destin măreț

O, dacă tinerii ar putea aprecia destinul măreț la care sunt chemați! Chibzuiți bine asupra cărărilor pașilor voștri. Începeți-vă lucrarea cu scopuri înalte și sfinte și fiți hotărâți ca, prin puterea harului lui Dumnezeu, să nu vă abateți de la cărarea cea dreaptă. Dacă începeți să mergeți într-o direcție greșită, fiecare pas va fi pre-

sărat cu pericole și dezastre și, dacă veți continua, vă veți abate de la cărarea cea dreaptă a adevărului, siguranței și succesului. Aveți nevoie ca mintea să vă fie întărită și energiile voastre morale să fie înviorate de puterea divină.

Cauza lui Dumnezeu reclamă cele mai înalte performanțe ale unei ființe și, în multe câmpuri de activitate, este nevoie urgentă de tineri cu calificări literare. Este nevoie de oameni în care te poți încrede că vor trudi pe ogoarele întinse, care acum sunt gata pentru seceriș. Tinerii cu calități obișnuite, care s-au consacrat întru totul Domnului, care nu sunt corupți de viciu și necurății, vor fi încununați de succes și vor avea posibilitatea de a face o lucrare măreată pentru Domnul. Fie ca tinerii să dea atenție avertismentelor și să fie cu mintea trează.

Cât de mulți tineri și-au risipit puterea dată de Dumnezeu în nimicuri și petreceri fără rost! Cât de multe povestiri dureroase am auzit despre tineri care nu au devenit altceva decât niște epave umane, din punct de vedere mintal, moral și fizic, din cauza tolerării viciului! Constituția lor fizică este ruinată și utilitatea vieții lor este risipită datorită îngăduirii plăcerilor păcătoase. [22]

Vă sfătuiesc pe voi, tinerii de astăzi, lipsiți de griji și nepăsători, convertiți-vă și deveniți împreună-lucrători cu Dumnezeu. Faceți ca îndeletnicirea vieții voastre să fie binecuvântarea și salvarea altora. Dacă veți căuta ajutor la Dumnezeu, puterea Lui lucrând în voi va doborî toate tendințele opozante și veți deveni sfințiți prin adevăr. Păcatul este prezent printre tinerii de astăzi într-o proporție alarmantă, dar scopul pentru care să faceți tot ce puteți să fie acela de a salva suflete din puterea lui Satana.

Fii purtători de lumină

Purtați lumina oriunde v-ați afla; arătați că aveți puterea soliei, că nu sunteți o persoană indecisă, ce poate fi ușor influențată de agenții celui rău. Nu cedați cu dragă inimă sugestiilor celor care Îl dezonoarează pe Dumnezeu, ci mai degrabă căutați să îndreptați, să corectați și să salvați suflete din mâna celui rău.

Apelați la rugăciune, convingeți în numele blândeții și al umilinței de caracter pe cei care se opun. Un suflet salvat din păcat și adus sub stindardul lui Hristos vă va aduce bucurie în ceruri și va

pune o stea în coroana voastră de sărbătoare. Un suflet salvat, prin influența sa pozitivă, va aduce alte suflete la cunoștința mântuirii și astfel lucrarea se va multiplica și numai dezvăluirile din ziua judecății vor arăta extinderea manifestării acestei lucrări.

[6] Nu ezitați să lucrați pentru Domnul, deoarece credeți că nu veți putea face mare lucru. Faceți acel puțin cu credincioșie, pentru că Dumnezeu va lucra alături de eforturile voastre. El va scrie numele vostru în Cartea vieții ca pe unul care este valoros și care merită să între în bucuria Domnului. Să-L implorăm cu stăruință pe Dumnezeu ca lucrătorii să se ridice spre a acționa în câmpurile albe, gata de seceriș; căci mare este secerișul și puțini sunt secerătorii. . . [23]

Nutriți gânduri mari

Tinerii ar trebui să aibă gânduri mari, planuri înțelepte, pentru a fructifica cele mai multe dintre șansele ce li se oferă, dând dovadă de aceeași inspirație și același curaj care i-au animat pe apostoli. Ioan spune: „V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău”. Un standard înalt este pus înaintea tinerilor și Dumnezeu îi invită să vină și să lucreze efectiv în serviciul Său. Tinerii cu inima dornică după adevăr, care doresc să fie elevi la școala lui Hristos, pot face o lucrare extraordinară pentru El, numai dacă dau atenție comenzii Căpitanului așa cum răsună peste veacuri, până în timpurile noastre: „Fiți oameni, întăriți-vă”.

Voi ar trebui să fiți oameni care vor umbla în umilință cu Domnul, care vor sta înaintea Lui cu firea nouă pe care El le-o va da, liberi de necurăție, liberi de orice contaminare, de senzualitatea care corupe această vârstă. Voi trebuie să fiți oameni care disprețuiesc falsitatea și slăbiciunea, care vor avea curajul să susțină adevărul, să fie curajoși, să țină ridicat stindardul pătat de sânge al Prințului Emanuel. Talentele voastre se vor dezvolta, dacă le folosiți pentru Domnul, și vor fi considerate prețioase de către El, care le-a cumpărat cu un preț nemăsurat. Nu stați, neglijând să faceți ceva, pur și simplu pentru că nu puteți face ceva spectaculos, ci faceți orice găsec mânăile voastre să facă, tot mai aproape de perfecțiune și cu toată puterea. . .

Chemarea pentru a se înrola

Hristos cheamă voluntari pentru a se înrola sub flamura Sa și ca să poarte stindardul crucii înaintea [24] lumii. Biserica tânjește după ajutorul tinerilor care vor răspândi o mărturie curajoasă, care vor trezi cu zelul lor fervent energiile amorțite ale poporului lui Dumnezeu, crescând astfel puterea bisericii în lume. Sunt căutați tineri care să reziste tentațiilor lumesti și care să-și ridice vocea pentru a avertiza împotriva primilor pași în direcția imoralității și a viciului.

Dar tinerii care Îl vor servi pe Dumnezeu și se vor consacra lucrării Sale trebuie mai întâi să-și curețe templul sufletului de necurăție și să-L încoroneze pe Hristos în inima lor; astfel vor putea să depună efort în munca lor de creștini și să manifeste zel în a-i convinge pe oameni să se împace cu Hristos. Nu vor răspunde tinerii noștri invitației lui Hristos: „Iată-mă, trimite-mă”? Tinerilor, ieșiți înaintea și identificați-vă ca împreună-lucrători cu Hristos, ridicați lucrarea de unde a lăsat-o El și continuați-o până la încheierea ei. — RH, 16 iunie 1891

Trăsături esențiale de caracter

Dumnezeu nu le poruncește tinerilor să aibă mai puține aspirații. Elementele de caracter care-l fac pe un om plin de succes și onorat printre oameni — dorința de nestăpânit după un bine cât mai mare, voința neînfricată, eforturi extenuante, perseverență neobosită — nu trebuie strivite sau anihilate. — PP 602 [25]

3 - SĂ CĂUTĂM SĂ-I FIM PLĂCUȚI

Dumnezeu are o lucrare specială de făcut pentru fiecare individ în parte. Când vedem răutatea acestei lumi scoasă la lumină în sălile de judecată și publicată în ziare, să ne apropiem mai mult de Dumnezeu și, printr-o credință vie, să ne prindem de făgăduințele Sale, pentru ca harul lui Hristos să se poată manifesta în noi. Noi putem avea o influență puternică în lumea aceasta. Dacă puterea convingătoare a lui Dumnezeu e cu noi, vom fi în stare să conducem la convertire suflete care sunt în păcat.

Simplitatea noastră va realiza multe în această lucrare. Nu ar trebui să încercăm să atingem poziții înalte sau să câștigăm premiile oamenilor. Ținta noastră nu ar trebui să fie aceea de a deveni cei mai mari. Ar trebui să avem ochi numai pentru gloria lui Dumnezeu. Ar trebui să lucrăm cu toată inteligența pe care ne-a dat-o El, plasându-ne în calea luminii, astfel încât harul Său să vină asupra noastră, să ne modeleze și să ne cizeleze, pentru a ne asemena cu Divinitatea. Cerul așteaptă să-și reverse cele mai bogate binecuvântări asupra celor care s-au consacrat în slujba lui Dumnezeu în aceste ultime zile ale istoriei pământului. Vom fi testați și încercați; vom fi chemați să petrecem nopți de veghe; să petrecem aceste timpuri în rugăciuni stăruitoare către Dumnezeu, pentru ca El să ne dea înțelegere și o minte ageră, ca să discernem care sunt privilegiile noastre. — RH, 1 aprilie 1909 [26]

4 - STANDARDELE SUCCESULUI

[8]

„Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.” Mulți dintre tinerii noștri nu simt nevoia să-și întărească puterea prin exerciții riguroase, să facă totul cât mai bine în orice timp și în orice circumstanță. Ei nu au frica de Domnul înaintea ochilor și gândurile lor nu sunt curate și cultivate.

Tot cerul este conștient de fiecare gând și acțiune. Acțiunile voastre pot trece neobservate de colaboratorii voștri, dar ele sunt deschise inspecției îngerilor. Îngerii sunt însărcinați să dea ajutor celor ce se străduiesc să învingă orice obicei rău și să stea departe de înșelăciunile lui Satana.

Adevărata integritate

Puterea micilor acțiuni rele, a micilor inconsecvențe, care modelează caracterul, nu este evaluată așa cum ar trebui. Cele mai mărețe și înalte principii ne sunt descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu. Ele ne sunt date pentru a întări fiecare efort pe care-l facem în direcția bună, pentru a controla și păstra echilibrul minții noastre, pentru a ne conduce să aspirăm la atingerea unui standard înalt.

În istoria lui Iosif, a lui Daniel și a tovarășilor săi, vedem cum lanțul de aur al adevărului îi poate lega pe tineri de tronul lui Dumnezeu. Ei nu puteau fi ispitiți să se abată de la cursul lor integru. Ei au prețuit favoarea lui Dumnezeu mai presus de favorurile prinților și prințeselor și Dumnezeu i-a iubit și a întins scutul Său peste ei. Datorită integrității lor [27] pline de credincioșie, datorită hotărârii lor de a-L onora pe Dumnezeu mai presus de orice putere pământească, Dumnezeu i-a onorat înaintea oamenilor într-un mod deosebit. Ei au fost onorați de Domnul Dumnezeu, a cărui putere este peste întreaga creație a mâinilor Sale, sus în ceruri sau jos pe pământ. Acestor tineri nu le era rușine să-și manifeste adevăratele opinii. Chiar la curtea regelui, prin cuvintele, obiceiurile și practicile lor, ei și-au mărturisit credința în Domnul Dumnezeu din ceruri. Ei au refuzat

să se plece în fața vreunui ordin pământesc, care i-ar fi distras de la închinarea și onorarea lui Dumnezeu. Ei au avut putere din ceruri să mărturisească legătura lor cu Dumnezeu.

Ar trebui să fiți pregătiți să urmați exemplul acestor tineri nobili. Nu vă rușinați niciodată de convingerile voastre; exprimați-le atât înaintea oamenilor, cât și a îngerilor. Nu vă lăsați dominați de o falsă modestie sau de o falsă prudentă, care vă sugerează un curs al acțiunii contrar acestor sfaturi. Prin cuvinte alese și consecvența acțiunilor, prin calitățile voastre, printr-o evlavie adevărată, mărturișiți-vă credința, fiind hotărâți asupra faptului că Hristos trebuie să ocupe tronul din templul sufletului vostru, și puneți-vă talentele fără rezerve la picioarele Lui, pentru a fi angajați în serviciul Său.

Consacrare deplină

Pentru binele vostru prezent și veșnic este cel mai bine să faceți un legământ cu ceea ce este drept și adevărat, pentru ca oamenii să vă cunoască poziția. Mulți nu sunt total angajați în cauza lui Dumnezeu și poziția lor oscilantă este ea însăși o sursă de slăbiciune și o piatră de poticnire pentru alții. Fără principii stabilite și fără consacrare, cum sunt mulți dintre aceștia, [28] valurile ispitei îi atrag departe de ceea ce știu că este bine și ei nu fac încercări ferme de a înfrânge fiecare rău și de a-și perfecționa, prin îndreptățirea lui Hristos, un caracter cinstit, corect și chiar desăvârșit.

Lumea are dreptul să știe exact la ce se poate aștepta de la fiecare ființă umană dotată cu inteligență. Acela care este întruchiparea unui adept al principiilor oneste va fi o forță vie asupra semenilor săi și îi va influența și pe alții prin creștinismul său. Mulți nu realizează și nu apreciază cât de mare este influența fiecăruia în ceea ce privește binele sau răul. Fiecare învățăcel ar trebui să înțeleagă că principiile pe care le adoptă devin un mod de a trăi, o influență modelatoare asupra caracterului. Cel care-L acceptă pe Hristos ca Mântuitor personal va iubi pe Isus și pe toți aceia pentru care El a murit, căci Hristos va fi în el ca un izvor de apă care țâșnește în veșnicie. El se va consacra fără rezervă păzirii poruncilor lui Hristos.

Afirmă-ți libertatea

Adoptă o lege în viața ta, astfel ca nici o ispită sau alt interes să nu te întoarcă de la onorarea lui Dumnezeu, pentru că El „atât de mult a iubit lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Pentru că sunteți agenți morali liberi, răscumpărați printr-un preț infinit, Dumnezeu vă cheamă să vă afirmați libertatea și să vă angajați puterea dată de Dumnezeu ca oameni liberi ai Împărăției lui Dumnezeu. Nu mai stați sub sclavia păcatului, ci, supuși fideli ai Împăratului împăraților, dovediți-vă loialitatea față de Dumnezeu. [29]

[9]

Prin Isus Hristos, vi s-a arătat că sunteți demni de încrederea divină cu care v-a onorat Dumnezeu, binecuvântându-vă cu viață și har. Trebuie să refuzați să fiți subjugati de rău. Ca soldați ai lui Hristos, trebuie ca, deliberat și inteligent, să acceptăm termenii salvării Sale în orice circumstanță, să prețuim principiile corecte și să acționăm conform lor. Înțelepciunea divină va fi ca o lumină care vă va călăuzi pașii. Fiți corecți cu voi înșivă și cu Dumnezeu. Tot ce poate fi zdruncinat va fi zdruncinat, dar, înrădăcinați și bazați pe adevăr, veți rezista împreună cu lucrurile care nu pot fi zdruncinate. Legea lui Dumnezeu este durabilă și nealterabilă, pentru că ea este expresia caracterului lui Iehova. Hotărâți-vă să nu aduceți nici cea mai mică dezonoare cu vorba sau influența asupra autorității Sale.

Predare deplină

Să împărtășești religia lui Hristos înseamnă să te predai în totalitate lui Dumnezeu și să te consacri îndrumării Spiritului Sfânt. Prin darul Duhului Sfânt, puterea morală îți va fi dată și nu numai că-ți vei folosi talentele în slujba lui Dumnezeu, dar eficiența lor va fi mult crescută. Predarea tuturor puterilor noastre în mâna lui Dumnezeu simplifică problema vieții. Ușurează și scurtează miile de probleme cauzate de pasiunile inimii umane. Religia este ca o funie de aur, care unește cu Hristos atât sufletele tinerilor, cât și ale bătrânilor. Prin aceasta, cei credincioși și ascultători sunt conduși în siguranță de la întuneric și cărări întortocheate în cetatea lui Dumnezeu. [30]

Sunt tineri care au numai abilități obișnuite și totuși, prin educație și disciplină, cu profesori care sunt animați de principii

înalte și curate, devin puternici în urma procesului de antrenare, calificați pentru poziția de încredere la care Domnul îi cheamă. Dar sunt tineri care nu vor reuși, pentru că nu au fost determinați să-și învingă înclinațiile naturale; ei nu vor asculta vocea lui Dumnezeu din Cuvântul Său. Ei nu și-au baricadat sufletele împotriva ispitelor și sunt hotărâți să-și facă datoria la voia întâmplării. Ei sunt ca aceia care, într-o călătorie riscantă, refuză orice ghid sau instrucțiune care i-ar putea feri de accidente și dezastre și merg înainte, într-o cursă sigură a distrugerii.

Alegerea destinului

O, dacă fiecare ar realiza că este arbitrul propriului destin! Fericirea voastră în această viață și în viitor, în viața veșnică, este în mâinile voastre. Dacă alegeți, veți putea avea parteneri care, prin influența lor, vor deprecia gândurile, cuvintele și morala voastră. Puteți da curs intenției de a da frâu liber apetitului și pasiunii, de a disprețui autoritatea, de a folosi un limbaj batjocoritor și chiar de a vă degrada până la cel mai de jos nivel. Influența voastră poate fi de așa natură, încât să contamineze și pe alții și s-ar putea să fiți cauza ruinei aceluia care ar fi putut fi aduși la Hristos. Puteți să vă lăsați îndepărtați de Hristos, de bine, de sfințenie și de cer. La judecată, aceștia vor arăta spre voi și vor zice: „Dacă n-ar fi fost influența sa, nu m-aș fi poticnit și nu mi-aș fi bătut joc de religie. El [31] avea lumina, știa calea către cer. Eu eram ignorant, eram cu ochii legați pe calea largă a distrugerii”. O, ce răspuns am putea da la o asemenea acuzație? Este atât de important, încât fiecare ar trebui să analizeze încotro conduce el sufletele. Noi suntem în atenția lumii întregi și cât de inteligent ar trebui să cântărim importanța influenței noastre. Nu trebuie să eliminăm veșnicia din calculele noastre, ci, mai degrabă, să ne întrebăm continuu: Este umblarea noastră plăcută lui Dumnezeu? Care va fi influența acțiunii mele asupra minții aceluia care aveau mai puțină lumină și claritate despre ceea ce este bine?

Întrebări cercetătoare

O, dacă tinerii ar cerceta Scripturile și ar acționa așa cum cred că ar face Hristos într-o situație similară! Posibilitățile noastre

de a dobândi cunoștințe despre cer au plasat asupra noastră mari responsabilități și, cu o sollicitudine imensă, ar trebui să ne întrebăm: Merg eu oare în lumină? Acord eu atenție luminii strălucitoare care mi s-a oferit, conducându-mă pe calea cea dreaptă, sau, mergând pe căi necinstite, voi fi întors de pe cale?...

Ar trebui să fim înzestrați cu un serios și profund simț al valorii, sfințeniei și autorității adevărului! Lumina cerească strălucește deasupra cărărilor voastre, dragi tineri, și eu mă rog să valorificați cât mai multe dintre posibilitățile care vi se oferă. Primiți și prețuiți fiecare rază cerească trimisă și cărarea voastră va deveni din ce în ce mai strălucitoare, până în ziua cea mare. — YI, 2 februarie 1893 [32]

5 - ZILE PLINE DE OPORTUNITĂȚI

Acum este momentul să învățăm lecția din experiența celor ce au lucrat pentru Dumnezeu în generațiile trecute. Cât de puțin știm despre conflictele, încercările și lucrările acestor oameni, așa cum s-au pregătit pentru a întâlni armatele lui Satana. Punându-și întreaga armură a lui Dumnezeu, au fost în stare să reziste șiretlicurilor celui rău.

Acei oameni care în trecut s-au predat lui Dumnezeu, pentru înălțarea cauzei Sale, erau tari ca oțelul în ceea ce privește principiile. Ei erau oameni care nu-și pierdeau puterea și nu se descurajau; oameni care, asemenea lui Daniel, erau plini de respect și zel pentru Dumnezeu, plini de scopuri și aspirații nobile. Ei erau la fel de slabi și neajutorați ca oricare dintre cei care sunt angajați acum în lucrare, dar și-au pus întreaga încredere în Dumnezeu. Ei aveau bogăție, dar aceasta era constituită din inteligență și dintr-un suflet cultivat. Fiecare dintre noi poate avea această bogăție, dacă Îl va face pe Dumnezeu începutul, sfârșitul și cel mai bun în toate. Astfel, deși lipsiți de înțelepciune, cunoștință, calități și putere, le putem primi pe toate, dacă învățăm lecțiile predate de Hristos, pe care avem privilegiul de a le învăța.

Felul de lucrători necesari

Acum avem oportunități și avantaje care nu erau ușor de obținut în generațiile trecute. Noi avem o lumină sporită, și aceasta ne-a parvenit prin munca acelor slujitori credincioși care au făcut din Dumnezeu punctul lor de sprijin, primind putere [33] de la El, pentru a lăsa lumina să strălucească în raze curate peste lume. Astăzi, noi trebuie să dezvoltăm această lumină așa cum, în trecut, bărbați și femei nobili au sporit lumina pe care le-o dăduse Dumnezeu. Ei s-au străduit îndelung să învețe lecțiile predate în școala lui Hristos și strădania lor nu a fost în zadar. Eforturile lor perseverente au fost răsplătite. Ei s-au unit cu cea mai măreață putere din câte există

și, căutând cu o dorință puternică, o cunoaștere mai adâncă, înaltă și extinsă a realităților veșnice, au putut astfel prezenta cu succes comorile adevărului unei lumi în nevoie.

De lucrători cu un asemenea caracter este nevoie acum. Cei care sunt oameni după voia lui Dumnezeu și care sunt astfel înregistrați în cărțile din ceruri sunt cei care, la fel ca Daniel, și-au cultivat fiecare talent în așa fel, încât să reprezinte cel mai bine împărăția lui Dumnezeu într-o lume care se complăce în răutate. Progresul în cunoaștere este esențial, pentru că, o dată angajați în lucrarea lui Dumnezeu, cunoașterea este puterea în slujba binelui. Lumea are nevoie de oameni cu judecată, oameni cu principii, oameni care cresc constant în înțelegere și discernământ. Presa are nevoie de oameni pe care să-i folosească în modul cel mai avantajos, pentru a da adevărului aripi cu care să străbată ca fulgerul orice națiune, limbă și popor.

Sursa noastră de eficiență

Trebuie să folosim tineri care vor cultiva o hărnicie dublată de cinste, care nu se tem să-și pună puterile la încercare. Astfel de tineri vor găsi un post oriunde, pentru că ei nu se clatină pe cale și pentru că poartă în minte și suflet înfățișarea divină. Ochiul lor este îndreptat spre țintă și ei înaintează [34] și urcă strigând: „Victorie!” Dar nu este nici o chemare pentru cei indolenți, temători și necredincioși care, prin lipsa lor de credință și voință de a-și nega eul de dragul lui Hristos, țin lucrarea pe loc. . .

Dumnezeu îi cheamă pe cei care vor fi împreună-lucrători cu El. Unită cu Hristos, natura umană devine curată și onestă. Hristos dă eficiență și omul devine o putere în slujba binelui. Sinceritatea și integritatea sunt atributele lui Dumnezeu și cel care le posedă are o putere ce este invincibilă. — RH, 10 martie 1903

Îndreptățirea lăuntrică

Îndreptățirea interioară este demonstrată de exprimarea ei în exterior. Cel care este îndreptățit în interior nu are o inimă de piatră

și insensibilă, ci, zi de zi, crește după modelul lui Hristos, devenind din ce în ce mai puternic. Cel care a fost sfințit prin adevăr va avea stăpânire de sine și va călca pe urmele pașilor lui Hristos, până ce harul se va contopi în glorie. Îndreptățirea prin care suntem iertați ne este atribuită; îndreptățirea prin care suntem sfințiți ne este împărtășită. Prima reprezintă recomandarea noastră pentru cer, iar cea de-a doua ne face să fim potriviți pentru cer. — RH, 4 iunie 1895 [35]

6 - ÎNĂLȚIMI CARE POT FI ATINSE

[11]

Dragi tineri, care este ținta spre care vă îndreptați și care este scopul vieții voastre? Sunteți voi ambițioși să dobândiți educație, ca astfel să aveți un nume și o poziție în această lume? Aveți gânduri pe care nu îndrăzniți să le exprimați, ca de exemplu să ajungeți într-o zi pe culmile cele mai înalte ale inteligenței, să faceți parte din consilii deliberative și legislative, ajutând la adoptarea legilor pentru națiune? Nu este nimic greșit în aceste aspirații. Fiecare dintre voi poate avea scopul său. Nu trebuie să fiți mulțumiți cu realizări umile. Puneți-vă scopuri înalte și nu precupețiți nici un efort pentru a le atinge.

Religia — temelia vieții

Frica de Domnul stă la temelia unei nobleți sufletești adevărate și complete. Integritatea, integritatea constantă, neabătută, este principiul pe care trebuie să-l purtați cu voi în toate împrejurările vieții. Aplicați religia în școala vieții, în casa voastră, în toate căutările voastre. Acum, este important să vă întrebați cum să vă alegeți și să vă perfecționați studiile în așa fel, încât să mențineți soliditatea și fermitatea unui caracter creștin nepătat, punând toate cererile și interesele vremelnice în slujba înaltei cereri a Evangheliei lui Hristos.

Vrei acum să clădești așa cum vei fi în stare și să-ți modelezi caracterul, raportându-te astfel la societate și la viață, încât să răspunzi mai întâi scopului pentru care te-a creat Dumnezeu? Ca urmași ai lui Hristos, nu sunteți oprți [36] să vă angajați în ocupații vremelnice, dar ar trebui să aplicați religia voastră cu privire la acestea. Oricare ar fi activitățile în care v-ați angaja, niciodată să nu întretineți ideea că nu veți putea avea succes, dacă nu veți sacrifica din principii.

Responsabilități înalte

Echilibrați de principii religioase, vă veți putea urca pe orice înălțime doriți. Veți fi încântați să vedeți cum vă veți ridica și veți atinge standardele înalte pe care Dumnezeu vi le-a pregătit. Isus iubește tinerii prețioși și nu este încântat să-i vadă crescând cu talente necultivate și nedezvoltate. Ei pot deveni oameni puternici, cu principii ferme, potriviți să poarte responsabilități înalte, dar pentru aceasta ar trebui să se străduiască din răzputeri, punând la lucru fiecare resort al ființei lor.

Dar niciodată să nu comiteți o crimă atât de gravă, pervertind puterile date de Dumnezeu, făcând rău și distrugându-i pe alții. Sunt oameni talentați, care-și folosesc abilitățile pentru a răspândi ruină morală și corupție; dar tot ce vor semăna va produce un seceriș pe care nu vor fi mândri să-l strângă. Este un lucru de temut să folosești darurile primite de la Dumnezeu pentru a răspândi nenorocire și suferință, în loc de binecuvântare în societate. Este de asemenea de temut să dai deoparte talentul care ți-a fost încredințat, să-l împătorești într-un șervet și să-l ascunzi de lume, pentru că acest lucru va lua de la tine cununa vieții. Dumnezeu ne solicită serviciile. Există responsabilități de purtat pentru fiecare și noi putem îndeplini misiunea măreață a vieții numai când aceste responsabilități sunt complet acceptate și îndeplinite cu conștiinciozitate și credincioșie. [37]

Influența religiei

Înțeleptul spunea: „Adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții”. Nu presupune nici măcar o clipă că religia te va face trist și mohorât și îți va bloca drumul către succes. Religia lui Hristos nu distruge și nici măcar nu slăbește nici o abilitate. Ea nu te va face în nici un fel incapabil de a trăi bucuria unei reale fericiri, ea nu-ți va scădea interesul pentru viață și nici nu te va face indiferent la solicitările prietenilor și ale societății. Religia nu învăluie viața într-o pânză de sac, nu se exprimă prin suspine și gemete. Nu, nu! Cei care fac din Dumnezeu începutul, sfârșitul și ceea ce este mai bun în tot ceea ce fac sunt cei mai fericiți oameni din lume. Zâmbetele și strălucirea nu sunt alungate de pe chipul lor. Religia nu-l face pe cel

ce o adoptă aspru și necioplit, neîngrijit și nepoliticos; dimpotrivă, îl cultivă și îl înnobilează, îi rafinează gusturile, îi sfințește judecata și îl pregătește pentru a se potrivi cu societatea îngerilor cerești și pentru casa pe care Isus a pregătit-o.

Să nu pierdem niciodată din vedere faptul că Isus este un izvor nesecat de bucurie. El nu Se delectează cu mizeria și suferința ființelor umane, ci Îi place să le vadă fericite. Creștinii au la îndemână multe surse de fericire și ar putea spune cu acuratețe și fără greșală ce plăceri sunt îngăduite și potrivite. Ei se pot bucura de acele recreeri care nu le vor irosi judecata și nu le vor degrada sufletul, astfel încât nu vor fi dezamăgiți, pentru că aceste recreeri nu vor lăsa în urmă o influență negativă, care să distrugă respectul de sine sau care să bareze calea către utilitate. Dacă Îl pot lua pe Isus cu ei și pot menține un spirit de rugăciune, sunt în perfectă siguranță. . . [38]

[12]

Administrarea talentelor noastre

Tineri prieteni, frica de Domnul stă la temelia tuturor progreselor; este începutul înțelepciunii. Tatăl nostru ceresc are pretenții de la voi, pentru că, fără să-I cereți și fără să meritați, El vă oferă darurile Sale și, mai mult decât atât, El v-a oferit tot cerul într-un singur dar, și anume vi l-a dat pe Fiul Său iubit. În schimb pentru minunatul Său dar, El cere de la voi o ascultare plină de bucurie. Facultățile voastre intelectuale și morale sunt daruri de la Dumnezeu, talente încredințate vouă pentru o dezvoltare înțeleaptă și nu aveți libertatea să le lăsați să doarmă și să le privați de o cultivare potrivită sau să le mutilați și să le piperniciți din cauza inactivității. Trebuie ca tu însuși să hotărăști dacă vei îndeplini sau nu cu credincioșie responsabilitățile importante care-ți revin, dacă îți vei îndrepta sau nu eforturile în direcția cea bună.

Trăim înconjuțați de pericolele ultimelor zile. Tot cerul este interesat de caracterele pe care vi le formați. Fiecare calitate cu care ați fost înzestrați v-a fost oferită pentru că voi trebuie să fiți părtași ai naturii divine, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă. Oamenii nu sunt lăsați singuri să cucerească puterile răului, prin eforturile lor slabe. Ajutorul este la îndemână și va fi dat fiecărui suflet care îl dorește cu adevărat. Îngerii lui Dumnezeu, pe care Iacov i-a văzut în viziune urcând și coborând, vor ajuta orice suflet

care vrea să ajungă fie și în înaltul cerului. Ei păzesc poporul lui Dumnezeu și iau seama la fiecare pas făcut. Cei care urcă pe calea însoțită vor fi răsplătiți și vor intra în bucuria Domnului lor. — FE 82-86 [39]

Un ideal înalt de atins

Idealul lui Dumnezeu pentru copiii Săi este mai înalt decât cel mai înalt gând pe care îl pot avea oamenii. Evlavia — asemănarea cu Dumnezeu — este idealul de atins. Înaintea învățăcelului este deschisă cărarea unui progres continuu. El are un obiectiv de îndeplinit, o țintă de atins, care include tot ce este bun, curat și nobil. El va avansa cât se poate de repede în orice ramură a adevăratei cunoașteri. Dar eforturile sale vor fi îndreptate spre obiective mai înalte decât atingerea unor interese egoiste și trecătoare, la fel cum cerul este mai presus decât pământul. — Ed 18,19

Canale ale harului lui Dumnezeu

Este privilegiul fiecărui suflet de a fi un canal viu prin care Dumnezeu poate comunica lumii bogățiile harului Său, bogățiile de nepătruns ale lui Hristos. Hristos nu dorește nimic mai mult decât să aibă agenți care să reprezinte lumii spiritul și caracterul Său. Și nu este în lume o nevoie mai mare decât manifestarea prin oameni a iubirii Mântuitorului. Cerul întreg așteaptă canale prin care să poată fi picurat uleiul sfânt, pentru a fi o bucurie și o binecuvântare pentru inimile oamenilor. — COL 419 [40]

7 - STANDARDE ALE EFICIENȚEI

[13]

Asupra tinerilor stau responsabilități serioase. Dumnezeu are mari așteptări de la tinerii care trăiesc în această generație a creșterii luminii și cunoașterii. El așteaptă ca ei să împartă această lumină și cunoaștere. El dorește să-i folosească pentru a risipi erorile și superstițiile care au întunecat mintea unora. Ei trebuie să se auto-educe, să adune fiecare iotă și fărâmbă de cunoaștere și experiență. Dumnezeu îi consideră responsabili pentru oportunitățile și privilegiile pe care li le-a oferit. Lucrarea ce le stă înaintea așteaptă eforturile lor stăruitoare, pentru a putea fi purtată înainte de la un jalon la altul, așa cum o cer timpurile.

Dacă își vor consacra inima și mintea în slujba lui Dumnezeu, tinerii vor atinge un nivel înalt de eficiență și utilitate. Acesta este standardul pe care Dumnezeu așteaptă ca tinerii să-l atingă. A face mai puțin decât atât înseamnă să refuzi cele mai multe dintre oportunitățile pe care ți le-a dat Dumnezeu. Aceasta va fi considerată ca o trădare față de Dumnezeu și un eșec în lucrarea pentru binele omenirii.

Calificarea pentru lucrare

Cei care se străduiesc să devină lucrători pentru Domnul, care caută cu zel să dobândească pentru a împărtăși, vor primi în mod constant lumină de la Dumnezeu, pentru că ei vor putea fi canale de comunicare. Dacă, la fel ca Daniel, vor aduce toate obiceiurile, poftele și pasiunile lor în conformitate cu cererile lui Dumnezeu, tinerii se vor califica [41] pentru o lucrare mai înaltă. Ei vor trebui să scoată din mintea lor tot ceea ce este ieftin și frivol. Vor trebui să renunțe la tendințele către amuzament și plăcere, pentru că asemenea tendințe nu au loc în viața și experiența acelor care trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, mâncând din trupul Său și bând din sângele Său.

Ei ar trebui să realizeze că, deși pot dobândi toate avantajele și învățăturile, este posibil să nu obțină educația care i-ar face potriviți pentru lucrarea în anumite părți ale viei Domnului. Ei nu se pot angaja în slujba lui Dumnezeu fără bagajul de cunoștințe necesare și fără respect, dublat de inteligență. Dacă oferă plăcerii și amuzamentului mintea prețioasă, care ar trebui întărită prin scopuri înalte și nobile, ei vor degrada puterile pe care Dumnezeu li le-a dat și sunt vinovați înaintea Lui, pentru că nu și-au dezvoltat talentele printr-o folosire înțeleaptă.

Micimea spiritualității lor este o ofensă adusă lui Dumnezeu. Ei alterează și corup și mintea acelora cu care vin în contact. Prin cuvintele și acțiunile lor, ei încurajează o lipsă de atenție vecină cu nepăsarea cu privire la lucrurile sfinte. Nu numai că-și pun în pericol propriile suflete, dar exemplul lor este în detrimentul tuturor acelora cu care vin în contact. Ei sunt complet incapabili să-L reprezinte pe Hristos. Servitori ai păcatului, nesăbuiți și indiferenți, ei se îndepărtează de la El.

Cei care se mulțumesc cu realizări umile nu vor ajunge împreună-lucrători cu Dumnezeu. Acelora care își lasă mintea nesupravegheată, Satana le face sugestii care le vor umple mintea, astfel că sunt antrenați în armata sa pentru a momi și alte suflete. Ei pot părea că practică religia, [42] că au o formă de asemănare cu Dumnezeu, dar sunt de fapt iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu.

Inteligența nu este evlavie

Sunt tineri care au un anumit fel de inteligență, care este recunoscută și admirată de tovarășii lor, dar abilitățile lor nu sunt sfințite. Această inteligență nu este întărită de binefacerile și încercările experienței și Dumnezeu nu o poate folosi în beneficiul umanității și pentru glorificarea Numelui Său. Sub masca bunătății, puterile lor sunt folosite pentru a ridica standarde false și faptul că nu sunt convertiți le folosește drept scuză pentru cursul greșit al acțiunilor lor. Satana îi conduce să-și amuze tovarășii prin nimicuri și prin așa-zisa lor inteligență. Tot ce întreprind este fără valoare, pentru că sunt sub controlul ispititorului, care îi direcționează și le modelează caracterele, astfel încât să facă lucrarea sa.

Ei au posibilități, dar sunt neantrenați, au capacități, dar nu sunt dezvoltate. Le-au fost date daruri, dar le-au folosit greșit și le-au degradat prin indiferență și i-au tras și pe alții în jos, la același nivel la care se găsesc ei. Hristos a plătit răscumpărarea pentru sufletele lor prin negare de sine, sacrificiu de sine, umilință, prin rușinea și reproșurile pe care le-a îndurat. Ceea ce a făcut, a făcut pentru a-i putea salva din robia păcatului, din sclavia unui stăpân care îi folosește și le distruge sufletele. Dar ei au făcut ca dragostea Mântuitorului să nu aibă efect și El Se uită cu mâhnire la lucrarea lor.

Astfel de tineri se vor întâlni cu pierderea veșnică. Cum le vor [14] părea distracția și veselia lor în acea zi, în care [43] fiecare om va primi de la Judecătorul întregului pământ răsplata după faptele săvârșite în timpul vieții? Ei au pus la fundație lemn, stuf și miriște și întreaga lor viță va pieri. Ce pierdere!

O, cu cât mai bună este situația acelor care și-au îndeplinit partea în slujba lui Dumnezeu, căutând aprobare de la Isus, notându-și zilnic greșelile, erorile, părerile de rău și victoriile pe care le-au câștigat împotriva ispitei! Ce bucurie și pace vor avea ei în Hristos! Asemenea tineri nu-și vor aminti întâmplările vieții lor cu rușine și dezgust. — YI, 22 iunie 1899

Instrumentul ales

Mărturisirea credincioșiei Lui este mijlocul ales de cer pentru a-L descoperi pe Hristos lumii. Noi trebuie să mărturisim harul Său așa cum s-a făcut el cunoscut prin sfinții oameni din vechime; dar mult mai eficientă va fi mărturia propriei experiențe. Noi suntem martorii lui Dumnezeu, dacă lăsăm să se manifeste în noi înșine lucrarea puterii divine. Fiecare individ are viața lui distinctă și o experiență proprie, deosebită de a celorlalți. Dumnezeu dorește ca rugăciunea noastră să urce la El având specificul propriei personalități. — MH 100 [44]

8 - URCĂ PE ÎNĂLȚIMI

În dezvoltarea unui caracter creștin, este esențial să perseverezi în facerea binelui. Voi încerca să le demonstrez tinerilor noștri importanța perseverenței și energiei în lucrarea de clădire a caracterului. Din anii cei mai fragezi, este necesar să imprimăm în caracter principiile integrității riguroase, astfel încât tinerii să poată atinge cele mai înalte standarde ale dezvoltării lor. Ei ar trebui să fie totdeauna conștienți că au fost cumpărați cu un preț și ar trebui să dea slavă lui Dumnezeu prin trupul și mintea lor, care sunt ale Lui. . .

Înaintare zilnică

Lucrarea tinerilor trebuie să se dezvolte zi de zi! Petru spunea: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos.”

Privirea nu trebuie să fie atințită la aceste trepte succesive, care să fie numărate în timpul mersului; ci, fixându-vă ochiul asupra lui Isus, privind numai spre gloria lui Dumnezeu, veți avansa. Nu puteți atinge plinătatea staturii lui Hristos într-o zi. V-ați afunda în disperare, dacă ați vedea toate dificultățile cu care trebuie [45] să vă întâlniți și să le depășiți. Voi aveți de luptat cu Satana, care va lucra prin orice înșelăciune posibilă să vă distragă mintea de la Hristos.

Întâmpinarea de obstacole

Dar noi trebuie să întâlnim toate piedicile plasate în calea noastră și să le depășim una câte una, fiecare la timpul ei. Dacă vom depăși prima dificultate, vom fi mai puternici când o vom întâlni pe următoarea și la fiecare nou efort vom deveni mai capabili, mai apti să avansăm. Uităndu-ne la Isus, putem fi învingători. Închizând

ochii în fața dificultăților și evitând să dăm o bătălie serioasă pentru bine, vom deveni slabi și neîncrezători.

Urcând pas cu pas, te poți cățăra pe cea mai înaltă culme și vârful muntelui poate fi atins la sfârșit. Nu vă lăsați copleșiți de cantitatea mare de muncă pe care trebuie să o faceți în timpul vieții, pentru că nu vi se cere să o faceți toată o dată. Lăsați ca fiecare putere a ființei voastre să-și facă lucrul de fiecare zi, îmbunătățiți fiecare șansă prețioasă, apreciați ajutorul pe care Dumnezeu vi-l dă și avansați pe scara progresului treaptă cu treaptă. Amintiți-vă că trebuie să trăiți fiecare moment la vremea sa, că Dumnezeu v-a dat o zi, iar înregistrările cerești vor arăta cum i-ați valorificat oportunitățile și privilegiile. Fie ca să îmbunătățiți fiecare zi pe care Dumnezeu v-a dat-o, pentru ca la sfârșit să-L puteți auzi pe Stăpân spunând: „Bine, rob bun și credincios”. — YI, 5 ianuarie 1895 [46]

9 - PARTENERIAT CU DUMNEZEU

Aveți în interiorul vostru resurse de a atinge posibilități infinite. Un om, așa cum înțelege Dumnezeu acest termen, este fiul lui Dumnezeu. „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.” Este privilegiul vostru să vă întoarceți de la ceea ce este inferior și lipsit de valoare și să vă ridicați spre standarde înalte — pentru a fi respectați de oameni și iubiți de Dumnezeu.

Lucrarea religioasă pe care Domnul o dă tinerilor și oamenilor de toate vârstele arată respectul Său pentru ei, copiii Săi. El le-a încredințat lucrarea stăpânirii de sine. Domnul îi cheamă să fie părtași cu El în marea lucrare de răscumpărare și înălțare. Așa cum un tată îl ia pe fiul său ca asociat în lucrarea sa, tot așa Domnul îi ia pe copiii Săi ca asociați în această lucrare. Noi suntem făcuți împreună-lucrători cu Dumnezeu. Isus spune: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume”. Nu preferi să fii mai degrabă copilul lui Dumnezeu decât slujitorul lui Satana și al păcatului, având numele înregistrat ca dușman al lui Hristos?

Tinerii și tinerele au nevoie de mai mult din harul lui Hristos, astfel încât să aducă principiile creștinismului în viața lor zilnică. Pregătirea pentru venirea lui Hristos este o pregătire făcută prin [47] El, prin exersarea celor mai bune calități ale noastre. Este privilegiul fiecărui tânăr să dea caracterului său o formă frumoasă. Dar este o nevoie categorică de a rămâne aproape de Isus. El este puterea, eficiența și tăria noastră. Nu ne putem baza pe noi nici măcar o singură clipă. . .

Ajungând din ce în ce mai sus

Oricât de mari sau mici sunt talentele voastre, amintiți-vă că ele v-au fost numai încredințate. De aceea, Dumnezeu vă încearcă,

dându-vă posibilitatea să vă dovediți apartenența la adevăr. Lui Îi datorați toate calitățile voastre. Lui Îi aparțin puterile trupului vostru, mintea, sufletul și pentru El trebuie folosite. Timpul, influența, calitățile, abilitățile voastre — pentru toate trebuie să-I dați socoteală Lui, care vi le-a dat. Cel care caută, prin eforturi stăruitoare, să ducă mai departe mărețul plan al Domnului de înălțare a naturii umane, acela folosește cel mai bine darurile primite.

Perseverati în lucrarea pe care ați început-o, până când veți câștiga victorie după victorie. Educați-vă pe voi înșivă în vederea unui scop. Aveți în vedere cele mai înalte standarde pe care le puteți realiza din ce în ce mai bine, reflectând astfel slava lui Dumnezeu. — YI, 25 ianuarie 1910 [48]

Secțiunea a II-a - CONFLICTUL CU PĂCATUL

[17]

Exemplul lui Hristos ne arată că singura noastră speranță de victorie stă în rezistența continuă la atacurile lui Satana. Cel care a triumfat asupra dușmanului sufletelor, luptând cu ispitele, înțelege puterea lui Satana asupra neamului omenesc și l-a biruit spre folosul nostru. Ca învingător, El ne-a oferit avantajul victoriei Sale, pentru ca, în eforturile noastre de a rezista ispitelor lui Satana, să putem uni slăbiciunea noastră cu puterea Sa, lipsa noastră de valoare cu meritele Sale. Susținuți de puterea Sa de a îndura ispita, putem rezista și noi în Numele Său Atotputernic și putem birui așa cum a biruit El. — ST, 4 martie 1880

10 - SATANA, UN DUȘMAN PUTERNIC

Omul căzut este captivul de drept al lui Satana. Misiunea lui Isus Hristos a fost să-l salveze din puterea lui. Omul are o înclinație naturală de a urma sugestiile lui Satana și nu poate rezista cu succes prin propriile forțe unui dușman așa de puternic; va reuși numai dacă Hristos, puternicul cuceritor, va locui în el, ghidându-i toate dorințele și dându-i putere. Numai Dumnezeu poate limita puterea lui Satana. El străbate tot pământul încolo și înapoi. Nu-și neglijează nici un minut misiunea, de frică să nu piardă ocazia de a distruge suflete. Este important ca poporul lui Dumnezeu să înțeleagă aceasta, pentru a putea scăpa din cursa lui.

Satana deghizat

Satana își pregătește înșelăciunile în așa fel, încât, în ultima campanie împotriva poporului lui Dumnezeu, oamenii să nu-și dea seama că este el. 2 Cor. 11,14: „Și nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.”

În timp ce unele suflete înșelate vor susține că el nu există, Satana îi ia în stăpânire și lucrează prin ei pentru o și mai mare extindere. Satana știe mai bine decât oamenii lui Dumnezeu ce putere pot avea ei asupra lui, când tăria lor este în Hristos.

Când, cu umilință, Îl imploră pe puternicul Biruitor să le dea ajutor, chiar și cei mai slabi credincioși în adevăr, încrezându-se puternic în Hristos, pot respinge cu succes pe Satana și dominația lui. El este prea șiret ca să vină deschis, [51] îndrăzneț, cu ispitele sale, pentru că atunci energiile amortite ale creștinilor s-ar putea trezi și bizui pe puternicul și mărețul Mântuitor. Dar Satana vine imperceptibil și deghizat și, uzând de această deghizare, lucrează prin fiii neascultării asupra celor ce practică asemănarea cu Dumnezeu. Satana se va folosi de puterea sa de hărțuire, ispitire și înșelare împotriva poporului lui Dumnezeu.

El, care a îndrăznit să I se înfățișeze lui Isus, să-L ispitească și să-L batjocorească pe Domnul nostru și care a avut puterea de a-L lua în brațele sale și de a-L duce pe acoperișul templului și apoi, sus pe un munte extrem de înalt, își va exercita puterea într-o manieră impresionantă asupra generației prezente, care este inferioară în inteligență Domnului lor și aproape ignorantă în ceea ce privește subtilitățile și puterea lui Satana.

Într-o manieră spectaculoasă, el va afecta trupurile acelor care sunt din fire înclinați să i se supună. Satana se bucură în sinea lui că este privit ca o născocire. Îi convine când este perceput ca un animal sau reprezentat prin ilustrații copilărești. El este considerat atât de neînsemnat, încât oamenii sunt în întregime nepregătiți să facă față planurilor sale conturate cu înțelepciune, pe care aproape întotdeauna reușește să le ducă la îndeplinire. Dacă puterea și subtilitatea lui ar fi înțelese, ei ar fi pregătiți pentru a-i rezista cu succes...

Bătălia pentru fiecare suflet

Am văzut îngerii răului luptându-se pentru suflete și îngerii Domnului rezistându-le. Conflictul era dur. Demonii le asaltau, corupând atmosfera cu influența lor otrăvitoare și măcinându-le sensibilitatea. Îngerii sfinți [52] vegheau cu groază aceste suflete și așteptau ca ele să îndepărteze oștile lui Satana. Dar nu este lucrarea îngerilor buni să controleze mintea împotriva voinței fiecărui individ. Dacă oamenii au cedat în favoarea dușmanului și nu fac nici un efort să-i reziste, atunci îngerii Domnului nu pot face altceva decât să țină în frâu oastea lui Satana, ca ea să nu provoace distrugere, până când o altă lumină va fi dată celor în pericol, să-i miște și să-i provoace să se uite la cer pentru ajutor. Isus nu va delega îngerii sfinți care să-i scape pe cei care nu fac nici un efort să se ajute singuri.

Dacă vede că e în pericol să piardă un suflet, Satana se va strădui din răpuzeri să-l păstreze. Când individul este speriat de pericol și, cu tristețe și ardoare, se uită la Isus după putere, Satana se teme că-l va pierde din captivitate și cheamă forțe noi din rândul îngerilor săi, pentru a sădi buruieni în bietul suflet și a forma un zid de întuneric în jurul lui, astfel încât lumina cerului să nu poată ajunge la el. Dar, dacă cel aflat în pericol perseverează și, în neajutorare și slăbiciune, se unește cu meritele lui Hristos, dobândite prin sângele Său, Isus

ascultă rugăciunea stăruitoare a credinței și trimite ca întărire și mai mulți îngeri, care vor excela în putere.

[19] Satana nu poate suporta ca cineva să apeleze la rivalul său puternic, pentru că se teme și tremură înaintea puterii și maiestății lui Hristos. Când văd că se înalță o rugăciune fierbinte, Satana și toți îngerii săi tremură. Și când îngerii atotputernici, îmbrăcați cu platoșa cerului, vin în ajutorul sufletelor slabe și urmărite, Satana și ai lui dau înapoi, știind bine că au pierdut bătălia. — RH, 13 mai 1862 [53]

11 - CARACTERUL CONFLICTULUI

[20]

Voința omului este agresivă și se străduiește constant să subordoneze scopului său toate lucrurile. Dacă s-a înscris de partea lui Dumnezeu și a binelui, roadele Duhului Sfânt vor apărea în viața lui, iar Dumnezeu a hotărât că „slavă, cinste și pace va veni însă peste oricine face binele”.

Când i se permite, Satana modelează voința și o folosește pentru a-și atinge scopurile. El infiltrează teoriile necredinței și ridică inima omului la război împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Cu eforturi perseverente, Satana caută să le inspire oamenilor energiile sale de ură și antagonism față de Dumnezeu, pentru a-i aduce în opoziție cu cererile cerului, precum și cu acțiunile Spiritului Sfânt. El înrolează sub stindardul său toți agenții răului și-i aduce pe câmpul de luptă sub comanda sa, pentru a opune răul binelui.

Chemați să ne opunem puterilor răului

Satana lucrează să-L detroneze pe Dumnezeu din inimă și să modeleze natura umană după imaginea sa deformată. El promovează toate tendințele negative, trezind pasiuni și ambiții nesfinte. El declară: „Toată această putere, aceste onoruri, bogății și plăceri păcătoase vi le voi da”. Dar condițiile lui sunt: renunțarea la integritate și o conștiință docilă. Astfel, el degradează calitățile umane și le aduce în captivitatea păcatului. [54]

Dumnezeu îi cheamă pe oameni să se opună puterilor răului. El spune: „Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor, și să nu mai ascultați de poftele lui. Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiurii; ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erăți; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.”

Viața de credință este o stare de război. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac,

împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” În acest conflict al neprihănirii contra nelegiurii, putem avea succes numai prin ajutor divin. Natura noastră mărginită trebuie adusă în subordonare față de voința Celui infinit; umanul trebuie unit cu divinul. Aceasta va aduce Spiritul Sfânt în ajutorul nostru și fiecare biruință va tinde spre redobândirea proprietății cumpărate de Dumnezeu, la restaurarea imaginii Sale în sufletul omenesc.

Ajutorul Spiritului Sfânt

Domnul Isus acționează prin intermediul Spiritului Sfânt, pentru că acesta este reprezentantul Său. Prin Spiritul Sfânt, El insuflă sufletului viață spirituală, îndreptând energiile spre bine, curățind sufletul de poluare morală și făcându-l potrivit pentru Împărăția Sa. Isus are multe binecuvântări de dat și daruri bogate de împărțit printre oameni. El este minunatul Stăpânitor, infinit în înțelepciune și putere; și dacă vom ajunge să recunoaștem puterea Spiritului Sfânt și vom admite să fim modelați de El, vom rămâne definitiv și în întregime în El. Ce gând este acesta! „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.” Inima umană nu va cunoaște [55] în nici un caz fericirea, până când nu se va supune modelării de către Duhul Sfânt. Duhul Sfânt aduce sufletul reînnoit în conformitate cu modelul dat de Isus Hristos. Prin influența Duhului Sfânt, dușmănia împotriva lui Dumnezeu e transformată în credință și iubire, iar mândria, în umilință. Sufletul percepe frumusețea adevărului, iar Hristos este onorat prin desăvârșire și perfecțiune de caracter. O dată ce aceste schimbări sunt efectuate, îngerii izbucnesc în cântece pline de bucurie și exaltare, iar Dumnezeu și Hristos Se bucură uitându-Se la sufletele modelate după asemănarea divină. . .

Prețul victoriei

Lupta dintre bine și rău nu este mai puțin feroce decât a fost în zilele Mântuitorului. Cărarea spre cer nu e mai netedă acum decât era atunci. Toate păcatele noastre trebuie date deoparte. Orice plăcere îngăduită, care împiedică progresul nostru spiritual, trebuie eliminată. Ochiul drept și mâna dreaptă trebuie sacrificate, dacă ne îndeamnă să

păcătui. Suntem noi dispuși să renunțăm la înțelepciunea noastră și să primim Împărăția cerului asemeni unui prunc? Suntem dispuși să ne despărțim de îndreptățirea prin noi înșine? Suntem gata să sacrificăm aprobarea oamenilor? Premiul, câștigul vieții veșnice, este de o valoare inestimabilă. Suntem dispuși să spunem „bun-venit” ajutorului dat de Duhul Sfânt și să cooperăm cu El, depunând mai departe eforturi și făcând sacrificii proporțional cu valoarea obiectului ce reprezintă câștigul pe care-l putem obține — viața veșnică? — RH, 10 februarie 1903 [56] [21]

12 - EFORTUL SPECIAL AL LUI SATANA

Mi s-a arătat că trebuie să ne păzim din fiecare parte și să rezistăm cu perseverență insinuărilor și înșelăciunilor lui Satana. El s-a transformat într-un înger de lumină, înșelând mii de oameni și prinzându-i în captivitate. Avantajele pe care le are de pe urma cunoașterii minții oamenilor sunt înspăimântătoare. Astfel, asemenea șarpelui, el se strecoară imperceptibil pentru a perverti lucrarea lui Dumnezeu. El face ca minunile și lucrările lui Dumnezeu să pară obișnuite, omenesti.

Dacă Satana ar conduce un atac deschis, direct, împotriva creștinătății, creștinii ar veni în umilință și agonie la picioarele Răscumpărătorului. Puternicul și mărețul Mântuitor l-ar speria pe îndrăznețul dușman și l-ar da înapoi. Dar Satana, transformat într-un înger de lumină, lucrează asupra minții, dând impresia că se află chiar pe cărarea cea sigură și dreaptă. Prin științe ca frenologia, psihologia și hipnotismul, Satana a acționat mai direct asupra acestei generații, lucrând cu acea putere care va caracteriza lucrarea sa la sfârșitul perioadei de probă...

Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, mintea umană este mult mai ușor afectată de înșelăciunile lui Satana. El îi conduce pe muritorii înșelați să explice lucrările și minunile făcute de Hristos pe baza unor principii generale, dar în esență umane. Satana a avut dintotdeauna ambiția de a contraface lucrarea lui Hristos și de a-și stabili propria putere și propriile pretenții. De obicei, el nu face această lucrare deschis, direct și cu îndrăzneală. El este dibaci și știe că cea mai eficientă cale pentru a-și îndeplini lucrarea este să se arate [57] oamenilor căzuți în păcat în forma unui înger de lumină.

Satana a venit la Hristos în deșert sub înfățișarea unui bărbat tânăr, frumos, semănând mai mult cu un monarh decât cu un înger căzut. El a venit având cuvântul Scripturii în gură. A spus: „Este scris”. Mântuitorul nostru, în suferință, îi vine în întâmpinare cu Scriptura, spunând: „Este scris”. Satana caută să se folosească de

faptul că Domnul Hristos era slăbit și suferea. El luase asupra Sa natura noastră umană. . .

Încrederea în sine este fatală

Dacă Satana poate întuneca și înșela astfel mintea umană și-i poate conduce pe muritori să creadă că au o putere înnăscută, prin care pot îndeplini lucruri bune și mărețe, ei încetează să se mai bizuie pe Dumnezeu ca El să facă posibile aceste lucruri, deoarece cred că există în ei puterea de a le realiza singuri. Ei nu recunosc o putere superioară. Ei nu-I dau lui Dumnezeu slava pe care El o cere de la ei și care se datorează măreției și slavei Maiestății Sale. Scopul lui Satana e astfel îndeplinit. El se bucură atunci când omul căzut în păcat se înalță pe sine, așa cum s-a înălțat el însuși în ceruri și a fost izgonit. El știe că, dacă omul se înalță pe sine, ruina lui este la fel de sigură cum a fost a lui.

Încredere distrugătoare

El a eșuat în ispitirea lui Hristos în pustie. Planul salvării a fost dus la îndeplinire. Prețul cel scump a fost plătit pentru răscumpărarea omului. Și acum, Satana se străduiește să distrugă fundamentul speranței creștine și să întoarcă mintea oamenilor pe un făgaș unde ei nu pot fi ajutați [58] sau salvați prin marele sacrificiu oferit. El îl conduce pe omul căzut, prin întreaga sa înșelăciune și necinste, să creadă că se poate descurca foarte bine și fără ispășire, că nu are nevoie să depindă de crucificarea și înălțarea Mântuitorului, că meritele sale îl vor îndreptăți la favorurile lui Dumnezeu și apoi distruge încrederea omului în Biblie, știind bine că, dacă reușește să facă acest lucru și că dacă instrumentul care îl atenționează pe om este distrus, el, Satana, este în siguranță.

El strecoară în mintea omului amăgirea că nu există un rău individual, iar cei care cred acest lucru nu fac nici un efort să reziste și să lupte împotriva a ceea ce nu mai există. Astfel bieții muritori orbi adoptă în final maxima „orice este, este bine”. Ei nu recunosc nici o regulă care să le verifice umblarea. Satana îi conduce pe mulți să creadă că rugăciunea către Dumnezeu este inutilă, fiind doar o formă. El știe bine cât de necesare sunt meditațiile și rugăciunea

pentru ca urmașii lui Hristos să reziste vicleniilor și șiretlicurilor lui. Înșelăciunile lui Satana vor distrage mintea de la aceste exerciții importante, astfel că sufletul nu se mai poate sprijini pe ajutorul Atotputernicului și nu mai poate obține putere de la El pentru a rezista atacurilor sale. . .

[23] Satana își va atinge scopul dacă vom neglija exercițiul rugăciunii, pentru că atunci minciunile sale înfrumusețate vor fi acceptate mai rapid și cu mai multă ușurință. Satana își atinge scopul prin așezarea înaintea omului a ispitelor înșelătoare, cu care nu a reușit să-L tenteze pe Hristos. Uneori el vine sub forma unei persoane tinere și plăcute sau sub forma unei aparențe frumoase. El face vindecări și este venerat de muritorii înșelați ca un binefăcător al omenirii. . . [59]

Controlul minții

Mi s-a arătat că Satana nu poate controla mintea decât dacă ea cedează și se supune controlului său. Cei care se îndepărtează de adevăr sunt acum într-un pericol serios. Ei s-au separat de Dumnezeu și de îngerii Lui supraveghetori, iar Satana, mereu gata, veghind pentru a distruge suflete, începe să-și prezinte în așa fel șiretlicurile, încât

oamenii se află într-un pericol extrem. Nu va fi ușor, dacă ei văd și încearcă să reziste puterilor întunericului și să se elibereze din lațul lui Satana. Ei s-au aventurat pe terenul lui și el își reclamă dreptul asupra lor. Satana nu va ezita să-și angajeze toate energiile și să-și cheme întreaga armată să smulgă chiar și numai un singur om din mâna lui Hristos.

Cei care l-au tentat pe diavol să-i ispitească vor trebui să facă eforturi disperate pentru a se elibera de sub puterea lui. Când vor începe să lucreze pentru ei înșiși, îngerii lui Dumnezeu, pe care i-au întristat, vor veni în ajutorul lor. Dar Satana și îngerii săi nu sunt dispuși să-și piardă prada. Ei vor lupta cu îngerii sfinți și conflictul este serios. Și dacă cei care au păcătuit continuă să implore și, în umilință adâncă, își mărturisesc greșelile, îngerii care excelează în putere vor triumfa și-i vor smulge de sub puterea îngerilor răi.

Cortina ridicată

Când cortina a fost ridicată și mi s-a arătat corupția acestei generații, inima mea s-a îmbolnăvit, iar spiritul meu aproape că a căzut în leșin. Am văzut pe locuitorii pământului umplând măsura cupei nelegiuirilor. Mânia lui Dumnezeu este aprinsă [60] și nu va fi atenuată, până când păcătoșii nu vor fi distruși de pe fata pământului.

Satana este dușmanul personal al lui Hristos. El este inițiatorul și liderul oricărei manifestări de răzvrătire în cer și pe pământ. Furia lui crește; și noi nu realizăm ce putere are. Dacă ochii noștri ar fi deschiși să-i vedem pe îngerii căzuți lucrând cu cei care se simt liniștiți și se consideră în siguranță, n-ar mai trebui să ne simțim la fel de siguri. Îngerii întunericului sunt pe urmele noastre în fiecare moment. Noi ne așteptăm ca oamenii răi să se comporte așa cum sugerează Satana; dar, în timp ce mințile noastre sunt nepăzite împotriva agenților invizibili ai lui Satana, ei vor câștiga teren și vor face minuni în fața privirilor noastre. Suntem noi gata să le rezistăm prin Cuvântul lui Dumnezeu, singura armă pe care o putem folosi cu succes?

Unii vor fi tentați să primească aceste minuni ca venind din partea lui Dumnezeu. Bolnavi vor fi vindecați înaintea noastră. Miracole vor fi produse în văzul nostru. Suntem pregătiți pentru momentul încercării, când minunile false ale lui Satana vor fi etalate mult mai amplu? Oare nu vor fi multe suflete înșelate, înrobite și luate? Forme ale erorii și îndepărtării de la principiile clare și de la poruncile lui Dumnezeu și acordarea de atenție născocirilor fac ca mintea să fie pregătită pentru minunile false ale lui Satana. Toți trebuie să ne înarmăm acum pentru lupta în care trebuie să ne angajăm în curând. Credința în Cuvântul lui Dumnezeu, studiul combinat cu rugăciunea și aplicarea în practică a celor învățate vor fi scutul nostru împotriva puterii lui Satana și ne vor face biruitori prin sângele lui Hristos.
— RH, 18 februarie 1862 [61]

[24] 13 - ISPITA NU ESTE O SCUZĂ PENTRU PĂCAT

Nu există nici un impuls al naturii noastre, nici o facultate a minții noastre și nici o înclinație a inimii care să nu aibă în fiecare moment nevoie să se afle sub controlul Spiritului lui Dumnezeu. Nu există nici o binecuvântare pe care Dumnezeu o revarsă asupra omului, nici o încercare prin care trece acesta și care este permisă de El, pe care Satana să nu poată și să nu vrea să o valorifice pentru a ispiti, hărțui și distruge sufletul, dacă îi dăm cel mai mic prilej. De aceea, oricât de măreață este lumina spirituală, oricât se bucură de binecuvântare și favoare divină, el va trebui să umble în umilință înaintea lui Dumnezeu, menținându-se în credința că Dumnezeu va coordona fiecare gând și va controla orice impuls.

Toți cei care practică asemănarea cu Dumnezeu simt că au sacra obligație de a-și păzi sufletul, de a-și exercita autocontrolul sub cele mai mari provocări. Povara plasată asupra lui Moise a fost foarte mare; puțini oameni vor fi atât de aspru încercați cum a fost el; totuși această justificare nu i-a fost permisă pentru a-și scuza păcatul. Dumnezeu a luat măsuri suficiente pentru copiii Săi, iar dacă se vor bizui pe puterea Lui, ei nu vor rămâne niciodată la voia întâmplării. Nici cea mai puternică ispită nu poate scuza păcatul. Oricât de puternică ar fi presiunea exercitată asupra unui suflet, trebuie s-o suporte, păcatul este alegerea noastră. Pământul sau iadul nu au puterea să forțeze pe cineva să facă răul. Satana ne atacă în punctele noastre slabe, dar nu trebuie să ne lăsăm biruiți. Oricât de dur sau neașteptat ar fi asaltul, Dumnezeu ne procură ajutorul și prin puterea Lui vom putea birui. — PP 421 [62]

14 - TĂRIA DE CARACTER

[25]

Cei care vor fi victorioși în final vor avea parte de perioade de confuzie și probă în viața lor religioasă, dar nu trebuie să-și piardă încrederea, pentru că aceasta este o parte a disciplinei lor în școala lui Hristos și este esențială în procesul de purificare și înlăturare a zgurii. Slujitorul lui Dumnezeu trebuie să suporte cu stăpânire de sine atacurile și reproșurile grave ale dușmanului și trebuie să învingă obstacolele pe care Satana le va plasa în calea lui.

Satana va căuta să-i descurajeze pe urmașii lui Hristos, pentru ca ei să nu se mai roage și să nu mai studieze Scripturile, și-și va arunca umbra urii de-a lungul cărării pe care merg ei, pentru a-L ascunde pe Isus privirilor lor, pentru a da deoparte viziunea dragostei Sale și glorioasa moștenire cerească. Este plăcerea lui să-i facă pe copiii lui Dumnezeu să dea înapoi, să tremure și să sufere într-o continuă îndoială. El caută să vă facă drumul cât mai plin de tristețe, dar, dacă veți continua să vă uitați în sus, și nu în jos, spre dificultăți, nu vă veți abate de pe cale și Îl veți vedea în curând pe Isus, întinzându-Și mâna să vă ajute. Va trebui doar să-I dați mâna cu deplină încredere și să-L lăsați să vă conducă. Atunci când veți avea încredere, veți avea și speranță.

Prin puterea lui Dumnezeu

Isus este Lumina lumii și tu ar trebui să-ți modelezi viața după a Lui. Vei găsi putere în Hristos pentru a-ți forma un caracter puternic, echilibrat și frumos. Satana nu poate avea nici un efect asupra [63] luminii strălucitoare, emanate de un asemenea caracter. Dumnezeu are o lucrare pentru fiecare dintre noi. El nu prevede ca noi să fim susținuți de in-fluența laudei și a mângâierilor oferite de oameni. El înțelege ca fiecare suflet să reziste prin puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dat cel mai bun dar, chiar pe singurul Fiu născut din El, pentru a ne înălța și înnobila, revărsând peste noi perfecțiunea caracterului Său și făcându-ne potriviți pentru un cămin în Împărăția

Sa. Isus a venit în lumea noastră și a trăit așa cum așteaptă să trăiască și urmașii Săi. Dacă suntem indulgenți cu noi înșine și prea leneși ca să depunem în continuare eforturi stăruitoare pentru a colabora cu minunata lucrare a lui Dumnezeu, vom avea pierderi atât în viața aceasta, cât și în viitor, în viața veșnică.

Dumnezeu nu vrea să lucrăm cu deznădejde, ci cu o credință puternică și cu speranță. Dacă vom cerceta Scripturile, vom fi luminați să vedem bunăvoința Tatălui de a-L dăruia lumii pe Isus, pentru ca toți cei ce cred în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică; de aceea ar trebui să ne bucurăm cu o bucurie de nedescris și plină de slavă. Dumnezeu vrea ca tot ce poate fi câștigat prin educație să fie folosit pentru avansarea adevărului. Adevărata, vitala asemănare cu Dumnezeu trebuie reflectată prin viață și caracter, astfel încât crucea lui Hristos să fie înălțată înaintea lumii și valoarea sufletului să fie descoperită în lumina crucii. Minte noastră trebuie să fie deschisă pentru a înțelege Scripturile, astfel încât, hrănindu-ne cu această pâine cerească, să câștigăm putere spirituală. — RH, 8 aprilie 1890 [64]

15 - TEMPLUL SUFLETULUI

[26]

O supunere credincioasă față de cererile lui Dumnezeu va avea o influență surprinzătoare în rafinarea, dezvoltarea și întărirea tuturor facultăților omului. Aceia care din tinerețe s-au dedicat serviciului lui Dumnezeu s-au dovedit a fi oameni cu o judecată sănătoasă și cu un discernământ pătrunzător. Și de ce n-ar fi așa? Comuniunea cu cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată întărește înțelege-rea, luminează mintea și purifică inima — înalță, rafinează și înobilează pe om în toate aspectele. „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.”

Idealul lui Dumnezeu

Printre tinerii care vor să trăiască în evlavie, există unii a căror comportare pare să contrazică această declarație. Ei nu fac nici un progres în cunoștință sau spiritualitate. Puterile lor mai degrabă se micșorează decât progresează. Dar cuvintele psalmistului despre creștinul veritabil sunt adevărate. Nu litera Cuvântului lui Dumnezeu este cea care dă lumină și înțelegere, ci cuvântul descifrat și însămânțat în inimă de Duhul Sfânt. Când este cu adevărat convertit, omul devine un fiu al lui Dumnezeu, părtaș la natura divină. Nu numai inima îi este reînnoită, ci și intelectul este întărit și revigorat. Au fost multe exemple de persoane care înainte de convertire erau considerate ca având abilități obișnuite și chiar inferioare, dar care după aceea parcă s-au transformat în întregime. Ei au manifestat [65] o mare putere de a înțelege adevă-rurile din Cuvântul lui Dumnezeu și de a le prezenta și altora. Oameni de un înalt nivel intelectual au considerat un privilegiu să întrețină relații cu astfel de persoane. Soarele îndreptării, împrăștiind razele Sale stră-lucitoare în mintea lor, a înviorat fiecare putere a lor, aducând-o la o funcționare mai viguroasă.

Dumnezeu va face o lucrare măreață pentru tineri, dacă aceștia, cu ajutorul Duhului Sfânt, vor primi Cuvântul Său în inimă și I se vor supune în viață. El Se străduiește constant să-i atragă la Sine, sursa

înțelepciunii, fântâna bunătății, a purității și a adevărului. Minte care este ocupată cu teme înălțătoare se înobilează.

Altare profanate

Cei care mărturisesc că-L slujesc pe Dumnezeu, dar nu fac nici un progres în cunoaștere și respect, sunt creștini numai cu numele. Templul sufletului este umplut cu altare profanate. Lecturile frivole, conversațiile ușurate și plăcerile lumești le ocupă mintea atât de mult, încât nu mai este loc pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Asemănarea cu lumea, frivolitatea și mândria iau locul pe care Hristos ar trebui să-l ocupe în suflet.

Degradarea prin îngăduirea senzualității

Cei care fac din îngăduirea apetitului și a pasiunii o prioritate nu sunt niciodată oameni buni sau cu adevărat de valoare. Oricât de sus i-ar plasa standardele lumii, după evaluarea lui Dumnezeu, ei se află la un nivel inferior, niște oameni josnici și corupți. Cerul a ordonat ca semnul depravării lor să fie scris [66] pe chipul lor. Gândurile lor sunt pământești, lumești. Cuvintele lor arată nivelul scăzut al minții lor. Și-au umplut inima cu josnicie, vocea conștiinței este înecată, iar judecata le este pervertită. O, întreaga natură a omului este denaturată de îngăduința față de senzualitate! Când voința este predată lui Satana, până la ce adâncime a viciului și nebuniei va decădea omul! Degeaba apelează adevărul la intelect, dacă inima se opune adevăratelor principii. — ST, 1 decembrie 1881

Ajutor în ispită

Prin credință și rugăciune, toți putem cunoaște cerințele Evangheliei. Nimeni nu poate fi obligat să păcătuiască. Trebuie obținut mai întâi consimțământul omului. Sufletul trebuie să aibă ca scop actul păcatului, înainte ca pasiunea să preia controlul asupra rațiunii și nedreptatea să triumfe asupra conștiinței. Ispita, oricât de puternică ar fi, nu este niciodată o scuză pentru păcat. „Ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile Sale sunt deschise la rugăciunile lor!”

Strigă către Domnul, suflet ispitit! Recunoaște că ești neajutorat, că nu ai merite înaintea lui Isus și cere împlinirea promisiunii Lui. Dumnezeu va auzi! El știe cât de puternice sunt înclinațiile firești ale inimii și te va ajuta de fiecare dată când vei fi ispitit.

Ai căzut în păcat? Caută fără întârziere iertare și har la Dumnezeu... Mila este încă la îndemâna păcătosului. Dumnezeu ne cheamă cu toată rățacirea noastră: „Întoarceți-vă, copii păcătoși, și Eu vă voi curățta și vă voi vindeca de toate păcatele voastre”. — 5T 177 [67] [27]

16 - NU SUNTEȚI AI VOȘTRI

Auzim uneori întrebările: „Nu voi face niciodată ceea ce doresc? Nu voi avea niciodată drumul meu? Va trebui să mă abțin întotdeauna? Nu voi putea acționa niciodată în concordanță cu înclinațiile mele?”

Cu cât mai puțin îți vei urma înclinațiile naturale, cu atât mai bine va fi pentru tine și pentru ceilalți. Înclinațiile naturale au fost pervertite, puterile naturale, folosite greșit. Satana i-a adus pe oameni în conflict cu Dumnezeu. El lucrează continuu pentru a distruge imaginea lui Dumnezeu în om. De aceea, trebuie să punem restricție cuvintelor și acțiunilor noastre.

Rezultatele deplinei consacrări

Când harul lui Dumnezeu ia în stăpânire inima, se vede cu claritate că tendințele moștenite și cultivate în direcția răului trebuie crucificate. În suflet trebuie să înceapă o nouă viață, sub un nou control. Tot ce se face trebuie făcut pentru slava lui Dumnezeu. Această lucrare include atât exteriorul, cât și interiorul omului. Întreaga ființă, trupul, sufletul și spiritul, trebuie adusă în subordonare față de Dumnezeu, pentru a fi folosită de El ca un instrument al îndreptării.

Omul firesc nu este subordonat Legii lui Dumnezeu și nici nu ar putea să fie. Dar, prin credință, viața celui ce a fost reînnoit va fi trăită zi de zi în Hristos. Zi de zi, el își dă seama că Îi aparține lui Dumnezeu, că este proprietatea Sa și dovedește acest lucru.

Trupul și sufletul Îi aparțin lui Dumnezeu. El L-a dat pe Fiul Său pentru răscumpărarea lumii și, prin aceasta, avem garantat un nou contract de viață, o încercare [68] în care trebuie să dezvoltăm caractere de o perfectă credincioșie față de El. Dumnezeu ne-a răscumpărat din sclavia păcatului și a făcut posibil ca noi să putem trăi regenerați, transformați, punându-ne la dispoziția Sa pentru a face lucrarea Sa.

Toate puterile noastre Îi aparțin

Pecetea lui Dumnezeu e pusă deasupra noastră. El dorește să ne amintim că puterile noastre fizice, mintale și morale Îi aparțin. Timpul și influența, judecata, afecțiunea și conștiința, toate sunt ale lui Dumnezeu; și ne sunt date pentru a fi folosite în armonie cu voința Sa. Nu ne sunt oferite pentru a fi folosite în concordanță cu tendințele lumii; pentru că lumea este sub conducerea celui ce îl întruchipează pe dușmanul lui Dumnezeu.

Corpul în care sălășluiește sufletul Îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare putere și fiecare mușchi sunt ale Lui. În nici un caz nu trebuie să negli-jăm sau să abuzăm nici măcar de un singur organ pentru a-l slăbi. Noi trebuie să colaborăm cu Dumnezeu, pentru a ne păstra corpul în cea mai bună condiție în ceea ce privește sănătatea, pentru a putea fi templul unde Spiritul Sfânt să locuiască și să modeleze fiecare putere fizică și spirituală în acord cu voința lui Dumnezeu.

Mintea trebuie înzestrată cu principii curate. Adevărul trebuie gravat pe tablele sufletului nostru. Memoria trebuie umplută cu adevărurile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi, ca niște pietre prețioase, aceste adevăruri se vor reflecta în viață.

Prețul unui suflet

Valoarea pe care Dumnezeu o pune pe lucrul mâinilor Sale, dragostea față de copiii Săi, este relevantă în darul pe care L-a făcut pentru răscumpărarea oamenilor. Adam a căzut sub stăpânirea lui Satana. El a adus păcatul în [69] lume, iar prin acesta, moartea. Dumnezeu L-a dat pe singurul Său Fiu născut pentru a-l salva pe om. El a făcut totul pentru a arăta că este drept și poate îndreptăți pe toți cei ce-L acceptă pe Hristos. Omul s-a vândut pe sine lui Satana, dar Isus a răscumpărat rasa umană. . .

Tu nu îți aparții. Isus te-a răscumpărat prin sângele Său. Nu îți îngropa talentele. Folosește-le pentru El. În orice fel de lucrare ai fi angajat, ia-L pe Isus cu tine. Dacă simți că-ți pierzi dragostea pentru Mântuitorul tău, renunță la acea lucrare și spune: „Aici sunt, Mântuitorule, ce trebuie să fac?” El te va primi îngăduitor și te va iubi fără margini. El te va ierta, pentru că este bogat în iertare și îndelung răbdător, nedorind ca vreunul să piară...

Noi Îi aparținem lui Dumnezeu cu tot ce avem. N-ar trebui să privim ca un sacrificiu faptul de a-I dăruia dragostea inimilor noastre. Inima însăși ar trebui oferită Lui cu o dorință sinceră, ca un dar de bunăvoie. — YI, 8 noiembrie 1900

[29]

Decizia la care suntem chemați

Nu vom fi în siguranță, dacă vom zăbovi să cântărim avantajele pe care le-am putea avea dacă am ceda sugestiilor lui Satana. Păcatul înseamnă dezonoare și dezastru pentru fiecare suflet care este îngăduitor cu el; păcatul este orb și înșelător prin natura sa și ne va ispiti prin prezentări măgulitoare. Dacă ne aventurăm pe tărâmul lui Satana, nu avem nici o asigurare de protecție împotriva puterii sale. Atât cât ne stă în putință, ar trebui să închidem orice cale prin care ispita ar putea găsi acces la noi. — MB 171 [70]

17 - ADEVĂRATA CONVERTIRE

[30]

„Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățiți; vă voi curăți de toate spurcăciunile voastre și de toți idoli voștri. Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne.”

Mulți dintre cei care le vorbesc altora despre nevoia de a avea o inimă nouă nu știu ce înseamnă aceste cuvinte pentru ei înșiși. În special tinerii se poticnesc de această expresie: „o inimă nouă”, neștiind ce înseamnă. Ei așteaptă ca o schimbare specială să aibă loc în sentimentele lor. Aceasta este ceea ce numesc ei convertire. Făcând această eroare, mulți s-au împotmolit și au ajuns la ruină, neînțelegând expresia: „Trebuie să ne naștem din nou”.

Nu sentimente, ci o viață schimbată

Satana îi conduce pe oameni să creadă că sunt convertiți, deoarece au simțit o răpire sufletească. Dar experiența lor nu se schimbă. Faptele lor sunt aceleași ca mai înainte. Viața lor nu produce roade mai bune. Ei se roagă adesea și îndelung și se referă constant la sentimentele pe care le-au avut la un moment dat sau la altul. Dar ei nu trăiesc o viață nouă și sunt înșelați. Experiența lor nu este mai profundă decât sentimentele lor. Ei clădesc pe nisip și, când vin vânturi potrivnice, casa lor este dărâmată.

Multe suflete nenorocite bâjbăie în întuneric, căutând [71] sentimentele pe care alții au spus că le-au experimentat. Ei trec peste faptul că cel care crede în Hristos trebuie să lucreze pentru salvarea proprie cu teamă și cutremur. Păcătosul condamnat are ceva de făcut. El trebuie să se căiască și să înceapă să arate credința adevărată.

Când vorbește despre o inimă nouă, Isus înțelege prin aceasta mintea, viața, întregul fel de a fi. Pentru a-ți schimba inima, trebuie să lași deoparte dragostea pentru lume și să-L iubești pe Hristos. A avea o inimă nouă înseamnă a avea o minte nouă, scopuri și motivații

noi. Care este semnul unei inimi noi? O viață transformată. Este o trăire neegoistă și fără mândrie zi cu zi și oră de oră.

Caracterul practic al religiei adevărate

Unii fac o mare greșeală, presupunând că o intensă mărturisire cu gura va compensa lipsa slujirii adevărate. Dar o religie nepracticată nu este o religie veritabilă. Convertirea adevărată ne face cinstiți până la cel mai mic amănunt în tranzacțiile noastre cu cei din jur. Ne face credincioși în munca noastră de zi cu zi. Fiecare urmaș sincer al lui Hristos va arăta că religia Bibliei îl califică să-și folosească talentele în slujba Stăpânului.

„În sânge, fiți fără preget.” Aceste cuvinte vor fi împlinite în viața oricărui creștin adevărat. Chiar dacă munca voastră pare a fi o corvoadă, o puteți înnobila prin modul în care o executați. Faceți-o ca și cum Dumnezeu S-ar afla în fața voastră. Faceți-o cu voioșie și cu demnitatea unor fii ai cerului. Principiile nobile sunt cele care, aduse în lucrare, o fac în întregime acceptabilă în fața lui Dumnezeu. Lucrarea adevărată leagă [72] pe cel mai de jos slujitor al lui Dumnezeu de pe pământ, cu cel mai de sus dintre servii lui Dumnezeu din locurile cerești. . .

Pentru că sunt copii ai lui Dumnezeu, creștinii ar trebui să se străduiască să atingă idealul înalt, pus înaintea lor de Evanghelie. Ei nu ar trebui să fie mulțumiți până nu devin desăvârșiți, pentru că Hristos spune: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit”.

Viața sfințită

Să facem din Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu studiul nostru, aducând principiile sale sfinte în viața noastră. Să umblăm înaintea lui Dumnezeu cu blândețe și umilință, corectând zilnic greșelile pe care le facem. Să nu fim mândri și egoiști și să nu ne separăm sufletul de Dumnezeu. Să nu cultivați un sentiment de supremație, crezându-vă mai buni ca alții. „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.” Pacea și odihna vor fi cu voi, dacă vă aduceți voința în subordonare față de voința lui Hristos. Atunci dragostea lui Hristos va conduce inima, aducând în captivitate față de Mântuitor

izvoarele secrete al acțiunii. Temperamentul repezit și ușuratic va fi domolit și atenuat prin revărsarea uleiului harului lui Hristos. Sentimentul că păcatele îți sunt iertate îți va aduce pacea care întrece orice pricepere. Discordia va dispărea. Cel care odată descoperea greșeli în dreptul celor din jurul său va vedea că greșeli mult mai mari există în caracterul lui.

Aceștia sunt cei care ascultă adevărul și sunt convinși că au trăit în opoziție cu Hristos. Ei sunt condamnați și se căiesc de [73] păcatele lor. Bizuindu-se pe meritele lui Hristos, exercitând adevărata credință în El, ei primesc iertare pentru aceste păcate. Când încetează să mai facă rău și învață să facă bine, ei cresc în har și cunoștință. Ei văd că trebuie să se sacrifice ca să se îndepărteze de lume și, cântărind prețul, consideră totul ca o pierdere care poate fi recuperată prin Hristos. Ei s-au înrolat în armata lui Hristos. Câmpul de bătălie este înaintea lor și ei intră în el plini de curaj și cu veselie, luptând contra înclinațiilor naturale și a dorințelor egoiste, aducându-și voința în subordonare față de Hristos. Ei Îl caută zilnic pe Domnul pentru favoarea de a I se supune, fiind astfel întăriți și ajutați. Aceasta este adevărata convertire. În umilință și dependentă adevărată, cel care a primit o inimă nouă se bizuie pe ajutorul lui Hristos. El descoperă în viața sa roadele îndreptării. Odată el s-a iubit pe sine. Plăcerile lumești au fost plăcerea lui! Acum idolul său a fost detronat și Dumnezeu are domnia supremă. Păcatele pe care odată le-a iubit, acum le urăște. Cu hotărâre și fermitate, el își urmează drumul pe cărarea sfințeniei. — YI, 26 septembrie 1901 [31]

Funiile lui Satana

Chinurile datoriei și plăcerile păcatului sunt funiile cu care Satana îi leagă pe oameni în cursele sale. Cei care mai degrabă ar muri decât să facă vreo faptă rea sunt singurii care vor fi găsiți credincioși. — 5T 53 [74]

18 - SFAT CĂTRE O FIICĂ RĂSFĂȚATĂ

Ai un raport înfricoșător al anului trecut, care este deschis privirii Maiestății cerului și miilor de îngeri puri, necăzuți în păcat. Gândurile și faptele tale, sentimentele tale îndrăznețe și nesfinte pot fi ascunse de muritori, dar amintește-ți că cele mai mărunte fapte ale vieții tale sunt ca o carte deschisă înaintea lui Dumnezeu. Tu ai în cer un raport pătat. Toate păcatele pe care le-ai comis sunt înregistrate acolo.

Mustrarea lui Dumnezeu este asupra ta și, cu toate acestea, tu pari lipsită de sentimente. Tu nu-ți dai seama de condiția ta pierdută și ruinată. La un moment dat, ai avut remușcări, dar mândria și spiritul tău independent s-au ridicat asupra acestora și au strivit vocea conștiinței.

Nu ești fericită și totuși crezi că, dacă ai putea avea propriul drum, fără restricții, ai putea fi fericită. Sărmană copilă! Tu te afli pe o poziție similară cu a Evei, în Eden. Ea și-a imaginat că îi vor crește posibilitățile cunoașterii, dacă ar putea să mănânce fructul din pomul pe care Dumnezeu le interzisesse până și să-l atingă, pentru că altfel vor muri. Ea a mâncat și a pierdut întreaga măreție a Edenului.

Controlul imaginației

Ar trebui să-ți controlezi gândurile. Aceasta nu va fi o treabă ușoară. Nu vei putea realiza acest lucru fără un efort sever și susținut. Totuși Dumnezeu cere aceasta de la tine: este o datorie ce îi revine fiecărei ființe umane. Ești responsabilă înaintea lui Dumnezeu [75] de gândurile tale. Dacă permiți ca imaginația ta să lucreze inutil, dacă insiști asupra unor subiecte necurate, încetul cu încetul vei deveni tot atât de vinovată înaintea lui Dumnezeu ca și cum le-ai fi comis în realitate. Tot ceea ce împiedică fapta este lipsa ocaziei.

Visarea și zidirea de castele zi și noapte sunt obiceiuri rele și deosebit de periculoase. O dată împământenite, este aproape imposibil să te debarasezi de asemenea obiceiuri și să-ți dirijezi gândurile spre

subiecte curate, sfinte și elevate. Vei deveni un străjer credincios peste ochii, urechile și peste toate simțurile tale, dacă-ți vei controla mintea și nu vei îngădui ca gânduri deșarte și pervertite să-ți mânjească sufletul. Puterea harului este singura care poate îndeplini această lucrare atât de dorită. Tu ești slabă în această direcție.

Supune-ți pasiunile și sentimentele

Ai devenit încăpățânată, capricioasă și obraznică. Harul lui Dumnezeu nu mai are nici un loc în inima ta. Numai prin puterea lui Dumnezeu poți deveni un vas al harului Său, un instrument al îndreptăririi. Dumnezeu nu cere să-ți controlezi numai gândurile, ci și pasiunile și sentimentele. Salvarea ta depinde de cine se află la conducerea acestor lucruri. Pasiunea și sentimentele sunt agenți puternici. Dacă sunt greșit aplicate, dacă sunt angajate în operațiuni cu motivație greșită, dacă sunt greșit plasate, sunt suficient de puternice pentru a-ți ruina inima, lăsându-te ca o epavă mizerabilă, fără Dumnezeu și fără speranță.

Imaginația trebuie controlată în mod pozitiv și permanent, pentru ca pasiunile și sentimentele să fie [76] supuse rațiunii, conștiinței și caracterului.

Ești în pericol pentru că ești pe punctul de a sacrifica interesele tale veșnice pe altarul pasiunii. Pasiunea obține un control deplin asupra întregii tale ființe. Dar ce calitate are această pasiune josnică, având o natură distructivă? Cedând în fața ei, vei umple de amărăciune viața părinților tăi, vei aduce tristețe și rușine asupra surorilor tale, îți vei sacrifica propriul caracter și vei pierde dreptul la cer și la viața veșnică. Ești tu gata să faci acest lucru? De aceea, te rog să te oprești acolo unde ești. Nu mai avansa nici măcar un pas, lăsându-te dusă de încăpățânare pe această cale lipsită de sens, pentru că, dacă vei continua, înaintea ta se află suferințe, nenorociri și moarte. Dacă nu îți vei exercita autocontrolul cu privire la pasiunile și sentimentele tale, cu siguranță te vei compromite în ochii celor din jur și vei atrage asupra caracterului tău o dezonoare ce va persista atâta timp cât vei trăi.

Ești neascultătoare de părinți, obraznică, nerecunoscătoare și nesfântă. Aceste trăsături detestabile sunt roadele unui pom stricat, viciat. Ești necuviincioasă. Iubești băieții și-ți place să faci din ei

subiect de conversație. „Din prisosul inimii vorbește gura.” Obiceiurile au devenit suficient de puternice spre a te controla și ai învățat să înșeli în scopul de a merge mai departe în îndeplinirea scopurilor și dorințelor tale. — 2T 560-562 [77]

19 - ÎNTĂRIREA CARACTERULUI PRIN ÎNCERCARE

[33]

Hristos Și-a petrecut primii treizeci de ani din viață într-un orășel obscur, numit Nazaret. Locuitorii acestui oraș erau proverbiali pentru păcătoșenia lor; de aici întrebarea lui Natanael: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” Evanghelia spune foarte puțin despre perioada timpurie a vieții lui Hristos. Cu excepția unei scurte relatări despre momentul în care Hristos îi însoțește pe părinții Săi la Ierusalim, mai avem o singură afirmație scurtă cu privire la acea perioadă: „Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”.

Hristos ne este un exemplu în toate lucrurile. În providența Sa, Dumnezeu a hotărât să-Și petreacă primii ani din viață în Nazaret, unde era în permanență expus ispitelor datorită caracterului oamenilor, fiind necesar să vegheze, pentru a rămâne curat în mijlocul atâtor păcate și fărădelegi. Nu Hristos a ales acest loc, ci Tatăl Său ceresc a hotărât locul în care caracterul Său putea fi încercat într-o mulțime de moduri. În primii ani ai vieții, Hristos a fost supus unor încercări severe, unor greutăți și conflicte, pentru a putea să-Și dezvolte acel caracter desăvârșit, care-L face un exemplu perfect pentru copii, tineri și adulți.

Copiii și tinerii care merg pe calea păcatului se află adeseori în anturaje care nu sunt favorabile pentru viața unui creștin și ei cedează cu promptitudine ispitelor, [78] invocând ca scuză faptul că anturajele sunt neprielnice. Hristos a ales retragerea și, printr-o viață de muncă, păstrându-Și mâinile ocupate, nu a invitat ispita, ci S-a ținut departe de societatea celor a căror influență era corupătoare. Hristos Și-a plasat pașii pe cărarea cea mai aspră, plină de obstacole, pe care copiii și tinerii ar putea fi chemați să o străbată la un moment dat. El nu Și-a însușit o viață de belșug și nepăsare. Părinții Săi erau săraci și depindeau de truda lor zilnică pentru a se întreține, de aceea viața lui Hristos a fost plină de lipsuri, negare de sine și privațiuni.

El a împărtășit cu părinții Săi viața lor de muncă, plină de zel, de hărnicie.

Curăția nu depinde de circumstanțe

Nimeni nu va fi chemat să-și perfecționeze caracterul creștin în condiții mai defavorabile ca Mântuitorul nostru. Faptul că Hristos a trăit treizeci de ani în Nazaret, locul din care mulți credeau că este o minune să iasă ceva bun, este o mustrare pentru tinerii care consideră că formarea caracterelor lor religioase trebuie să depindă de împrejurări. Dacă anturajele tinerilor sunt neplăcute și categoric nesănătoase, mulți fac din acest lucru o scuză pentru a nu-și perfecționa un caracter creștin. Exemplul lui Hristos respinge ideea că urmașii Săi sunt dependenți de loc, șansă sau prosperitate pentru a trăi o viață fără prihană. Hristos i-ar putea învăța că o viață de credincioșie onorabilă și totuși umilă poate exista în orice loc, în orice situație, acolo unde i-a chemat Providența.

Viața lui Hristos a fost de natură să arate că [79] siguranța, curătenia și fermitatea principiilor nu depind de o viață lipsită de greutate, sărăcie și adversitate. Încercările și privațiunile de care se plâng atât de mulți tineri au fost îndurate de Hristos fără murmur. O astfel de disciplină reprezintă chiar experiența de care tinerii au nevoie. Ea va conferi statornicie și fermitate caracterelor lor și-i va face asemenea lui Hristos, puternici în spirit pentru a rezista ispitei. Ei nu vor putea fi biruiți de înșelăciunile lui Satana, dacă se rup de influența acelor care i-ar putea conduce pe cărări greșite și care i-ar putea corupe din punct de vedere moral. Prin rugăciuni zilnice către Dumnezeu, ei vor căpăta de la El har și înțelepciune pentru a suporta conflictele și realitățile dure ale vieții și pentru a ieși biruitori din acestea. Seninătatea și loialitatea minții pot fi menținute doar prin atenție și rugăciune. Viața lui Hristos a fost un exemplu de energie perseverentă, nepermițând ca aceasta să fie slăbită de reproșuri, ridiculizări, privațiuni sau greutate.

În acest mod ar trebui să stea lucrurile și cu tinerii. Dacă încercările ce vin asupra lor cresc, ei trebuie să știe că Dumnezeu testează și probează loialitatea lor. Prin această poziție în menținerea integrității de caracter, chiar atunci când sunt descurajați, tăria, fermitatea și

puterea de a suporta vor crește și ei se vor întări în duh. — YI, martie 1872

Mai degrabă moarte decât dezonorare

Alegeți mai degrabă sărăcia, reproșurile, separarea de prieteni sau oricare altă suferință decât să vă mânjiți sufletele cu păcat. Mai bine moartea decât dezonorarea sau călcarea Legii lui Dumnezeu! Acesta ar trebui să fie motoul fiecărui creștin. — 5T147 [80]

20 - ÎMPOTRIVIRE ÎN FAȚA ISPITEI

Cei care sunt părtași ai naturii divine nu vor ceda ispitei. Dușmanul lucrează cu toată puterea să-i biruie pe cei care se străduiesc să trăiască o viață de creștin. Astfel, el speră să-i descurajeze. Dar cei care au picioarele bine ancorate pe Stânca veacurilor nu vor cădea pradă înșelăciunilor sale. Ei își vor aminti că Dumnezeu este Tatăl lor și Hristos este Ajutorul lor. Mântuitorul a venit în lumea noastră ca să aducă, pentru fiecare suflet încercat și ispitit, puterea de a birui așa cum a făcut-o El. Cunosc puterea ispitei, știu pericolele care sunt pe cale, dar știu de asemenea că această putere este suficientă în orice timp în care este nevoie și că este procurată pentru cei care rezistă ispitei.

Ocoliți ispitele nenecesare

„Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.” Avem și noi partea noastră de făcut. Nu trebuie să ne considerăm neputincioși în fața ispitei. Dumnezeu spune: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic”. Dacă, prin asociere cu cei iubitori de plăceri, prin conformare cu practicile lumesti, prin unirea intereselor noastre cu [81] interesele necredincioșilor, punem picioarele pe calea ispitei și a păcatului, cum ne putem aștepta ca Dumnezeu să ne păzească de cădere?

Rămâneți departe de influențele corupătoare ale lumii. Nu mergeți în locurile unde forțele inamicului sunt puternic ancorate.

Nu mergeți acolo unde veți fi ispitiți și conduși pe drumuri greșite. Dar dacă aveți un mesaj pentru necredincioși și dacă stați atât de aproape de Dumnezeu, încât le puteți da un sfat la momentul potrivit, atunci puteți face o lucrare care să-i ajute și să-L onoreze pe

Dumnezeu. „Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău”, spunea Hristos. — RH, 14 aprilie 1904

Datoria mai presus de înclinații

Când tinerii încearcă să scape de sub controlul lui Satana, el își va dubla ispitele. Profitând de ignoranța și lipsa lor de experiență, el face ca distincția dintre bine și rău să devină cât mai confuză. El se transformă într-un înger de lumină și le promite tot felul de plăceri, ademenindu-i pe o cărare interzisă. Dacă au fost obișnuiți să-și urmeze înclinațiile mai degrabă decât datoria, tinerilor li se va părea dificil să reziste ispitei. Ei nu văd pericolul de a-și permite chiar și numai o dată o plăcere interzisă. Sugestiile lui Satana vor trezi fiecare element al depravării adormit în inima lor. — ST, 19 ianuarie 1882 [82]

21 - NATURA ÎNȘELĂTOARE A PĂCATULUI

Nimic nu este mai perfid decât caracterul perfid al păcatului. Domnul acestui pământ este cel care înșală, orbește și conduce la distrugere. Satana nu vine cu mulțimea lui de ispite doar o dată. El deghizează aceste ispite, făcându-le să semene cu binele. El amestecă cu amuzamentul și prostia unele mici îmbunătățiri și sufletele înșelate fac din aceasta o scuză, considerând că un mare bine trebuie să derive din acestea. Aceasta este numai înșelăciune! Este arta diabolică a lui Satana. Sufletele ademenite fac un pas, apoi sunt pregătite pentru următorii pași. Este mult mai plăcut să urmezi înclinațiile proprii inimii decât să stai în apărare și să rezisti de la prima insinuare a dușmanului șiret și astfel să închizi calea infiltrării sale în inimă.

O, cum se uită Satana să-și vadă prada căzând atât de repede și să vadă sufletele pășind pe calea pe care el le-a pregătit-o! El nu vrea ca ei să se roage și să-și îndeplinească îndatoririle religioase, ci dorește ca, uitând de acestea, să-i poată face mai utili în slujba sa. El își adaptează cursele sale înșelătoare și sofisticate la experiențele și profesiile lor și în acest fel își avansează minunat cauza.

Cercetarea de sine

Se impune necesitatea unei cercetări de sine și a unei investigații profunde în lumina Cuvântului lui Dumnezeu: Sunt nevățamat sau sunt putred în inima mea? Sunt reînnoit prin Hristos sau sunt firesc în inima mea, [83] având schimbat doar exteriorul? Ține-te în frâu în fața tribunalului lui Dumnezeu și vezi, în lumina lui Dumnezeu, dacă există în tine vreun păcat secret, vreo nedreptate, vreun idol pe care nu l-ai sacrificat. Roagă-te, da, roagă-te așa cum nu te-ai rugat niciodată înainte, ca să nu poți fi amăgit de înșelăciunile lui Satana; ca să nu poți fi învins de un spirit nepăsător, încrezut și neglijent, îndeplinind îndatoririle religioase doar pentru a-ți liniști conștiința. . .

Unul dintre păcatele care constituie un semn al ultimelor zile este că cei care se numesc creștini sunt iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu. Fiți cinstiți cu sufletul vostru. Căutați cu atenție. Cât de puțini, după o examinare conștiincioasă, pot privi spre cer, spunând: „Eu nu sunt unul dintre cei descriși astfel. Eu nu sunt un iubitor de plăceri mai mult decât de Dumnezeu”. Cât de puțini pot spune: „Eu sunt mort față de lume; viața pe care o trăiesc acum este prin credința în Fiul lui Dumnezeu. Viața mea este unită cu Hristos în Dumnezeu, iar atunci când El, care este viața mea, va apărea, voi putea și eu să stau lângă El în glorie.”

Dragostea și harul lui Dumnezeu! O, har prețios, mult mai valoros decât cel mai pur și fin aur! El ridică și înnobilează sufletul mai mult decât toate celelalte principii. El orientează inima și sentimentele spre cer. În timp ce oamenii din jurul nostru ar putea fi angajați în vanități lumești, în căutare de plăceri și nimicuri, conversația este în cer, unde Îl căutăm pe Mântuitorul; sufletul Îl caută pe Dumnezeu pentru iertare și pace, pentru îndreptățire și adevărata sfințire. Conversația cu Dumnezeu și contemplarea lucrurilor de dincolo transformă sufletul într-o asemănare cu Hristos. — RH, 11 mai 1886 [84]

22 - UN AVERTISMENT ÎMPOTRIVA SCEPTICISMULUI

Simt cea mai intensă durere pentru tinerii noștri. Vă avertizez ca una care cunoaște pericolul: nu vă lăsați prinși în capcană de Satana prin puținele cunoștințe despre știință pe care poate le-ați dobândit. Este mai bine să ai o inimă curată și umilă decât toată cunoștința pe care ai putea să o câștigi fără frica de Domnul.

Tinerii de astăzi sunt mai degrabă înclinați să întâlnească sceptici și necredincioși oriunde merg și cât de necesar ar fi să se pregătească astfel ca să poată fi în stare să dea un sens speranței lor, cu supunere și teamă. Thomas Paine a murit, dar lucrările sale trăiesc, reușind să înșele lumea, să fie un blestem pentru lume, și aceia care se îndoiesc de adevărul Cuvântului lui Dumnezeu vor pune în mâinile tinerilor aceste producții păgâne, pentru a umple inimile lor cu atmosfera otrăvită a îndoielilor. Spiritul lui Satana lucrează prin oameni slabi, pentru a duce mai departe planul său de a ruina suflete.

Pericolul asocierii cu scepticii

Trăim într-o epocă a imoralității și toți, inclusiv tinerii, sunt îndrăzneți în a păcătui. Dacă nu sunt păziți cu sfințenie, dacă nu sunt întăriți cu principii ferme, dacă nu este manifestată o mare grijă în alegerea prietenilor și a literaturii care le hrănește mintea, tinerii noștri vor fi expuși unei societăți a cărei morală este la fel de coruptă cum era morală locuitorilor Sodomei. Înfățișarea [85] oamenilor acestei lumi poate fi foarte atractivă, dar, dacă aruncă mereu sugestii împotriva Bibliei, ei sunt tovarăși periculoși, pentru că vor încerca cu fiecare prilej să mineze fundația credinței voastre, să corupă acuratetea vechii religii a Evangheliei.

Tinerii vin adeseori în contact cu cei care au tendința de a fi sceptici și părinții lor sunt în necunoștință cu privire la acest fapt, până când teribila lucrare a răului este înfăptuită, iar tinerii sunt ruinați. Ei ar trebui să fie instruiți cu sârguință, astfel încât să nu poată

fi înșelați cu privire la adevăratul caracter al acestor persoane și să nu aibă relații de prietenie cu această categorie sau să asculte cuvintele lor pline de sarcasm sau sofisme. Dacă nu vor avea curajul moral de a se despărți de aceste persoane când le descoperă necredința, tinerii noștri vor fi prinși în capcană și vor gândi și vorbi la fel ca aceia cu care s-au asociat, vorbind cu ușurință despre religie și credința în Biblie.

Încrederea în sine și orbirea

Dacă ochii tinerilor înșelați ar putea fi deschiși, ei ar vedea privirea lacomă a lui Satana, care jubilează la succesul său în ruinarea de suflete. În fiecare mod imaginabil, el încearcă să-și adapteze ispitele la dispozițiile variabile și la circumstanțele acelor pe care dorește să-i prindă în mreje. El va încerca fiecare înșelăciune și, dacă cei ispitiți nu-l vor căuta pe Domnul, ei vor fi orbiți de înșelăciunile sale și vor deveni încrezători în ei, vor căpăta un aer de suficiență și se vor afla în deplină ignoranță cu privire la condiția lor și la pericolul care-i paște. Curând, ei vor ajunge să disprețuiască acea credință dată sfinților pe vremuri. [86]

Vorbesc tinerilor ca una care cunosc, ca una căreia Domnul i-a arătat pericolele frecvente de pe cărarea lor. Încrederea în sine vă va conduce direct în cursele dușmanului. Tinerii nu cer sfatul lui Dumnezeu și nici nu fac din El refugiul și puterea lor. Ei intră în societate cu întreaga siguranță și încredere că sunt pe deplin capabili să aleagă ce este corect și să înțeleagă tainele divine, pentru că dețin puterile rațiunii și astfel vor putea descoperi adevărul pentru ei înșiși.

Ne temem mai mult pentru cei încrezători în ei înșiși decât pentru alții, pentru că ei vor fi cu siguranță ademeniți în plasa ce a fost aruncată de marele dușman al oamenilor și al lui Dumnezeu. Un asociat care a fost ales ca prieten apropiat și care a fost atins de îndoială va infiltra în mintea acestei categorii de tineri sâmburele necredinței lui. Prin flatări dezgustătoare cu privire la talentele lor, la superioritatea lor intelectuală, incitându-i în ambiția lor pentru poziții înalte, atenția lor va fi câștigată și o orbire morală va cădea peste ei. Cei care sunt entuziasmați de propriile păreri vor disprețui sângele sacrificiului ispășitor și vor disprețui, de asemenea, Spiritul harului.

[37] Copiii părinților păzitori ai Sabatului, care au avut o mare lumină, care au fost obiectul celei mai iubitoare griji, ar putea fi cei care vor lăsa o moștenire de ocară, cei care vor semăna vânt și vor culege furtună. La judecată, numele celor care au păcătuit împotriva acestei lumini vor fi scrise împreună cu acelea care sunt condamnate la separarea de prezența lui Dumnezeu și de gloria puterii Sale. Ei vor fi pierduți [87] și vor fi numărați printre disprețuitorii harului lui Hristos.

Mai degrabă mi-aș vedea copiii întinși în mormânt decât să-i văd luând-o pe cărarea care conduce la moarte. Faptul teribil de a crește copii pentru a lupta împotriva Dumnezeului cerului, pentru a înghiți belșugul apostaziei din ultimele zile, pentru a mărșălui sub stindardul întunecat al lui Satana ar fi într-adevăr un gând groaznic pentru mine.

Nevoia de curaj moral

Tinerii noștri vor întâlni ispite la fiecare pas și trebuie să fie astfel educați, încât să depindă de puterea lui Dumnezeu și să beneficieze de cea mai bună educație morală care poate fi dată muritorilor. Peste tot există disprețuitori ai Domnului nostru, care obișnuiesc să arunce dispreț asupra creștinilor. Ei numesc aceasta joacă de copii, inventată pentru a se impune credulității ignoranților.

Aceia care nu au putere morală nu pot sta în apărarea adevărului; ei nu au curajul să spună: „Dacă această conversație nu încetează, eu nu pot rămâne în prezența voastră. Isus, Răscumpărătorul acestei lumi, este Mântuitorul meu, în El este ancorată speranța mea pentru viață veșnică.” Aceasta este calea potrivită prin care îi poți reduce la tăcere. Dacă intri în discuții contradictorii cu ei, vor avea argumente cu care să te combată și nimic din ceea ce vei spune nu-i va atinge. Dar, dacă trăiești pentru Hristos, dacă ești ferm în credința în Dumnezeu cerurilor, vei putea face pentru ei ceea ce n-ar reuși nici un argument și-i vei convinge de falsitatea doctrinelor lor, prin puterea dumnezeiască.

Nu există spectacol mai trist decât acela oferit de cei răscumparați prin sângele lui Hristos, [88] cărora li s-au încredințat talente prin care să-L poată glorifica pe Dumnezeu și care transformă în glume mesajele trimise lor, prin har, în Evanghelie, care neagă

divinitatea lui Hristos și care se încred în judecata lor limitată și în argumente care n-au nici o bază reală. Când vor fi confruntate cu o nenorocire, când vor fi aduse față în față cu moartea, toate aceste minciuni pe care le-au prețuit se vor topi asemenea unei bucăți de gheață lăsate la soare.

Cât de groaznic este să stai la căpătâiul unui sicriu în care se află o persoană care a respins apelurile milei divine! Cât de îngrozitor este să spui: Aici se află o viață pierdută! Aici se află o persoană care ar fi putut să atingă cele mai înalte standarde și să câștige viața veșnică, dar și-a predat viața lui Satana, s-a lăsat prins în capcana filozofilor deșarte ale oamenilor și a fost ca o jucărie în mâna celui rău! Speranța creștină este ca o ancoră pentru suflet, sigură și fermă, stabilă, iar intrarea în ceea ce pare ascuns de un vâl este cea prin care Hristos a intrat primul. Noi avem de făcut o lucrare individuală, de a ne pregăti pentru evenimentele mărețe care ne stau în față.

Furtuna se apropie

Tinerii ar trebui să-L caute pe Dumnezeu cu mai mult zel. Furtuna se apropie și trebuie să fim pregătiți pentru furia ei, manifestând căință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Hristos. Dumnezeu va apărea și va clătina pământul cu putere. Vom vedea necazuri în toate direcțiile. Mii de vase vor fi scufundate în adâncurile mării. Navele se vor duce la fund, iar viețile omenești vor fi sacrificate cu milioanele. Focuri vor izbucni pe neașteptate și nici o sfortare omenească nu le va putea domoli. Palatele pământului vor fi înghițite de furia flăcărilor. [89] Dezastrele feroviare vor deveni din ce în ce mai frecvente; confuzie, coliziune și moarte se vor întâmpla fără nici o avertizare pe marile linii de transport. Sfârșitul este aproape, perioada de încercare se încheie. O, haideti să-L căutăm pe Domnul cât timp mai poate fi găsit, strigați-L câtă vreme este aproape! Profetul spune: „Căutați-L pe Domnul, toți cei smeriți din țară, cari împliniți poruncile Lui! Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului.” — ST, 21 aprilie 1890

Dependența zilnică de Dumnezeu

Când te trezești dimineața, îți simți neajutorarea și nevoia ta de puterea lui Dumnezeu? Faci cunoscute, în umilință și supunere, dorințele tale Tatălui tău ceresc? Dacă da, îngerii vor consemna rugăciunile tale, și dacă aceste rugăciuni nu au plecat de pe buze mincinoase, când vei fi în pericol și nu vei fi conștient că faci răul și când vei exercita o influență care i-ar conduce pe alții la rău, îngerul tău păzitor va fi de partea ta, îndrumându-te spre un făgaș mai bun, alegând cuvintele pentru tine și influențându-ți acțiunile.

Dacă nu simți nici un pericol și dacă nu înalți nici o rugăciune pentru a primi ajutor și putere de a rezista ispitelor, poți fi sigur că vei merge pe alături. Neglijarea îndatoririlor tale va fi de asemenea consemnată în cărțile din ceruri și vei fi găsit lipsă în ziua încercării.
— 3T 363, 364 [90]

Putem să ne flatăm singuri că suntem liberi de multe lucruri de care alții se fac vinovați; dar, dacă avem unele puncte tari de caracter și doar unul singur slab, se creează astfel o legătură între păcat și suflet. Inima este împărțită în slujirea sa și spune: „Ceva pentru mine, ceva pentru Tine”. Copilul lui Dumnezeu trebuie să caute păcatul pe care l-a ascuns și pe care l-a îngăduit și să permită lui Dumnezeu să-l taie și să-l arunce din inimă. El trebuie să biruie acel singur păcat; pentru că, înaintea lui Dumnezeu, păcatul nu este un lucru neînsemnat.

Unul spune: „Nu sunt câtuși de puțin invidios, dar mă las provocat și spun lucruri rele, deși întotdeauna îmi pare rău după ce dau frâu liber temperamentului”. Altul spune: „Am și eu cutare sau cutare defect, dar disprețuiesc ticăloșia manifestată de o anume persoană dintre cunoștințele mele”. Dumnezeu nu ne-a dat o listă de păcate împărțite pe grade, astfel încât să le putem considera pe unele ca având consecințe mai mici și să spunem că ele nu fac decât puțin rău, în timp ce altele au un impact mai mare și deci vor produce mai mult rău.

Un lanț nu este mai puternic decât cea mai slabă verigă a sa. Putem să spunem despre lanț că este bun ca întreg, dar, dacă o verigă este slabă, nu mai poți conta pe acel lanț. Lucrarea de biruință trebuie să constituie studiul fiecărui suflet care va intra în Împărăția lui Dumnezeu. Acele cuvinte nerăbdătoare, care îți tremură pe buze, trebuie să rămână nerostite. Gândul că nu-ți este corect evaluat caracterul trebuie îndepărtat de la tine, [91] pentru că îți slăbește influența și va da rezultate sigure, făcându-te de mică valoare în ochii altora. Tu trebuie să birui ideea că ești un martir și să te prinzi de făgăduința lui Hristos, care spune: „Harul Meu îți este de ajuns”. — RH, 1 august 1893

Controlul gândurilor

Ar trebui să vă țineți departe de tărâmul încântător al lui Satana și să nu îngăduiți minții voastre să fie distrasă de la supunerea față de Dumnezeu. Prin Hristos, puteți și trebuie să fiți fericiți și ar trebui să dobândiți obiceiul controlului de sine. Chiar și gândurile voastre trebuie aduse în subordonare față de voința lui Dumnezeu și sentimentele voastre sub controlul rațiunii și al religiei. Imaginația nu v-a fost dată ca să-i permiteți să alerge în dezordine și ca să aibă propriile căi, fără să faceți nici un efort de a o disciplina. Dacă gândurile sunt greșite, sentimentele vor fi greșite, iar gândurile și sentimentele împreună constituie caracterul moral. Când hotărâți, în calitate de creștini, că nu vi se cere să vă controlați gândurile și sentimentele, sunteți aduși sub influența îngerilor răi și invitați atât prezența, cât și controlul lor. Dacă cedati în fața impresiilor voastre și permiteți gândurilor voastre să urmeze cursul suspiciunii, îndoielii și nemulțumirii, veți fi printre cei mai nefericiți dintre muritori și viața voastră se va dovedi un eșec. — 5T 310 [92]

Secțiunea a III-a - CÂȘTIGAREA BIRUINȚEI

[39]

Nu există nimic mai neajutorat în aparență, dar invincibil în realitate, decât sufletul care-și simte nimicnicia și se bizuie în totalitate pe meritele Mântuitorului. Dumnezeu mai degrabă va trimite toți îngerii din cer în ajutorul unui astfel de suflet decât să permită ca acesta să fie biruit. — 7 T17

24 - ÎNAINTE ȘI ÎN SUS

Aș vrea să pot descrie frumusețile vieții de creștin. Începând cu dimineața vieții, controlat de legile naturii și ale lui Dumnezeu, creștinul merge înainte și în sus, fiind atras zilnic tot mai aproape de casa lui cerească, unde îl așteaptă o coroană a vieții și un nume nou, pe care nici un alt om salvat nu l-a primit. „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: «Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă, și-i voi da o piatră albă; și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-l primește».” El crește constant în fericire, sfințenie și utilitate. Progresul fiecărui an îl depășește pe cel al anului anterior.

Dumnezeu le-a dat tinerilor o scară a succesului pe care să urce, o scară ce ajunge de la pământ la cer. Deasupra acestei scări este Dumnezeu și pe fiecare treaptă, razele strălucitoare ale gloriei Sale. El privește spre cei care urcă, fiind gata ca, atunci când strânsoarea slăbește și pașii șovăie, să trimită ajutor. Da, spun acest lucru în cuvinte pline de încurajare, și anume că toți cei care înaintează cu perseverență pe această scară vor intra în orașul ceresc.

Satana le prezintă tinerilor multe ispite, jucându-se cu viața și cu sufletele lor și nelăsând nici un rău neîncercat pentru a reuși să-i ruineze. Dar Dumnezeu nu-i lasă să lupte fără ajutor împotriva ispitei. Ei au un Ajutor atotputernic.

Mult mai puternic decât inamicul lor este Isus, care, venind în această lume și îmbrăcând natura umană, l-a întâlnit și învins pe Satana, a rezistat oricărei ispite, aceleași pe care le au de înfruntat și tinerii de azi. El este Fratele lor mai mare. El simte pentru ei un adânc și blând interes. El păstrează constant asupra lor un ochi veghetor și Se bucură când [95] ei încearcă să-L mulțumească. Atunci când ei se roagă, El amestecă rugăciunile lor cu mirosul tămâii îndreptățirii Sale și le oferă lui Dumnezeu ca pe o jertfă plăcut mirositoare. Prin puterea Lui, tinerii pot îndura greutatea ca niște bravi soldați ai crucii. Înarmați cu puterea Sa, sunt capabili să atingă cele mai înalte idealuri

puse înaintea lor. Sacrificiul făcut pe Calvar este garantul victoriei lor.

Dumnezeu nu este irațional

Biserica lui Dumnezeu este formată din vase mai mici și mai mari. Dumnezeu nu cere nimic nerezonabil. El nu Se așteaptă ca vasele mici să fie umplute în aceeași măsură ca cele mari. El Se uită la rezultate în funcție de ceea ce are un om, nu de ceea ce nu are. Fă totul cât mai bine și Domnul va accepta și va răsplăti eforturile tale. Fă-ți datoria începând cu ceea ce ai la îndemână și realizează acest lucru cu fidelitate, astfel Stăpânul va accepta întreaga lucrare. În dorința ta de a face ceva măreț, nu uita că lucrurile mici de asemenea te așteaptă.

Ferește-te să neglijezi rugăciunea și studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Acestea sunt arme împotriva celor care se străduiesc să-ți pună piedici în avansarea spre cer. Prima neglijare a rugăciunii și a studiului Bibliei face ca a doua să vină mai ușor. O primă rezistență la insistența Spiritului Sfânt atrage o alta. Astfel, inima este împietrită și conștiința veștejită.

Pe de altă parte, fiecare rezistență la ispită o face pe următoarea mai ușoară. Fiecare negare de sine o face mai ușoară pe următoarea. Fiecare victorie câștigată pregătește terenul pentru o victorie proaspătă. Fiecare rezistență [96] la ispită, fiecare negare de sine, fiecare triumf asupra păcatului constituie o sămânță sădită pentru viața veșnică. Fiecare acțiune neegoistă dă o putere nouă spiritualității noastre. Nimeni nu poate încerca să fie aidoma lui Hristos, fără să crească și să devină mai nobil și mai sincer.

Dezvoltă încrederea

Dumnezeu va recunoaște fiecare efort pe care îl faci ca să atingi idealul Său pentru tine. Când ai un eșec și ești căzut în păcat, să nu crezi că nu te mai poți ruga, că nu meriți să vii în fața lui Dumnezeu. „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.” Cu brațele întinse și pregătite, El așteaptă să-l întâmpine pe cel căzut, pe fiul risipitor. Mergi la El și spune-I despre greșelile

și eșecurile tale. Roagă-L să te îmbărbăteze pentru o nouă încercare. El nu te va dezamăgi niciodată, niciodată nu va profita de încrederea ta.

Încercarea va veni peste tine. De aceea Dumnezeu cizelează asprimea și duritatea caracterului tău. Nu murmura. Vei face încercarea și mai grea prin confuzie. Onorează-L pe Domnul, supunându-te cu voioșie. Îndură cu răbdare povara. Chiar atunci când îți este făcut un rău, păstrează dragostea de Dumnezeu în inimă. „Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea! Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și urechile Lui iau aminte la strigătele lor.”

[41] Feriți-vă de pași desperați; așteptați, căci chiar și cea mai întunecată zi va trece. „În liniște și odihnă va fi mântuirea [97] voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.” Hristos cunoaște puterea ispitelor și puterea noastră de a rezista. Mâna Sa este mereu întinsă cu o milă plină de tandrețe către fiecare copil al Său aflat în suferință. Unui suflet ispitit și descurajat El îi spune: Copile, pentru cine am suferit și am murit Eu? Nu poți avea încredere în Mine? „Ca zilele tale, așa va fi puterea ta...”

„Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.” El va fi cu tine ca umbra unei stânci mari într-un ținut istovit de arșiță. . . El spune: „Veniți la Mine și vă voi da odihnă...” — odihnă pe care lumea nu poate nici să ți-o dea, nici să ți-o ia. . .

Cuvintele nu pot descrie pacea și bucuria pe care le are cel care-L urmează pe Dumnezeu și ascultă Cuvântul Său. Încercările nu-l tulbură, disprețul nu-l ofensează. Eul este crucificat. Zi de zi, îndatoririle sale pot deveni mai solicitante, ispitele mai puternice, încercările mai severe, dar el nu ezită, pentru că primește o putere egală cu cea de care are nevoie. — YI, 26 iunie 1902

Prețul victoriei

Hristos a sacrificat totul pentru om, în scopul de a face posibil ca acesta să câștige cerul. Acum este timpul ca oamenii căzuți să arate că se vor sacrifica în Numele lui Hristos și astfel vor putea câștiga gloria veșnică. Cei care au o idee cât de mică despre importanța

salvării și despre prețul ei nu vor murmura niciodată că semănatul lor trebuie să fie în lacrimi și că lepădarea de sine și încercarea fac parte din viața de creștin. — ST, 4 martie 1880 [98]

25 - DESĂVÂRȘIREA CARACTERULUI

Hristos nu ne-a dat nici o asigurare că a atinge perfecțiunea caracterului este o treabă ușoară. Un caracter nobil pe de-a-ntregul nu se moștenește și nici nu-l vom obține accidental. Un caracter nobil este câștigat prin efort individual, prin meritele și harul lui Hristos. Dumnezeu ne dă talente, puteri ale minții; noi formăm caracterul. El este format în urma unor încercări grele și a unor bătălii dure cu eul. Conflict după conflict trebuie să câștige împotriva tendințelor ereditare. Trebuie să ne cenzurăm îndeaproape și să nu permitem să rămână nici măcar un defect necorectat.

Nimeni să nu spună: Nu-mi pot remedia defectele de caracter. Dacă ajungi la această concluzie, nu vei reuși să obții viața veșnică. Imposibilitatea stă în lipsa ta de voință. Dacă nu vrei, atunci nu vei birui. Adevărata dificultate izvorăște dintr-o inimă nesfințită și dintr-o voință care nu se supune controlului lui Dumnezeu.

Puneți-vă ținte înalte

Mulți dintre cei pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu calități deosebite pentru a face o lucrare extraordinară realizează foarte puțin, pentru că încearcă foarte puțin. Mii de oameni trec prin viață fără să aibă un scop clar pentru care să trăiască și fără nici un standard de atins. Astfel vor obține o răsplată proporțională cu munca lor.

Amintiți-vă că niciodată nu veți atinge un standard mai înalt decât cel pe care vi l-ați stabilit singuri. Așa că stabiliți-vă [99] un standard înalt și, pas cu pas, chiar și atunci când îl faceți printr-un efort dureros, prin sacrificiu și lepădare de sine, veți parcurge întreaga lungime a scării progresului. Nu lăsați nimic să vă stingherească. Soarta nu-și țese plasele în jurul nici unui om atât de ferm, încât acesta să fie nevoit să rămână neajutorat și în incertitudine. Circumstanțele care se opun pot crea o hotărâre de a le birui. Desființarea unei bariere vă va da curajul și capacitatea de a merge

înainte. Insistați cu hotărâre în direcția corectă și circumstanțele vor deveni prietenii voștri, și nu piedici pe calea voastră.

Cultivă fiecare însușire plăcută a caracterului

Fii ambițios pentru gloria Stăpânului și cultivă fiecare trăsătură bună a caracterului tău. În fiecare fază a clădirii caracterului tău, trebuie să-I faci pe plac lui Dumnezeu. Iată ce ai de făcut; căci și Enoh I-a fost pe plac, deși a trăit într-o epocă degenerată. Sunt mulți ca Enoh și în zilele noastre.

Stați ca Daniel, acest credincios om de stat, un om pe care nici o ispită nu l-a putut corupe. Nu-L dezamăgiți pe Hristos care v-a iubit atât, încât Și-a dat viața pentru a șterge păcatele voastre. El spune: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”. Amintiți-vă acest lucru. Dacă ai greșit, dar îți recunoști greșelile și le privești ca pe niște lumini de avertizare, cu siguranță ai câștigat o victorie. Astfel vei transforma înfrângerea în victorie, dezamăgind dușmanul și onorându-L pe Răscumpărător.

Un caracter format în concordanță cu modelul divin e singura bogăție pe care o putem lua cu noi din lumea aceasta în cea veșnică. Cei care se află sub [100] îndrumarea lui Hristos în această lume vor lua realiza-rea divină cu ei în casele din ceruri. Și în ceruri vom continua să ne îmbunătățim caracterul. Cât de importantă este atunci dezvoltarea caracterului în această viață!

Cererile Sale pot fi aduse la îndeplinire

Inteligențele cerești vor lucra alături de factorul uman care caută, cu o credință fermă, perfecțiunea caracterului, care se va vedea în perfecțiunea în acțiune. Fiecărui om angajat în această lucrare, Hristos îi spune: „Eu sunt mâna ta dreaptă, pentru a te ajuta”.

Când cooperează cu voința lui Dumnezeu, voința omului devine omnipotentă. Orice lucru ce trebuie făcut la porunca Sa poate fi îndeplinit prin puterea Sa. Toate cererile Sale pot fi îndeplinite.
— COL 331-333

Dependența noastră permanentă

Aceia care nu-și dau seama să sunt în permanentă dependenți de Dumnezeu vor fi biruiți de ispită. Am putea presupune acum că picioarele noastre sunt sigure și că niciodată nu vom putea fi clintiți. Putem spune cu încredere: „Știu în cine am crezut, nimic nu-mi poate clătina credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său”. Dar Satana plănuiește să profite de trăsăturile noastre de caracter atât ereditare, [43] cât și cultivate și vrea să devenim orbi față de propriile necesități și defecte. Numai conștientizând slăbiciunea noastră și uitându-ne constant la Isus putem păși în siguranță. — DA 382 [101]

Mulți tineri nu au un principiu ferm de a-I servi lui Dumnezeu. Ei se afundă în fiecare nor și nu au nici o rezistență. Ei nu cresc în har. Dau impresia că păzesc poruncile lui Dumnezeu, dar nu sunt subordonați Legii lui Dumnezeu și, într-adevăr, nici n-ar putea fi. Inimile lor firești trebuie schimbate. Ei trebuie să vadă frumusețe în sfințire; atunci vor tânji după ea cum tânjește o inimă însetată după un izvor de apă; atunci vor iubi pe Dumnezeu și Legea Sa. Și abia atunci jugul lui Hristos va fi bun, iar povara Sa, ușoară.

Dragi tineri, dacă pașii voștri sunt conduși de Dumnezeu, nu trebuie să vă așteptați să aveți parte mereu de pace și prosperitate. Cărarea care conduce la ziua cea mare nu este cea mai ușoară și, din când în când, va părea întunecoasă și spinoasă. Dar aveți asigurarea că brațele neobosite și puternice ale lui Dumnezeu vă vor înconjura, protejându-vă de rău. El vrea de la voi să practicați credința în mod serios și să învățați să vă încredeți în El și atunci când este ceață, la fel ca într-o zi însorită.

Credința trăită

Urmașul lui Hristos trebuie să aibă în inimă o credință plină de supunere; pentru că fără aceasta este imposibil să fii plăcut lui Dumnezeu. Credința este mâna care te menține în legătură cu ajutorul veșnic; este mijlocul prin care o inimă reînnoită este făcută să bată la unison cu inima lui Hristos.

În strădania de a ajunge în casa lui, vulturul este adesea doborât de furtunile din defileele înguste [102] din munți. Norii negri ca niște valuri furioase răscolesc totul între el și înălțimile însorite, unde și-a clădit și și-a consolidat cuibul. Pentru o vreme, el pare tulburat, aruncat înapoi și înapoi, bătând din aripile sale puternice ca și cum ar vrea să înlăture norii grei. Trezește chiar și porumbeii din munți cu strigătul său sălbatic, în sfortarea zadarnică de a ieși din această închisoare. În cele din urmă, se năpustește cu tărie înainte,

în întuneric, și când, o secundă mai târziu, răzbește în strălucirea calmă de deasupra norilor, din pieptul lui izbucnește un strigăt de triumf. Întunericul, vuietul și furtuna au rămas undeva dedesubt și lumina cerului se revarsă plină de sclipire deasupra sa. Astfel, vulturul ajunge în cele din urmă la căminul mult dorit, în vârful piscului semet, și este pe deplin mulțumit. A fost nevoie de un efort pentru a realiza acest lucru, dar este răsplătit prin faptul că a reușit să obțină ceea ce dorea.

Aceasta este singura cale pe care o putem alege ca urmași ai lui Hristos. Noi trebuie să exersăm trăirea prin credință, care va străpunge norii ca pe un zid gros, care ne separă de strălucirea cerului. Noi avem de atins înălțimi ale credinței, unde nu este decât pace și bucurie în Spiritul Sfânt.

Un conflict de o viață

Ai văzut vreodată vreun șoim care urmărea un porumbel? Instinctul l-a învățat pe porumbel că, dacă se înalță mult mai sus decât următorul său, acesta nu-l va putea prinde. Astfel, el se înalță sus și tot mai sus, în acoperișul albastru al cerului, urmărit în continuare de șoim, care încearcă să obțină un avantaj. Dar efortul este zadarnic. Porumbelul este în siguranță atâta vreme cât nu permite ca nimic să-l oprească din zbor [103] sau să fie atras spre pământ; dar o singură ezitare, o singură coborâre a ștachetei și inamicul cel vigilent se năpustește asupra victimei. Am urmărit la nesfârșit această scenă, cu răsuflarea tăiată, toată simpatia noastră înclinând spre micul porumbel. Cât de triști ne-am fi simțit să-l vedem căzând pradă crudului șoim!

Noi avem în față un război — un conflict pe viață cu Satana și ispitele sale seducătoare. Dușmanul va folosi orice argument, orice decepție pentru a atrage un suflet; pentru a cuceri coroana vieții, trebuie să depunem eforturi stăruitoare, perseverente. Nu trebuie să lăsăm armele sau să părăsim câmpul de luptă până când nu am câștigat victoria, triumfând în Numele Răscumpărătorului. Atâta vreme cât continuăm să ne păstrăm ochii fixați spre Cel care este începutul și sfârșitul credinței noastre, vom fi în siguranță. Sentimentele noastre ar trebui să vizeze lucrurile de sus, nu pe cele pământești. Prin credință, ne putem ridica sus și tot mai sus în câștigarea harului

---

lui Hristos. Prin contemplarea zilnică a farmecului Său neîntrecut, trebuie să ne asemănăm din ce în ce mai mult cu chipul Său plin de slavă. În timp ce trăim astfel în comuniune cu cerul, plasele lui Satana vor fi întinse în zadar. — YI, 12 mai 1898 [104]

27 - VICTORIA DOBÂNDITĂ

Noi avem doar o mică idee despre puterea care ne-ar putea aparține, dacă am fi conectați la sursa veșnică a puterii depline. Continuăm mereu și mereu să păcătuim și credem că așa trebuie să fie întotdeauna. Ne agățăm de infirmitățile noastre de parcă ar fi ceva cu care să ne mândrim. Hristos ne spune că trebuie să ne săpăm fața în cremene, dacă vrem să biruim. El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn și, prin puterea pe care El ne-a dat-o, putem rezista lumii, cărnii și răului. Să nu vorbim de slăbiciunile și neputințele noastre, ci despre Hristos și puterea Sa. Când vorbim despre tăria lui Satana, dușmanul își consolidează puterea asupra noastră. Când vorbim despre puterea celui Atotputernic, dușmanul este respins. Cu cât ne apropiem de Dumnezeu, cu atât Se apropie și El de noi. . .

Mulți dintre noi nu reușesc să-și dezvolte talentele. Facem câteva eforturi plătându-ne de a sta de partea binelui și apoi ne întoarcem la vechea noastră viață de păcat. Dacă vom intra vreodată în Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să intrăm cu niște caractere perfecte, fără pată, fără nici o zbârcitură și fără orice altă imperfecțiune. Satana lucrează cu un elan sporit, pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului. El își întinde cursele, fără a fi depistate de noi, ca să poată intra în stăpânirea minții noastre. El încearcă prin toate mijloacele să eclipseze gloria lui Dumnezeu din sufletele noastre. Rămâne ca noi să decidem dacă el va controla inima și mintea noastră sau dacă vom avea un loc pe Noul Pământ, împreună cu Avraam. [105]

Prin puterea lui Dumnezeu, combinată cu efortul uman, putem obține o victorie glorioasă. N-ar trebui să apreciem aceasta? Toate bogățiile cerului ne-au fost date de Isus. Dumnezeu nu dorește ca puterile răului să spună că ar fi putut face pentru noi mai mult decât a făcut. Lumile pe care El le-a creat, îngerii din ceruri vor putea depune mărturie că n-ar fi putut face nimic mai mult. Dumnezeu are resurse de putere despre care noi încă nu știm nimic și ne va aproviziona cu ele atunci când vom avea nevoie. Dar efortul nostru trebuie să se

contopească cu cel divin. Intellectul nostru, simțurile noastre, toată puterea ființei noastre trebuie chemate pentru a fi exersate... Dacă ne vom ridica la vremea potrivită și ne vom închina ca niște oameni care-și așteaptă stăpânul, dacă ne vom lupta să biruim fiecare defect din caracterul nostru, Dumnezeu ne va da lumină, putere și ajutor ceresc. — YI, 4 ianuarie 1900

Credință și datorie

Credința nu este un sentiment. Ea este esența lucrurilor pentru care speri, dovada lucrurilor care nu se văd. Există o formă a religiei care nu este nimic mai mult decât egoism. Ea găsește plăcere în distracțiile lumii. Se mulțumește cu contemplarea religiei lui Hristos, fără a ști însă nimic despre puterea lui salvatoare. Cei care practică acest tip de religie privesc păcatul într-o manieră plină de bunăvoință, pentru că ei nu-L cunosc pe Isus. În aceste condiții, ei tratează datoriile lor cu ușurătate. Dar o îndeplinire credincioasă a datoriei merge mână în mână cu o estimare corectă a caracterului lui Dumnezeu. — RH, 28 februarie 1907 [106]

28 - CUM SĂ FII PUTERNIC

Hristos ne-a asigurat tot ceea ce avem nevoie pentru a fi puternici. Ne-a dat Spiritul Sfânt, a cărui însărcinare este să ne amintească toate promisiunile pe care Hristos le-a făcut, că putem avea pace și putem avea sentimentul iertării. Dacă ne vom păstra ochii ațintiți spre Mântuitorul nostru și ne vom încrede în puterea Sa, vom fi inundați de siguranță, pentru că îndreptățirea lui Hristos va deveni îndreptățirea noastră. . .

Noi Îl dezonorăm vorbind despre ineficiența și neputința noastră. În loc să ne uităm la noi înșine, ar trebui să privim neîntrerupt spre Isus, să devenim zi de zi din ce în ce mai asemănători Lui, din ce în ce mai disponibili să vorbim despre El, mai bine pregătiți să-I slujim, să-I primim bunăvoința, ajutorul și binecuvântările pe care ni le oferă.

Dacă vom trăi astfel în comuniune cu El, ne vom întări prin puterea Lui și vom deveni un ajutor și o binecuvântare pentru cei din jurul nostru. Numai dacă vom putea face ceea ce ne cere Domnul inimile noastre vor deveni ca niște harpe sacre, fiecare coardă vibrând de rugăciunile noastre puternice și de recunoștința către Mântuitorul trimis de Dumnezeu pentru a birui păcatul din lume. . .

Priviți slava Lui

Când ispitele vă asaltează, așa după cum cu siguranță o fac, când sunteți înconjurați de confuzie, când, distrași și descurajați, sunteți aproape gata să cedati disperării, uitați-vă spre locul unde, cu ochii credinței, ați văzut ultima dată lumina, și întunericul [107] care s-a adunat tot mai compact va fi împrăștiat de lumina strălucitoare a gloriei Sale. Când păcatul se luptă să obțină supremația în sufletul vostru și împovărează conștiința, când norii necredinței apar în minte, îndreptați-vă către Salvator. Harul Său este suficient pentru a supune păcatul. El ne va ierta, umplându-ne de bucurie în Dumnezeu. . .

Să nu mai vorbim de acum încolo de ineficiența și neputința noastră. Uitând lucrurile din trecut, să ne grăbim pe calea spre cer. Să nu neglijăm nici o ocazie care, valorificată, ne va face mai utili în serviciul lui Dumnezeu. Apoi, ca niște filoane de aur, sfințenia va inunda viața noastră, iar îngerii, văzând consacrarea noastră, vor repeta promisiunea: „Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir”. Tot cerul se bucură când ființele omenești slabe și vinovate își predau viața lui Isus, pentru a trăi viața Lui. — RH, 1 octombrie 1908

Bucurie prin căință

Condițiile salvării omului sunt rânduite de Dumnezeu. Umilirea de sine și purtarea crucii sunt mijloacele prin care păcătosul pocăit poate să găsească pace și mângâiere. Gândul că Isus a fost supus umilinței și sacrificiului pe care omul nu va fi niciodată chemat să le îndure ar trebui să înăbușe orice murmurare sau voce potrivnică. Cea mai dulce bucurie a unui om vine din căința sa sinceră înaintea lui Dumnezeu, după încălcarea Legii Sale, și din credința în Isus Hristos ca Răscumpărător și Mijlocitor al păcătosului. — ST, 4 martie 1880 [108]

29 - VIAȚA DE BIRUINȚĂ

Pacea merge mână în mână cu dependența de puterea divină. De îndată ce sufletul hotărăște să se comporte în concordanță cu lumina dată, Spiritul Sfânt îi dă mai multă lumină și putere. Harul Spiritului Sfânt este adăugat să coopereze cu hotărârea sufletului, dar nu este un substitut pentru exercițiile individuale de credință. Succesul în viața de creștin depinde de apropierea de lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Nu abundența de lumină și putere face ca sufletul să fie liber în Hristos, ci trezirea puterilor, voinței și energiilor sufletului pentru a striga cu sinceritate: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!”

Mă bucur de perspectivele luminoase ale viitorului și la fel o puteți face și voi. Fiți veseli și lăudați-L pe Domnul pentru dragostea Lui plină de bunătate. Puneți în mâinile Lui ceea ce nu înțelegeți. El vă iubește și-I pare rău pentru fiecare slăbiciune a voastră. El „ne-a binecuvântat cu toate binecuvântările spirituale din locurile cerești, în Hristos”. Inima Celui veșnic nu ar fi împlinită și mulțumită, dacă le-ar da celor ce-L iubesc pe Fiul Său mai puține binecuvântări decât Îi dă Fiului Său.

Satana încearcă să ne îndepărteze mintea de la ajutorul Celui Atotputernic, conducându-ne să meditam la degradarea sufletului nostru. Dar, deși Isus vede vina din trecut, El aduce iertare și noi n-ar trebui să-L dezonorăm, îndoindu-ne de dragostea Lui. Sentimentul de vinovăție trebuie lăsat la picioarele crucii, altfel va otrăvi izvoarele vieții. Când Satana aruncă amenințările sale asupra ta, întoarce-te de la ele [109] și îmbărbătează-ți sufletul cu făgăduințele și promisiunile lui Dumnezeu. Norul poate fi întunecos, dar, când se umple cu lumina cerului, se transformă în strălucirea aurului, pentru că gloria lui Dumnezeu stă deasupra lui.

Copiii lui Dumnezeu nu trebuie să fie sclavii sentimentelor și emoțiilor. Când ei oscilează între frică și speranță, inima lui Hristos este rănită, pentru că El le-a dat cea mai clară dovadă a iubirii Sale. . . El vrea ca ei să îndeplinească lucrarea la care i-a chemat; atunci

inimile lor vor deveni harpe sfințite în mâinile Sale, fiecare coardă va transmite mai departe lauda și recunoștința Celui trimis de Tatăl să ia păcatele lumii asupra Sa.

Dragostea lui Hristos pentru copiii Săi este pe cât de puternică, pe atât de caldă. Și este mai tare ca moartea, pentru că El a murit plătind prețul salvării noastre și pentru a ne face asemenea Lui, credincioși și veșnici. Dragostea Lui este atât de puternică, încât controlează toate puterile și mobilizează amplele resurse cerești, ca să facă ce este bine pentru copiii Săi. El este mai presus de orice umbră de îndoială sau schimbare — același ieri, azi și pentru veșnicie. Deși păcatul a existat de secole, încercând să contracareze dragostea Lui și să împiedice cursul ei lin pe pământ, iubirea Sa curge încă în șuvoaie bogate către aceia pentru care a murit Hristos. —TM 518, 519

Influența dominatoare

Amintiți-vă că în viața voastră religia nu este încă o influență printre atâtea altele; ar trebui să fie o influență care să le domine pe toate celelalte. — CT 489 [110]

30 - CREDINȚA VIE

Mulți dintre cei care caută cu sinceritate sfințirea inimii și puritatea vieții par confuzi și descurajați. Se uită în permanență la ei înșiși, se lamentează că nu au credință și astfel simt că nu pot cere binecuvântările lui Dumnezeu. Aceste persoane greșesc, făcând din credință un simplu sentiment. Ei trec cu vederea simplitatea credinței adevărate și astfel aduc întuneric în sufletele lor. Ar trebui să-și întoarcă inima de la ei înșiși, să o îndrepte spre mila și bunătatea lui Dumnezeu, să-și reamintească promisiunile Lui și apoi să creadă că El le va îndeplini.

Nu trebuie să ne încredem în credința noastră, ci în făgăduințele lui Dumnezeu. Când ne pocăim, pentru că în trecut am încălcat Legea Sa, și hotărâm să manifestăm supunere în viitor, trebuie să credem că Dumnezeu, de dragul Fiului Său, ne acceptă și ne iartă păcatele.

Întunericul și descurajarea vor veni uneori peste sufletul nostru și vor amenința să ne copleșească, dar nu trebuie să ne pierdem încrederea. Trebuie să ne fixăm privirea asupra lui Isus, cu sau fără emoție. Ar trebui să căutăm să îndeplinim cu credincioșie orice datorie pe care o avem, iar în rest să ne încredem, plini de calm și speranță, în promisiunile lui Dumnezeu.

Nu depindeți de sentimente

Uneori, un sentiment profund al lipsei noastre de valoare va transmite un val de teroare peste suflet, dar aceasta nu este o dovadă că Dumnezeu S-ar fi schimbat față de noi sau noi față de El. N-ar trebui făcut nici un efort pentru a aduce [111] mintea la o anumită intensitate emoțională. S-ar putea să nu simțim astăzi pacea și bucuria pe care le-am simțit ieri, dar ar trebui prin credință să ne prindem de brațul lui Hristos și să ne încredem deplin în El, fie că e întuneric sau lumină.

Satana ar putea să-ți șoptească: „Ești un păcătos prea mare pentru ca Hristos să te salveze”. Deși conștientizezi că ești într-adevăr păcătos și fără valoare, vei putea răspunde ispitei cu strigătul: „În virtutea ispășirii, Îl chem pe Hristos ca Mântuitor al meu. Nu mă încred în propriile merite, ci în sângele prețios al lui Isus, care m-a curățat. În acest moment, îmi agăț sufletul neajutorat de Hristos.” Viața de creștin trebuie să fie statornică, trăită prin credință. O încredere fermă și sprijinul ferm al lui Hristos vor aduce pace și siguranță sufletului.

Contemplarea lui Hristos

Nu te descuraja pentru faptul că îți simți inima grea. Fiecare obstacol și fiecare dușman interior nu fac decât să crească nevoia ta de Hristos. El a venit să-ți ia inima de piatră și să-ți dea una de carne. Privește la El pentru puterea specială de a-ți birui greșelile caracteristice. Când ești asaltat de ispite, rezistă cu fermitate ispitelor răului, spunând sufletului tău: „Cum aș putea să-L dezonz pe Salvatorul meu? M-am predat lui Hristos, nu pot să fac lucrurile lui Satana”. Plângi în fața scumpului Mântuitor, pentru ca El să te ajute să sacrifici fiecare idol și să îndepartezi de la tine orice păcat cultivat. Lasă ochii credinței să-L vadă pe Isus stând înaintea tronului Tatălui, arătând palmele Sale rănite și pledând pentru tine. Crede că puterea vine la tine prin prețiosul tău Mântuitor. [112]

Contemplarea lui Hristos

Priviți prin credință coroanele așezate pe capul celor ce vor birui; ascultați cântecele pline de entuziasm ale celor răscumparați: Vrednic, vrednic este Mielul care a fost junghiat și care ne-a salvat în fața lui Dumnezeu. Străduiți-vă să priviți aceste scene ca și cum ar fi reale. Ștefan, primul martir creștin, în conflictul său teribil cu puterile, căpeteniile și cu duhurile răutății care sunt în locurile cerești, exclama: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu”. Mântuitorul lumii i-a fost descoperit privind din cer cu adânc interes; lumina glorioasă a înfățișării lui Hristos a strălucit asupra lui Ștefan cu atâta putere, încât chiar și dușmanii săi au observat că fața lui strălucea ca fața unui înger.

Dacă vom permite minții noastre să zăbovească mai mult asupra lui Hristos și a lumii cerești, vom găsi stimuli puternici, precum și suport pentru bătăliile pe care le purtăm în Numele Domnului. Mândria și iubirea pentru această lume își vor pierde puterea, dacă noi contemplăm gloria acelei țări mai bune, care în curând va fi casa noastră. Pe lângă dragostea lui Hristos, toate atracțiile lumești vor părea neînsemnate.

[49]

Schimbarea modului de a gândi

Nu permiteți nimănui să-și imagineze că poate primi asigurarea dragostei lui Dumnezeu fără un efort stăruitor. Când minții i-a fost permis să se ocupe de lucruri lumești un timp îndelungat, schimbarea modului de a gândi constituie un proces anevoios. Ceea ce ochiul vede și urechea aude atrage de asemenea atenția și interesul. [113]

Dar, dacă vom intra în cetatea lui Dumnezeu și-L vom privi pe Isus în gloria Sa, trebuie să fim obișnuiți să-L privim cu ochii credinței de aici. Cuvintele și caracterul lui Hristos ar trebui să fie subiectul gândurilor și al conversațiilor noastre; și în fiecare zi ar trebui în mod special să punem deoparte un anumit timp pentru meditație și rugăciune cu privire la aceste teme sfinte.

Sfîntirea — o lucrare zilnică

Sfîntirea este o lucrare zilnică. Să nu vă lăsați înșelați, crezând că Dumnezeu vă va ierta și binecuvînta, în timp ce voi călcați vreuna dintre poruncile Sale. Persistarea într-un păcat cunoscut reduce vocea muștrătoare a Spiritului Sfînt, separînd sufletul de Dumnezeu. Chiar dacă aveți un intens sentiment religios, Isus nu poate rămîne într-o inimă care discreditează Legea divină. Dumnezeu îi va onora doar pe cei care-L onorează.

„Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați?” Dacă îngăduim în viața noastră mânia, pofta, lăcomia, ura, egoismul sau oricare alt păcat, vom deveni sclavii acestuia. „Nici un om nu poate servi la doi stăpîni.” Dacă slujești păcatului, nu-I poți sluji lui Hristos. Creștinii vor simți imboldul păcatului, deoarece carnea luptă împotriva Spiritului; dar Spiritul Se luptă din răspuțeri împotriva cărnii, menținînd o permanentă stare

conflictuală. Atunci este necesar ajutorul lui Hristos. Slăbiciunea umană se unește cu puterea divină și credința exclamă: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos”.

Pentru a ne forma și dezvolta un caracter pe care Dumnezeu să-l accepte, trebuie să ne formăm obiceiuri bune în viața noastră [114] religioasă. Rugăciunea zilnică este la fel de necesară pentru a crește în har și în viața spirituală cum este hrana obișnuită pentru constituția noastră fizică. Ar trebui să ne obișnuim să înălțăm adesea gândurile noastre către Dumnezeu în rugăciune. Dacă mintea rătăcește, trebuie să o strunim. Prin efort perseverent, o dată format obiceiul, va fi ușor. Nu putem să ne separăm nici măcar o clipă de Hristos și să continuăm să fim în siguranță. Avem nevoie de prezența Lui, avem nevoie ca El să ne urmărească la fiecare pas, dar aceasta numai dacă vom respecta condițiile pe care El Însuși le-a stabilit.

Să facem din religie o preocupare majoră

Religia trebuie considerată lucrarea cea mai de seamă a vieții. Orice altceva ar trebui subordonat ei. Toate puterile sufletului, trupului și spiritului nostru trebuie angajate în războiul creștin. Trebuie să căutăm la Hristos har și putere și vom câștiga victoria la fel cum Isus a murit pentru noi...

Trebuie să revenim mai aproape de crucea lui Hristos. Pocăința la piciorul crucii lui Hristos este prima lecție despre pace pe care trebuie să o învățăm. Cine poate înțelege dragostea lui Isus? Este infinit mai tandră și mai dezinteresată decât dragostea unei mame. Dacă am cunoaște valoarea sufletului uman, ar trebui să privim cu o credință vie către cruce și astfel să începem să învățăm care vor fi știința și cântecul celor răscumparați de-a lungul veșniciei. Valoarea timpului și a talentelor noastre poate fi estimată numai prin măreția prețului plătit pentru răscumpărarea noastră. Câtă nerecunoștință manifestăm față de Dumnezeu atunci când Îl lipsim de afecțiunea și slujirea noastră! Este prea mult să ne predăm Lui, care a sacrificat totul pentru noi? [115] Putem alege prietenia cu această lume în defavoarea onorurilor veșnice anunțate de Hristos: „Veți sta cu Mine pe tronul Meu, așa cum și Eu am biruit și am șezut pe tronul Tatălui Meu”?

Sfințirea, o experiență progresivă

Sfințirea este o lucrare progresivă. Treptele ce se succed sunt prezentate înaintea noastră în cuvintele lui Petru: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Hristos. De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci, dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.”

Aici ne este trasat un curs pe care, dacă-l vom urma, nu vom cădea niciodată. Cei care lucrează astfel, după acest plan, pentru a obține darurile creștinului, au asigurarea că Dumnezeu multiplică lucrarea prin care le va dăruia darurile Spiritului Sfânt.

[50] Petru se adresează celor ce au obținut această prețioasă credință: „Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus Hristos”. Prin har divin, toți cei ce vor urca pe treptele strălucitoare de la pământ la cer vor intra în final [116] în orașul lui Dumnezeu, „cu cântece și bucurie veșnică”. — RH, 15 noiembrie 1887

Valoarea încercărilor

Încercările vieții sunt pentru lucrătorii lui Dumnezeu, pentru a îndepărta impuritățile și duritatea din caracterele noastre. Cioplirea, îndreptarea, cizelarea, șlefuirea și finisarea reprezintă un proces dureros. Este greu să fii presat de mașina de măcinat grâu. Dar stânca este pregătită mai dinainte să umple locul din Templul ceresc. Numai pietrele Sale prețioase sunt finisate pentru a fi asemănătoare cu cele ale unui palat. — MB 23,24

Locul ascuns al puterii

Unii oameni se întorc din când în când spre locul secret al Celui Preaînalt, la umbra Celui Atotputernic. Ei zăbovesc pentru un timp și rezultatul se manifestă în fapte nobile; apoi credința lor se prăbușește, comuniunea este întreruptă și lucrarea vieții este distrusă. Dar viața lui Isus a fost o viață de încredere constantă, susținută de o comunicare permanentă, și serviciile Sale pentru pământ și cer au fost fără căderi sau șovăiri.

Ca om, El nu înceta să Se roage la tronul lui Dumnezeu, până când natura Sa umană nu era umplută cu o putere divină, care unea astfel umanitatea cu Divinitatea. Primind viață de la Dumnezeu, El a împărțit viață oamenilor. — Ed 80,81 [117]

31 - UNIREA CU HRISTOS

O unire cu Hristos prin trăirea credinței este durabilă; orice altă legătură trebuie să piară. Hristos mai întâi ne-a ales pe noi, plătind un preț infinit pentru răscumpărarea noastră, și un credincios adevărat Îl alege pe Hristos ca primul, ultimul și cel mai bun în orice. Dar această legătură ne costă ceva. Este o legătură a dependenței totale, în care trebuie să între o ființă mândră. Toți cei care formează această legătură trebuie să-și simtă nevoia de sângele ispășitor al lui Hristos. Trebuie să experimenteze o schimbare a inimii. Trebuie să-și subordoneze voința lor voinței lui Dumnezeu. Va fi o încheștare cu obstacole din exterior și din interior. Va fi o lucrare dureroasă de detașare de ce a fost, dar și una de atașare. Păcatul în toate formele sale — mândria, egoismul, vanitatea, caracterul lumesc — trebuie biruit, dacă vrem să intrăm în comuniune cu Hristos. Motivul pentru care mulți consideră că viața creștină este deplorabil de grea și pentru care sunt atât de nestatornici, de schimbători, este că ei încearcă să se atașeze de Hristos fără să se desprindă în prealabil de acești idoli favoriți.

După ce s-a format, unirea cu Hristos poate fi păstrată numai prin rugăciuni stăruitoare și eforturi neobosite. Trebuie să rezistăm, să negăm și să cucerim eul. Prin harul lui Hristos, prin curaj, credință și vigilență, putem câștiga victoria. — 5T 231 [118]

Secțiunea a IV-a - SĂ UMBLĂM ÎN LUMINĂ

[52]

„Mântuitorul Se apleacă spre cei pe care i-a plătit cu sângele Său și-i întreabă cu o milă și o gingășie de nedescris: «Vrei să te faci sănătos?» El vă cere să vă ridicați sănătoși și în pace. Nu așteptați să simțiți că sunteți vindecați. Credeți-L pe cuvânt. Puneți-vă voința de partea lui Hristos și veți primi putere să-I slujiți și să faceți totul așa cum spune El. Oricare ar fi păcatul care vă înrobește sau pasiunea care a pus stăpânire pe voi, care datorită îngăduinței prea lungi v-a supus trupul și sufletul, Hristos poate și tânjește să vă elibereze de toate acestea. El va da viață sufletului «care este mort în păcat». El îi va elibera pe cei care sunt ținuți prizonieri de slăbiciune și nenorocire, rupând lanțurile păcatului.”— MH 84, 85

32 - CREȘTEREA ÎN HAR

„Ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.” Este privilegiul tinerilor de a crește în Isus, în har spiritual și în cunoștință. Putem ști din ce în ce mai mult despre aceasta printr-o căutare asiduă în Scripturi și apoi prin urmarea căilor adevărului și îndreptăririi descoperite în ele. Cei care cresc în har vor rămâne statornici în credință și vor avansa.

Creșterea, necesară pentru statornicie

Ar trebui ca în inima fiecărui tânăr să existe o dorință arzătoare care să-l împingă să fie un discipol al lui Isus Hristos și să atingă cel mai înalt standard creștin, fiind împreună-lucrător cu Hristos. Dacă își pune ca țintă să fie în numărul celor care își prezintă greșelile în fața tronului lui Hristos, va continua să avanseze. Singurul mod de a rămâne neclintit este să progresezi zilnic în pregătirea pentru viața veșnică. Credința va crește, se va dezvolta, dacă vei birui îndoielile și obstacolele. Adevărata sfințire este progresivă. Dacă vei crește în harul și cunoașterea lui Isus Hristos, vei folosi fiecare ocazie de a te îmbogăți spiritual și de a câștiga informații cu privire la viața și caracterul lui Isus Hristos.

Credința în Isus va crește pe măsură ce ajungi să-L cunoști pe Mântuitorul, studiind viața Sa nepătată și iubirea Sa infinită. Nu-L poți dezonora mai mult pe Dumnezeu decât să pretinzi că ești discipolul Său, [121] în timp ce păstrezi distanța față de El și nu te lași susținut și hrănit de Spiritul Sfânt. Când crești în har, îți place să participi la întruniri religioase și vei afișa cu bucurie mărturia dragostei lui Hristos în fața bisericii. Dumnezeu, prin harul Său, poate face un tânăr să fie prevăzător și poate da copiilor cunoștință și experiență. Ei pot crește în har zilnic. N-ar trebui să-ți măsoari credința prin sentimente.

Examinarea inimii

Examinează-ți îndeaproape inima și decide care îți sunt sentimentele față de Dumnezeu. Întreabă-te: Am consacrat astăzi momente prețioase pentru a-mi face mie plăcere? Sau i-am făcut pe alții fericiți? I-am ajutat pe cei cu care vin în contact să se apropie mai mult de Dumnezeu și să aprecieze lucrurile veșnice? Mi-am adus religia acasă, în cămin, s-a văzut acest lucru în cuvintele și în comportamentul meu? Prin ascultarea mea plină de respect, mi-am onorat părinții, conform poruncii a cincea? Mi-am făcut cu bucurie micile îndatoriri de fiecare zi, îndeplinindu-le cu conștiinciozitate, făcând totul pentru a ajuta la poverile altora? Mi-am ferit buzele de rău și limba de a vorbi înșelătorii? L-am onorat pe Hristos, Mântuitorul meu, care Și-a dat prețioasa Sa viață pentru ca eu să pot avea totuși viața veșnică?

Veghează și roagă-te

Nu neglija, dragă tinere, ca la începutul zilei să te rogi cu stăruință lui Isus, ca El să-ți [122] dea putere și har să rezisti ispitelor inamicului, în orice formă ar putea veni. Iar dacă te rogi cu stăruință și cu căință în suflet, Dumnezeu va auzi rugăciunea ta. Isus a spus: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Căci oricine cere, capătă; cine caută, găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

Copiii și tinerii pot veni la Hristos cu poverile și nelămuririle lor și știu că El va răspunde solicitărilor lor și le va da exact ceea ce au nevoie. Fii stăruitor, fii hotărât. Privește la promisiunea lui Dumnezeu și apoi crede fără nici o îndoială. Nu te aștepta să experimentezi emoții speciale, înainte de a crede că Dumnezeu răspunde. Nu încerca să stabilești modul în care Dumnezeu trebuie să lucreze pentru tine înainte să crezi că ai și primit lucrurile pe care I le-ai cerut; ci încrede-te în cuvântul Lui și lasă întreaga problemă în mâinile lui Dumnezeu, pe deplin încredințat că rugăciunea ta va fi onorată și că

răspunsul va veni exact la momentul și în modul în care Tatăl ceresc crede că e mai bine pentru tine; și apoi lasă deoparte cererile tale. Umblă în umilință și continuă să avansezi.

„Căci Domnul Dumnezeu este un soare și un scut, Domnul dă îndurare și slavă și nu lipsește [123] de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană.” (Ps. 84,11). „Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții Lui, căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de El! Puii de leu duc lipsă și li-i foame, dar cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de nici un bine.” (Ps. 34,9.10)

[54] „Ferește-ți limba de rău și buzele de cuvinte înșelătoare! Depărtează-te de rău și fă binele; caută pacea și aleargă după ea! Ochii Domnului sunt peste cei fără prihană și urechile Lui iau aminte la strigătele lor. Domnul Își întoarce Fața împotriva celor răi, ca să le șteargă pomenirea de pe pământ. Când strigă cei fără prihană, Domnul aude, și-i scapă din toate necazurile lor. Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.” (Ps. 34,13-18)

Iată ce făgăduințe bogate sunt aici, cu condiția ca tu să încetezi să mai faci răul și să înveți să faci binele. Apoi fixează-ți în viață o țintă înaltă, așa cum au făcut Iosif, Daniel și Moise; ia în considerare prețul formării unui caracter și apoi clădește pentru viața aceasta și pentru eternitate. . .

Noi suntem slabi și lipsiți de înțelepciune, dar Dumnezeu a spus: „Dacă vreunuia dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.” (Iacov 1,5). Învață doar să fii conștiincios, niciodată nu te desprinde de Domnul, perseverează în slujba Sa și vei fi un învingător prin sângele Mielului.

Posibilități nelimitate pentru bine

Prin lucrarea aceasta pe care o faci pentru tine, ai o influență asupra multora cu care vii [124] în contact. Cât de utile sunt sfaturile date la timp! Câtă putere, curaj și hotărâre îi va da un cuvânt de speranță, adresat la momentul potrivit, unuia care este înclinat să alunece în obiceiuri demoralizatoare! Scopul ferm pe care-l ai în vedere în păzirea principiilor corecte va avea o influență pentru a echilibra sufletele în direcția corectă.

Nu există limite în binele pe care-l poți face. Dacă faci din Cuvântul lui Dumnezeu regula vieții tale și-ți conduci acțiunile după principiile sale, făcându-ți toate planurile și străduințele în concordanță cu împlinirea datoriilor tale și pentru a fi o binecuvântare și nu un blestem pentru alții, vei încununa cu succes eforturile tale. Veți fi onorați, devenind conlucrători cu Isus, și nu veți putea avea nici o onoare mai mare decât binecuvântarea sfântă, rostită de buzele Mântuitorului: „Bine, rob bun și credincios, intră în bucuria Stăpânului tău”. — YI, 1 septembrie 1886

Predarea de sine

Răscumpărătorul nu va accepta o slujire împărțită. Zilnic, lucrătorul pentru Dumnezeu trebuie să învețe înțelesul predării de sine. El trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, învățând să-i pătrundă înțelesul și să se supună preceptelor sale. Astfel poate atinge standardul desăvârșirii creștine. Zi de zi, Dumnezeu lucrează cu el, perfectându-i caracterul care va trebui să stea ferm în timpul încercării finale. Și zi după zi, credinciosul reprezintă un minunat exemplu deopotrivă înaintea oamenilor și a îngerilor, arătând ce poate face Evanghelia pentru ființele umane căzute. — GW 113 [125]

33 - ASEMĂNAREA CU LUMEA

Cei ce merg pe calea îngustă vorbesc despre bucuria și fericirea pe care le vor avea la sfârșitul călătoriei. Chipurile lor sunt adesea triste și totuși deseori strălucesc de o bucurie sfântă. Ei nu se îmbracă la fel ca aceia de pe calea cea largă, nu vorbesc și nu se comportă ca ei. Lor le-a fost dat un model. Un Om al durerii și obișnuit cu suferința le-a deschis o cale, pe care a parcurs-o El Însuși. Urmașii Lui văd urmele pașilor Săi și sunt îmbărbătați și alinați. El a trecut pe acolo în siguranță și ei pot face la fel, dacă vor urma pașii Săi.

Calea cea largă

Pe calea cea largă toți sunt preocupați de persoana lor, de îmbrăcăminte și de plăcerile ce apar în drumul lor. Ei se lasă nestingheriți în voia amuzamentului și a veseliei, fără a se gândi la distrugerea sigură de la capătul cărării. Cu fiecare zi ce trece, ei se apropie de nimicirea lor; cu toate acestea, ei se grăbesc din ce în ce mai repede. O, cât de înspăimântător mi s-a părut acest lucru!

Am văzut că mulți dintre cei care călătoreau pe această cale largă aveau aceste cuvinte scrise asupra lor: „Mort față de lume. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. De aceea, fiți și voi gata.” Ei păreau la fel de îngâmfați ca aceia din jurul lor, cu excepția unei umbre de tristețe pe care am observat-o pe chipurile lor. Discuțiile lor erau la fel ca ale celor veseli și nesăbuiți din jur, însă, din când în când, ei arătau [126] cu mare satisfacție spre cele scrise pe veșmintele lor, spunând și altora să aibă și ei aceleași lucruri scrise pe ale lor. Se aflau pe calea cea largă, deși susțineau că se numără printre cei ce merg pe calea îngustă. Cei din jurul lor spuneau: „Nu este nici o deosebire între noi. Ne îmbrăcăm, vorbim și acționăm la fel...”

Mi-a fost arătat cum unii dintre păzitorii Sabatului se aseamănă cu lumea. O, am văzut că aceasta este o dezonoare la adresa mărturisirii lor și a cauzei lui Dumnezeu. Ei își dezmint menirea. Ei cred că sunt diferiți de lume, dar sunt atât de apropiați de lume în

îmbrăcăminte, în conversație și fapte, încât nu se mai poate face distincție. I-am văzut împodobindu-și bielele trupuri muritoare, care pot fi atinse în orice moment de degetul lui Dumnezeu și întinse în patul suferinței. O, și când se apropie de ultima clipă, un chin de moarte îi torturează și atunci marea întrebare este: „Sunt pregătit să mor? Pregătit să apar în fața lui Dumnezeu și a judecății Sale și să trec cu bine de aceasta?”

Întrebați-i atunci ce simt cu privire la împodobirea trupurilor lor și dacă au cea mai mică idee despre ce înseamnă să fie pregătiți să apară în fața lui Dumnezeu. V-ar spune că, dacă ar putea să dea timpul înapoi și să-și retrăiască trecutul, și-ar corecta viața, s-ar feri de nebunia acestei lumi, de mândria și vanitatea ei, și-ar acoperi trupul cu veșminte modeste și ar fi un exemplu pentru toți cei din jurul lor. Ar trăi pentru gloria lui Dumnezeu.

De ce este atât de greu să ducă o viață de lepădare de sine, de modestie? Pentru că preinșii creștini nu sunt morți față de lume. Este ușor de trăit după ce am murit. [127] Dar mulți tânjesc după prazul și ceapa din Egipt. Ei sunt înclinați să se îmbrace și să se comporte cât mai aproape de felul în care o face lumea și totuși să meargă și în cer. Ca și cum ar putea să urce pe altă parte. Ei nu intră pe poarta cea dreaptă și pe calea îngustă...

Aceștia nu vor avea nici o scuză. Mulți se îmbracă la fel ca lumea, pentru a avea influență. Dar aici fac o greșală tristă și fatală. Dacă ar avea o influență adevărată și salvatoare, atunci să trăiască potrivit cu mărturisirea lor de credință, să-și arate credința prin faptele lor neprihănite și să arate că este o mare deosebire între creștin și lume. Am văzut că îmbrăcăminte, cuvintele și faptele trebuie să vorbească despre Dumnezeu. Atunci o influență sfântă s-ar revărsa peste ei și toți ar cunoaște că au fost cu Isus. Necredincioșii vor vedea că adevărul pe care îl mărturisim are o influență sfântă și credința în venirea lui Hristos schimbă caracterul oamenilor. Dacă cineva dorește ca influența lui să vorbească în favoarea adevărului, atunci să trăiască acest adevăr și în felul acesta să imite umilul Model.

Pregătirea pentru venirea lui Isus

Am văzut că Dumnezeu urăște mândria și că toți cei mândri și cei care săvârșesc nelegiuirea vor fi ca miriștea, iar ziua care vine

îi va arde. Am văzut că solia îngerului al treilea trebuie să lucreze precum drojdia asupra multor inimi care susțin că o cred, pentru a îndepărta din ei mândria, egoismul, lăcomia și iubirea de lume.

[56] Isus vine. Va găsi El un popor care se aseamănă cu lumea? Îl va recunoaște El ca popor al Său, pe care l-a purificat prin jertfa Lui? [128] O, nu. Doar cei curați și sfinți vor fi recunoscuți ca fiind ai Lui. Cei ce au fost curățați și albiți prin suferință și s-au păstrat la distanță, nepătați de lume, aceștia vor fi ai Lui.

Când am văzut lucrul îngrozitor că poporul lui Dumnezeu era asemenea lumii, fără nici o deosebire, cu excepția numelui, între cei care pre-tindeau că sunt ucenici ai blândului și smeritului Isus și cei necredincioși, sufletul meu a simțit un chin profund. Am văzut că Isus a fost rănit și expus unei rușini deschise. Îngerul a spus că a văzut cu mâhnire că pretinsul popor al lui Dumnezeu iubeste lumea, se face părtaș la spiritul ei și urmează moda ei: „Despărțiți-vă, despărțiți-vă! pentru ca partea voastră să nu fie afară din cetate, împreună cu fățarnicii și cu necredincioșii. Mărturisirea voastră vă va provoca un chin mai mare și pedeapsa voastră va fi mai mare, pentru că ați cunoscut voia Lui, dar nu ați făcut-o.”

Cei care pretind a crede în solia celui de-al treilea înger aduc adesea ofensă cauzei lui Dumnezeu prin ușurătate, glume și neseriozitate. Am văzut că acest rău era prezent pretutindeni în rândurile noastre. Ar trebui să existe umilință înaintea Domnului; Israelul lui Dumnezeu ar trebui să-și sfâșie inima, nu hainele. Simplitatea copilărească este rar întâlnită; se ține cont mai mult de aprobarea omului decât de a face pe plac lui Dumnezeu.

Îngerul a spus: „Puneți-vă inima în rânduială, ca să nu vă cheme la judecată și firul fragil al vieții să fie tăiat și să ajungeți în mormânt nepregătiți pentru judecată. Sau chiar dacă nu ajungeți în mormânt, dacă nu [129] vă împăcați cât mai curând cu Dumnezeu și nu o rupeți cu lumea, inimile voastre se vor împietri și vă veți sprijini pe un reazem fals, o așa-zisă pregătire, și vă veți descoperi greșeala prea târziu ca să vă asigurați o nădejde bine ancorată”. — 1 T 127-134

Care este avantajul?

Hristos îi îndeamnă pe toți să mediteze, să facă o socoteală corectă. Puneți într-un taler pe Isus, care înseamnă o comoară veșnică,

viață, adevăr, cer și bucurie în Hristos, sufletele răscumpărate, și puneți în celălalt taler al balanței fiecare atracție pe care lumea o poate oferi. Pe un taler puneți pierderea sufletului vostru și a sufletelor pentru care ați fi putut fi instrumente de salvare, iar pe celălalt, pentru voi și pentru ei, o viață care se măsoară cu viața lui Dumnezeu. Cântăriți pentru prezent și pentru eternitate. În timp ce vă ocupați cu acest lucru, Hristos spune: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?”

Dumnezeu dorește să le alegem pe cele cerești în locul celor pământești. El deschide înaintea noastră posibilități pentru o investiție în ceruri. El ne încurajează să tindem spre cele mai înalte ținte, asigurându-ne comoara cea mai de preț. El declară: „Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir”.

Când bogățiile roase de molii sau mâncate de rugină vor pieri, urmașii Domnului Hristos se pot bucura de comoara lor din ceruri, bunuri ce sunt nepieritoare. — COL 374 [130]

34 - EXPERIENȚA CREȘTINĂ AUTENTICĂ

Am văzut că, dacă nu are loc o schimbare totală în inima lor, o adevărată transformare, tinerii își pot pierde speranța cerului. Din ceea ce mi-a fost arătat, nu sunt mai mult de jumătate tinerii care practică religia și susțin adevărul, care au fost realmente convertiți. Dacă ar fi fost convertiți, ei ar trebui să aducă roadă pentru slava lui Dumnezeu. Mulți se bizuie pe o presupusă speranță, fără a avea o temelie sigură. Izvorul nu este curățat, de aceea șuvoaietele provenite din el nu sunt curate. Curățați izvorul și astfel apa va fi curată.

Dacă inima este curată, cuvintele, îmbrăcămintea, faptele voastre vor fi corecte. Adevărata evlavie lipsește. Nu-mi voi dezonora Stăpânul într-o asemenea măsură, încât să afirm că un om nepăsător, superficial, care nu se roagă, este creștin. Nu; un creștin repurtează victorii asupra trăsăturilor firești și asupra pasiunilor. Există un remediu pentru sufletul bolnav de păcat. Remediul este în Isus. Prețios Mântuitor! Harul Său este suficient chiar și pentru cel slab; iar cel puternic are de asemenea nevoie de harul Său sau va pieri.

Harul salvator

Am văzut cum poate fi obținut acest har. Du-te în cămăruța ta și acolo, singur, roagă-L pe Domnul: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic”. Fii stăruitor, fii sincer. Rugăciunea fierbinte valorează mult. Luptă-te în rugăciune la fel ca Iacov. Agonizează. În Ghetsemani, picuri de sânge curgeau pe fața lui Isus.

Și tu trebuie să faci un efort. Nu-ți părăsi cămăruța până când nu te simți puternic în Dumnezeu. Apoi [131] veghează și, exact atâta timp cât te vei ruga și vei veghea, atâta timp îți vei putea controla trăsăturile firești, și harul lui Dumnezeu va putea fi prezent în tine.

Dumnezeu îmi interzice să încetez a vă mai avertiza. Prieteni tineri, căutați-L pe Dumnezeu cu toată inima. Veniți cu zel și, când veți simți sincer că fără ajutorul lui Dumnezeu veți pieri, când veți tânji

după El, așa cum dorește cerbul izvoarele de apă, atunci Domnul vă va întări degrabă. Atunci pacea voastră va depăși orice înțelegere. Dacă aștep-tați mântuirea, trebuie să vă rugați. Luați-vă timp pentru aceasta. Nu fiți grăbiți și nepăsători în rugăciune. Împlorați-L pe Dumnezeu să lucreze în voi o transformare completă, astfel ca roadele Duhului Sfânt să sălășluiască în voi și să puteți străluci ca niște lumini în lume. Nu fiți o piedică sau un blestem pentru cauza lui Dumnezeu. Puteți fi un ajutor, o binecuvântare. Vă spune Satana că nu vă puteți bucura pe deplin și liber de mântuire? Nu-l credeți.

Primii pași

Este privilegiul fiecărui creștin de a se bucura de lucrarea duiosă a Duhului lui Dumnezeu. O dulce și cerească pace vă va cuprinde mintea și veți avea plăcere să meditați la cele cerești și la Dumnezeu. Vă veți desfăta cu făgăduințele Cuvântului Său. Dar să știți mai întâi că ați început să mergeți pe cărarea creștină. Să știți că primii pași sunt făcuți pe calea spre viața veșnică. Nu vă amăgiți. Mă tem, da, pentru că știu că mulți dintre voi nu cunosc ce este religia. Ați simțit o exaltare, o emoție, dar niciodată n-ați văzut păcatul în enormitatea sa. Niciodată nu v-ați simțit starea nenorocită și nici nu v-ați întors de la căile voastre nelegiuite cu amarnică părere de rău. Niciodată [132] n-ați murit față de lume. Încă iubiți plăcerile ei; vă place să vă angajați în conversații pe subiecte lumești. Dar, când vine vorba despre adevărul lui Dumnezeu, nu aveți nimic de spus. De ce tăceți? De ce sunteți atât de vorbăreți despre lucrurile lumești, dar atât de tăcuți când este vorba de subiectul care ar trebui să vă preocupe cel mai mult, un subiect în care trebuie să fiți implicați cu tot sufletul? Adevărul lui Dumnezeu nu locuiește în voi. — 1 T 158, 159

Deschideți calea pentru binecuvântarea lui Dumnezeu

Nu este nimic de care Satana să se teamă mai mult decât de faptul că poporul lui Dumnezeu va curăți calea de orice piedică, astfel încât Dumnezeu va revărsa Spiritul Său Sfânt asupra unei biserici slabe, asupra unei adunări nepocăite. Dacă Satana ar fi avut cale liberă,

n-ar mai fi nici o trezire, mică sau mare, până la sfârșitul timpului. Dar noi nu suntem lăsați în necunoștință cu privire la înșelăciunile lui. Este posibil să rezistăm puterii lui. Când calea este pregătită pentru Spiritul lui Dumnezeu, binecuvântarea va veni.

Satana nu poate împiedica ploaia de binecuvântări să cadă asupra poporului lui Dumnezeu așa cum nu poate închide ferestrele cerului, astfel încât ploaia să nu mai vină asupra pământului. Oamenii răi și demonii nu pot ascunde lucrarea

[58] lui Dumnezeu sau înlătura prezența lui Dumnezeu de la adunările poporului Său, dacă urmașii Săi vor dori să vină la El cu inimi supuse și pline de căință, pentru a-și mărturisi și părăsi păcatele, și să ceară prin credință împlinirea făgăduințelor Sale. — RH, 22 martie 1887 [133]

„Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.” El a învins, a cucerit eul — cel mai puternic dușman pe care-l putea întâlni.

Cea mai înaltă dovadă de noblețe la un creștin este autocontrolul. Acela care poate sta nemișcat în mijlocul furtunii de abuzuri este un erou al lui Dumnezeu.

A-ți governa spiritul înseamnă a-ți păstra eul sub control, a rezista răului, a-ți regla fiecare acțiune și fiecare cuvânt după mărețul standard al îndreptării lui Dumnezeu. Cel care a învățat să-și strunească spiritul se va ridica deasupra lucrurilor neînsemnate, a eșecurilor, necazurilor cărora le suntem zilnic expuși, împiedicându-le să câștige și prin aceasta să aducă întuneric asupra sufletului.

Este scopul lui Dumnezeu ca puterea împărătească a gândirii sfinte, controlate de harul divin, să conducă în viețile oamenilor. Cel ce-și controlează spiritul este în posesia acestei puteri.

Puterea autocontrolului

În copilărie și tinerete, caracterul este cel mai ușor de modelat. Puterea autocontrolului ar trebui dobândită atunci. Din viața de familie și din influența căminului provin rezultatele care sunt la fel de durabile ca veșnicia. Mai mult decât orice înclinație naturală, obiceiurile stabilite în primii ani vor decide dacă un om va fi învingător sau învins în lupta vieții.

În folosirea limbajului, nu este probabil nici o îndoială că bătrânii și tinerii sunt mai înclinați să treacă [134] peste lucrurile mărunte din viața lor, cum ar fi o vorbire necugetată, plină de iritare. Ei cred că este o scuză suficientă să spună: „Nu eram «în gardă» și nu am vrut să spun exact ce am spus”. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu tolerează aceasta cu ușurință. Scriptura spune: „Dacă vezi un om care vorbește nechibzuit, poți să nădăjduiești mai mult de la un nebun decât de la

el”. „Omul care nu este stăpân pe sine este ca o cetate surpată și fără ziduri.”

Cea mai mare parte a neplăcerilor vieții, supărările și iritățile, se datorează unui temperament necontrolat. Într-un moment, prin cuvinte repezite, pline de pasiune, nepăsătoare, poate fi făcut un rău pe care o căință de o viață întreagă nu-l poate repara. O, câte inimi zdrobite, prieteni îndepărtați, vieți naufragiate prin cuvinte repezite și aspre ale celor care ar fi putut aduce ajutor și vindecare!

Excesul de muncă produce uneori o pierdere a autocontrolului. Dar Dumnezeu nu obligă niciodată la mișcări grăbite și complicate. Mulți își adună poveri pe care îndurătorul Tată ceresc nu le-a pus în sarcina lor. Îndatoriri pe care niciodată nu le-a preconizat pentru ei îi urmăresc cu sălbăticie. Dumnezeu dorește să ne dăm seama că nu-I glorificăm numele când luăm asupra noastră atâtea poveri, devenind oameni cu inima și creierul slăbite, uzați, agitați și gâlcevitori. Noi trebuie să purtăm doar responsabilitățile pe care ni le-a dat Dumnezeu, încrezându-ne în El și păstrându-ne astfel inimile curate, amabile și simțitoare.

Controlul asupra spiritului

În tăcere se află o putere minunată. Când ți se spun cuvinte neplăcute, nu te răzbuna. [135] Cuvintele spuse în replică unuia care este nervos acționează de obicei ca un bici, stârnesc și mai mult furia. Dar mânia care întâlnește tăcere se stinge curând. Creștinii să-și înfrâneze limba și cu fermitate să se străduiască să nu vorbească aspru și repezit. Cu limba înfrânată, poți fi victorios în orice încercare a răbdării prin care ești chemat să treci.

Prin forțe proprii, omul nu-și poate conduce spiritul. Dar, prin Hristos, poate câștiga autocontrolul. Prin puterea Lui, poate să-și aducă gândurile și cuvintele în subordonare față de voința lui Dumnezeu. Religia lui Hristos aduce sentimentele sub controlul rațiunii și disciplinează limba. Sub influența sa, temperamentul repezit este supus, iar inima este umplută cu răbdare și amabilitate.

Țineți-vă ferm de Cel care are toată puterea în cer și pe pământ. Chiar dacă, de cele mai multe ori, atitudinea ta nu este răbdătoare și calmă, nu renunța la luptă. Încearcă din nou, de data aceasta mai

---

ferm, să fii răbdător, indiferent de provocare. Și niciodată nu-ți lua ochii de la exemplul tău divin. — RH, 31 octombrie 1907

[60]

Nici o scuză pentru păcătuire

Lucrarea ispitorului nu trebuie considerată ca scuză pentru o faptă greșită. Satana jubilează când îi aude pe urmașii declarați ai lui Hristos aducând scuze pentru diformitatea caracterului lor. Tocmai aceste scuze conduc la păcat. Nu există nici o scuză pentru a păcătui. Un caracter sfânt, o viață asemănătoare lui Hristos sunt accesibile fiecărui copil al lui Dumnezeu care se căiește și crede. — DA 311 [136]

36 - O EXPERIENȚĂ VIE

Domnul vieții și al gloriei Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitatea pentru a-i demonstra omului că Dumnezeu, prin Hristos, vrea să se conecteze cu El. Fără o comuniune cu Dumnezeu, nimeni nu poate fi fericit. Omul căzut trebuie să învețe că Tatăl nostru cerească nu poate fi mulțumit până când dragostea Lui nu îmbrățișează pe păcătosul pocăit și transformat prin meritele Mielului nepătat al lui Dumnezeu.

Lucrarea tuturor inteligențelor cerești conduce la acest sfârșit. Sub comanda Generalului lor, ele lucrează pentru recuperarea celor care, prin păcat, s-au separat de Tatăl cerească. Un plan a fost gândit, prin care minunăția harului și dragostei lui Hristos să fie arătate, descoperite lumii. Prin prețul infinit plătit de Fiul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea omului, este relevată dragostea lui Dumnezeu. Acest glorios plan de salvare este amplu și oferă salvare întregii lumi. Păcătoși, oameni căzuți, pot fi desăvârșiți în Isus prin iertarea păcatului și îndreptățirea lui Hristos.

Puterea crucii

Isus Hristos, legat de umanitate, arată că El poate cuprinde omenirea cu brațul Său uman, în timp ce cu brațul divin a prins tronul Celui Infinit. El a plantat crucea Sa la mijloc, între pământ și cer, și a spus: „Și după ce voi fi înălțat [137] de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii”. Crucea trebuia să fie centrul atracției.

Trebuia să le vorbească oamenilor și să-i treacă peste prăpastia pe care a făcut-o păcatul, pentru a uni oamenii limitați cu Dumnezeu, care este infinit. Numai puterea crucii îl poate despărți pe om de puternica uniune de forțe ale păcatului. Hristos S-a dat pe Sine Însuși pentru salvarea păcătosului. Cei ale căror păcate sunt iertate, care-L iubesc pe Isus, vor fi uniți cu El. Ei vor purta jugul lui Hristos. Acest jug nu are scopul de a-i stânjeni, de a face din viața lor religioasă o viață de trudă nesatisfăcătoare. Nu, jugul lui Hristos ar trebui să ducă la înțelegerea faptului că viața de creștin trebuie să devină o

viață de bucurie și plăcere. Creștinii trebuie să contemple cu bucurie ceea ce Domnul a făcut, dând pe unicul Său Fiu născut să moară pentru lume, „pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

Loialitate față de Hristos

Cei ce stau sub steagul însângerat al Prințului Emanuel ar trebui să fie soldați credincioși în armata lui Hristos. Niciodată n-ar trebui să fie neloiali. Mulți tineri se vor oferi să stea cu Isus, Prințul vieții. Dar, dacă vor continua să stea cu El, trebuie să se uite constant la Isus, Căpitanul lor, pentru a primi ordine. Ei nu pot fi soldați ai lui Hristos și în același timp să lucreze pentru confederația lui Satana, fiind un ajutor de partea sa, pentru că astfel vor deveni dușmanii lui Hristos. Vor trăda datorii sacre. Ei vor constitui o verigă între Satana și adevărații soldați și astfel, prin acești agenți vii, dușmanul [138] va lucra constant să fure inimile soldaților lui Hristos.

Vă întreb, dragi tineri care susțineți că sunteți soldați ai lui Hristos, ce lupte ați dus? Care au fost angajamentele voastre? Când Cuvântul lui Dumnezeu v-a descoperit ce lucrare aveți de îndeplinit, ați refuzat să o faceți, pentru că nu se potrivea cu înclinațiile voastre? Atracția lumii v-a ispitit, distrăgându-vă din serviciul lui Hristos. Satana este angajat în inventarea diferitelor ispite și, prin păcate ce ar putea părea mărunte, vă îndepărtează de Hristos. Apoi atracții mai mari vă sunt prezentate pentru a vă seduce și a vă sustrage complet de la Dumnezeu.

Poți avea numele în registrul bisericii și poți pretinde că ești copilul lui Dumnezeu, dar exemplul tău să reprezinte greșit caracterul lui Hristos și să-i atragi și pe alții departe de El. Nu este nici o fericire, pace sau bucurie pentru un credincios practicant, al cărui suflet nu este în întregime înrolat în lucrarea pe care Domnul i-a dat-o. El va aduce constant lumea în biserică, nu prin căință, mărturisire și predare în mâna lui Dumnezeu, ci prin predarea din ce în ce mai mult lumii, prin angajarea de partea lui Satana, mai degrabă decât de partea lui Hristos, în această luptă.

Nevoia unei cunoașteri prin experiență

Apelez la tineri să taie și cel mai subțire firicel de ață care îi leagă de lume prin practică și spirit. „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi îmi veți fi fii și fiice, spune Domnul Cel Atotpu-ternic.” [139]

[62] Vor auzi tinerii această voce care-i invită? Cât de puțin realizează tinerii noștri necesitatea de a oferi asociaților lor tineri un exemplu creștin prin viața și caracterul lor! Mulți dintre tinerii noștri înțeleg teoria adevărului, dar cât de puțini înțeleg prin experimentarea cunoștințelor punerea în practică a lui, în fiecare faptă a lor. Unde sunt misionarii tineri, care fac orice fel de muncă în marele lan ce trebuie secerat? Unde sunt cei care învață zilnic în școala lui Hristos? Să nu-i lăsăm să simtă că sunt gata de absolvire. Să-i lăsăm să aștepte în curțile Domnului, unde pot fi îndrumați cum să lucreze în colaborare cu inteligențele cerești. Dragi tineri, doresc să vă vorbesc hotărât, pentru că vreau să fiți salvați. Nu mai pierdeți timp. Nu puteți să slujiti și lui Dumnezeu, și lui Mamona. Puteți fi creștini în aparență, dar, când vin ispitele, când sunteți aspru încercați, nu cădeți de cele mai multe ori?

Frăția creștină

Conflictul în care trebuie să iei parte activă se desfășoară în viața de zi cu zi. În vremuri de încercare, nu lași dorințele tale de partea cuvântului scris și, prin rugăciuni stăruitoare, Îl cauți pe Isus pentru sfat? Mulți afirmă că nu e nici un rău să te duci la un concert și să absentezi de la întâlniri unde servii Domnului transmit mesajul cerului. Dacă te afli acolo unde Hristos a spus că va fi și El, ești în siguranță.

Cei ce respectă și apreciază Cuvântul lui Dumnezeu nu [140] vor întoarce spatele întrunirilor de rugăciune sau întâlnirilor unde solul Domnului a fost trimis să le spună lucruri cu privire la interesul lor veșnic. Isus a spus: „Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”. Îți poți permite să alegi plăcerea și să ratezi binecuvântarea? Îngăduința față de aceste

lucruri are o influență grăitoare nu numai asupra vieții și caracterului tău, dar și asupra vieților și caracterelor asociaților tăi.

Dacă toți cei ce pretind că sunt urmașii lui Hristos ar fi așa în faptă și adevăr, atunci ar avea mintea lui Hristos și ar îndeplini lucrările lui Dumnezeu. Ar rezista ispitei de a fi indulgenți cu ei înșiși și ar arăta că ei nu gustă plăcerile frivole ale lumii mai mult decât privilegiul întâlnirii cu Hristos în cadrul întâlnirilor sociale. Atunci vor avea o influență asupra altora și i-ar conduce să le urmeze exemplul.

Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele și cei care sunt iubitori de plăceri nu apreciază valoarea binecuvântării de a face parte din numărul poporului lui Dumnezeu. Ei nu apreciază privilegiul de a-și influența asociații mergând cu ei, sperând că inimile lor vor fi atinse de Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu. Cine merge împreună cu ei la aceste adunări lumești? Isus nu Se află acolo pentru a binecuvânta asemenea adunări. Dar Satana va aduce în minte lucruri care nu vor mai permite intrarea lucrurilor de interes veșnic. Este șansa lui de a crea confuzie cu privire la bine, amestecându-l cu răul.

Prin acordarea atenției întrunirilor lumești, se creează un gust pentru distracții excitante și puterea [141] morală este slăbită. Cei care iubesc plăcerea pot păstra o aparență de asemănare cu Dumnezeu, dar nu au nici o legătură vitală cu El. Credința lor este moartă, zelul lor s-a stins. Ei nu simt povara necesității de a le spune un cuvânt la timp sufletelor care nu-L cunosc pe Hristos și de a le grăbi să-și predea inimile lui Dumnezeu. — YI, 23 aprilie 1912; YI, 30 martie 1893

Religia nu este un sentiment

Religia curată și neîntinată nu este un sentiment, ci îndeplinirea lucrărilor de milă și iubire. Această religie este necesară sănătății și fericirii. Ea intră în templul sufletului poluat și, cu un bici, aruncă afară păcatul care s-a strecurat. Preluând tronul, sfințește totul prin prezența ei, luminând inima cu razele strălucitoare ale Soarelui Îndreptăririi. Ea deschide ferestrele sufletului spre cer, lăsându-l în lumina soarelui iubirii lui Dumnezeu. O dată cu ea intră seni-

nătatea și liniștea sufletească, puterea fizică, psihică și mintală se îmbogățește, pentru că atmosfera cerului, ca o influență activă, vie, umple sufletul. Hristos este în inimă și cu El, speranța gloriei. — RH, 15 octombrie 1901 [142]

37 - CREDINCIOS ÎN CELE MAI MICI LUCRURI

[63]

„Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari.”

O atenție conștiințioasă cu privire la ceea ce lumea numește „lucruri mărunte” face din viață un succes. Mici acte de caritate, de lepădare de sine, a spune cuvinte simple de încurajare, a veghea împotriva micilor păcate — acesta este creștinismul. O recunoaștere plină de mulțumire a binecuvântărilor zilnice, o îmbunătățire înțeleaptă a oportunităților zilnice, o dezvoltare sârguincioasă a talentelor încredințate — la aceasta ne cheamă Stăpânul.

Cel care și-a îndeplinit cu credincioșie micile obligații va fi pregătit să răspundă unor responsabilități mai mari. Omul care este amabil și curtenitor în viața de zi cu zi, care este generos și răbdător în familia sa, al cărui scop permanent este să-și facă un cămin fericit va fi primul care se va nega pe sine și va face sacrificiile pe care Stăpânul le cere.

Un caracter bine echilibrat

Putem fi dornici să dăm proprietatea noastră pentru cauza lui Dumnezeu, dar aceasta nu va conta decât dacă-I dăm, de asemenea, o inimă plină de recunoștință și dragoste. Cei care vor fi adevărați misionari în câmpuri străine trebuie să fie mai întâi adevărați misionari în cămin. Cei care doresc să lucreze în via Stăpânului trebuie să se pregătească pentru aceasta printr-o cultivare atentă a micilor loturi de vie pe care El li le-a încredințat. [143]

„Un om este așa cum gândește în inima sa.” Multe gânduri alcătuiesc istoria nescrisă a unei singure zile; și aceste gânduri au mult de a face cu formarea caracterului. Gândurile noastre trebuie păzite cu strictețe, pentru că un singur gând necurat lasă o impresie adâncă asupra sufletului. Un gând rău exercită o impresie rea asupra minții. Omului

i-ar face bine să nutrească gânduri curate și sfinte. Prin ele, pulsul spiritual este accelerat și puterea de a face bine este îmbogățită. Așa cum un strop de ploaie pregătește calea pentru altul în udarea pământului, la fel un gând bun pregătește calea pentru altul.

Cea mai lungă călătorie este realizată pas cu pas. Printr-o succesiune de pași, ajungem la capătul drumului. Cel mai lung lanț este compus din verigi separate. Dacă una din aceste verigi este necorespunzătoare, întregul lanț este fără valoare. La fel este și caracterul. Un caracter bine echilibrat este format din fapte independente, aduse la îndeplinire cu bine. Un singur defect cultivat, în loc să fie învins, îl face pe om imperfect și închide în fața lui porțile cetății sfinte. Cel care intră în cer trebuie să aibă un caracter fără pată, fără zbârcitură sau orice altceva de acest fel. Eșecurile și murdăriile nu vor intra acolo. În toată oștirea celor răscumparați, nu va fi văzut nici un defect.

Credincioșie în viața de zi cu zi

Lucrarea lui Dumnezeu este perfectă ca întreg, pentru că este perfectă în fiecare parte, oricât de mică. El modelează fiecare fir de iarbă cu aceeași grijă cu care a creat lumea. Dacă dorim să fim desăvârșiți, așa cum Tatăl nostru din cer este desăvârșit, [144] trebuie să fim credincioși în îndeplinirea lucrurilor mici; astfel ca ceea ce facem măcar să facem bine. Oricare ar fi munca voastră, faceți-o cu credincioșie. Spuneți adevărul cu privire la lucrurile mici. În fiecare zi, faceți fapte de iubire și roștiți cuvinte de îmbărbătare. Presărați zâmbete de-a lungul cărării vieții. Dacă lucrați astfel, Dumnezeu va lăsa aprobarea Lui asupra voastră și Hristos vă va spune într-o zi: „Bine, rob bun și credincios”.

În ziua judecății, cei care au fost credincioși în viața de fiecare zi, care au dat zor în lucrul lor, fără să se gândească la laudă și profit, vor auzi aceste cuvinte: „Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.»” Hristos nu-i laudă pentru elocvența oratorică, pentru puterea intelectuală pe care au etalat-o sau pentru donațiile pe care le-au făcut. I-a lăudat pentru împlinirea lucrurilor mici, care sunt de obicei uitate. „Căci am fost flămând și Mi-ați dat de mân-cat”, spune El. „Ori de câte ori ați făcut

aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie
Mi le-ați făcut.” — YI, 17 ianuarie 1901 [145]

38 - RESPONSABILITATE PENTRU LUMINĂ

Tineri și tinere, sunteți răspunzători în fața lui Dumnezeu pentru lumina pe care v-a dat-o. Această lumină și aceste avertismente, dacă nu sunt luate în seamă, se vor ridica împotriva voastră în ziua judecării. Vi s-a spus clar despre primejdiile care vă amenință; ați fost avertizați și păziți din fiecare parte și înconjurați cu avertismente. În casa Domnului ați ascultat cele mai solemne și cercetătoare adevăruri, prezentate de servii Domnului prin revărsarea Spiritului. Câtă greutate au aceste apeluri solemne asupra inimilor voastre? Ce influență au asupra caracterelor voastre? Veți fi considerați responsabili pentru fiecare dintre aceste apeluri și avertismente. Ele se vor ridica la judecată să-i condamne pe cei ce au avut în continuare o viață vanitoasă, nestatornică și plină de mândrie.

Dragi prieteni tineri, ce ați semănat, aceea veți secera! Acum este timpul semănatului pentru voi. Care va fi secerișul vostru? Ce semănați? Fiecare cuvânt pe care-l roștiți, fiecare act pe care-l îndepliniți este o sămânță care va aduce roade bune sau rele și la seceriș va rezulta fie tristețe, fie bucurie. Așa cum va fi semănată sămânța, așa va fi recolta. Dumnezeu v-a dat o lumină măreată și multe privilegii. După ce această lumină v-a fost dată, după ce pericolele v-au fost prezentate în totalitate, responsabilitatea vă revine. Maniera în care tratați lumina pe care Dumnezeu v-a dat-o va înclina balanța spre fericire sau nenorocire. Voi înșivă vă construiți destinul.

— 3 T 363 [146]

Cei patru tineri evrei, când primeau educație la curtea regelui, în Babilon, nu au considerat că binecuvântarea lui Dumnezeu înlocuia efortul susținut ce se cerea de la ei. Ei erau silitori la studiu, pentru că realizau că, prin harul lui Dumnezeu, soarta lor depindea de voința și acțiunea lor. Ei trebuiau să-și demonstreze întreaga abilitate la lucru și, printr-o strânsă și severă efortare a puterilor lor, trebuiau să folosească cea mai mare parte a ocaziilor lor pentru studiu și muncă.

Cooperarea cu Dumnezeu

În timp ce acești tineri lucrau pentru propria salvare, Dumnezeu lucra în ei, ca să facă totul cu plăcere și pentru El. Aici sunt relevate condițiile succesului. Pentru a putea avea harul lui Dumnezeu, trebuie să ne îndeplinim partea. Domnul nu Și-a propus să facă în locul nostru nici voința, nici înfăptuirea. Harul Său este dat să lucreze în noi voința și înfăptuirea, dar niciodată ca un înlocuitor al efortului nostru. Sufletele noastre trebuie trezite pentru a coopera. Spiritul Sfânt lucrează în noi pentru a putea să ne lucrăm propria salvare. Aceasta este lecția practică pe care Spiritul Sfânt Se străduiește să ne învețe. „Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”

Dumnezeu va coopera cu toți cei care se străduiesc cu stăruință să fie credincioși în slujba Sa, așa cum a colaborat cu Daniel și cu cei trei tovarăși ai săi. Calitățile mintale nobile și un nivel înalt de moralitate a caracterului [147] nu sunt rezultatul unui accident. Dumnezeu creează oportunități, succesul depinde de modul în care sunt valorificate. Ocaziile oferite de Providență trebuie să fie observate imediat și apoi folosite degrabă. Mulți pot deveni oameni puternici, dacă, asemenea lui Daniel, vor depinde de harul lui Dumnezeu pentru a fi învingători și a-și face lucrarea cu putere și eficiență.

Serviciu din toată inima

Mă adresez ție, tinere: Fii credincios. Pune inimă în lucrarea ta. Nu-i imita pe cei care au un ritm încet și care oferă servicii împărțite. Faptele, repetate adesea, formează obiceiurile, iar acestea, caracterul. Cu răbdare îndeplinește micile obligații cotidiene. Atâta timp cât subestimezi importanța micilor datorii, formarea caracterului tău va fi nesatisfăcătoare. În fața celui Atotputernic, fiecare datorie este importantă. Domnul spune: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari; și cine este nedrept în cele mai mici lucruri este nedrept și în cele mari.” În viața unui adevărat creștin, nu există lucruri neesențiale.

Mulți dintre cei ce sunt creștini lucrează contrar planurilor lui Dumnezeu. Mulți așteaptă să le fie încredințată o lucrare măreață, dar pierd zilnic ocazii de a-și demonstra credințioșia față de Dumnezeu, de a pune tot sufletul pentru îndeplinirea micilor obligații ale vieții, care lor li se par neinteresante. În timp ce așteaptă o lucrare măreață, în care să poată să-și exercite presupusele lor talente ieșite din comun și astfel să-și satisfacă ambițiile lor nesățurate, viața lor se scurge.

Dragii mei prieteni tineri, faceți lucrarea care vă este la îndemână. Îndreptați-vă atenția spre [148] lucrurile umile, care necesită efortul pe care-l puteți face. Puneți inimă și suflet pentru a face această lucrare. Struniți-vă gândurile să acționeze inteligent cu privire la lucrurile pe care le puteți face acasă. Astfel veți deveni potriviți pentru o mai mare utilitate. Amintiți-vă ce se spunea despre regele Ezechia: „A lucrat cu toată inima și a izbutit în tot ce a făcut”...

Valoarea concentrării

Capacitatea de a-ți fixa gândurile pe lucrarea din mâinile tale este o binecuvântare. Tinerii temători de Dumnezeu ar trebui să se străduiască să-și îndeplinească datoriile cu considerație, păstrând gândurile pe făgașul corect și făcând ce este mai bine. Ei ar trebui să realizeze care sunt obligațiile prezente și să le îndeplinească, fără a permite minții să hoinărească. Acest fel de disciplină mintală va fi de ajutor și benefică în viață. Cei care învață să gândească în legătură cu tot ce întreprind, oricât de mică ar părea lucrarea, vor fi de folos în lume.

Dragi tineri, fiți stăruitori, fiți perseverenți. „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre.” Comportați-vă ca Daniel, evreul, care și-a propus să-I fie credincios lui Dumnezeu. Nu vă dezamăgiți părinții și prietenii. Și mai este Cineva care nu trebuie uitat. Nu-L dezamăgiți pe Cel care v-a iubit atât de mult, încât Și-a dat viața ca să facă posibilă o cooperare între voi și Dumnezeu.

Cea mai înaltă motivație

[66]

Dorința de a-L onora pe Dumnezeu ar trebui să fie cea mai puternică motivație. Ar trebui să ne determine să îmbunătățim privilegiile și ocaziile [149] care ne sunt oferite, așa că ar trebui să înțelegem cum să folosim cu înțelepciune bunurile lui Dumnezeu. Ar trebui să ne conducă să ne păstrăm creierul, oasele, mușchii și nervii în cea mai bună condiție de sănătate, pentru ca puterea psihică și claritatea mintală să ne facă slujitori credincioși. Interesul egoist, dacă i se dă voie să se dezvolte, pipernicește mintea și împietrește inima. Dacă-i îngăduim să ne controleze, ne distruge puterea morală. Apoi urmează dezamăgirea...

Adevăratul succes este dat bărbaților și femeilor de către același Dumnezeu care i-a dat succes lui Daniel. Cel care a citit în inima lui Daniel a privit cu plăcere asupra purității motivației slujitorului Său, asupra hotărârii de a-L onora pe Dumnezeu. Cei care îndeplinesc în viața lor scopul lui Dumnezeu trebuie să depună un efort dureros și stăruitor, străduindu-se să îndeplinească orice le va da El să facă.
— YI, 20 august 1903

Bucuria trainică

Pe tot parcursul drumului prăpăstios, care duce spre viața veșnică, sunt izvoare de bucurie pentru a-l înviora pe cel istovit. Aceia care umblă în căile înțelepciunii, chiar în vremuri de strâmtorare, se bucură peste măsură, pentru că Cel pe care Îl iubește sufletul lor merge nevăzut alături de ei. Pe măsură ce înaintează, ei văd și mai lămurit atingerea mâinii Sale; la fiecare pas, raze și mai strălucitoare de slavă de la Cel nevăzut le luminează calea; iar cântările

lor de laudă, din ce în ce mai puternice, se înalță spre a se alătura melodiilor îngerilor dinaintea tronului. — MB 140 [150]

40 - EXERCITAREA VOINȚEI

[67]

Adevărata religie are de-a face cu voința. Voința este puterea care guvernează natura omului, aducând toate celelalte facultăți sub comanda sa. Voința nu este gustul sau înclinația, ci este puterea de decizie care lucrează în fiii oamenilor, spre ascultarea sau neascultarea față de Dumnezeu.

Nesiguranță și îndoială

Tu ești un tânăr inteligent; vrei să faci ca viața ta să fie potrivită pentru cer. Adesea ești descurajat și ai o slabă putere morală; ești sclav al îndoielii și ești controlat de obiceiuri și tendințe ale vechii tale vieți de păcat. Crezi că natura ta emoțională nu-ți este loială în vederea celor mai bune decizii și a celor mai solemne promisiuni. Nimic nu pare real. Nesiguranța te face să te îndoiești de sinceritatea celor care vor să-ți facă bine. Cu cât te lupți mai mult cu îndoiala, cu atât mai puțin real îți pare totul, până când ți se pare că nici un loc nu este sigur pentru tine. Promisiunile tale sunt asemenea unor funii de nisip și vezi în aceeași lumină ireală cuvintele și lucrările celor în care ar trebui să ai încredere.

Putere prin supunerea voinței

Vei fi într-un pericol permanent până vei înțelege adevărata forță a voinței. Poți crede și promite toate lucrurile, dar promisiunile și credința ta [151] nu au valoare până când nu adaugi voința de partea credinței și a acțiunii. Dacă lupți lupta credinței cu toată puterea voinței, vei cuceri. Sentimentele, impresiile, emoțiile tale nu sunt demne de încredere, pentru că nu sunt sigure, în special datorită ideilor tale pervertite; conștienta promisiunilor încălcate și a legămintelor nerespectate îți slăbește încrederea în tine însuși și încrederea altora în tine.

Dar nu trebuie să disperi. Trebuie să fii hotărât să crezi, deși nimic nu ți se pare adevărat și real. Nu mai este nevoie să-ți spun

că tu singur te-ai adus în această situație neconvenabilă. Trebuie să-ți recâștigi încrederea în Dumnezeu și în frații tăi. Depinde de tine să-ți supui voința voinței lui Isus Hristos și, de îndată ce faci aceasta, Dumnezeu va prelua controlul și va lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere. Întreaga ta natură va fi adusă sub controlul Spiritului lui Hristos și până și gândurile tale vor fi aduse în subordonare față de El.

Nu-ți poți controla impulsurile așa cum ai dori, dar îți poți controla voința și poți face o schimbare totală în viața ta. Prin predarea voinței tale lui Hristos, viața ta va fi ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și aliată cu puterea ce este deasupra tuturor puterilor. Vei avea tărie de la Dumnezeu, care te va lega cu repeziciune de puterea Sa și astfel o lumină nouă, chiar lumina credinței vii, va străluci asupra ta. Dar voința ta trebuie să colaboreze cu voința lui Dumnezeu, nu cu voința prietenilor prin care Satana lucrează mereu să te înșele și să te distrugă. [152]

Nu vrei ca, fără întârziere, să te așezi într-o dreaptă legătură cu Dumnezeu? Nu vrei să spui: „Îmi voi preda voința lui Isus și o voi face chiar acum” și, din acest moment, să fii în întregime de partea lui Dumnezeu? Nu mai da atenție obiceiurilor, puterii apetitului și pasiunii. Nu-i da lui Satana nici o șansă să spună: „Ești un ipocrit nenorocit”. Închide ușa, astfel încât Satana să nu te poată acuza și descuraja. Spune: „Cred, da, cred că Dumnezeu este ajutorul meu” și vei descoperi că ești biruitor în Domnul. Prin păstrarea fermă a voinței de partea lui Dumnezeu, fiecare emoție va fi supusă voinței lui Isus. Atunci vei descoperi că ai picioarele pe o stâncă solidă. Aceasta va cere adesea fiecare fărâamă a puterii voinței pe care o ai, dar Dumnezeu este Acela care lucrează pentru tine și vei ieși din acest proces de modelare un vas de onoare.

Voința lui Dumnezeu unită cu voința omului

Vorbește despre credință. Păstrează-te de partea lui Dumnezeu. Nu-ți pune piciorul de partea inamicului și Dumnezeu va fi ajutorul tău. El va face pentru tine ceea ce ție îți este imposibil să faci. Rezultatul va fi acela că vei deveni asemenea unui „cedru din Liban”. Viața ta va fi înnobilitată, iar faptele tale vor fi săvârșite în Dumnezeu.

Va fi atunci în tine o putere, un zel și o simplitate care te vor face un instrument lustruit în mâinile lui Dumnezeu.

Ai nevoie să bei zilnic din fântâna adevărului ca să înțelegi secretul plăcerii și bucuriei în Domnul. Dar trebuie să-ți amintești că voința e izvorul tuturor acțiunilor tale. Această [153] voință, care reprezintă un factor atât de important în formarea caracterului omului, a fost dată, în mâna lui Satana la cădere; și de atunci el lucrează în om și voința și înfăptuirea propriilor plăceri, dar spre ruina și mizeria totală a omului.

Sacrificiul infinit al lui Dumnezeu, de a-L da pe iubitul Său Fiu [68] Isus pentru a deveni o jertfă pentru păcat, Îl îndreptățește să spună, fără să încalce vreun principiu al guvernării Sale: „Predă-te Mie, dă-Mi Mie voința ta, ia-o de sub controlul lui Satana și Eu o voi lua în stăpânire; apoi voi putea lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Mea plăcere”. Când El îți dă gândul lui Hristos, voința ta devine ca a Lui, iar caracterul tău este transformat pentru a fi ca al lui Hristos. Este scopul tău să faci voia lui Dumnezeu? Vrei să ascuți ce zice Scriptura? „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

Nu există altceva mai de preț decât să-L urmezi pe Domnul Hristos, atunci când refuzi să-ți satisfaci înclinațiile și te hotărăști să ascuți de Dumnezeu. Nu sentimentele și emoțiile fac din tine un copil al lui Dumnezeu, ci doar ascultarea de voința lui Dumnezeu. O viață plină de utilitate se profilează înaintea ta, dacă voința ta devine voința lui Dumnezeu. Atunci vei putea sta în puterea dată de Dumnezeu ca un exemplu de fapte bune. Te vei conforma regulilor de menținere a disciplinei, în loc să ajuți la prăbușirea lor. Vei ajuta la menținerea ordinii, în loc să o disprețuiești și să inciți la dezordine în viață, conform felului tău de a acționa.

Îți spun în temere de Dumnezeu: Știi ce ai putea fi, dacă voința ta este plasată de partea Domnului. [154] „Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Poți să-ți faci lucrarea pentru acum și pentru veșnicie în așa fel, încât să reziste testului judecății. Vrei să încerci? Nu vrei să faci acum o schimbare radicală? Ești obiectul dragostei și mijlocirii lui Hristos. Te vei preda acum lui Dumnezeu și-i vei ajuta pe cei care sunt așezați ca santinele în apărarea lucrării Sale, în loc să le produci durere și descurajare? — 5T 513-516

Un efort special este esențial

Dumnezeu ne-a stabilit mijloace și, dacă le vom folosi cu hărnicie și cu rugăciune, nici un vas nu va naufragia, ci va înfrunta orice vijelie și furtună și în final va ancora în cerul plin de fericire. Dar, dacă vom neglija și disprețui aceste mijloace și privilegii, Dumnezeu nu va face un miracol pentru a salva pe nici unul dintre noi și vom fi pierduți așa cum au fost Iuda și Satana.

Să nu credeți că Dumnezeu va face un miracol să salveze acele suflete slabe, care prețuiesc răul și care practică păcatul, sau că un element supranatural va fi adus în viețile lor, ridicându-i spre sfere mai înalte, unde, prin comparație, vor face munci mai ușoare fără nici un efort special, fără nici o luptă sau fără crucificarea eului; pentru că aceia care pierd vremea pe terenul lui Satana vor pieri la fel ca răufăcătorii. Vor fi distruși dintr-o dată și fără nici un remediu.
— TM 453 [155]

41 - ÎNDRUMARE DIVINĂ

[69]

Sunt trei modalități prin care Domnul ne descoperă voința Sa și ne călăuzește. . .

Dumnezeu ne descoperă voința Sa în Cuvântul Său, Sfânta Scriptură.

Vocea Sa este, de asemenea, descoperită în lucrările Sale providențiale și va fi recunoscută, dacă noi nu ne separăm sufletele de El prin umblarea pe căile noastre, făcând totul după voința noastră și urmând îndemnurile unei inimi nesfințite, până când simțurile ne vor fi atât de tocite, încât lucrurile veșnice nu mai pot fi distinse și vocea lui Satana este astfel deghizată, încât e acceptată ca vocea lui Dumnezeu.

O altă modalitate prin care vocea lui Dumnezeu se face auzită este reprezentată de apelurile Spiritului Său cel Sfânt, impresionând inima și marcând caracterul.

Dacă ai dubii cu privire la orice subiect, trebuie mai întâi să consulți Scripturile. Dacă într-adevăr ai început o viață de credință și te-ai predat lui Dumnezeu pentru a fi în întregime al Lui, El te-a luat pentru a te modela și finisa conform scopului Său, ca să poți să fii un vas de cinste. Ar trebui să ai o dorință stăruitoare de a fi maleabil în mâinile Sale și de a-L urma oriunde te-ar conduce. Atunci te-ai încrede în El ca să realizezi planurile Sale și în același timp ai coopera cu El la salvarea ta cu frică și cutremur. — 5T 512 [156]

Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a naturii. Aceasta înseamnă o moarte a sinelui față de păcat și o viață cu totul nouă. Această schimbare poate fi în-făptuită doar de lucrarea activă a Duhului Sfânt.

Nicodim era încă nedumerit și Isus a folosit vântul pentru a-i explica înțelesul: „Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

Vântul se aude prin ramurile copacilor, foșnind printre frunze și flori, și totuși este invizibil și nici un om nu știe de unde vine sau încotro pleacă. La fel este cu lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii. Nu poate fi explicată mai mult decât mișcările vântului. O persoană poate să nu fie în stare să spună exact locul și momentul sau să traseze toate circumstanțele în procesul convertirii; dar aceasta nu dovedește că acea persoană nu este convertită. Printr-un mijloc tot atât de nevăzut ca vântul, Hristos lucrează continuu asupra inimii. Puțin câte puțin, poate insesizabil pentru primitor, se produc impresii prin care sufletul este sensibilizat să se îndrepte spre Hristos. Acestea pot veni prin meditație asupra Lui, prin studiul Scripturilor sau prin auzirea Cuvântului de la predicator. Pe neașteptate, când Duhul vine cu un apel mai direct, sufletul se predă bucuros lui Hristos. Mulți numesc [157] aceasta o convertire bruscă, dar ea este rezultatul unei îndelungate strădanii a Duhului Sfânt, o lucrare făcută cu multă răbdare.

Chiar dacă vântul în sine este invizibil, el produce efecte care sunt văzute și simțite. La fel și lucrarea Duhului Sfânt asupra sufletului se va descoperi în fiecare faptă a aceluia care a simțit puterea Lui salva-toare. Când Duhul lui Dumnezeu ia inima în stăpânire, El transformă viața. Gândurile păcătoase sunt date la o parte, faptele rele sunt părăsite; dragostea, umilinta și pacea iau locul mâniei, invidiei și rivalității. Bucuria ia locul tristeții, iar înfățișarea reflectă lumina cerului. Nimeni nu vede mâna care ridică povara sau care

ține lumina ce provine din curțile cerești. Binecuvântarea vine atunci când prin credință sufletul se predă lui Dumnezeu. . .

Este imposibil pentru mintea limitată să înțeleagă lucrarea de răscumpărare. Taina ei depășește cunoașterea umană, dar cel ce trece din moarte la viață realizează că aceasta este o realitate divină. Începutul lucrării de salvare îl putem cunoaște de aici, prin experiență personală. Rezultatele sale se văd în decursul veșniciei. — DA 172, 173

Dovada ajutorului divin

Dacă aveți un sentiment al nevoii în suflet, dacă sunteți flămânzi și însetați după neprihănire, aceasta este o dovadă că Hristos a lucrat în inima voastră, în scopul de a face, cu ajutorul Duhului Sfânt, acele lucruri care sunt imposibile pentru voi. — MB 19 [158]

43 - LOCUIREA LUI HRISTOS ÎN NOI

Dacă suntem înrădăcinați și anorați în dragoste, ar trebui să „putem pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea și să cunoaștem dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință”. O, ce posibilități minunate și ce încurajare! În inima omenească, curățată de toate impuritățile morale, locuiește prețiosul Mântuitor, înnobilând și sfințind întreaga natură și făcând din om un templu al Duhului Sfânt...

Răspunsul Său la credința noastră

Noi locuim în Hristos printr-o credință vie, iar El locuiește în inimile noastre prin credința fiecăruia. Noi suntem însoțiți de prezența divină și, când ne dăm seama de această prezență, gândurile noastre sunt aduse în supunere față de Isus Hristos. Exercițiile noastre spirituale sunt în concordanță cu intensitatea cu care suntem conștienți de această colaborare. Enoh a umblat cu Dumnezeu în acest mod; iar Hristos locuiește în inimile noastre prin credință, când ne vom da seama că El este de partea noastră și când vom fi conștienți de rolul pe care l-a avut în Planul de Mântuire. Ar trebui să fim cei mai fericiți, cultivând simțul conștienței mărețului dar pe care l-a făcut Dumnezeu lumii noastre și nouă personal.

Aceste gânduri au o putere de control asupra întregului nostru caracter. Vreau să vă imprim în minte că aveți un însoțitor divin întotdeauna, numai dacă doriți: „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem [159] Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: «Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu».”

Modelați de dragostea Lui

Pe măsură ce mintea se ocupă mai mult cu persoana lui Hristos, caracterul este modelat după asemănarea divină. Gândurile sunt

umplute cu simțul bunătății și dragostei Sale. Noi contemplăm caracterul Său și astfel El e prezent în toate gândurile noastre. Dragostea Lui ne înconjoară. Dacă ne fixăm un moment ochii asupra soarelui la amiază, când ne vom întoarce privirea, imaginea soarelui ne va apărea în orice vom privi.

La fel se întâmplă atunci când privim la Isus. Asupra oricărui lucru pe care îl privim se reflectă imaginea lui Isus, care este Soarele îndreptățirii. Nu putem vedea sau vorbi despre nimic altceva. Imaginea Sa este imprimată pe retina ochiului sufletului și afectează fiecare parte a vieții noastre zilnice, ușurând și supunând întreaga noastră natură. Privind, ne conformăm asemănării divine, chiar unei asemănări cu Hristos. Vom reflecta razele luminoase și strălucitoare ale îndreptățirii Sale asupra tuturor celor cu care intrăm în contact. Noi am devenit schimbați în caracter; căci inima, sufletul și mintea sunt luminate de strălucirea Aceluia care ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi. Astfel se observă realizarea unei influențe personale vii, care locuiește în inimile noastre prin credință.

Când cuvintele Sale de învățătură sunt primite și au luat conducerea asupra noastră, Isus este pentru noi o prezență statornică, ce controlează gândurile, ideile și faptele noastre. Suntem impregnați cu învățătura celui mai mare Maestru pe care L-a cunoscut lumea vreodată. [160] Un simț al responsabilității și al influenței umane dă consistență părerilor noastre despre viață și despre îndatoririle zilnice.

Isus Hristos este totul pentru noi — cel dintâi, cel din urmă și cel mai bun în tot ceea ce facem. Isus Hristos — Spiritul Său, caracterul Său — dă culoare tuturor lucrurilor; este urzeala, fibra, întreaga țesătură a ființei noastre. Cuvintele lui Hristos sunt duh și viață. Nu putem deci să ne orientăm gândurile asupra noastră; pentru că nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în noi și El este speranța slavei. Eul este mort, dar Hristos este un Mântuitor viu. Dacă vom continua să privim la Isus, vom reflecta imaginea Sa tuturor celor din jurul nostru. Nu ne putem opri să ținem seama de dezamăgirile noastre sau să vorbim despre ele, pentru că un tablou mult mai plăcut ne atrage privirea — iubirea prețioasă a lui Isus Hristos. El locuiește în noi prin cuvântul adevărului. — TM 387-390

Mărgăritarul de mare preț

Trebuie să ne predăm pe noi înșine lui Hristos și să trăim o viață de ascultare de bunăvoie față de toate poruncile Sale. Tot ceea ce suntem, toate talentele și abilitățile pe care le avem sunt ale [72] Domnului, pentru a fi consacrate slujirii Sale. Când ne predăm astfel în întregime Lui, Hristos ni Se dăruiește împreună cu toate comorile cerului. Noi obținem astfel mărgăritarul de mare preț. — COL 116 [161]

44 - NEGAREA DE SINE

[73]

Isus S-a golit de Sine și, în tot ceea ce a făcut, eul nu a fost prezent. El Și-a subordonat toate acțiunile voinței Tatălui Său. Când misiunea Sa pe pământ era aproape de a fi îndeplinită, El a putut spune: „Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac”. El ne îndeamnă: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima”. „Dacă voieste cineva să vină după Mine, să se lepede de sine”; eul să fie detronat și să nu mai dețină supremația sufletului.

Cel ce privește la Hristos în negarea Sa de Sine, în smerenia inimii Sale, va fi constrâns să spună la fel ca Daniel, când L-a privit pe Cel care este la fel ca fiii oamenilor: „Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a sluit...” Firea omenească se luptă pentru întâietate, este totdeauna gata de ceartă; dar cel ce învață de la Hristos este golit de sine, de mândrie, de dorința de supremație și este liniștit în suflet. Eul este lăsat la dispoziția Spiritului Sfânt. Atunci nu mai suntem nerăbdători să ocupăm poziții înalte. Nu mai avem nici o ambiție de a răzbate prin mulțime și de a da din coate pentru a ne remarca, ci simțim că poziția cea mai înaltă este la picioarele Mântuitorului nostru. Privim la Isus, așteptând ca mâna Lui să ne conducă și vocea Lui să ne călăuzească. Apostolul Pavel, care a avut această experiență, spunea: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc; dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.” — MB 30,31 [162]

45 - CARACTERUL PE CARE DUMNEZEU ÎL APROBĂ

Tinerii au nevoie să fie îndemnați cu grijă și cu rugăciune pentru a-și putea clădi caracterele pe o temelie trainică. Motivul pentru care atât de mulți comit greșeli grave este că nu dau atenție învățăturilor din experiență. Sfatul părinților și profesorilor nu are nici un efect asupra lor și ei cedează ispitelor dușmanului. Dumnezeu iubește tinerii. El vede în ei mari posibilități de a face bine, dacă vor realiza nevoia lor de Hristos și vor clădi pe o bază solidă. El cunoaște, de asemenea, încercările lor. El știe că vor avea de luptat împotriva puterilor întunericului, care se străduiesc să câștige controlul asupra minții oamenilor, dar El a deschis drumul prin care tineri și tinere pot deveni părtași la natura divină.

Este nevoie de efort perseverent

Caracterul nu se formează din întâmplare. Nu este determinat de o izbucnire a temperamentului sau de un singur pas greșit. Este repetarea unei fapte ce tinde să devină obișnuință și modelează caracterul spre bine sau spre rău. Caractere corecte pot fi formate doar prin efort perseverent și neobosit, prin îmbunătățirea fiecărui talent și a fiecărei abilități încredințate spre gloria lui Dumnezeu. În loc să facă aceasta, mulți își permit să plutească oriunde i-ar purta impulsurile sau circumstanțele. Asta nu pentru că ar avea nevoie de bunuri materiale, ci pentru că nu realizează că Dumnezeu dorește [163] ca în tinerețea lor să facă ce este mai bine.

Dacă ar sta așa cum a stat Daniel, tinerii de astăzi ar trebui să exercite fiecare mușchi și fiecare nerv spiritual. Dumnezeu nu dorește ca ei să rămână începători, ci să atingă cele mai înalte culmi ale desăvârșirii. El dorește ca ei să atingă cele mai înalte trepte ale scării, ca astfel să poată păși în Împărăția lui Dumnezeu.

Influența prietenilor

Tinerii care-și părăsesc căminele nu mai sunt sub supravegherea părinților și le rămâne o largă arie de acțiune pentru a-și alege prietenii. Ei nu ar trebui să uite că ochiul Tatălui lor ceresc este deasupra lor, că le vede fiecare nevoie și fiecare ispită. Întotdeauna vor putea fi găsiți în școli tineri care, prin modul lor de a acționa, dau la iveală faptul că mintea lor este modelată într-o formă inferioară. Printr-o pregătire neînțeleaptă în copilărie, și-au dezvoltat caractere unilaterale și, deși ei au crescut, aceste defecte au rămas, deteriorându-le experiența. Prin cuvinte și exemplu, aceste suflete îi conduc departe pe cei care au o putere morală slabă.

Timpul este aur, dragii mei tineri. N-ar trebui să vă primejduiți sufletele prin semănarea de ovăz sălbatic. Nu vă puteți permite să fiți nepăsători cu privire la prietenii pe care vi-i alegeți.

Opriti-vă asupra a ceea ce este nobil în caracterele altora și aceste trăsături vor deveni pentru voi sursă de putere morală pentru a rezista răului și a alege binele. Fixați-vă standarde înalte. Părinții și profesorii voștri care se tem de Dumnezeu vă pot urma cu rugăciunile lor zi și noapte, vă pot [164] ruga fierbinte și vă pot avertiza, dar toate acestea vor fi în zadar, dacă vă alegeți prieteni nepăsători. Dacă nu vedeți nici un pericol real și vă gândiți că puteți face atât binele, cât și răul, după cum alegeți, nu veți mai discerne că aluatul răutății încearcă în mod viclean să vă ispitească și să vă corupă mintea.

Hristos, singura noastră speranță

Hristos a fost chinuit, insultat, agresat; din toate părțile a fost asaltat de ispite, însă El nu a păcătuit, ci a prezentat lui Dumnezeu o supunere totală, care era pe deplin satisfăcătoare. Prin aceasta, El a înlăturat pentru totdeauna orice încercare de scuză a nesupunerii. El a venit să-i arate omului cum să asculte, cum să păzească toate poruncile. El S-a prins de puterea divină și aceasta este singura speranță a păcătosului. El Și-a dat viața pentru ca omul să poată deveni părtaș la natura divină, scăpând de stricăciunea care este în lume prin poftă. . .

Dumnezeu le-a dat tinerilor talente, pentru ca ei să le îmbogățească pentru gloria Sa; dar mulți folosesc aceste daruri

în scopuri nesfinte. Mulți au abilități care, cultivate, vor produce o recoltă bogată de însușiri morale, mintale și fizice. Dar ei nu se opresc să se gândească la aceasta. Ei nu calculează costul felului lor de a acționa. Ei încurajează nepăsarea și nesăbuința care nu ascultă de nici un sfat sau reproș. Aceasta este o greșeală teribilă. Tinerii ar trebui să aibă mintea trează și să-și dea seama că ochiul lui Dumnezeu este deasupra lor, că îngerii urmăresc dezvoltarea caracterului lor și cântăresc valoarea morală. — YI, 27 iulie 1899 [165]

46 - PREZENȚA CONTINUĂ A LUI HRISTOS

[75]

Religia lui Hristos înseamnă mai mult decât iertarea păcatelor; înseamnă îndepărtarea lor și umplerea spațiului gol cu darurile Duhului Sfânt. Înseamnă o iluminare divină, o bucurie în Dumnezeu. Înseamnă o inimă golită de sine, de egoism, și binecuvântată cu prezența continuă a lui Hristos. Când Hristos domnește în suflet, acolo se află curăție, puritate, eliberare de păcat. Gloria, plinătatea și desăvârșirea planului Evangheliei sunt împlinite în viață. Acceptarea Mântuitorului aduce strălucirea unei păci depline, a unei iubiri desăvârșite și a unei asigurări perfecte. Frumusețea și parfumul caracterului lui Hristos, descoperite în viață, atestă faptul că într-adevăr Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lume, să-i fie Mântuitor...

Urmașilor Săi credincioși, Hristos le-a fost un tovarăș zilnic și un prieten apropiat. Ei au trăit într-o strânsă și permanentă comuniune cu Dumnezeu. Peste ei a răsărit slava Domnului. În ei a fost reflectată lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu, de pe fața lui Hristos. Acum se bucură de razele neumbrite ale strălucirii și slavei Regelui în maiestatea Sa. Ei sunt pregătiți pentru comuniunea cu cerul, pentru că poartă cerul în inimile lor. — COL 419-421 [166]

Secțiunea a V-a - PREGĂTIREA PENTRU [76] O VIAȚĂ DE LUCRARE

Adevărata educație înseamnă mai mult decât participarea la anumite studii. Este mult cuprinzătoare. Ea include dezvoltarea armonioasă a tuturor capacităților fizice și intelectuale. Ea învață dragostea și teama de Dumnezeu și este o pregătire pentru îndeplinirea cu credincioșie a îndatoririlor vieții. — CT 64

Adevărata educație constă în pregătirea puterilor fizice, mintale și morale pentru îndeplinirea oricărei îndatoriri; este pregătirea trupului, a minții și a sufletului pentru slujirea divină. Aceasta este educația care va dăinui în veșnicie. — COL 330

47 - EDUCAȚIA CREȘTINĂ

Mintea umană este capabilă de cea mai înaltă cultivare. O viață dedicată lui Dumnezeu n-ar trebui să fie o viață de ignoranță. Mulți vorbesc împotriva educației, pentru că Isus a ales niște pescari needucați să predice Evanghelia Sa. Ei susțin că El i-a preferat pe cei lipsiți de educație. Dar mulți oameni învățați și onorabili au crezut învățăturile Sale. Dacă s-ar fi supus neînfricați convingerilor conștiinței lor, aceștia L-ar fi urmat pe Hristos. Abilitățile lor ar fi fost acceptate și angajate în slujba lui Hristos, dacă le-ar fi oferit slujirii Sale. Dar ei nu au avut puterea morală de a-L mărturisi pe Hristos în fața preoților amenințatori și a conducătorilor invidioși și de a-și risca reputația, alăturându-se umilului Galilean.

El, care cunoaște inimile tuturor, a înțeles aceasta. Dacă cei educați și nobili nu vor face lucrarea pe care sunt calificați să o facă, Hristos va alege oameni care vor fi supuși și credincioși în împlinirea voinței Sale. Isus a ales oameni umili și i-a legat de Sine pentru a-i putea educa să continue pe pământ această lucrare, după ce El Se va înălța la cer.

Hristos, marele Învățător

Hristos a fost Lumina lumii. El a fost izvorul tuturor cunoștințelor. El a fost capabil să califice pescari needucați pentru a primi înalta misiune pe care le-o încredința. Lecțiile adevărului [169] date acestor oameni modești erau de o semnificație importantă. Ei trebuiau să schimbe lumea. Nu părea un lucru simplu pentru Isus să țină aceste persoane umile strâns legate de El, dar s-a dovedit a fi o lucrare productivă, cu rezultate uriașe. Cuvintele și lucrarea lor trebuiau să revoluționeze lumea.

Isus nu a disprețuit educația. Dacă este sfințită prin dragostea și teama de Dumnezeu, cea mai înaltă dezvoltare intelectuală primește totala Sa aprobare. Oamenii simpli, aleși de Hristos, au fost cu El trei

ani, fiind supuși influenței modelatoare a Maiestății cerului. Hristos a fost cel mai mare Învățător pe care l-a cunoscut lumea vreodată.

Dumnezeu îi va accepta pe tineri cu talentele și cu bogăția lor de sentimente, dacă se vor consacra Lui. Ei pot atinge cel mai înalt nivel al dezvoltării intelectuale și, dacă se află în armonie cu principiile religioase, pot duce înaintea lucrarea pentru care Hristos a venit din cer ca s-o îndeplinească și astfel, făcând aceasta, vor fi conlucrători cu Stăpânul.

Studentii de la colegiul nostru au privilegii deosebite, nu numai pentru că obțin cunoștințe în domeniul științelor, ci și pentru că învață cum să cultive și să practice virtuțile care le vor clădi caractere echilibrate. Ei sunt agenți morali responsabili ai lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a încredințat omului talentele bogăției, ale poziției sociale și ale intelectului ca să fie folosite cu înțelepciune. Aceste talente variate sunt distribuite proporțional cu puterile și capacitățile cunoscute ale slujitorilor Săi, pentru fiecare dintre lucrările Sale. — RH, 21 iunie 1877 [170]

48 - ADEVĂRATA EDUCAȚIE

Adevărata educație constă în predarea acelor idei care vor înțipări în minte și inimă cunoașterea lui Dumnezeu Creatorul și a lui Isus Hristos Răscumpărătorul. O asemenea educație va reînnoi mintea și va trans-forma caracterul. Va întări și fortifica mintea împotriva șoaptelor înșelătoare ale dușmanului sufletelor și ne va face să înțelegem vocea lui Dumnezeu. Îl va face pe cel învățat capabil să devină conlucrător cu Hristos.

Dacă dobândesc aceste cunoștințe, tinerii noștri vor fi în stare să câștige și restul, care este esențial; dar dacă nu le dobândesc, atunci toate cunoștințele pe care le pot dobândi de la lume nu-i vor plasa în rândurile Domnului. Ei pot aduna toată cunoștința pe care o dau cărțile și totuși să fie ignoranți cu privire la primele principii ale îndreptăririi, care le-ar putea da un caracter aprobat de Dumnezeu.

Cei care caută să câștige cunoștințe în școlile acestei lumi ar trebui să-și aducă aminte că o altă școală îi revendică de asemenea ca studenți, școala lui Hristos. Din această școală, studenții nu absolvă niciodată. Cei care dau ascultare instrucțiunilor Învățătorului divin câștigă mereu tot mai multă înțelepciune și noblețe sufletească și astfel sunt pregătiți să intre într-o școală mai înaltă, unde dezvoltarea va continua pentru veșnicie.

Infinita Înțelepciune pune înaintea noastră marile lecții ale vieții — lecțiile datoriei și fericirii. Acestea sunt adeseori greu de învățat, dar fără ele nu putem face [171] un progres real. Ne-ar putea costa efort, lacrimi și chiar agonie, dar nu trebuie să ne clătinăm, nici să obosim. În această lume, în mijlocul încercărilor și ispitelor, noi trebuie să ne clădim un caracter potrivit pentru societatea îngerilor curăți și sfinți. Cei care devin atât de absorbiți de studii mai puțin importante, încât încetează să mai învețe la școala lui Hristos, suferă o pierdere infinită.

Fiecare abilitate, fiecare trăsătură cu care Creatorul i-a înzestrat pe copiii oamenilor trebuie folosite pentru gloria Sa; și în această folosire se dobândește cel mai pur, nobil și plin de fericire exercițiu.

Principiile cerului ar trebui să devină supreme în viață și fiecare pas înainte în dobândirea cunoștințelor sau în cultivarea intelectului ar trebui să fie un pas spre îmbinarea umanului cu divinul. — FE 543, 544

Esențialul în educație

Cea mai importantă educație pe care tinerii noștri trebuie să o dobândească astăzi, care-i va face potriviți pentru standardele mai înalte ale școlii lui Hristos, care este mai presus de oricare alta, este acea educație care-i va învăța cum să descopere lumii voința lui Dumnezeu. — RH, 24 octombrie 1907

Cea mai înaltă educație

Cei care își dau silința să învețe calea și voința lui Dumnezeu primesc cea mai înaltă educație pe care muritorii o pot primi. Ei nu își clădesc experiența pe sofismele lumii, ci pe principii care sunt veșnice. — CT 36 [172]

49 - NEVOIA UNEI EDUCAȚII CREȘTINE

Dumnezeu cere instruirea facultăților mintale. El intenționează ca slujitorii Săi să aibă o inteligență mai mare și un discernământ mai clar decât cei din lume și este nemulțumit de cei care sunt prea nepăsători și indolenți pentru a deveni lucrători eficienți și bine informați. Dumnezeu cere să-L iubim cu toată inima, cu tot sufletul, cu toată puterea și cu toată mintea. Aceasta ne obligă să ne dezvoltăm intelectul la capacitatea maximă, pentru ca astfel să-L cunoaștem și să-L iubim pe Creatorul nostru cu toată puterea minții noastre.

Dacă este subordonat controlului Duhului Sfânt, intelectul nostru va fi cultivat și folosit cu eficiență în slujba lui Dumnezeu. Oamenii needucați, care se consacră lui Dumnezeu și care năzuiesc să-i ajute pe alții să fie binecuvântați, sunt folosiți de Domnul în serviciul Său. Dar cei care, având același spirit de consacrare, au avut totuși și avantajul unei educații temeinice pot face o lucrare mult mai extinsă pentru Hristos. Ei au o poziție avantajoasă.

Pregătindu-ne pentru servicii mai înalte

Dumnezeu dorește să obținem cea mai înaltă educație posibilă, cu scopul de a împărtăși și altora cunoștințele noastre. Nici unul nu poate ști unde sau cum poate fi chemat să lucreze sau să vorbească pentru Dumnezeu. Numai Tatăl nostru cereșc vede ce pot face oamenii. Avem în față posibilități [173] pe care credința noastră plâpândă nu le poate discerne. Mintea ar trebui astfel antrenată, încât, dacă este necesar, să putem prezenta adevărurile Cuvântului Său în fața celor mai înalte autorități pământești în așa fel, încât Numele Său să fie glorificat. N-ar trebui să pierdem nici o ocazie de a ne califica intelectual pentru a lucra în slujba lui Dumnezeu.

O educație atotcuprinzătoare

Lăsați tinerii care au nevoie de o educație să lucreze cu hotărâre pentru a o obține. Nu așteptați ocaziile, ci creați-vi-le singuri. Să folosim cele mai mici prilejuri care ni se oferă. Practicați economia. Nu vă pierdeți timpul pentru satisfacerea apetitului sau în căutare de plăceri. Fiți hotărâți să deveniți utili și eficienți, așa cum vă cheamă Dumnezeu să fiți. Fiți scrupuloși și credincioși în orice întreprindeți. Obțineți fiecare avantaj prin care vă puteți întări intelectul. Lăsați ca studiul cărților să se combine cu o muncă manuală, folositoare, și printr-o conștiințioasă silință, prin veghere și rugăciune, să obținem înțelepciunea care vine de sus. Aceasta vă va da o educație completă. Astfel veți putea crește în caracter și veți câștiga o influență asupra altora, făcându-vă în stare să-i conduceți și pe alții pe cărarea integrității și a sfintirii.

Cât de multe pot fi îndeplinite în lucrarea de educație, dacă suntem treji în fața oportunităților și privilegiilor noastre. Adevărata educație înseamnă mai mult decât pot oferi școlile. În timp ce studiul științelor nu trebuie neglijat, există o pregătire mai înaltă, care poate fi realizată printr-o legătură vie cu Dumnezeu. Fiecare student să-și ia Biblia și să intre în comuniune cu marele Învățător. [174] Și astfel mintea să fie antrenată și disciplinată, pentru a se putea descurca astfel cu problemele mari care ne confruntă în cercetarea adevărului divin.

Cunoștință și autodisciplină

Cei care flămânzesc după cunoștința cu care să-i binecuvânteze pe semenii lor vor fi ei înșiși binecuvântați de Dumnezeu. Prin studiul Cuvântului Său, puterile lor mintale sunt trezite pentru o activitate stăruitoare. Va avea loc o extindere, o dezvoltare a facultăților lor, iar mintea va dobândi putere și eficiență. Autodisciplina trebuie practică de oricine ar putea fi un lucrător al lui Dumnezeu. Aceasta ar realiza mai mult decât elocvența sau cele mai strălucitoare talente. — COL 334,335

[80]

Împlinirea așteptărilor părinților

Este întotdeauna cel mai bine și sigur să faceți ceea ce este corect, pentru că așa este drept. Nu vreți să vă gândiți mai serios? Gândirea corectă stă la baza acțiunilor corecte. Hotărâți-vă să răspundeți așteptărilor pe care părinții voștri le au de la voi, pentru a vedea că banii cheltuiți pentru voi nu au fost greșit utilizați sau investiți. Faceți-vă un scop clar din a colabora cu părinții și profesorii voștri și din a atinge un standard înalt în cunoștință și caracter. Fiți hotărâți să nu-i dezamăgiți pe cei ce v-au iubit suficient pentru a avea încredere în voi. Este important să faceți binele și Hristos vă va ajuta să reușiți, dacă sunteți în căutarea acestui lucru, pentru că este bun. — FE 248 [175]

Ioan scrie: „ V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău”. Și Pavel îl îndeamnă pe Timotei să le ceară tinerilor să fie cumpătați. Educați-vă sufletul astfel încât să fie ca al lui Daniel, un slujitor loial și statornic al Domnului oștirilor. Cumpăniți bine cu privire la cărarea pe care pășiți, pentru că sunteți pe pământ sfințit și îngerii Domnului sunt împrejurul vostru.

Este bine să simțiți că ar trebui să urcați pe cea mai înaltă treaptă a scării educației. Istoria și filozofia sunt studii importante, dar sacrificiul vostru de timp și bani nu va valora nimic, dacă nu vă folosiți cunoștințele pentru a-L onora pe Dumnezeu și pentru binele oamenilor. Dacă dobândirea cunoașterii științei nu reprezintă un mijloc pentru realizarea celor mai înalte scopuri, ea este fără valoare.

Educația care nu oferă o cunoaștere la fel de durabilă ca eternitatea nu are nici un sens. Dacă nu păstrați cerul și viitorul înaintea voastră, realizările voastre nu au o valoare de lungă durată. Dar dacă Isus este Învățătorul vostru, nu doar o zi pe săptămână, ci zi de zi, oră de oră, veți avea aprobarea Sa în acțiunea dobândirii de cunoștințe literare. — FE 191,192 [176]

51 - O PREGĂTIRE PRACTICĂ

Munca manuală în scopuri utile este o parte a planului Evangheliei. Marele Învățător, ascuns în stâlpul de nor, instruia poporul Israel cu privire la faptul că fiecare tânăr ar trebui învățat să practice o îndeletnicire folositoare. De aceea, exista un obicei la evrei ca atât cei din clasele bogate, cât și cei săraci să-i învețe pe fiii și fiicele lor lucruri folositoare, astfel încât, dacă ar fi venit timpuri potrivnice, să nu fie dependenți de alții, ci să fie în stare să-și procure singuri cele necesare. Ei puteau fi instruiți în domeniul literar, dar trebuiau de asemenea să fie pregătiți și într-o meserie. Aceasta era considerată ca o parte indispensabilă a educației lor.

O educație echilibrată

Acum, ca și în timpul vechiului Israel, tinerii ar trebui instruiți cu privire la obligațiile vieții practice. Fiecare ar trebui să obțină cunoștințe într-una din ramurile muncii manuale prin care, dacă va fi nevoie, să-și poată câștiga existența. Aceasta este esențial nu numai ca o asigurare împotriva vicisitudinilor vieții, ci și pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și morală. Chiar dacă este mai mult ca sigur că nu va trebui niciodată să recurgă la munca manuală pentru a se întreține, totuși omul trebuie să învețe să lucreze. Fără exercițiu fizic, nimeni nu ar putea avea o constituție sănătoasă și o sănătate viguroasă, iar disciplina unei munci regulate nu este mai puțin importantă pentru obținerea unei minți puternice, active și a unui caracter nobil. [177]

Studentii care au obținut cunoștințe din cărți, fără o cunoaștere a muncii practice, nu pot pretinde că beneficiază de o educație echilibrată. Energiile care ar fi trebuit dedicate afacerilor, în diferitele sale ramuri, au fost neglijate. Educația nu constă numai în folosirea creierului. Implicarea fizică este o parte esențială a pregătirii pentru fiecare tânăr. O parte importantă a educației lipsește, dacă studentul nu a fost învățat cum să se angajeze într-o muncă fizică utilă.

Exercițiul sănătos al întregii ființe va asigura o educație largă și cuprinzătoare. Fiecare elev ar trebui să dedice o parte din zi activității fizice. Astfel se va forma obiceiul de a munci și se va încuraja un spirit de încredere în sine și tinerii vor fi protejați de multe practici rele și degradante, care sunt atât de adesea rezultatul trândăviei. Toate acestea pentru a ne păstra în legătură cu principalul obiectiv al educației; deoarece, încurajând activitatea, perseverența și curăția, venim în armonie cu Creatorul.

Avantajul muncii folositoare

Cel mai mare beneficiu din exercițiul fizic nu se obține când acesta este luat doar ca un joc sau ca un simplu antrenament. Există un beneficiu datorat ieșirii la aer curat și de asemenea antrenării mușchilor; dar, dacă aceeași energie este pusă în slujba îndeplinirii unor activități folositoare, cu cât mai mare va fi beneficiul dobândit! Rezultatul va fi un sentiment de satisfacție, pentru că o astfel de activitate atrage după sine un simțământ al utilității și aprobarea conștiinței pentru o datorie bine îndeplinită.

Studentii ar trebui să plece din școlile noastre educați [178] într-un spirit de eficiență, astfel încât, atunci când își vor folosi propriile resurse, să aibă cunoștințe pe care să le poată folosi și de care este nevoie pentru a avea succes în viață. Studiul sârguincios este esențial, dar la fel de importantă este și munca făcută cu hărnicie. Joaca nu este esențială. Dedicarea puterilor fizice în scopul distracției nu favorizează în cel mai bun mod posesia unei minți bine echilibrate. Dacă timpul dedicat exercițiului fizic, care tinde să devină tot mai lung, ar fi folosit în lucrarea în ogorul lui Hristos, atunci binecuvântarea lui Dumnezeu ar fi dată celui care muncește.

Disciplina pentru viața practică, dobândită prin îmbinarea muncii fizice cu efortul intelectual, este ușurată la gândul că pregătește mintea și trupul pentru a face mai bine lucrarea pe care Dumnezeu le-a hărăzit-o oamenilor. Cu cât mai clar vor înțelege tinerii cum să-și aducă la îndeplinire îndatoririle, cu atât mai mare va fi bucuria lor de a fi de folos altora zi de zi. Mintea învățată să găsească plăcere în munca folositoare se dezvoltă; prin practică și disciplină, ea este pregătită să fie utilă, pentru că a dobândit cunoștința care

este esențială în a-l face pe posesorul ei o binecuvântare pentru cei din jur.

Nu pot găsi o împrejurare din viața lui Hristos în care să-Și fi dedicat timpul jocului și distracției. El a fost marele Învățător pentru viața aceasta, dar și pentru cea veșnică, și totuși nu am descoperit nici o ocazie în care El să-Și fi învățat ucenicii să se angajeze în jocuri pentru a face exercițiu fizic...

[83]

Învăță cum să gătești

Atât tinerii, cât și tinerele ar trebui învățați cum să gătească economic și cum să se dispenseze [179] de tot ceea ce este din carne. Să nu-i încurajăm deloc în prepararea unui meniu care conține cât de puțină carne, pentru că aceasta ține mai mult de ignoranța Egiptului decât de curăția reformei sănătății.

În special tinerele ar trebui să învețe să gătească. Ce altă parte a educației unei fete este mai importantă ca aceasta? Oricare ar fi împrejurările în care s-ar afla în viață, poate pune în aplicare această învățătură practică...

În câmpul misionar

Educația, în toate aspectele vieții practice, îi va face pe tinerii noștri de folos atunci când părăsesc școala pentru a merge în țări străine. Atunci ei nu vor depinde de alții la care să apeleze pentru gătit, cusut sau construirea de locuințe. Influența lor va fi mult mai mare dacă ei arată că-i pot învăța pe cei neștiutori cum să muncească, folosind cele mai bune metode, pentru obținerea celor mai bune rezultate. Pentru a susține astfel de misionari, va fi nevoie de o mică sumă de bani, deoarece ei pun la lucru tot ce au mai bun și într-o măsură completă, folosindu-și puterile fizice, combinând lucrarea cu studiile. Acest lucru va prețui mult acolo unde mijloacele financiare sunt greu de obținut. Ei vor arăta că misionarii pot deveni educatori, învățându-i pe alții cum să muncească. Oriunde vor merge, ceea ce au câștigat în acest domeniu le va da fermitate și stabilitate. — CT 307-314 [180]

Acei studenți care mărturisesc că-L iubesc pe Dumnezeu și ascultă de adevăr trebuie să dețină acel grad de autocontrol și tărie a principiilor religioase, care-i va ajuta să rămână neclintiți în fața ispitelor și să ia poziție pentru Isus la școală, la pensiune sau oriunde s-ar afla. Religia nu este o simplă manta de purtat în casa Domnului; principiile religioase ar trebui să caracterizeze întreaga viață.

Caracter și comportament

Cei care se adapă din fântâna vieții nu vor manifesta, asemenea lumii, o dorință înflăcărată pentru diversitate și plăcere. În comportamentul și caracterul lor va fi văzută odihna, pacea și fericirea, pe care le-au găsit în Isus, punându-și nelămuririle și poverile lor zilnice la picioarele Sale. Ei vor arăta că, pe calea ascultării și a datoriei, se află mulțumire și chiar bucurie. Unii ca aceștia vor exercita o influență asupra colegilor care-i urmează, care se va extinde asupra întregii școli...

Un tânăr silitor, conștiincios și credincios într-o școală este o comoară inestimabilă. Îngerii din ceruri se uită cu dragoste la el și în cărțile cerului este înregistrată orice faptă de neprihănire, orice ispită căreia i-a rezistat, fiecare rău biruit. El pune o temelie bună pentru viitor și astfel va putea obține viața veșnică.

De tinerii creștini depind într-o mare măsură păstrarea și perpetuarea instituțiilor [181] pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru avansarea lucrării Lui. Niciodată nu a existat o perioadă în care rezultate atât de importante să depindă de o generație de oameni. Atunci, cât de important ar fi ca tinerii să fie calificați pentru această măreață lucrare, astfel încât Dumnezeu să-i poată folosi ca instrumente ale Sale! Creatorul lor cere aceasta de la ei, care sunt deasupra celorlalți...

Valoarea disciplinei în școli

Caracterul neîmblânzit și indolent al multor tineri din această vreme provoacă multă durere în inimi. Dacă ar putea vedea aceasta când se plâng de legile și regulile instituțiilor noastre, care sunt aplicate numai pentru a le îmbunătăți poziția și imaginea în societate, pentru a le înnobila mintea și a le crește fericirea, tinerii nu s-ar mai revolta, n-ar mai semăna suspiciune și nu ar mai prejudicia aceste instituții.

Tinerii noștri ar trebui să răspundă cu energie și fidelitate cererilor ce le sunt adresate, și aceasta va fi garanția succesului lor. Tinerii care nu au avut niciodată succes în îndeplinirea datoriilor cotidiene ale vieții vor fi la fel de nepregătiți și pentru a se angaja în răspunderi înalte. O experiență religioasă este câștigată numai prin luptă, prin dezamăgire, printr-o severă autodisciplină și prin rugăciuni stăruitoare. Pașii către cer trebuie parcurși unul câte unul și fiecare pas înainte îți va da putere pentru a-l face pe următorul.
— CT 98-100 [182]

Tineri studenți, cooperați cu profesorii voștri! Făcând aceasta, le dați speranță și curaj. Îi ajutați pe ei și în același timp vă ajutați pe voi înșivă să avansați. Amintiți-vă că, într-o mare măsură, depinde de voi dacă profesorii vor avea o poziție avantajoasă, dacă munca lor va fi un succes recunoscut. În sensul cel mai înalt, trebuie să fiți învățăcei, văzându-L pe Dumnezeu în spatele profesorului și pe profesor cooperând cu El.

Ocaziile voastre de a lucra trec cu repeziciune. Nu aveți timp de pierdut în satisfacerea sinelui. Numai dacă vă veți da toată silința să aveți succes veți câștiga adevărata fericire. Ocaziile ce vi se oferă în perioada în care sunteți la școală sunt prețioase. Faceți-vă viața de student cât mai apropiată de perfecțiune. Veți pași pe această cărare doar o dată. Și depinde de voi dacă lucrarea voastră va fi un succes sau un eșec. Dacă veți avea succes în dobândirea cunoștințelor biblice, veți găsi comori pe care să le împărțiți altora.

Ajutându-i pe alții

Dacă aveți un coleg care a rămas în urmă, explicați-i lecția pe care nu a înțeles-o. Aceasta vă va ajuta pe voi înșivă să înțelegeți. Folosiți cuvinte simple, exprimați-vă ideile într-un limbaj clar și ușor de înțeles.

Ajutându-ți colegul, îți ajuti profesorul. Adeseori, cei ce păreau ignoranți vor înțelege mult mai ușor de la un coleg decât de la profesor. Aceasta este colaborarea [183] pe care Hristos o cere de la voi. Marele Învățător stă alături de voi, ajutându-vă să le fiți de folos celor care au rămas în urmă.

În timpul școlii, poți avea șansa de a le spune celor neștiutori și săraci minunatele adevăruri din Cuvântul lui Dumnezeu. Valorifică fiecare ocazie de acest fel. Domnul va binecuvânta fiecare clipă petrecută în acest mod. — 7T 275,276

Măreția lucrurilor esențiale

Niciodată să nu fiți mulțumiți cu un standard scăzut. În timp ce urmați școala, asigurați-vă că aveți în vedere un scop nobil, sfânt. Învățați din dorința de a vă califica pentru slujirea într-un domeniu al viei Domnului. Faceți tot ce puteți pentru a atinge această țintă. Puteți face pentru voi mai mult decât oricine altcineva. Și dacă veți face tot ce puteți pentru voi înșivă, ce povară veți lua de pe umerii directorului și ai profesorilor!

Înainte de a aspira să studiați cele mai înalte ramuri ale cunoștinței literare, asigurați-vă că ați înțeles pe deplin regulile simple ale gramaticii și că ați învățat să scrieți, să citiți și să pronunțați corect...

Nu pierdeți timpul învățând lucruri care vă vor fi de puțin folos mai târziu, în viață. În loc să încercați să învățați limbile clasice, învățați mai întâi să vorbiți corect limba voastră. Învățați să socotiți. Dobândiți acele cunoștințe care vă vor ajuta să fiți folositori oriunde v-ați afla. — CT 218,219 [184]

54 - PREGĂTIȚI-VĂ PENTRU SLUJIRE

[86]

Având în vedere lumina pe care ne-a dat-o Dumnezeu, este uimitor că nu sunt inițiative ale tinerilor care să întrebe: „Doamne, ce ai vrea să fac?” Este o greșală periculoasă să ne imaginăm că, în cazul în care un tânăr se hotărăște să se dedice pastorației, nu este necesar nici un efort special pentru ca el să fie potrivit pentru lucrarea lui Dumnezeu. Oricare ar fi chemarea voastră, este esențial să vă dezvoltați calitățile prin studiu sârguincios. Tinerii și tinerele ar trebui îndemnați să aprecieze ocaziile binecuvântate, trimise de cer, pentru a deveni disciplinați și inteligenți. Ei ar trebui să beneficieze de avantajul școlilor care au fost înființate, având ca scop suprem dobândirea celor mai bune cunoștințe. Este considerat păcat să fii indolent și neglijent cu privire la educație. Timpul este scurt și, pentru că Domnul este aproape să vină pentru a trage cortina peste scena istoriei acestui pământ, este atât de necesar să îmbunătățiți și să valorificați ocaziile și privilegiile prezente.

Consacră-ți îndemânarea în slujba lui Dumnezeu

Tinerii și tinerele ar trebui să meargă la școlile noastre, acolo unde pot dobândi cunoștințe și unde pot învăța să fie disciplinați. Ar trebui să-și consacre abilitățile lui Dumnezeu, să devină cercetători sârguincioși ai Bibliei, pentru a nu fi duși în eroare de cei nelegiuți; pentru că numai printr-o studiere stăruitoare a Bibliei vor dobândi cunoștința [185] adevărului. Prin practicarea adevărului deja cunoscut, o lumină mai mare va străluci asupra noastră din Sfintele Scripturi...

Cei care sunt cu adevărat consacrați lui Dumnezeu nu vor intra în lucrare animați de aceleași motive pentru care oamenii se angajează într-o afacere lumească doar de dragul de a-și câștiga existența, ci, dimpotrivă, nepermițând nici unei considerații lumești să-i controleze, vor intra în lucrare conștienți de sfințenia cauzei lui Dumnezeu.

Pregătirea pentru ceea ce va veni

Lumea trebuie avertizată și nici un suflet nu ar trebui să se mulțumească doar cu o cunoaștere superficială a adevărului. Nu știți la ce responsabilitate veți fi chemați. Nu știți unde ați putea fi chemați să depuneți mărturie despre adevăr. Mulți vor trebui să depună mărturie în tribunale, alții vor trebui să stea în fața regilor sau în fața învățaților acestui pământ și să răspundă pentru credința lor.

Cei care au doar o înțelegere superficială a adevărului nu vor fi capabili să expună cu claritate Scripturile și să poată oferi motive clare pentru credința lor. Vor deveni confuzi și nu vor fi lucrători care nu au de ce să le fie rușine. Nimeni să nu-și imagineze că nu are nevoie de studiu, pentru că nu trebuie să predice de la amvon. Nu știți ce ar putea cere Dumnezeu de la voi.

Este trist faptul că înaintarea cauzei lui Dumnezeu este frânată de lipsa de lucrători educați, care să corespundă pentru poziții de încredere. Domnul va accepta mii care să lucreze în marele Său seceriș, dar mulți nu se vor pregăti pentru lucrare. Totuși toți cei care s-au consacrat [186] cauzei lui Hristos, care s-au oferit voluntari ca soldați în oștirea lui Hristos, ar trebui să se angajeze în lucrarea la care sunt cel mai bine pregătiți. Religia a însemnat prea puțin pentru urmașii declarați ai lui Hristos. Dar nu este dorința lui Dumnezeu ca cineva să rămână ignorant, când înțelepciunea și cunoștința au fost date din belșug. — FE 216,217

Echilibrați de principii corecte

Nu este adevărat că întotdeauna tinerii scilipitori au succese mărețe. Cât de adesea oameni talentați și educați au fost plasați în poziții de încredere și n-au avut succes. Strălucirea lor avea aparența aurului, dar, când a fost încercat, s-a dovedit a fi doar tinichea și zgură. Prin lipsă de credincioșie, ei au contribuit la propria cădere. Nu au fost harnici și perseverenți și nu s-au îndreptat spre esența lucrurilor. Nu au fost dispuși să înceapă de la baza scării și, cu răbdare și trudă, să urce treaptă după treaptă, până vor ajunge în vârf. Ei au umblat după bunul lor plac. Nu au depins de înțelepciunea pe

care numai Dumnezeu o poate da. Eșecul lor nu s-a datorat faptului că nu au avut nici o șansă, ci pentru că nu au fost echilibrați. Ei nu au simțit că avantajele educației erau valoroase pentru ei, astfel că nu au avansat așa cum ar fi putut în cunoașterea religiei și a științei. Minte și caracterul lor nu au fost echilibrate de înaltele principii ale binelui. — FE 193 [187]

55 - DORINȚA DE DEZVOLTARE

Dacă fiecare și-ar da seama de influența personală pe care o are și că va da socoteală în fața lui Dumnezeu pentru acest lucru, în nici un caz nu ar fi leneș, ci și-ar cultiva abilitățile și și-ar antrena fiecare putere, ca să-L poată servi pe Acela care l-a răscumpărat cu sângele Său.

Tinerii, în special, ar trebui să simtă nevoia de a-și cultiva mintea și de a folosi fiecare ocazie pentru a-și dezvolta intelectul, devenind apti pentru a-I sluji Lui, care Și-a dat viața Sa prețioasă pentru ei. Fie ca nimeni să nu facă greșeala de a se considera suficient de educat, încât să nu mai aibă nevoie să studieze cărțile sau natura. Fiecare să folosească orice ocazie pe care i-o oferă providența lui Dumnezeu pentru a dobândi cât mai mult cu putință cu privire la revelație sau știință.

Ar trebui să învățăm să estimăm corect puterile cu care Dumnezeu ne-a înzestrat. Dacă un tânăr trebuie să înceapă de la baza scării, să nu se descurajeze, ci să fie hotărât să urce treaptă după treaptă, până când va auzi vocea lui Hristos spunând: „Copile, urcă mai sus. Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri: intră în bucuria Stăpânului tău.” — FE 213 [188]

56 - ADEVĂRATA ÎNTELEPCIUNE

[88]

Tinerii și tinerele pot obține cea mai înaltă educație pământească și totuși să nu cunoască primele principii care i-ar face locuitori ai Împărăției lui Dumnezeu. Învățătura omenească nu poate califica pe nimeni pentru regatul ceresc. Cei care intră în Împărăția lui Hristos nu se califică prin forme și ceremonii sau prin studiu îndelungat. „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”...

Biblia și știința

Vechiul și Noul Testament din Scriptură trebuie să fie studiate zilnic. Cunoștința și înțelepciunea lui Dumnezeu vin la cel care este un cercetător permanent al căilor și lucrărilor Sale. Biblia este lumina și educatorul nostru. Când tinerii învață să creadă că Dumnezeu trimite roua, ploaia și strălucirea soarelui din ceruri, având ca rezultat înflorirea vegetației; când realizează că toate binecuvântările vin de la El și că recunoștința și lauda I se datorează Lui, ei vor fi conduși să-L recunoască pe Dumnezeu în toate căile lor și-și vor îndeplini cu fidelitate obligațiile zilnice; Dumnezeu va fi prezent în toate gândurile lor...

Mulți tineri, vorbind despre știință, vor să arate o înțelepciune ce întrece ceea ce este scris; ei încearcă să-și explice, prin înțelegerea lor limitată, căile și lucrarea lui Dumnezeu; dar aceasta este [189] un eșec lamentabil. Adevărata știință și Inspirația sunt în perfectă armonie. Falsa știință este independentă de Dumnezeu. Ea reprezintă o ignoranță arogantă.

Unul dintre cele mai rele lucruri care au intervenit în problema cunoașterii, a investigării științei, este că aceia care s-au angajat în aceste cercetări prea adesea pierd din vedere caracterul divin, al religiei curate și neîntinate. Înțelepții lumii au încercat să explice prin principii științifice influența Spiritului lui Dumnezeu asupra inimii. Cea mai mică avansare în această direcție va conduce mintea

în labirinturile scepticismului. Religia Bibliei este pur și simplu taina evlaviei și nici o minte omenească n-o înțelege în întregime, fiind pe deplin de neînțeles pentru o inimă nerenăscută.

Învățătura lui Dumnezeu

Tinerii nu vor deveni slabi la minte sau ineficienți, dacă se vor consacra în serviciul lui Dumnezeu. Pentru mulți, educația înseamnă cunoașterea cărților, dar „teama de Domnul este începutul înțelepciunii”. Cel mai tânăr copil care-L iubește și se teme de Dumnezeu este mai mare în ochii Lui decât cel mai talentat și învățat om care neglijează problema mântuirii personale. Tinerii care își consacră inima și viața lui Dumnezeu intră în legătură cu Izvorul întregii înțelepciuni și perfecțiuni.

Dacă tinerii vor învăța de la Învățătorul ceresc, așa cum a făcut Daniel, vor ști pentru ei înșiși că teama de Domnul este începutul înțelepciunii. Având această fundație stabilă, ei pot întoarce, ca Daniel, fie-care șansă și situație în favoarea lor și se pot [190] ridica la orice înălțime în dezvoltarea intelectuală. Consacrându-se lui Dumnezeu, având protecția harului Său și influența înviorătoare a Spiritului Său Sfânt, ei vor manifesta puteri intelectuale mai profunde decât înțelepciunea lumii.

A învăța știința prin interpretările pe care le-au făcut oamenii înseamnă a obține o educație falsă. A învăța despre Dumnezeu, despre Isus Hristos, pe care El L-a trimis, înseamnă să înveți știința Bibliei. Cei cu inima curată văd pe Dumnezeu în fiecare intervenție, în fiecare fază a adevăratei educații. Ei recunosc prima apropiere a luminii care radiază de la tronul lui Dumnezeu. Descoperirile cerești sunt făcute celor care au prins primele străluciri ale cunoașterii spirituale.

Elevii școlilor noastre ar trebui să pună cunoașterea lui Dumnezeu mai presus de orice. Numai prin cercetarea Scripturilor poate fi obținută această cunoaștere. „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, cei care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți... Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii... Și voi prin El sunteți în Hristos Isus. El a

---

fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca după cum este scris: Cine se laudă, să se laude în Domnul.” — YI, 24 noiembrie 1903 [191]

57 - PUNETI-VĂ O ȚINTĂ ÎNALTĂ

Dumnezeu dorește să valorificăm fiecare ocazie, pentru a dobândi o pregătire pentru lucrarea Sa. El așteaptă să depunem toate eforturile pentru împlinirea acesteia și să ne păstrăm inima trează față de caracterul sacru și răspunderile sale înfricoșătoare.

Mulți care sunt calificați pentru a face o lucrare excelentă îndeplinesc puțin, pentru că se așteaptă la puțin. Mii trec prin viață de parcă nu ar avea un obiectiv important pentru care să trăiască, nici un standard înalt de atins. Un motiv este că ei se subestimează. Hristos a plătit un preț infinit pentru noi și dorește să ne evaluăm raportându-ne la acest preț.

Nu fiți mulțumiți cu atingerea unui standard scăzut. Noi nu suntem ce am putea să fim sau ce vrea Dumnezeu să fim. El ne-a dăruit puterea de a raționa nu pentru a rămâne inactivă sau pentru a fi stricată prin urmărirea unor scopuri lumești și josnice, ci pentru a o putea dezvolta în cea mai înaltă măsură, a o rafina, sfinti, înnobila și pentru a o folosi în promovarea intereselor Împărăției Sale.

Mentineți-vă personalitatea

Nimeni nu ar trebui să se mulțumească să fie o simplă mașină, condusă de mintea altui om. Dumnezeu ne-a dat capacitatea de a gândi și de a acționa și prin desfășurarea cu atenție a activității noastre, cerând de la El înțelepciune, vom deveni apti de a purta poveri. Rămâneți cu personalitatea cu care v-a înzestrat Dumnezeu. Nu stați în umbra altei persoane. Așteptați ca Dumnezeu să lucreze în, cu și prin voi. [192]

Niciodată să nu credeți că ați învățat destul și că acum vă puteți relaxa în urma eforturilor depuse. Mintea cultivată este măsura omului. Educația voastră ar trebui să continue în tot timpul vieții; în fiecare zi ar trebui să învățați și să aplicați cunoștințele dobândite.

Amintiți-vă că, în orice post ați sluji, dați la iveală o motivație și vă dezvoltați caracterul. Oricare ar fi lucrarea voastră, împliniți-o

cu sânguință și exactitate; biruiți înclinația de a căuta o sarcină mai ușoară.

O slujire din toată inima

Același spirit și aceleași principii pe care o persoană le aplică în munca zilnică le va aplica în întreaga viață. Cei care doresc o normă fixă și un salariu fix și care doresc să demonstreze că se potrivesc perfect pentru ceva, fără să se mai necăjească să se adapteze sau să facă vreo pregătire, nu sunt cei pe care Dumnezeu îi cheamă să lucreze pentru cauza Sa. Cei care calculează cum să dea cât mai puțin posibil din puterea fizică, intelectuală și morală nu sunt lucrătorii asupra cărora Domnul să poată revărsa un belșug de binecuvântări. Exemplul lor este molipsitor. Principiul după care se călăuzesc este propriul interes. Cei care trebuie supravegheați și care lucrează numai dacă fiecare datorie le este specificată nu sunt cei care vor fi considerați buni și credincioși. Avem nevoie de lucrători care dau dovadă de spirit energic, integritate, hărnicie, fiind dispuși să facă orice trebuie să fie făcut.

Mulți devin ineficienți fugind de responsabilități de teama eșecului. Astfel, ei nu reușesc să dobândească acea educație care rezultă din experiență și pe care nici cititul, nici studiul și nici toate avantajele câștigate într-un alt mod nu le-o pot oferi. [193]

Omul poate crea circumstanțe, dar circumstanțelor nu trebuie să li se îngăduie să-l modeleze pe om. Noi vom folosi împrejurările ca instrumente cu care să lucrăm. Trebuie să le stăpânim, nu să permitem ca ele să ne stăpânească.

Oameni puternici sunt cei care au fost înfrunțați, împiedicați și care au întâmpinat împotrivire. Prin punerea tuturor energiilor în acțiune, obstacolele pe care le-au întâlnit s-au transformat în binecuvântări. Ei au câștigat încredere în ei. Conflictul și încurcăturile cer exercițiul încrederii în Dumnezeu și acea statornicie care dezvoltă puterea. — MH 498-500

Făcând cât mai mult în viață

În timp ce o educație bună este de mare folos dacă este însoțită și de consacrarea celui care o are, totuși cei care nu au privilegiul de a dobândi înalte cunoștințe literare nu trebuie să creadă că ei nu pot înainta în viața intelectuală și spirituală. Dacă vor utiliza cea mai mare parte a cunoștințelor pe care le au, dacă vor încerca să adune câte ceva în fiecare zi și dacă vor birui orice răutate din caracter, prin cultiva-rea trăsăturilor de caracter ale lui Hristos, Dumnezeu va deschide canalele înțelepciunii pentru ei și se va putea spune despre ei, așa cum s-a spus în vechime despre tinerii evrei, că Dumnezeu le-a dat înțelepciune și pricepere. — FE 192,193 [194]

Secțiunea a VI-a - SLUJIREA

[90]

Cu o așa armată de lucrători cum sunt tinerii noștri, bine pregătiți, cât de curând va putea să fie transmisă întregii lumi solia despre un Mântuitor crucificat, înviat și care vine în curând! Cât de curând ar putea veni sfârșitul — sfârșitul suferinței, al tristeții și al păcatului! Cât de curând ar putea primi copiii noștri, în locul posesiunilor pământești, umbrite de durere și păcat, moștenirea lor, unde „cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor locui în ea pe vecie”; unde „nici un locuitor nu zice: «Sunt bolnav»” și „nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor”. — CT 555

58 - TINERII, CHEMAȚI SĂ FIE LUCRĂTORI

Sunt mulți tineri creștini care ar putea face o lucrare bună, dacă ar învăța lecții în școala lui Hristos, de la Marele Învățător. Chiar dacă pastorii, evangheliștii și profesorii ar neglija căutarea celor pierduți, să nu-i lăsăm pe copii și pe tineri să neglijeze a fi împlinitori ai Cuvântului...

Lăsați-i pe tineri și pe copii să meargă să lucreze în Numele lui Isus. Lăsați-i să se unească și împreună să aplice un plan sau o ordine în acțiune. Nu puteți să formați un grup de lucrători, să stabiliți un timp în care să vă rugați împreună și să-I cereți Domnului să vă dea harul Său și să ducă înainte acțiunea voastră? Ar trebui să vă sfătuiți cu oameni care se tem și-L iubesc pe Dumnezeu, care au experiență în lucrare, ca sub influența Spiritului Sfânt să puteți face planuri și să dezvoltați metode prin care să puteți lucra cu sârguință și pentru rezultate sigure. Domnul îi va ajuta pe cei care își vor folosi talentele pe care El li le-a încredințat, pentru gloria Numelui Său. Vor deveni tinerii și tinerele noastre care cred în adevăr misionari vii, activi?...

Lucrați prin credință

Când lucrezi pentru alții, puterea divină a Duhului va lucra la sufletele lor; pentru că ei au fost răscumpărați prin sângele unicului Fiu al lui Dumnezeu. Putem avea succes în câștigarea sufletelor pentru care a murit Hristos numai dacă vom depinde de harul și puterea lui Dumnezeu de a face [197] lucrarea de convingere și convertire a inimii lor. În timp ce le prezentați adevărul lui Dumnezeu, necredința și incertitudinea se vor strădui să vă ocupe mintea; dar lăsați ca încercatul Cuvânt al lui Dumnezeu să risipească îndoiala din inimile voastre.

Credeți pe Dumnezeu pe cuvânt și lucrați prin credință. Satana va veni cu sugestii care te vor face să te îndoiești de Cuvântul Tatălui nostru ceresc; dar gândiți-vă: „Tot ceea ce nu vine din încredințare

este păcat”. Împingeți credința voastră prin întunericul umbrelor lui Satana și ancorați-o de tronul milei și apoi nu întrețineți nici o îndoială. Aceasta este singura cale prin care puteți câștiga experiență și puteți găsi motivul cel mai puternic pentru pacea și încrederea voastră.

Pe măsură ce experiența voastră se dezvoltă, veți simți o ardoare crescândă în suflet și o mai fierbinte dragoste pentru slujirea lui Dumnezeu, pentru că veți avea un scop asemănător cu al lui Isus Hristos. Sentimentele voastre sunt născute din Duhul Sfânt. Veți purta jugul cu Hristos și veți fi împreună-lucrători cu Dumnezeu. — YI, 9 august 1894

Chemați pentru a fi voluntari

Domnul cheamă voluntari care să ia poziție fermă de partea Sa și care să se angajeze a se uni cu Isus din Nazaret, spre a face lucrarea ce trebuie îndeplinită acum, chiar acum. — FE 488 [198]

59 - RESPONSABILITATE PENTRU CÂȘTIGAREA DE SUFLETE

Asupra tinerilor apasă responsabilități serioase. Dumnezeu așteaptă mult de la acești tineri care trăiesc într-o generație ce beneficiază de o lumină și o cunoaștere crescândă. El dorește să-i folosească în împrăștierea norilor și a superstițiilor ce au întunecat mintea multora. Ei trebuie să se autodisciplineze, obținând fiecare iotă și fiecare slovă în ce privește cunoștința și experiența. Dumnezeu îi consideră responsabili pentru fiecare dintre oportunitățile ce li s-au oferit. Lucrarea din fața lor așteaptă eforturi stăruitoare, pentru a putea înainta de la un punct la altul, așa cum o cer vremurile.

Dacă își vor consacra mintea și inima în slujba Domnului, tinerii vor putea atinge un standard înalt de eficiență și utilitate. Acesta este standardul pe care Dumnezeu așteaptă ca tinerii să-l atingă. A face mai puțin decât atât înseamnă a refuza cea mai mare parte a ocaziilor date de Dumnezeu. Aceasta va fi privită ca o trădare împotriva lui Dumnezeu, un eșec în lucrarea pentru binele umanității.

Ce faci tu, dragă tinere, pentru a face cunoscut altora cât de important este să ia drept ghid Cuvântul lui Dumnezeu și să păstreze poruncile lui Iehova? Declari tu, prin vorbe și fapte, că oamenii pot fi salvați numai prin supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă vei face tot ce vei putea, vei fi o binecuvântare pentru alții. Dacă, muncind, îți vei folosi capacitățile la maximum, ți se vor deschide înaintea căi și ocazii pentru a face mai mult. — YI, 1 ianuarie 1907 [199]

Toți cei care sunt de partea lui Dumnezeu trebuie să-L mărturisească pe Hristos. „Voi sunteți martorii Mei, zice Domnul.” Credința unui creștin veritabil se manifestă prin puritate și sfințenie de caracter. Credința lucrează prin dragoste și purifică sufletul și se asociază cu ascultarea corespunzătoare, o îndeplinire credincioasă a cuvintelor lui Hristos. Creștinismul este întotdeauna foarte practic, adaptându-se la toate circumstanțele vieții actuale. „Voi sunteți martorii Mei.” Față de cine? Față de lume; pentru că voi trebuie să aveți mereu o influență sfântă. Trebuie ca Hristos să locuiască în sufletele voastre, iar voi să vorbiți despre El și să faceți să se manifeste farmecul și frumusețea caracterului Său.

Conversațiile noastre

Religia care este astăzi la modă a format un asemenea caracter, încât tinerii care-L mărturisesc pe Hristos abia dacă menționează numele Său în fața celor cu care sunt asociați. Ei discută numeroase subiecte și totuși prețiosul plan al salvării nu este o temă de conversație pentru ei. Credem că, în postura de creștini practicanți, ar trebui să schimbați această ordine de lucruri și „să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată”. Dacă Hristos locuiește în inimă prin credință, nu poți tăcea. Dacă L-ai găsit pe Isus, vei fi un adevărat misionar. Trebuie să fii entuziast cu privire la această temă și să faci în așa fel, încât cei care nu-L apreciază pe Isus să știe că tu Îl consideri prețios pentru sufletul [200] tău, că El a pus o cântare nouă în gura ta și laude pentru Dumnezeu.

Tinerii mei prieteni, vă veți începe viața de creștini asemenea unor oameni ale căror inimi sunt încălzite de dragostea lui Isus? Niciodată nu veți ști cât de mult bine puteți face rostind cuvinte tandre, sensibile și serioase cu privire la salvarea sufletelor lor, aceluia care nu se pretind copii ai lui Dumnezeu. Pe de altă parte, până la

judecată, nu veți ști niciodată cât de multe ocazii de a fi martorii lui Hristos ați lăsat nevalorificate. S-ar putea să nu știți niciodată în această lume ce pagubă ați făcut unui suflet prin micile voastre acțiuni frivole, prin discuțiile voastre ieftine, prin nestatornicia voastră, care au fost întru totul nepotrivite cu credința voastră sfântă.

Câștigând pe cei dragi

Este adevărat că s-ar putea să simțiți un fel de neliniște pentru sufletele celor pe care-i iubiți. Ați putea încerca să deschideți pentru ei comorile adevărului și să vărsați lacrimi amare pentru salvarea lor; dar când vorbele voastre par a face doar o slabă impresie și când, aparent, rugăciunile voastre rămân fără răspuns, aproape că L-ați învinovați pe Dumnezeu, pentru că efortul vostru nu aduce nici un rezultat. Simțiți că cei dragi manifestă o împietrire specială a inimii și nu răspund eforturilor voastre. Dar v-ați gândit serios la faptul că s-ar putea ca vina să fie la voi? V-ați gândit că dărâmați cu o mână ceea ce vă străduiți să clădiți cu cealaltă?

În unele timpuri, ați permis Spiritului Sfânt să vă controleze, iar în alte [201] perioade v-ați negat credința prin faptele voastre și ați distrus lucrarea pentru cei iubiți; astfel, eforturile făcute spre binele lor n-au avut nici un efect datorită faptelor voastre. Temperamentul vostru, limbajul nerostit, manierele, starea de nemulțumire a minții, lipsa miresmei creștine, a spiritualității, expresia înfățișării voastre, toate au mărturisit împotriva voastră...

Să nu subestimați niciodată importanța lucrurilor mărunte. Lucrurile mici formează disciplina vieții. În funcție de ele este antrenat sufletul, fie să crească în asemănarea cu Hristos, fie să poarte asemănarea cu răul. Dumnezeu ne ajută să cultivăm obiceiul de a gândi, a privi și a acționa astfel ca acestea să mărturisească tuturor despre noi, că am fost cu Isus și am învățat de la El! — YI, 9 martie 1893

Stăruința

O viață petrecută în lucru activ pentru Dumnezeu este o viață binecuvântată. Cei care-și irotesc timpul cu fleacuri, regrete inutile

și murmure fără rost ar putea avea o altă experiență, dacă ar aprecia lumina pe care le-a dat-o Dumnezeu și ar lăsa-o să strălucească asupra altora; mulți își fac viața mizerabilă prin propriul egoism și dragostea lor pentru ușurătate. Printr-o activitate stăruitoare, viețile lor ar putea deveni ca niște raze strălucitoare de soare, care să-i ghideze pe cei ce sunt pe cărarea întunecată, care duce la moarte, spre cărarea ce duce în cer. Dacă vor proceda astfel, inimile lor vor fi umplute cu pace și bucurie în Isus Hristos. — RH, 25 octombrie 1881 [202]

61 - LUCRAREA PERSONALĂ

Lucrarea lui Hristos a fost într-o mare măsură compusă din întâlniri personale. El a avut o grijă deosebită pentru auditoriul format dintr-un singur suflet; pentru că acesta avea să ducă și altor mii înțelegerea pe care el a primit-o.

Cei mai de succes truditori sunt cei care cu voioșie vor lucra să-L slujească pe Dumnezeu în lucruri mărunte. Fiecare ființă omenească trebuie să lucreze cu propriul fir de material, pe care să-l introducă în mașinăria care produce țesătura și astfel să completeze modelul...

Educați tinerii să-i ajute pe tineri; și, în încercarea de a face această lucrare, fiecare va câștiga experiența ce-l va califica să devină un lucrător consacrat într-o sferă mai largă. Mii de inimi pot fi atinse pe cea mai simplă cale.

Cei mai culți oameni, cei care sunt priviți ca fiind deasupra și onorați ca fiind cei mai mari și talentați bărbați și femei, adesea sunt înviorați de cele mai simple și umile cuvinte rostite de cei care-L iubesc pe Dumnezeu și care pot vorbi despre această iubire la fel de natural cum vorbesc cei lumesti despre lucrurile pe care mintea lor le contemplă și din care se hrănesc. Cuvintele, chiar dacă sunt pregătite și studiate, au o influență redusă; dar lucrarea adevărată, sinceră, a unui fiu sau a unei fiice a lui Dumnezeu, în cuvinte sau în slujirea în lucruri mărunte, făcută într-o simplitate naturală, vor deschide ușa care a fost atât de mult încuiată către multe suflete.
— RH, 9 mai 1899 [203]

62 - TINERII, CÂȘTIGĂTORI DE SUFLETE

[95]

Satana este un dușman vigilant, iar scopul său este de a-i conduce pe tineri pe o cale cu totul contrară celei pe care o aprobă Dumnezeu. El știe foarte bine că nu există nici o altă grupare care poate face atât de mult bine ca tinerii care s-au consacrat lui Dumnezeu. Dacă fac ceea ce este bine, tinerii pot avea o influență puternică. Pastorii sau laicii înaintați în vârstă nu pot avea nici jumătate din influența pe care o au tinerii devotați lui Dumnezeu asupra celorlalți tineri. Ei ar trebui să simtă că au asupra lor responsabilitatea de a-și salva semenii, chiar dacă aceasta se face cu sacrificiul plăcerilor și dorințelor lor. Timpul și chiar mijloacele trebuie consacrate lui Dumnezeu, dacă este nevoie.

Toți cei ce se pretind evlavioși ar trebui să simtă pericolul care-i amenință pe cei care nu sunt în Hristos. Curând, timpul lor de probă se va încheia. Cei care ar fi putut exercita o influență în salvarea sufletelor, dacă ar fi ascultat de sfatul lui Dumnezeu, dar nu și-au făcut această datorie din cauza egoismului, indolenței sau pentru că s-au rușinat de crucea lui Hristos, nu numai că-și vor pierde sufletul, dar vor avea asupra veșmintelor lor sângele sărmanilor păcătoși. Ei vor trebui să dea socoteală pentru binele pe care ar fi putut să-l facă, dacă s-ar fi consacrat lui Dumnezeu, dar nu l-au făcut datorită necredincioșiei lor.

Aceia care au gustat cu adevărat bucuriile iubirii mântuitoare nu vor avea, nu vor putea avea odihnă până când celor [204] din preajma lor nu li se va aduce la cunoștință planul mântuirii. Tinerii ar trebui să se întrebe: „Doamne, ce vrei să fac? Cum aș putea onora și proslăvi Numele Tău pe pământ?” Pretutindenii în jurul nostru pier suflete. Astfel stând lucrurile, ce fac tinerii pentru a câștiga suflete pentru Hristos?

Grija pentru alții

Cei care urmează școala ar putea fi martori pentru Mântuitorul; dar cine rostește Numele lui Hristos? Și cine va fi văzut pledând cu grijă stăruitoare, pe lângă colegii săi, ca să renunțe la căile păcatului și să aleagă cărarea sfințirii?

Acesta este cursul pe care tinerii credincioși ar trebui să-l urmeze, dar pe care nu-l urmează. Ei se simt mult mai bine când se asociază cu cel păcătos în sporturi și plăceri. Tinerii au o sferă largă de utilitate, pe care însă n-o văd. O, fie ca ei să-și pună la lucru puterile minții, căutând căi de a se apropia de păcătoșii care pier, făcându-le cunoscută cărarea sfințirii și, prin rugăciuni și cereri stăruitoare, să câștige măcar un suflet pentru Hristos!

Ce lucrare nobilă! Un suflet care să-L laude pe Dumnezeu pentru veșnicie! Un suflet care să se bucure de fericire și viața veșnică! O nestemată în coroana lor, ce va străluci ca o stea pentru veșnicie! Însă este posibil ca mai mult de un suflet să fie întors din rătăcire la adevăr, de la păcat la sfințire. Domnul spune prin profet: „Cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.” Cei care se angajează cu Hristos și îngerii în lucrarea de salvare a sufletelor care pier sunt răsplătiți din belșug în Împărăția cerului. [205]

Am văzut că multe suflete ar putea fi salvate, dacă tinerii ar fi acolo unde ar trebui să fie, devotați lui Dumnezeu și adevărului; dar, în gene-ral, ei ocupă o astfel de poziție, încât necesită ca o permanentă preocupare să se răsfângă asupra lor, altfel ei înșiși vor deveni ai lumii. Ei sunt o sursă continuă de neliniște și dureri de inimă. Lacrimi curg în contul lor și rugăciuni agonizante se înalță din inima părinților pentru ei. Și totuși ei merg înainte nepăsători la durerea pe care o produce purtarea lor. Ei plantează ghimpi în pieptul aceluia care ar muri pentru a-i salva și a deveni ceea ce Dumnezeu dorește ca ei să devină, prin meritele sângelui lui Hristos...

O lucrare de făcut

Tineri și tinere, am văzut că Dumnezeu are pentru voi o lucrare de făcut; luați-vă crucea și urmați-L pe Hristos, altfel nu sunteți vrednici de El. În timp ce voi rămâneți într-o indiferență nepăsătoare,

cum puteți spune care este voința lui Dumnezeu cu privire la voi? Și cum vă așteptați să fiți salvați, dacă nu sunteți servitori credincioși, împlinind voința Domnului? Cei care au viață veșnică își vor fi terminat lucrarea. Regele slavei îi va ridica la dreapta Sa în timp ce le va spune: „Bine, robi buni și credincioși”. Cum puteți spune câte suflete ați fi putut salva de la dezastru, dacă, în loc de a vă fi făcut plăcerile, ați fi căutat să vedeți ce ați fi putut face în via Stăpânului? Pentru câte suflete au fost spre mântuire aceste întâlniri pentru discuții și muzică? Dacă nu puteți indica nici un suflet astfel salvat, întoarceți-vă și [206] schimbați-vă cursul acțiunii voastre. Începeți să vă rugați pentru suflete, apropiați-vă de Hristos, de coasta Sa însângerată. Fie ca un spirit blând și umil să vă împodobească viața, iar cererile voastre umile, stăruitoare, să urce spre El, pentru a primi înțelepciunea de a avea succes în salvarea nu doar a propriului suflet, ci și al altora.

Rugați-vă mai mult decât cântați. Nu credeți că aveți o nevoie [96] mai mare de a vă ruga decât de a cânta? Tineri și tinere, Dumnezeu vă cheamă să lucrați, să lucrați pentru El. Schimbați-vă în întregime atitudinea. Voi puteți face o lucrare pe care nici cei care lucrează prin cuvânt și învățătură nu o pot face. Puteți ajunge la o categorie de oameni la care pastorul nu are acces. — 1T 511-513

De unde să începem

Lăsați-i pe cei ce vor să lucreze pentru Dumnezeu să înceapă cu cei din casa lor, din propriul cămin, cu cei din cartierul lor, cu prietenii lor. Aici ei vor găsi un câmp misionar favorabil. Acest gen de lucrare misionară este un test ce va descoperi capacitatea sau incapacitatea lor de a lucra într-un câmp mai larg. — 6T 428

Cea mai de succes cale

În lucrarea noastră, efortul individual va realiza mai mult decât estimăm. Pentru că acesta lipsește, se pierd suflete. Un suflet are o infinită valoare; Calvarul vorbește despre valoarea sa. Un suflet

câștigat pentru Hristos va fi un instrument în câștigarea altora și va obține o măsură crescândă de binecuvântare și salvare. — GW 184 [207]

Dumnezeu cheamă pastori, lucrători biblici și colportori. Fie ca tinerii și tinerele noastre să lucreze ca evangheliști, colportori, lucrători biblici în colaborare cu lucrători cu experiență, care le pot arăta cum să aibă succes. Colportorii să ducă publicațiile noastre din casă în casă. Când apar ocaziile, ei să le vorbească despre adevărul pentru acest timp acelora pe care i-ar putea întâlni, să se roage și să cânte cu ei. Când, în lucrarea noastră pentru Dumnezeu, metodele corecte sunt aplicate energic, o recoltă de suflete va fi adunată.

În lucrarea lui Dumnezeu este loc pentru toți cei ce sunt plini de spiritul sacrificiului de sine. Dumnezeu cheamă bărbați și femei care sunt dispuși să se uite pe sine pentru binele altora, să consacre lucrării Sale tot ce au și sunt. Este nevoie de oameni care, atunci când vor întâmpina dificultăți, să meargă cu tărie înainte, spunând: „Nu vom cădea și nici nu ne vom descuraja”. Este nevoie de oameni care să întărească și să consolideze lucrarea pe care alții încearcă să o facă.

— RH, 28 aprilie 1904

Câștigarea eficienței

În această lucrare, ca în oricare alta, îndemânarea este câștigată exersând. Prin implicarea în datoriile zilnice ale vieții și în lucrarea pentru cei în nevoie și suferinzi, eficiența este asigurată. — Ed 268 [208]

64 - O LUCRARE NEEGOISTĂ

Aceia care, pe cât le stă în putință, se angajează în lucrarea de a face bine altora, făcându-le o demonstrare practică a interesului lor pentru ei, nu-i eliberează numai de nenorocirile acestei vieți, ajutându-i să poarte poverile lor, ci contribuie în același timp, în mare măsură, la propria sănătate a sufletului și a trupului lor. Facerea de bine este o lucrare care folosește amândurora, atât făcătorului de bine, cât și primitorului. Dacă, în interesul tău pentru alții, uiti de eu, câștigi o biruință asupra infirmităților tale. Mulțumirea pe care o vei simți făcând binele te va ajuta în mare măsură să-ți recâștigi tonusul sănătos al imaginației.

Plăcerea de a face bine însuflețește mintea și vibrează prin corpul întreg. În timp ce fețele oamenilor binevoitori sunt luminate de voieșie și înfățișarea exprimă calitatea morală superioară a minții lor, fețele oamenilor egoiști, avari, sunt deprimare, descurajate și întunecate. Defectele lor morale se văd pe fețele lor. Egoismul și iubirea de sine își pun pecetea pe înfățișarea omului.

Acela care este stimulat de adevărata binefacere dezinteresată este un părtaș al naturii divine, care a scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă, în timp ce cei egoiști și avari au îndrăgit egoismul lor până ce acesta a veștejit capacitatea lor de a intra în legătură cu alții, iar fețele lor reflectă chipul vrăjmașului căzut, mai degrabă decât curățenia și sfintirea. — 2T 534 [209]

65 - RĂSPLATA HĂRNICIEI

[99]

Tinerii să-și aducă aminte că cel delăsător pierde experiența inestimabilă, câștigată printr-o îndeplinire credincioasă a îndatoririlor zilnice ale vieții. Cel care este leneș, nepăsător și ignorant de bunăvoie își presară astfel cărarea cu ceea ce va constitui întotdeauna un obstacol. El refuză creșterea care vine din muncă serioasă și grea. Nedând o mână de ajutor în sprijinul omenirii, el Îl fură pe Dumnezeu. Viața sa este foarte diferită de cea pe care i-o trasase Dumnezeu; deoarece disprețul pentru o lucrare utilă încurajează gusturile de proastă calitate și paralizează cele mai folositoare energii ale ființei.

Nu puține, ci mii de ființe umane trăiesc numai pentru a consuma beneficiile pe care Dumnezeu, în mila Sa, li le-a oferit. Ei uită să-I ofere Domnului recunoștință pentru bogățiile pe care li le-a încredințat, dându-le roadele pământului. Ei uită că Dumnezeu dorește ca, prin întrebuințarea înțeleaptă a talanților încredințați lor, să nu fie doar consumatori, ci și producători. Dacă au înțeles lucrarea pe care Domnul dorește ca ei să o facă în calitate de braț ajutător, ei nu vor considera că este bine să evite această responsabilitate și să se lase așteptați.

Binecuvântarea lucrării

Adevărata fericire poate fi găsită numai atunci când ești bun și faci binele. Bucuria pură și deplină o simt cei care și-au îndeplinit cu credincioșie datoriile stabilite. Nici o muncă cinstită nu este degradantă. Nedemnă este lenevia, [210] cea care conduce ființele umane să considere drept nimicuri îndatoririle simple ale vieții de zi cu zi. Refuzul de a îndeplini aceste datorii provoacă o deficiență mintală și morală, care într-o zi va fi adânc resimțită. La un moment dat, în viața leneșului, diformitatea sa se va vedea bine conturată. Înregistrarea vieții sale va menționa: „un consumator, dar nu și un producător”.

Lecții spirituale și folositoare ar trebui învățate din toate domeniile vieții. Cei care ară pământul pot — pe măsură ce-și fac lucrul — să studieze înțelesul cuvintelor: „Noi suntem ogorul lui Dumnezeu”. În inima omului trebuie semănate semințele adevărului, pentru ca viața să poată da roadele frumoase ale Spiritului Sfânt. Impresionarea minții de către Dumnezeu este făcută pentru a o modela într-o perfectă simetrie. Capacitățile necizelate, atât cele fizice, cât și cele mintale, trebuie antrenate pentru serviciul Stăpânului...

Hristos le-a încredințat tuturor lucrarea de păstorire. El este Regele slavei și totuși declară: „Fiul lui Dumnezeu nu a venit ca să I se slujească, ci ca să slujească”. El este Maiestatea cerului și totuși a consimțit de bunăvoie să vină pe acest pământ și să facă lucrarea pe care I-a încredințat-o Tatăl Său. El a înnobilat lucrarea. Pentru a ne da nouă un exemplu de sârguință, El a lucrat cu propriile mâini ca tâmplar. De la o vârstă foarte fragedă, El Și-a făcut partea în susținerea familiei. El a realizat că este o parte a familiei și a purtat de bunăvoie partea Sa de poveri.

Ajutor în cămin

Copiii și tinerii ar trebui să găsească plăcere în a ușura poverile tatălui și mamei, demonstrând un interes neegoist în cămin. Dacă-și vor purta [211] poverile cu voieșie, vor dobândi un antrenament care-i va face potriviți pentru poziții de încredere și responsabilitate. În fiecare an, ei trebuie să avanseze cu fermitate, gradat, dar sigur, înlocuind

lipsa de experiență a băieților și fetelor cu experiența bărbaților și femeilor. Prin îndeplinirea credincioasă a simplelor îndatoriri de acasă, băieții și fetele așază temelia pentru desăvârșirea mintală, morală și spirituală.

Țesătura destinului

Dragi prieteni tineri, amintiți-vă că în fiecare zi, în fiecare oră și clipă țeseți la urzeala destinului vostru. De fiecare dată când este folosită, suveica trasează în țesătură un fir care fie înfrumusețează, fie strică modelul pânzei. Dacă sunteți neglijenți și indolenți, distrugeți modelul de viață pe care Dumnezeu îl dorise pentru voi strălucitor

---

și frumos. Dacă alegeți să vă urmați înclinațiile, obiceiurile voastre necreștine vă vor încinge cu lanțuri de oțel. Îndepărtându-vă de Hristos, exemplul vostru va fi urmat de mulți care, din cauza mersului vostru greșit, nu se vor bucura niciodată de gloria cerului. Dar, dacă faceți eforturi curajoase de a birui egoismul, impunându-vă să nu pierdeți nici o ocazie de a-i ajuta pe cei din jurul vostru, lumina exemplului vostru îi va ghida și pe alții către cruce. — YI, 5 decembrie 1901 [212]

66 - DEMNITATEA MUNCII

Scopul lui Dumnezeu a fost acela ca, prin trudă, să atenueze răul adus în lume de neascultarea omului. Prin trudă, ispitele lui Satana pot fi făcute ineficiente și cursul răului oprit. Și, deși însoțită de neliniște, îngrijorare și durere, munca este totuși o sursă de fericire și dezvoltare și o pază împotriva ispitei. Disciplina ei pune un obstacol în calea îngăduinței de sine și promovează hărnicia, puritatea și fermitatea. Astfel, ea devine o parte a mărețului plan al lui Dumnezeu de recuperare a noastră din păcat.

Munca fizică în locul jocurilor

Sentimentul general este acela că munca fizică este degradantă; totuși mulți o practică la fel de mult când aleg să joace cricket, baseball sau intră în competiții pe ringul de box, fără să considere aceasta ca fiind ceva degradant. Satana este încântat când îi vede pe oameni folosindu-și puterile mintale și fizice în ceva ce nu slujește educației, ce nu este folositor, care nu-i ajută să fie o binecuvântare pentru cei care au nevoie de ajutorul lor. În timp ce tinerii devin experți în jocuri care nu au nici o valoare reală pentru ei sau pentru alții, Satana joacă jocul vieții pentru sufletele lor, deposedându-i de talentele pe care Dumnezeu li le-a încredințat și înlocuindu-le cu atributele lui rele. Efortul lui este să-i conducă pe oameni la a-L ignora pe Dumnezeu. El caută să le absoarbă și să le acapareze mintea complet, încât Dumnezeu să nu-și găsească nici un loc în gândurile lor. [213] El nu dorește ca oamenii să aibă cunoștință de Creatorul lor și este foarte mulțumit dacă reușește să-i antreneze în jocuri și reprezentări teatrale, pentru că acestea vor produce o așa confuzie în simțurile tinerilor, încât Dumnezeu și cerul să fie uitați.

Una dintre cele mai sigure protecții împotriva răului o reprezintă ocupațiile folositoare, în timp ce lenea este una dintre cele mai mari curse; pentru că viciul, crima și mizeria îi urmează. Cei care au întotdeauna ceva de făcut, care merg voioși să-și îndeplinească înda-

toririle zilnice, sunt membri folositori ai societății. În îndeplinirea cu credincioșie a diferitelor datorii care le revin, ei fac din viața lor o binecuvântare pentru ei înșiși și pentru alții. Munca sârguincioasă îi păzește de multe din capcanele celui care găsește ceva rău de făcut pentru mâinile leneșe.

Un lac stătut va deveni în curând respingător, dar o apă curgătoare împrăștie sănătate și bucurie peste câmpie. Unul este simbolul leneviei, celălalt al hărniciei...

Exemplul lui Hristos

Cărarea trudei hărăzite locuitorilor pământului poate fi grea și obositoare, dar este onorată de urmele pașilor Mântuitorului, iar cel ce umblă pe acest drum sacru este în siguranță. Prin învățături și exemplu personal, Hristos a înnobilit munca folositoare. Din primii ani ai tinereții Sale, a trăit o viață plină de trudă. O mare parte a vieții Sale pământești a fost petrecută în atelierul de tâmplărie din Nazaret, unde a muncit cu răbdare. În hainele unui muncitor obișnuit, Domnul vieții mergea pe străzile micuțului oraș în care locuia, ducându-Se și întorcându-Se de la [214] truda Sa umilă; și îngeri păzitori L-au însoțit așa cum pășea, umăr la umăr cu țărani și muncitori, nerecunoscut și neonorat...

Munca făcută cu chibzuință este un tonic sănătos pentru rasa umană. Îl face puternic pe cel slab, bogat pe cel sărac, fericit pe cel întristat. Satana stă la pândă gata să-i distrugă pe cei a căror inactivitate îi dă ocazia să-i abordeze sub o deghizare atractivă. El nu are niciodată un succes mai mare ca atunci când vine la om în orele sale de trândăvie.

Lecția hărniciei voioase

Printre relele rezultate din bogăție, una dintre cele mai mari este ideea aflată la modă că munca este degradantă. Profetul Ezechiel declară: „Iată care a fost nelegiuirea sorei tale Sodoma: era îngâmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare, ea și ficele ei, și nu sprijinea mâna celui nenorocit și celui lipsit” (Ezechiel 16,49). Ne sunt prezentate aici rezultatele triste ale leneviei, care slăbesc mintea, micșorează valoarea sufletului și pervertesc înțelegerea, transfor-

mând într-o capcană ceea ce ne-a fost dat ca binecuvântare. Bărbatul sau femeia care muncesc sunt cei care văd ceva măreț și bun în viață și cei care sunt dispuși să-și poarte responsabilitățile cu credință și speranță.

[101] Lecția esențială a hărniciei, plină de mulțumire în datoriile esențiale ale vieții, trebuie să fie învățată de mulți urmași ai lui Hristos. Se cere mai mult har, o disciplinare mai severă a caracterului, ca să lucrezi pentru Dumnezeu în postura de mecanic, negustor, avocat sau fermier, adoptând preceptele creștine în cele mai elementare îndatoriri ale vieții, decât atunci când lucrezi ca [215] misionar acreditat într-un câmp deschis. Este nevoie de tărie spirituală pentru a aduce religia în atelierul sau biroul de afaceri, sfințind amănunțele vieții de fiecare zi și încheind fiecare tranzacție în acord cu standardul Cuvântului lui Dumnezeu. Dar aceasta este ceea ce Domnul cere de la noi.

Apostolul Pavel privea trândăvia ca pe un păcat. El a învățat meșteșugul confecționării de corturi până în cele mai mici amănunte și, în timpul lucrării misionare, adesea a lucrat pentru a se susține pe sine și pe alții. Pavel nu privea timpul petrecut astfel ca fiind irosit. În timp ce lucra, apostolul avea acces la o clasă de oameni la care n-ar fi putut ajunge altfel. El le-a arătat tovarășilor săi că îndemânarea în lucrul manual este un dar de la Dumnezeu. El i-a învățat că și în truda de zi cu zi Dumnezeu trebuie să fie onorat. Mâinile sale trudite nu au diminuat deloc forța apelurilor sale ca misionar creștin.

Dumnezeu prevede ca toți să fie lucrători. Un animal de povară truditor este mai potrivit scopului pentru care a fost creat decât un om leneș. Dumnezeu este un lucrător neobosit. Îngerii sunt lucrători, ei sunt reprezentanți ai lui Dumnezeu pentru copiii oamenilor. Cei care privesc înainte imaginându-și un cer al inactivității vor fi dezamăgiți, pentru că în organizarea de acolo nu este nici un loc pentru răsplătirea lenei. Dar celor obosiți și împovărați le este promisă odihna. Slujitorul credincios va fi cel ce va fi bine primit de la lucrul său în bucuria lui Dumnezeu. El își va lăsa armura cu bucurie și va uita zgomotul bătăliei, în odihna glorioasă, pregătită pentru cei ce vor birui prin crucea lui Hristos. — CT 274-280 [216]

67 - SEMĂNAREA LÂNGĂ APE

[102]

Domnul îi cheamă pe cei ce formează poporul Său să lucreze în diferite domenii ale lucrării misionare, să semene lângă toate apele. Noi facem doar o mică parte din lucrarea pe care El dorește să o aducem la îndeplinire printre vecinii și prietenii noștri. Prin amabilitatea față de cei săraci, bolnavi și lipsiți, putem obține o influență asupra lor, astfel ca adevărul divin să aibă acces la inimile lor. Nici o astfel de ocazie pentru servire nu trebuie să fie lăsată să treacă nevalorificată. Este cea mai înaltă lucrare misionară pe care o putem face. Prezentarea adevărului cu dragoste și simpatie, din casă în casă, este în armonie cu învățăturile lui Hristos pentru discipolii Săi, atunci când i-a trimis în prima lor călătorie misionară.

Darul de a cânta

Este nevoie de cei care au darul de a cânta! Cântarea este unul dintre cele mai eficiente căi de a impresiona inimile cu privire la adevărul spiritual. Adesea, prin cuvintele sfinte ale unui cântec, izvoarele răbdării și credinței au fost scoase la iveală. Membrii bisericii, bătrâni și tineri, ar trebui educați să meargă și să vestească lumii acest ultim mesaj. Dacă merg în umilință, îngerii lui Dumnezeu vor fi alături de ei, învățându-i cum să-și înalțe vocea în rugăciune sau în cântec și cum să vestească mesajul Evangheliei pentru aceste vremuri.

Tineri și tinere, asumați-vă lucrarea la care Domnul vă cheamă. Hristos vă va învăța să vă folosiți talentele pentru un scop bun. Dacă primiți [217] influența înviorătoare a Duhului Sfânt și căutați să-i învățați și pe alții, mințile voastre vor fi înprospătate și veți fi în stare să prezentați cuvinte noi și plăcute pentru urechile voastre...

Lucrarea misionară medicală

Lucrarea misionară medicală prezintă multe ocazii de slujire. Necumpătarea în mâncare și necunoașterea legilor naturii provoacă

o mare parte din suferința care există și-L privează pe Dumnezeu de slava ce I se cuvine. Pentru că nu și-au negat eul, mulți dintre oamenii lui Dumnezeu nu sunt în stare să atingă standardul înalt al spiritualității pe care El l-a pus înaintea lor. Învățați-i pe oameni că este mai bine să știi cum să previi decât să știi cum să tratezi o boală. Noi ar trebui să fim învățători înțelepți, avertizându-i pe toți împotriva îngăduinței de sine. Văzând nenorocirea, diformitatea și boala care au pătruns în lume ca rezultat al ignoranței, cum ne putem sustrage de a ne face partea, de a-i lumina pe cei neștiutori și de a le ușura suferința?

Deoarece căile sufletului au fost închise de teama prejudecăților, mulți sunt în necunoștință cu privire la principiile sănătoase ale vieții. O slujire bună poate însemna să-i înveți pe oameni cum să-și prepare o mâncare sănătoasă. Această parte a lucrării este la fel de importantă ca oricare alta. Ar trebui înființate mai multe cursuri de gătit, iar mulți ar trebui să lucreze din casă în casă, dând instrucțiuni în arta gătirii unor mâncăruri sănătoase și hrănitoare. Mulți, mulți vor fi salvați de degenerare fizică, morală și mintală prin influența reformei sănătății. — RH, 6 iunie 1912 [218]

68 - MAI MULTE DIRECȚII DE SLUJIRE

[103]

Biserica este organizată pentru slujire; și într-o viață de slujire pentru Hristos, legătura cu biserica este un prim pas. Loialitatea față de Hristos cere îndeplinirea cu credincioșie a îndatoririlor din biserică. Aceasta este o parte importantă a pregătirii individuale și, într-o biserică impregnată cu stilul de viață al Stăpânului, ea va conduce direct la eforturi pentru lumea din afară. Sunt multe direcții în care tinerii pot descoperi ocazii pentru o slujire folositoare. — Ed 268, 269

Fiecare are locul său

Fiecare își are locul său în planul cel veșnic al cerului. Fiecare trebuie să lucreze în colaborare cu Hristos pentru salvarea de suflete. După cum este sigur că avem pregătit un loc în locuințele cerești, tot atât de sigur este și faptul că aici pe pământ avem hotărât un loc anumit în care noi ar trebui să lucrăm pentru Dumnezeu. — COL 326, 327

Lucrarea Școlii de Sabat

Domnul cheamă tinerii și tinerele să se înarmeze pentru întreaga viață într-o lucrare stăruitoare la Școala de Sabat... Domnul va avea învățători în Școala de Sabat care vor face un serviciu din toată inima, care-și vor dezvolta talentul exersând și îmbunătățind ceea ce deja s-a obținut. — TSS 53 [219]

Lucrarea biblică

Ideea de a preda lecții biblice este o idee născută în cer și deschide calea de a primi sute de tineri și tinere în ogorul unei lucrări importante, care altfel nu ar fi putut fi îndeplinită.

Biblia este descătușată. Poate fi purtată la ușa oricărui om și adevărurile ei pot fi prezentate conștiinței fiecărui om. Sunt mulți cei care, la fel ca nobilii bereeni, vor studia Scripturile zilnic pentru ei înșiși, când adevărul le este prezentat, pentru a vedea dacă ceea ce li se spune este așa. Hristos a spus: „Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viață veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. Isus, Răscumpărătorul lumii, îi îndeamnă pe oameni nu doar să citească, ci să „cerceteze Scripturile”. Aceasta este o lucrare măreață și importantă și ne este încredințată nouă. Dacă o îndeplinim, vom fi binecuvântați din belșug, pentru că ascultarea de porunca lui Hristos nu va rămâne nerăsplătită. El va încorona cu dovezi speciale ale favorii Sale acest act de loialitate, dacă urmăm lumina relevată în Cuvântul Său. — TSS 29,30

Lucrarea de colportaj

Domnul îi cheamă pe tinerii noștri să lucreze ca evangheliști și colportori, să meargă din casă în casă, pentru a face lucrarea în acele locuri în care nu s-a auzit adevărul. El le vorbește tinerilor noștri, spunându-le: „Voi nu sunteți ai voștri, pentru că ați fost cumpărați cu un preț; de aceea proslăviți pe Dumnezeu în trupul și duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”. Cei ce vor înainta lucrând [220] sub comanda lui Dumnezeu vor fi binecuvântați în măsură bogată. — 8T 229

Una dintre cele mai bune căi prin care tinerii pot să obțină siguranța că sunt potriviți pentru lucrarea de pastorație este intrarea în colportaj. Lăsați-i să meargă în sate și orașe, în scopul de a face cunoscute cărțile ce conțin adevărul pentru aceste timpuri. În această lucrare, ei vor găsi ocazia să spună cuvintele vieții și semințele adevărului pe care le seamănă astfel vor înmuguri, dând roade. În-

tâlnindu-se cu oamenii și prezentându-le publicațiile noastre, ei vor câștiga o experiență pe care nu ar fi câștigat-o predicând...

Toți cei care doresc o ocazie de a face lucrare misionară adevărată și se predau fără rezerve lui Dumnezeu vor găsi în lucrarea de colportaj ocazia de a vorbi despre multe lucruri cu privire la viața veșnică. — GW 96

Învățarea

Este nevoie de talentele cele mai bune ce se pot asigura pentru educarea și modelarea minții celor tineri și pentru îndeplinirea cu succes a multor lucrări ce se cer a fi îndeplinite de profesor în școlile bisericii...

În special pentru copii, este nevoie de profesori calmi și amabili, care să manifeste dragoste și răbdare chiar pentru aceia care au cea mai mare nevoie de aceasta... Școlile bisericii noastre au nevoie de profesori care au înalte calități morale, care sunt de încredere, fundamentați în credință, care au tact [221] și răbdare și care umblă cu Dumnezeu și se abțin chiar și de la o aparență rea. — 6T 200,201

[104]

Afacerile

Domnul dorește să aibă în slujba Sa oameni inteligenți, oameni calificați pentru diferite ramuri ale lucrării. Este nevoie de oameni de afaceri care vor aplica principiile adevărului în toate tranzacțiile lor; iar talentele lor trebuie desăvârșite prin studiu minuțios și pregătire serioasă. Dacă sunt oameni care au nevoie să-și îmbunătățească și să-și pună în valoare aptitudinile în orice domeniu al lucrării, ei sunt cei care vor folosi aceste aptitudini pentru a pune bazele împărăției lui Dumnezeu în lumea noastră. Despre Daniel, învățăm că în orice tranzacție de afaceri, atunci când a fost supus unei cercetări atente, scrupuloase, a fost găsit fără nici o greșală. El a fost exemplul a ceea ce ar trebui să fie fiecare om de afaceri. Istoria lui arată ce

poate realiza un om care-și consacră toată puterea minții, a oaselor, a mușchilor și a inimii, a întregii lui vieți, pentru slujirea lui Dumnezeu. — COL 350, 351

Lucrarea medicală

Nu există nici un câmp misionar mai important decât cel ocupat de un medic credincios și temător de Dumnezeu. Nu există nici un alt ogor în care un om să poată realiza mai mult bine sau în care să câștige mai multe nestemate care vor străluci în coroana bucuriei lui. El poate duce harul lui Hristos ca pe o mireasmă înviorătoare în toate camerele bolnavilor în care intră; el poate aduce adevăratul balsam [222] vindecător pentru sufletul bolnav de păcat. El poate îndrepta privirea celui bolnav sau muribund spre Mielul lui Dumnezeu, care ia asupra Sa păcatele lumii. El nu trebuie să plece urechea la insinuări care spun că este periculos să le vorbești de interesele veșnice celor a căror viață este în pericol, ca nu cumva aceasta să le facă mai rău, pentru că, în nouă cazuri din zece, cunoștința faptului că există un Mântuitor care iartă păcatul îi va face să se simtă mai bine atât mintal, cât și fizic. Isus poate limita puterea lui Satana. El este Medicul în care sufletul bolnav de păcat trebuie să se încreadă, pentru ca atât bolile trupului, cât și cele ale sufletului să-i fie tămăduite. — 5T 448, 449

Aproape în fiecare biserică se află un număr mare de membri care nu ascultă predicarea Cuvântului lui Dumnezeu sau care nu participă la nici un serviciu religios. Dacă nu ajunge la ei astfel, Evanghelia trebuie să fie dusă în casele lor. Deseori, împlinirea nevoilor lor fizice este singura cale prin care ei pot fi abordați. Infirmierele misionare cărora le pasă de suferința lor și ușurează durerea sărmanilor vor avea multe ocazii de a se ruga împreună cu ei, de a le citi din Cuvântul lui Dumnezeu și de a le vorbi despre Mântuitorul. Ele se pot ruga cu și pentru cei neajutorați, care nu au puterea de a-și controla poftetele pe care pasiunea le-a degradat. Pot aduce o rază de speranță în viețile celor înfrânți și descurajați. Dragostea lor neegoistă, manifestată în

acte de bunăvoință dezinteresate, va face mai ușoară suferința celor care cred în iubirea lui Hristos. — MH 144,145 [223]

Lucrarea de predicare

Nu trebuie desconsiderată lucrarea de slujitor al Evangheliei! Nimic din ce întreprindem n-ar trebui să conducă la o atitudine care să transmită ideea că lucrarea de predicare este o chestiune neimportantă. Nu este așa. Cei care-i diminuează importanța Îl desconsideră pe Hristos. Cea mai înaltă dintre toate lucrările este cea de predicare, în toate formele ei de manifestare, și ar trebui subliniat înaintea tinerilor faptul că nu este lucrare mai binecuvântată de Dumnezeu decât cea de predicare a Evangheliei.

Nu-i împiedicați pe tinerii noștri să intre în lucrare. Există pericolul ca, datorită unor prezentări entuziaste, unii să fie întorși de la cărarea pe care Dumnezeu le-a cerut să meargă. Unii au fost încurajați să urmeze cursuri medicale, când de fapt ei ar trebui să se pregătească să intre în lucrarea de predicare. Domnul cere ca mult mai mulți slujitori să lucreze în via Sa. S-au rostit cuvintele: „Întăriți avanposturile; puneți santinele credincioase în fiecare parte a lumii”. Tinerilor, Dumnezeu vă cheamă, El cheamă oștiri întregi, tineri mărinimoși, inteligenți și care au o profundă iubire pentru Hristos și pentru adevăr. — 6 T 411

[105]

Lucrarea în misiuni străine

Este nevoie de tineri. Dumnezeu îi cheamă în câmpurile misiunare. Fiind liberi de griji și răspunderi în comparație cu alții, ei sunt într-o situație mult mai avantajoasă pentru a se angaja în lucrare decât sunt aceia care trebuie să se îngrijească de instruirea lor și, în același timp, să susțină o familie mare. Mai mult, tinerii se pot adapta [224] mult mai repede unui climat nou, unei societăți noi și pot suporta mai bine greutățile și neajunsurile. Cu tact și perseverență, ei pot ajunge la oameni acolo unde se găsesc ei. — ST 393

Tinerii ar trebui să se pregătească să devină cunoscători ai altor limbi, pentru ca Dumnezeu să-i poată folosi ca unelte, prin mijlocirea cărora să comunice adevărul Său mântuitor și celor din alte națiuni. Acești tineri pot învăța alte limbi chiar și atunci când sunt angajați în lucrarea pentru cei păcătoși. Dacă își folosesc timpul cu economie, își pot cultiva mintea și se pot pregăti pentru a fi încă și mai utili. Dacă tinerele care nu au purtat decât răspunderi mărunte s-ar consacra lui Dumnezeu, ele s-ar putea califica pentru o mai mare utilitate, studiind și deprinzând alte limbi. S-ar putea dăruia lucrării de traducere. — 3T 204

Slujire din partea tinerilor

Copiii pot fi lucrători misionari acceptați în cămin și în biserică. Dumnezeu dorește ca ei să fie învățați că în această lume trebuie să facă o lucrare folositoare. Acasă, ei pot fi antrenați să facă lucrare misionară, care îi va pregăti pentru sfere mai largi de utilitate. Părinți, ajutați-vă copiii să îndeplinească scopul pe care Dumnezeu Îl are pentru ei. — RH, 8 decembrie 1910 [225]

În harul și dragostea Sa infinită, Dumnezeu ne-a dat lumină din Cuvântul Său. Hristos ne spune: „Fără plată ați primit, fără plată să dați”. Lăsați lumina pe care Dumnezeu v-a dat-o să strălucească pentru cei aflați în întuneric. Făcând aceasta, îngerii cerești vor fi alături de voi, ajutându-vă să câștigați suflete pentru Hristos...

Dragi prieteni tineri, amintiți-vă că nu e necesar să fiți pastori angajați pentru a-I servi lui Dumnezeu. Sunt mai multe feluri de a lucra pentru Hristos. Poate că niciodată nu au fost puse mâini omeneste peste voi pentru a vă hirotonisi, dar Dumnezeu vă poate face utili pentru lucrarea Sa. El poate lucra prin voi la salvarea sufletelor. Dacă ați învățat în școala lui Hristos să fiți blânzi și umili cu inima, El vă va da cuvinte ca să vorbiți despre El...

Cum să ne raportăm la greșeli

Fă tot ce-ți stă în putere pentru a ajunge la desăvârșire, dar nu gândi că, pentru că greșești, ești exclus din serviciul lui Dumnezeu. El știe din ce suntem făcuți, Își aduce aminte că suntem țărână. Dacă vei folosi cu credincioșie talentele pe care Dumnezeu ți le-a dat, vei câștiga cunoștința care te va face să nu fii mulțumit de tine. Vei vedea atunci nevoia de a te îndepărta de obiceiuri vătămătoare, deoarece, printr-un exemplu greșit, îi afectezi pe alții.

Lucrează cu hărnicie, împărtășind și altora adevărul care e atât de prețios pentru tine. Atunci când vor fi locuri de acoperit, vei auzi cuvintele: „Suie-te [226] aici”. Poți răspunde șovăind, dar, înaintând în credință, vei aduce în lucrarea lui Dumnezeu un zel proaspăt și onest.

Secretul de a câștiga suflete poate fi învățat numai de la Marele Învățător. Așa cum roua și stropii de ploaie cad cu blândețe pe petalele care se vestejesc, așa trebuie să cadă cuvintele noastre cu blândețe și dragoste în sufletele pe care căutăm să le câștigăm. Nu trebuie să așteptăm ca ocaziile să vină la noi, ci noi trebuie să

le căutăm, înălțând în permanență inimile noastre în rugăciune, ca Dumnezeu să ne poată ajuta să rostim cuvinte potrivite la timpul potrivit. Când se ivește o ocazie, nu lăsați ca vreo scuză să vă determine s-o neglijați, pentru că valorificarea ei poate însemna salvarea unui suflet de la moarte. — YI, 6 februarie 1902

Cea mai înaltă lucrare

Lucrarea care ar trebui să ne atragă mai presus decât orice și să angajeze toate energiile sufletului nostru este lucrarea de salvare a sufletelor pentru care a murit Hristos. Faceți din aceasta cea mai importantă lucrare a vieții voastre. Faceți din ea lucrarea specială a vieții voastre. Colaborați cu Hristos în această nobilă și măreață lucrare și deveniți misionari acasă și în străinătate. Fiți gata să lucrați acasă sau în locuri îndepărtate, cu climă diferită, pentru salvarea de suflete. Lucrați pentru Dumnezeu și demonstrați-vă credința în Mântuitorul, străduindu-vă pentru alții. O, dacă ar fi realmente convertiți, consacrați lui Dumnezeu, tinerii și bătrânii și-ar asuma datoria care le revine și ar lucra când li se prezintă ocazia, devenind împreună-lucrători cu Dumnezeu! — YI, 4 mai 1893 [227]

Cei care sunt necredincioși în cele mai mărunte lucruri vremelnice vor fi necredincioși și în responsabilități de o importanță mai mare. Ei Îl vor jefui pe Dumnezeu și nu vor îndeplini cerințele Legii divine. Nu vor înțelege că talentele lor Îi aparțin lui Dumnezeu și că ar trebui să fie devotați slujirii Lui. Aceia care nu fac altceva pentru cei care i-au angajat decât strictul necesar și nimic mai mult decât li s-a spus, deși știu că prosperitatea în lucru depinde de ceva mai mult din partea lor, nu vor fi considerați lucrători credincioși. Sunt multe lucruri nespecificate, care așteaptă să fie făcute și care sunt în directă responsabilitate a celui angajat.

Astfel au loc pierderi și scăpări care ar fi putut fi prevenite, dacă s-ar fi manifestat un efort dezinteresat și susținut și dacă principiile dragostei revărsate asupra noastră de Isus ar fi fost promovate în viața celor care poartă Numele Său. Însă sunt mulți angajați în lucrarea lui Dumnezeu care sunt cunoscuți ca „slujitori-spectatori”.

Necredincioșia este înregistrată

Cea mai dezgustătoare formă de egoism este cea care-l conduce pe lucrător să neglijeze valorificarea timpului și îngrijirea celor încredințate, pentru că nu este sub supravegherea directă a stăpânului. Dar asemenea lucrători își imaginează că neglijențele lor nu sunt observate și că necredincioșia lor nu e înregistrată? Dacă ochii lor ar fi deschiși, ei l-ar vedea pe Veghetor privindu-i și notând în cărțile din ceruri întreaga lor nepăsare. [228]

Celor care sunt necredincioși în lucrarea lui Dumnezeu le lipsesc principiile; motivațiile lor nu provin dintr-un caracter care să-i conducă să aleagă binele în orice împrejurare. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să simtă tot timpul că sunt sub supravegherea Stăpânului lor. El, care a văzut sărbătorile pline de sacrilegiu ale lui Belșatar, este prezent în toate instituțiile noastre, în departamentul de contabilitate al unui negustor, într-un atelier particular și cu siguranță mâna

Sa însângerață notează neglijența voastră, așa cum a scris sentința îngrozitoare a regelui babilonian. Condamnarea lui Belșatar a fost scrisă cu litere de foc: „Ai fost cântărit și găsit prea ușor”; dacă nu vă îndepliniți obligațiile date de Dumnezeu, condamnarea voastră va fi aceeași.

Adevăratele motive în slujire

Sunt mulți care mărturisesc că sunt creștini, dar nu sunt uniți cu Hristos. Viața lor de zi cu zi, spiritul lor mărturisesc că Hristos nu este în ei nădejdea slavei. Pe ei nu te poți baza, nu sunt de încredere. Ei sunt nerăbdători să-și reducă slujirea la un efort minim, dar cu recompense maxime. Numele de „slujitor” se aplică fiecărui om, pentru că suntem cu toții slujitori și ar fi bine să vedem ce model alegem pentru aceasta. Este modelul necredincioșiei sau al loialității?

Este o dispoziție generală printre slujitori de a face cât de mult posibil? Sau mai degrabă predomină moda de a te strecura și a scăpa de lucru cât se poate de repede și de a obține salarii cu un efort minim? Scopul lor nu [229] este acela de a fi cât mai muncitori, cât mai serioși cu putință, ci de a-și primi remunerația. Cei care practică slujirea față de Hristos ar trebui să nu uite îndemnul apostolului Pavel: „Robilor, ascultați în toate lucrurile pe stăpânii voștri pământești; nu numai când sunteți sub ochii lor, ca cei ce caută să placă oamenilor, ci cu curăție de inimă, ca unii care vă temeți de Domnul. Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.”

Cei care intră în lucrare ca „spectatori” vor descoperi că lucrarea lor nu poate suporta inspecția oamenilor sau a îngerilor. Lucrul esențial pentru o lucrare de succes este cunoștința de Dumnezeu, pentru că această cunoștință va da principiile solide ale binelui, va conferi un spirit nobil, neegoist, la fel ca al Mântuitorului căruia Îi servim. Credincioșia, economia, purtarea de grijă, perfecțiunea ar trebui să caracterizeze întreaga noastră lucrare, oriunde ne-am afla, în bucătărie sau în atelier, într-un birou al unei publicații, în domeniul sanitar, în colegiu sau oriunde suntem angajați în ogorul Domnului. „Cel care este credincios în lucrurile mici este credincios

și în cele mari; cine este nedrept în lucrurile mici va fi și în cele mari.” — RH, 22 septembrie 1891 [230]

Secțiunea a VII-a - SĂNĂTATE ȘI EFICIENȚĂ

[108]

De vreme ce mintea și sufletul se exprimă prin intermediul trupului, atât vigoarea mintală, cât și cea spirituală sunt dependente în mare măsură de tăria și activitatea fizică; tot ceea ce face bine sănătății fizice promovează și dezvoltarea unei minți puternice și a unui caracter echilibrat. Fără sănătate, nimeni nu poate înțelege clar și nici nu-și poate îndeplini în totalitate obligațiile față de sine, față de semenii săi și față de Creatorul său. De aceea, sănătatea ar trebui supravegheată la fel de atent ca și caracterul. La baza oricărui efort educațional, ar trebui să se afle cunoașterea fiziologiei și a igienei.
— Ed 195

71 - ȘTIINȚA DE A TRĂI

Ce poate fi făcut pentru a sta în calea bolii și a crimei, care conduc rasa noastră la ruină și la moarte? Cauza cea mai mare a răului trebuie găsită în îngăduința cu privire la poftă și pasiune, așa că prima și cea mai mare lucrare de reformă trebuie să fie învățarea și practicarea lecțiilor de cumpătare și autocontrol.

Pentru a produce o schimbare permanentă în mai bine în societate, educația maselor trebuie începută de timpuriu. Obiceiurile formate în copilărie și tinerețe, gusturile dobândite, autocontrolul câștigat, principiile inoculate din leagăn vor determina cu siguranță viitorul unui om. Crima și corupția, cauzate de necumpătare și slăbirea moralei, pot fi prevenite printr-o instruire potrivită a tinerilor.

Sănătate și autocontrol

Unul dintre cele mai bune ajutoare pe care le au tinerii în clădirea unui caracter nobil și pur, în întărirea lor de a-și controla apetitul și de a-și înfrâna excesele este o sănătate fizică solidă. Pe de altă parte, aceste obiceiuri ferme ale autocontrolului sunt esențiale în menținerea sănătății.

Este de cea mai mare importanță ca bărbații și femeile să fie instruiți în știința privitoare la viața omenească și în cele mai bune mijloace ale păstrării și dobândirii sănătății. Este timpul, în special pentru tineri, să acumuleze un bagaj de cunoștințe, pe care să le practice [233] zilnic. Este timpul ca tinerii să capete obiceiuri bune, să le corecteze pe cele rele deja dobândite, să câștige și să mențină puterea autocontrolului, să-și facă un plan și să se obișnuiască cu practica, cu ordonarea tuturor faptelor în viață, raportându-se la voința lui Dumnezeu și la binele semenilor lor...

Isus nu ignoră necesitățile organismului. El a respectat condiția fizică a omului și a venit pentru a-l vindeca de boală și pentru a restabili facultățile care se pierduseră prin aceasta...

Viața — o responsabilitate

Tinerilor ar trebui să li se arate că nu au libertatea de a face ce vor cu viața lor. Acum li se acordă încredere, dar încet, încet va veni ziua în care vor da socoteală. Dumnezeu nu-i va considera nevinovați pentru că au tratat cu ușurință darurile Sale prețioase; Răscumpărătorul lumii a plătit un preț infinit pentru ei, iar viețile și talentele lor Îi aparțin; în final, ei vor fi judecați cu privire la credințioșia sau necredințioșia în administrarea capitalului pe care Dumnezeu l-a încredințat grijii lor. Ei ar trebui învățați că, cu cât este mai mare înzestrarea lor cu mijloace și posibilități, cu atât mai mare este greutatea care apasă pe umerii lor în responsabilitatea lucrării lui Dumnezeu și cu atât li se va cere mai mult. Dacă sunt făcuți să simtă care sunt responsabilitățile lor față de Creator și încrederea importantă ce li s-a acordat în propriile vieți, tinerii vor ezita să se arunce în vârtoarea plăcerilor și a crimei, care înghite atât de mulți tineri promițători în aceste timpuri. — RH, 12 decembrie 1881 [234]

72 - PĂSTRAREA SĂNĂTĂȚII

Sănătatea este o binecuvântare căreia puțini îi apreciază valoarea și totuși de ea depinde mult eficiența puterilor noastre mintale și fizice. Impulsurile și pasiunile noastre sălășluiesc în corp și el trebuie păstrat în cea mai bună condiție fizică și sub cea mai bună influență spirituală, pentru ca talentele noastre să poată fi utilizate pentru cel mai înalt scop. Orice micșorează puterea spirituală slăbește mintea și o face mai puțin capabilă de a distinge între bine și rău.

Folosirea greșită a puterilor noastre fizice scurtează timpul în care viețile noastre pot fi folosite pentru gloria lui Dumnezeu și ne face ne-potriviti pentru a îndeplini lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o. Permițându-ne să ne formăm obiceiuri rele, stând treji până noaptea târziu, îngăduindu-ne apetitul în dauna sănătății, noi așezăm temelia pentru slăbiciune...

Cei care-și scurtează astfel viața și se descalifică pentru slujire, prin nerespectarea legilor naturii, sunt vinovați de jaf față de Dumnezeu. Și, de asemenea, își jefuiesc și semenii. Ocazia de a-i binecuvânta pe alții, lucrare pentru care Dumnezeu i-a trimis în lume, a fost scurtată chiar prin cursul acțiunii lor. Și n-au făcut nici măcar ce ar fi putut să facă într-o perioadă mai scurtă de timp. Dumnezeu ne va considera vinovați când, prin obiceiurile noastre vătămătoare, privăm astfel lumea de bine. — RH, 20 iunie 1912 [235]

Satana vine la om cu ispitele sale ca un înger de lumină, așa cum a venit și la Hristos. El a lucrat pentru a-i slăbi omului condiția fizică și psihică, pentru a-l putea birui cu tentațiile sale și apoi să triumfe peste ruina lui. L-a ispitit pe om să fie îngăduitor cu apetitul său, fără a ține cont de rezultat, și a avut succes. El știe bine că omului îi este imposibil să-și îndeplinească obligațiile față de Dumnezeu și față de urmașii săi, atâta vreme cât alterează facultățile cu care l-a înzestrat Dumnezeu. Creierul este sediul central al corpului. Dacă facultățile sale perceptive devin amortite prin necumpătare de orice fel, lucrurile eterne nu mai sunt distinse.

Relația dintre sănătate și clădirea caracterului

Dumnezeu nu-i permite omului să încalce legile ființei sale. Dar oamenii, prin cedarea în fața ispitelor lui Satana în ce privește necumpătarea, aduc cele mai înalte calități în subordonare față de poftele și pasiunile animalice. Când acestea câștigă teren, omul, care a fost creat puțin mai prejos decât îngerii, cu facultăți potrivite pentru cea mai înaltă cultivare, cedează, predând controlul lui Satana. El câștigă ușor accesul la cei care sunt robiți apetitului. Prin necumpătare, unii sacrifică o jumătate, iar alții două treimi din puterile lor fizice, mintale și morale și devin niște jucării pentru dușman.

Cei care vor să aibă mintea clară pentru a discerne [236] înșelăciunile lui Satana trebuie să-și controleze poftele fizice prin rațiune și conștiință. Activitatea morală viguroasă a puterilor mai înalte ale minții este esențială pentru perfectarea unui caracter creștin. Iar tăria sau slăbiciunea minții are foarte mult de a face cu utilitatea noastră în această lume și cu salvarea noastră finală. Ignoranța care domină cu privire la Legea lui Dumnezeu în natura noastră fizică este deplorabilă. Incapacitatea fizică începe să capete o înfricoșătoare extindere. Satana face ca păcatul să fie atrăgător, învăluindu-l în lumină, și este mulțumit atunci când poate ține lumea creștină, cu obicei-

rile ei zilnice, sub tirania tradiției, asemenea păgânilor, permițând poftelor să o guverneze.

Necumpătarea degradează

Dacă bărbați și femei dotați cu inteligență au puterile morale amortite din cauza unei necumpătări de orice fel, ei sunt, în multe dintre obiceiurile lor, doar cu puțin mai elevați decât păgânii. Satana îi atrage constant pe oameni de la lumina salvatoare către obiceiuri și modă, fără ca ei să țină seama de sănătatea lor fizică, mintală și morală. Marele dușman știe că, dacă pofta și pasiunea predomină, sănătatea corpului și tăria intelectului sunt sacrificate pe altarul mulțumirii de sine și omul este adus cu repeziciune la ruină. Dacă un intelect luminat controlează pornirile instinctuale, animalice, subordonându-le puterilor morale, Satana știe foarte bine că puterea sa de a-l birui cu ispite este foarte mică... [237]

O mare parte dintre creștini nu au nici un drept să poarte acest nume! Prin obiceiurile și extravagantele lor, prin modul general în care oamenii își tratează propriile corpuri, ei încalcă legile fizice și standardele Bibliei. Prin modul de viață pe care l-au ales, ei culeg suferință fizică și slăbiciune mintală și morală. — RH, 8 septembrie 1874

A-ți fi propriul stăpân — o datorie

Corpul trebuie adus în subordonare. Puterile mai înalte ale ființei sunt cele ce trebuie să conducă. Pasiunile trebuie controlate de voință, care la rândul ei trebuie să fie sub controlul lui Dumnezeu. Puterea împărătească a rațiunii, sfințită de harul divin, trebuie să poarte controlul în viețile noastre.

Cererile lui Dumnezeu trebuie aduse în fața conștiinței. Bărbați și femei trebuie conștientizați de datoria stăpânirii de sine, a nevoii de puritate, de eliberare de orice poftă decăzută și de orice obicei murdar. Ei trebuie să fie pătrunși de faptul că toate puterile minții și corpului sunt dăruite de Dumnezeu și trebuie conservate în cea mai bună condiție posibilă pentru slujirea Sa. — MH 130 [238]

74 - O EDUCAȚIE ECHILIBRATĂ

[112]

Timpul petrecut pentru exercițiu fizic nu este pierdut. Studentul care stă aplecat în permanență asupra cărților sale și nu face decât puțin exercițiu în aer liber își face un deserviciu. Un program de exerciții proporționat pentru diferite membre și abilități ale corpului este esențial pentru ca sarcinile fiecăruia să fie îndeplinite la potențial maxim. Atunci când creierul este în permanență solicitat, iar restul este lăsat în inactivitate, are loc o pierdere a tăriei fizice și mintale. Puterile fizice sunt private de un tonus sănătos, mintea își pierde prospețimea și vigoarea, iar rezultatul este o excitare bolnăvicioasă.

Pentru ca bărbații și femeile să aibă minți echilibrate, toate puterile ființei ar trebui solicitate pentru a fi folosite și dezvoltate. În această lume, sunt mulți care nu au decât o perspectivă trunchiată, deoarece și-au cultivat doar un anumit aspect al abilităților, în timp ce altele se pipernicesc din cauza inactivității. Educația multor tineri este un eșec. Ei se suprasolicită studiind, în timp ce neglijează ceea ce ține de viața practică. Pentru ca echilibrul minții să poată fi menținut, ar trebui ca un program de muncă fizică bine pus la punct să fie continuat cu munca intelectuală, pentru a putea beneficia de o dezvoltare armonioasă a tuturor facultăților. — CT 295,296 [239]

75 - EDUCAȚIA OBTINUTĂ PE SEAMA SĂNĂTĂȚII

Unii studenți își dedică întreaga lor ființă studiilor și își concentrează mintea asupra scopului de a obține o educație. Ei își pun la lucru creierul, dar permit puterilor fizice să rămână inactive. Astfel, creierul este suprasolicitat și mușchii slăbesc pentru că nu sunt puși la lucru. Când acești studenți absolvă, este clar că au obținut educația pe cheltuiala vieții lor. Ei au studiat zi și noapte, an după an, solicitându-și permanent mintea, în timp ce neglijează să-și exerseze suficient mușchii...

Tinerele se dedică frecvent studiului, neglijând alte ramuri ale educației, chiar mai importante pentru viața practică decât studiul cărților. Și adesea, după ce au obținut educația, sunt totuși nepregătite pentru viață. Ele și-au neglijat sănătatea rămânând prea mult în spatele ușilor închise, privându-se de aerul pur al cerului și de lumina soarelui, dăruite de Dumnezeu. Aceste tinere ar fi putut ieși din școală sănătoase, combinând studiul cu munca de întreținere a casei și exercițiile în aer liber.

Sănătatea este o comoară neprețuită. Este cea mai mare avere pe care o pot avea muritorii. Bogăția, onoarea sau învățătura sunt cumpărate la un preț prea mare, dacă aceasta va însemna pierderea sănătății. Nici una dintre aceste realizări nu poate garanta fericirea, dacă lipsește sănătatea. — CT 285,286 [240]

În timpul celor trei ani de pregătire, Daniel și tovarășii lui și-au păstrat obiceiurile privitoare la abstenență, loialitatea față de Dumnezeu și o constantă dependentă de puterea Lui. Când a venit momentul ca regele să le testeze abilitățile și realizările, au fost examinați împreună cu alți candidați pentru slujirea regatului. Dar „între toți tinerii aceia nu s-a găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria”. Înțelegerea, priceperea lor ascuțită, limbajul lor precis și ales, cunoștințele lor bogate mărturiseau despre o tărie și o vigoare a puterii lor mintale fără egal. Astfel au stat ei înaintea regelui; și „în toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția sa”.

Dumnezeu onorează întotdeauna pe cei drepti. Cei mai promițători tineri din toate țările supuse în cursul cuceririlor au fost adunați în Babilon și totuși, printre toți aceștia, tinerii evrei nu aveau rivali. Statura dreaptă, pasul ferm și elastic, înfățișarea senină, simțurile netulburate, respirația neîntinată de aburii alcoolului; toate acestea erau însemnul nobleței cu care natura îi onorează pe cei ce se supun legilor sale.

Efectul obiceiurilor fizice asupra minții

Am face bine să chibzuim asupra lecției care ne-a fost prezentată. O respectare strictă a cererilor Bibliei [241] va fi o binecuvântare atât pentru corp, cât și pentru suflet. Roadele Duhului nu sunt numai dragostea, bucuria și pacea, ci și cumpătarea. Mai suntem îndemnați să nu ne pângărim trupurile, pentru că ele sunt templele Duhului Sfânt.

Captivii evrei erau oameni cu aceleași pasiuni ca noi. Dar, chiar și sub influențele seducătoare ale luxoasei curți a Babilonului, ei au rămas fermi. Tinerii de astăzi sunt înconjurați de tentațiile îngăduinței cu privire la sine. În special în marile noastre orașe, fiecare formă

de manifestare a plăcerilor senzuale este făcută să pară plăcută și ușoară. Cei care, asemenea lui Daniel, refuză să se mânjească vor strânge răsplata unor obiceiuri cumpătate. Cu vitalitatea lor fizică și puterea crescută de a rezista, ei au un depozit în bancă la care pot apela în caz de urgență, atunci când este nevoie.

Obiceiurile fizice bune promovează o superioritate mintală. Puterea intelectuală, robustețea fizică și lungimea vieții depind de aceste legi de neschimbat. Dumnezeu nu va interveni pentru a-i împiedica pe oameni să încalce cerințele naturii. Cel care se luptă pentru desăvârșire trebuie să fie cumpătat în toate lucrurile. Claritatea minții lui Daniel și fermitatea în îndeplinirea scopului său, puterea lui de a dobândi cunoștințe și de a rezista ispitelor s-au datorat într-o mare măsură simplității dietei sale și vieții sale de rugăciune.

Făuritori ai propriului destin

Este mult adevăr în zicala: „Fiecare om este făuritorul propriului său destin”. În timp ce părinții sunt responsabili de amprenta caracterului, precum și de educația și pregătirea fiilor și fiicelor lor, este însă adevărat că poziția [242] și abilitatea noastră în lume depind într-o mai mare măsură de propriul curs al acțiunii.

Daniel și tovarășii lui au beneficiat de o educație și o pregătire corecte în primii ani ai vieții, dar numai aceste avantaje nu i-ar fi putut face să ajungă acolo unde au ajuns. A venit și timpul când a trebuit ca ei să hotărască singuri în dreptul lor — când viitorul lor era la îndemâna lor. Atunci ei au decis să rămână într-adevăr de partea lecțiilor pe care le primiseră în copilărie. Teama de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii, a fost temelia măreției lor.

Istoria lui Daniel și a tinerilor săi tovarăși a fost înregistrată pe paginile Cuvântului inspirat pentru binele tinerilor de peste veacuri. Prin înregistrarea loialității lor față de principiile cumpătării, Dumnezeu le vorbește astăzi tinerilor, băieți și fete, implorându-i să adune razele prețioase ale luminii pe care El a dat-o creștinilor cu privire la cumpătare și să se plaseze într-o relație corectă față de legile sănătății.

Cumpătarea răsplătită din belșug

Acum este nevoie de oameni care, asemenea lui Daniel, să îndrăznească și să acționeze. În lumea de azi lipsesc o inimă curată și o mână puternică și fără teamă. Dumnezeu a prevăzut ca omul să se poată dezvolta constant, atingând zilnic o treaptă mai înaltă pe scara desăvârșirii. El ne va ajuta, dacă noi căutăm să ne ajutăm singuri. Speranța noastră de fericire, atât în această lume, cât și în cea viitoare, depinde de valorificarea la maximum a acestei vieți. La fiecare pas ar trebui să fim preveniți, pregătiți împotriva primei cedări în fața necumpătării.

Dragi tineri, Dumnezeu vă cheamă să faceți o lucrare pe care, prin harul Său, o puteți aduce la îndeplinire. „Aduceți [243] trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Rămâneți mai departe în deplinătatea umanității voastre date de Dumnezeu. Arătați o curăție a gusturilor, poftei și obiceiurilor care să suporte o comparație cu Daniel. Dumnezeu vă va răsplăti cu nervi liniștiți, o minte clară, o judecată fără egal și simțuri ascuțite. Acei tineri de azi, ale căror principii sunt ferme și de neclintit, vor fi binecuvântați cu sănătatea trupului, a minții și a sufletului. — YI, 9 iulie 1903 [115]

Religia și sănătatea

„Frica de Domnul este începutul înțelepciunii.” Când oamenii cu obiceiuri rele și practici păcătoase se supun puterii divine a adevărului, pătrunderea Cuvântului lui Dumnezeu dă lumină și pricepere celui neștiutor. Aceasta este o aplicare a adevărului pentru inimă; și puterea morală, care părea că este paralizată, se trezește. Primitorul este stăpânit de o inteligență mai puternică și mai clară decât înainte. El a pironit sufletul lui de Stânca cea veșnică. Sănătatea se îmbunătățește exact în măsura încrederii lui în Hristos. În felul acesta, religia și legile sănătății merg mână în mână. — 4T 553, 554 [244]

Secțiunea a VIII-a - O VIAȚĂ DE DEVOTIUNE

[116]

Spiritul cel Sfânt și sfătuitoare al lui Dumnezeu se găsește în Cuvântul Său. O lumină, o nouă și prețioasă lumină strălucește de pe paginile Sale. Acolo este descoperit adevărul, iar cuvintele și propozițiile sunt potrivite și luminoase pentru fiecare ocazie în care Dumnezeu vorbește sufletului.

Duhului lui Dumnezeu Îi face plăcere să le vorbească tinerilor și să le descopere comorile și frumusețile Cuvântului lui Dumnezeu. Făgăduințele rostite de Marele Învățător vor captiva simțămintele și vor înzestra sufletul cu o putere spirituală de natură divină. Și în mintea îmbogățită astfel se va dezvolta o familiarizare cu lucrurile duhovnicești, care va fi ca o barieră în calea ispitei. — COL 132

[117] 77 - RUGĂCIUNEA, FORTĂREȚA NOASTRĂ

Printre pericolele acestor ultime zile, unica siguranță pentru tineri sunt vegherea crescândă și rugăciunea. Tânărul care-și găsește bucuria în citirea Cuvântului lui Dumnezeu și în ora de rugăciune va fi constant înviorat de stropii din fântâna vieții. El va atinge un înalt nivel al desăvârșirii morale și o dezvoltare a gândirii, pe care alții nu le pot concepe. Comuniunea cu Dumnezeu încurajează gânduri bune, aspirații nobile, percepții clare ale adevărului și scopuri înalte, conform cărora să acționeze. Cei care au o astfel de relație cu Dumnezeu sunt recunoscuți de El ca fii și fiice. Ei ajung în mod constant mai sus și mereu mai sus, obținând o viziune clară asupra lui Dumnezeu și a veșniciei, până când Domnul îi face canale ale luminii și înțelepciunii pentru lume.

Cum să te rogi

Rugăciunea nu e înțeleasă așa cum ar trebui. Rugăciunile noastre nu sunt făcute pentru a-L informa pe Dumnezeu cu privire la ceea ce El nu știe. Domnul este la curent cu secretele fiecărui suflet. Rugăciunile noastre nu trebuie să fie lungi și zgomotoase. Dumnezeu citește și gândurile ascunse. Noi putem să ne rugăm în secret, iar El, care ne vede și acolo, în cămăruța noastră tainică, ne va auzi și ne va răspunde deschis.

Rugăciunile care sunt adresate lui Dumnezeu pentru a-I spune toate nenorocirile noastre, când nu ne simțim deloc nenorociți, sunt rugăciuni ipocrite. Domnul privește spre rugăciunea plină de căință a unui suflet zdrobit. „Căci așa [247] vorbește Cel Prea Înalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt. Eu locuiesc în locuri înalte și în sfîntenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.”

Scopul rugăciunii nu este acela de a produce vreo schimbare în Dumnezeu, ci de a ne aduce în armonie cu El. Ea nu înlocuiește responsabilitatea și datoria noastră. Rugăciunea, oricât de des și de

stăruitor ar fi făcută, nu va fi niciodată acceptată de Dumnezeu în locul zecimii. Rugăciunea nu ne va plăti datoriile față de Dumnezeu...

Rugăciunea aduce putere

Tăria dobândită prin rugăciune către Dumnezeu ne va pregăti pentru îndatoririle zilnice. Ispitele, cărora zilnic le suntem expuși, fac din rugăciune o necesitate. Pentru a putea fi ținuți de puterea lui Dumnezeu prin credință, gândurile ar trebui să fie permanent înălțate într-o rugăciune tăcută. Când suntem împresurați și asaltați de influențe ce intenționează să ne conducă departe de Dumnezeu, cererile noastre pentru ajutor și putere trebuie să fie neobosite. Dacă nu este așa, nu vom reuși niciodată să avem succes în a ne îngenunchea mândria și a birui puterea ispitei de a fi indulgenți cu noi, ținându-ne astfel departe de Mântuitorul. Lumina adevărului, sfîntînd viața, va descoperi celui ce o primește pasiunile păcătoase ale sufletului care năzuiesc să-l stăpânească, ceea ce face necesar pentru el să-și întindă la maximum fiecare nerv și să-și exercite toate puterile pentru a-i rezista lui Satana; această cucerire poate fi obținută prin meritele lui Hristos. — YI, 18 august 1898 [248]

78 - PUTEREA RUGĂCIUNII

Pe munte cu Dumnezeu, Moise a văzut modelul acelei clădiri minunate, care urma să fie locul statornic al slavei Sale. Pe munte cu Dumnezeu — locul secret de comunicare — este locul în care putem contempla idealul Său glorios pentru umanitate. Astfel vom fi în stare să ne modelăm zidirea caracterului, pentru a putea fi îndeplinită făgăduința: „Voi locui în ei și voi umbla cu ei; voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu”.

În timp ce suntem angajați în lucrarea noastră zilnică, ar trebui să ne înălțăm sufletul către cer în rugăciune. Aceste cereri tăcute se înalță ca fumul de tămâie înaintea tronului harului și dușmanul este dejucat și redus la tăcere. Creștinii a căror inimă stă astfel înaintea lui Dumnezeu nu pot fi biruiți. Nici o filozofie a răului nu le poate distruge pacea. Toate făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu, toată puterea harului divin, toate resursele lui Iehova sunt promise pentru asigurarea mântuirii lor. Astfel s-a întâmplat când Enoh a umblat cu Dumnezeu. Dumnezeu a fost cu el, un ajutor prezent în fiecare moment în care a fost nevoie...

În legătură cu Infinitul

Rugăciunea este respirația sufletului. Este secretul puterii spirituale. Nici un alt instrument al harului nu o poate substitui și totuși sănătatea sufletului să fie păstrată. Rugăciunea aduce inima într-o comuniune strânsă și imediată cu Izvorul vieții și întărește vigoarea și tonusul experienței religioase. A neglija exercițiul rugăciunii sau a ne ruga [249] sporadic, din când în când, atunci când ne convine, înseamnă a pierde legătura cu Dumnezeu. Facultățile spirituale își pierd vitalitatea, experiența religioasă va fi lipsită de sănătate și vigoare...

Este un lucru minunat că ne putem ruga cu eficiență, că noi, muritorii nevrednici și supuși greșelii, avem puterea de a ne prezenta inimile lui Dumnezeu. Ce putere mai mare ca aceasta și-ar putea dori

omul, decât să fie unit cu Dumnezeuul infinit? Omul slab și păcătos are privilegiul de a vorbi cu Creatorul său. Putem pronunța cuvinte care vor atinge tronul Stăpânului universului. Putem vorbi cu Isus mergând pe cale, iar El ne spune: „Eu sunt la dreapta ta”

Fiecare rugăciune sinceră primește răspuns

Putem conversa cu Dumnezeu în inimile noastre; putem merge în tovărășie cu Hristos. Când suntem prinși în munca noastră zilnică, putem să rostim în șoaptă dorințele inimii noastre, care nu pot fi auzite de nici o ureche omenească, iar aceste cuvinte nu vor muri în tăcere și nici nu se vor pierde. Nimic nu va putea înăbuși dorința sufletului. Ea se va ridica peste larma din stradă, peste zgomotul mașinilor. Dumnezeu este Cel căruia Îi vorbim și rugăciunea noastră este auzită.

Prin urmare, cereți; cereți și veți primi. Cereți umilință, înțelepciune, curaj și o creștere în credință. Pentru fiecare rugăciune sinceră, va exista un răspuns. S-ar putea să nu vină exact când ați dori sau la momentul pe care-l așteptați, dar va veni în forma și la momentul care vă vor satisface cel mai bine nevoile. Rugăciunile pe care le înălțați în singurătate, în oboseală și în încercări vor primi răspuns de la Dumnezeu nu întotdeauna corespunzător așteptărilor voastre, dar întotdeauna spre binele vostru. — GW 254-258 [250]

Atât în închinarea publică, cât și în cea particulară, e privilegiul nostru să ne plecăm pe genunchi înaintea Domnului, când Îi prezentăm cererile noastre. Isus, exemplul nostru, „a îngenuncheat și S-a rugat”. Pavel declară: „Îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos”. Mărturisind înaintea lui Dumnezeu păcatele lui Israel, Ezra a îngenuncheat. Daniel „de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui”

Adevărata venerare a lui Dumnezeu este inspirată de simțământul infinitei Sale măreții și al prezenței Sale. Fiecare inimă ar trebui să fie profund impresionată cu acest sentiment despre Cel Nevăzut. Ora și locul de rugăciune sunt sfinte, pentru că Dumnezeu este acolo; și, dacă respectul se manifestă în atitudine și comportament, sentimentul care-l inspiră va fi aprofundat. „Numele Lui este sfânt și înfricoșat”, declară psalmistul. Îngerii își acoperă fața când rostesc acest nume. Cu cât mai mult respect ar trebui să fie pe buzele noastre, care suntem căzuți și păcătoși!

Ce bine ar fi dacă bătrânii și tinerii ar medita asupra acelor cuvinte din Scriptură care arată cum ar trebui păzite și respectate locurile marcate de prezența specială a lui Dumnezeu! „Scoate-ți încălțăminte din picioare”, i-a poruncit El lui Moise, în fața tufișului arzând, „căci locul pe care calci este sfânt”. Iacov, după ce a avut viziunea cu îngerii, a exclamat: „Cu adevărat Domnul este în locul acesta și eu n-am știut”... — GW 178,179 [251]

80 - CREDINȚĂ ȘI RUGĂCIUNE

[120]

Prin credința în Hristos, orice deficiență a caracterului poate fi reparată, orice întinare curățită, orice greșeală corectată, orice lucru în care excelăm, dezvoltat.

„Voi aveți totul deplin în El.”

Rugăciunea și credința sunt strâns legate și trebuie să fie studiate împreună. În rugăciunea credinței există o știință divină; o știință pe care trebuie s-o înțeleagă orice om care vrea să facă din viața sa un succes. Hristos spune: „De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea”. El face clar faptul că cererile noastre trebuie să fie în conformitate cu voința lui Dumnezeu; noi trebuie să cerem lucrurile pe care El ni le-a promis și, orice am primi, trebuie să folosim pentru a împlini voința Sa. Dacă aceste condiții sunt îndeplinite, făgăduința va fi împlinită.

Putem cere iertarea păcatelor, Duhul Sfânt, un temperament creștin, înțelepciune, puterea de a face lucrarea Sa și orice dar pe care El ni l-a promis; apoi trebuie să credem că le vom primi și să-I mulțumim lui Dumnezeu că le-am primit.

Nu trebuie să căutăm nici o dovadă exterioară a binecuvântării. Darul este inclus în făgăduință și noi putem merge la lucrarea noastră, asigurați că ceea ce Dumnezeu a promis e în stare să și îndeplinească și că vom fi conștienți de darul pe care deja îl avem atunci când vom avea cea mai mare nevoie de el. — Ed 257,258 [252].

81 - VALOAREA STUDIULUI BIBLIC

Studiul Bibliei este superior oricărui alt studiu pentru întărirea intelectului. Câte direcții de gândire pot găsi tinerii în Cuvântul lui Dumnezeu pentru a fi explorate! Minte poate merge adânc și tot mai adânc în cercetarea sa, adunând putere cu fiecare efort de a înțelege adevărul; și dincolo de ceea ce a fost deja înțeles, rămâne încă o infinitate de explorat.

Cei care mărturisesc că Îl iubesc pe Dumnezeu și respectă lucrurile sfinte și totuși permit minții să se oprească asupra lucrurilor superficiale și fanteziste se plasează pe terenul lui Satana și fac lucrarea lui. Dacă ar studia lucrările minunate ale lui Dumnezeu în natură și maiestatea și puterea Sa, așa cum sunt revelate în Cuvântul Său, tinerii ar căpăta, în urma fiecărui astfel de exercițiu, o agerime și o elevare a facultăților minții lor. Ei ar primi vigoare, care nu va semăna deloc cu aroganța. Prin contemplarea minunilor puterii divine, mintea va învăța cea mai grea, dar și cea mai folositoare dintre lecții, și anume că înțelepciunea omenească, dacă nu e unită cu Infinitul și sfințită prin Hristos, este nebunie.

Lucrarea de mijlocire a lui Hristos

Lucrarea scumpului Fiul al lui Dumnezeu de a uni cele create cu Cel veșnic, finitul cu Infinitul, prin propria persoană divină, este un subiect care ar putea să ne ocupe gândurile pentru o viață întreagă. Această lucrare a lui Hristos trebuia să întărească statornicia și loialitatea ființelor din lumile necăzute în păcat și [253] să salveze ce era pierdut în această lume. El a deschis o cale pentru cei răzvrățiți să se întoarcă la supunerea față de Dumnezeu, în timp ce prin același act a instaurat o protecție pentru cei ce erau deja curăți, astfel ca să nu ajungă atinși de păcat.

În timp ce ne bucurăm că există lumi care n-au căzut niciodată în păcat, acestea dau laudă, onoare și glorie lui Isus Hristos pentru planul mântuirii prin care fiii căzuți ai lui Adam sunt salvați, precum

și pentru că le-au fost întărite poziția și caracterul lor curat. Brațul care a ridicat familia umană din ruina pe care Satana a adus-o peste ea, prin ispitele sale, este brațul care i-a apărut pe locuitorii celorlalte lumi de păcat. Fiecare lume solicită grija și susținerea Tatălui și Fiului; și această grijă este continuu exercitată pentru omenirea căzută. Hristos mijlocește în favoarea omului și păstrează, de asemenea, ordinea în lumile nevăzute, prin lucrarea Sa de mijlocire. Nu sunt aceste teme de o suficientă măreție și importanță pentru a ne acapara gândurile și pentru a reclama în continuare recunoștința și adorarea noastră față de Dumnezeu?

Lucrarea de mijlocire a lui Hristos

Deschideți Biblia pentru tinerii noștri, îndreptați-le atenția spre comorile ei ascunse, învățați-i să caute bijuteriile adevărului și vor câștiga o putere a minții pe care n-o poate da studiul nici unei filozofii pe care ar adopta-o. Marile teme pe care le tratează Biblia, simplitatea demnă a exprimării sale inspirate, temele elevate ce sunt prezentate minții, lumina directă și clară de la tronul lui Dumnezeu, strălucind asupra [254] înțelegerii, vor dezvolta puterile minții la un nivel care cu greu poate fi înțeles și niciodată pe deplin explicat.

Biblia prezintă un câmp nemărginit pentru imaginație, atât de înalt și înnobilitor pentru caracter, față de creațiile superficiale ale unei minți nesfințite, pe cât este cerul de înalt față de pământ. Istoria inspirată a umanității este pusă în mâinile fiecăruia dintre noi! Toți pot începe acum propria cercetare. Pot face cunoștință cu primii noștri părinți, așa cum erau ei în Eden, într-o inocență sfântă, bucurându-se de comuniunea cu Dumnezeu și cu îngerii necăzuți în păcat. Ei pot depista modul intrării păcatului în lume și rezultatele acestui fapt asupra rasei umane, urmând pas cu pas traseul istoriei sfinte, așa cum înregistrează ea neascultarea și nepocăința omului, precum și răsplata dreaptă pentru păcat.

Cea mai înaltă cultură

Cititorul poate să converseze cu patriarhii și profetii; poate să se plimbe prin cele mai inspiratoare scene; Îl poate vedea pe Hristos, care este Împărat în ceruri, egal cu Dumnezeu, coborând în mijlo-

cul oamenilor și aducând la îndeplinire planul de mântuire, rupând lanțurile cu care Satana l-a legat pe om și dându-i posibilitatea omului să se asemene din nou cu Dumnezeu. Faptul că Hristos a luat asupra Lui umanitatea și a menținut acest statut timp de 30 de ani, făcând apoi din sufletul Său o jertfă pentru păcat, pentru ca omul să nu fie lăsat să piară, este un subiect pentru cele mai profunde gânduri și pentru cel mai concentrat studiu...

[122] Lăsați mintea să prindă uimitoarele adevăruri ale [255] revelației și să nu fie niciodată tentată să-și îndrepte atenția asupra unor teme frivole, ușoare; să întoarcă spatele cu dezgust literaturii de duzină și distracțiilor deșarte, care îi demoralizează pe tinerii din zilele noastre. Cei care au realizat o legătură cu poezii și filozofii Bibliei și ale căror suflete au fost mișcate de faptele glorioase ale eroilor credinței se vor întoarce de pe câmpiile bogate ale gândirii mult mai curăți la inimă și mult mai elevați și mai deschiși la minte decât dacă ar fi fost ocupați cu studiul celor mai renumiți autori ai lumii, contemplând și slăvind isprăvile vitejești ale Faraonilor, Irozilor și Cezarilor acestei lumi.

Puterile tinerilor sunt în mare parte amorțite, pentru că ei nu fac din teama de Dumnezeu începutul înțelepciunii. Domnul i-a dat lui Daniel cunoștință și înțelepciune, pentru că el nu a putut fi influențat de nici o putere care ar fi intrat în contradicție cu principiile sale religioase. Motivul pentru care avem atât de puțini oameni cu judecată, fermi și de valoare reală este că ei se gândesc să găsească măreția în timp ce se despart de cer.

Fiii oamenilor nu se tem de Dumnezeu și nici nu-L iubesc și onorează. Religia nu este trăită așa cum ar trebui. Domnul nu poate face decât puțin pentru om, pentru că el este atât de ușor de flatat, fiind gata atât de repede să-și atribuie meritele. Dumnezeu ar fi vrut să ne dezvoltăm capacitățile și să ne folosim de orice privilegiu pentru a dezvălui, cultiva și întări înțelegerea noastră. Omul a fost creat pentru un nivel de viață mai înalt și mai nobil decât cel pe care el îl adoptă. Timpul existenței noastre muritoare este pregătitor pentru viața ce se măsoară cu viața lui Dumnezeu. [256]

Biblia, cel mai mare învățător

Ce varietate de subiecte sunt prezentate în Sfintele Scripturi, pentru ca mintea să mediteze asupra lor! Unde pot fi găsite teme mai înalte pentru contemplație? Unde, în altă parte, mai există teme atât de interesante? În ce sens sunt toate cercetările științei umane comparabile în măreție și mister cu știința Bibliei? Unde altundeva mai există ceva care să scoată la iveală tăria minții în cele mai profunde și mai stăruitoare gânduri?

Dacă o vom lăsa să ne vorbească, Biblia ne va învăța ceea ce nimic altceva nu ne va putea învăța! Dar, vai! Medităm asupra a orice altceva, mai puțin asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Literatură fără valoare, istorii imaginare sunt devorate cu lăcomie, în timp ce Biblia, cu toate comorile adevărului sfânt, stă neglijată pe mesele noastre. Cuvântul sfânt, dacă ar fi făcut regula vieții, ar înălța, eleva și sfinți. El este vocea lui Dumnezeu către oameni. Îi vom da ascultare?

„Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” Îngerii stau alături de cercetătorul Scripturilor, pentru a deschide și a lumina mintea. Porunca lui Hristos vine astăzi la noi cu o forță egală cu cea care se adresa primilor ucenici, acum 1800 de ani: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine”. — RH, 11 ianuarie 1881 [257]

[123]

82 - CERCETEAZĂ SCRIPTURILE PENTRU TINE

Tinerii ar trebui să cerceteze Scripturile pentru ei înșiși. Nu ar trebui să se creadă că este suficient ca cei în vârstă să descopere adevărul și că tinerii îl pot accepta de la ei ca pe o autoritate. Iudeii au pierit ca națiune pentru că au fost îndepărtați de la adevărurile Bibliei de conducătorii, preoții și bătrânii lor. Dacă ar fi dat atenție lecțiilor lui Isus și ar fi cercetat Scripturile pentru ei înșiși, n-ar fi fost pierduți...

Este imposibil pentru orice minte să înțeleagă toate bogățiile și măreția chiar și a unei singure făgăduințe a lui Dumnezeu. Una surprinde slava dintr-un punct de vedere, alta, frumusețea harului dintr-un alt punct de vedere, și sufletul este umplut cu lumina cerească. Dacă am vedea toată slava, spiritul ar rămâne fără putere. Dar noi putem primi descoperiri cu mult mai mari din făgăduințele bogate ale lui Dumnezeu față de cele de care ne bucurăm acum. Mă întristez când mă gândesc cum pierdem din vedere plinătatea binecuvântărilor făgăduite pentru noi. Ne mulțumim cu iluminări spirituale de moment, când am putea umbla zi de zi în lumina prezenței Sale. — TM 109,111 [258]

83 - EFORTURI PERSEVERENTE ÎN STUDIUL BIBLIEI

[124]

„Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică.” A cerceta înseamnă a căuta cu sârguință ceva ce a fost pierdut. Cerce-tați după comorile ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu vă puteți permite să trăiți fără ele. Studiați pasajele dificile, comparați verset cu verset și veți descoperi că Scriptura este cheia care descuie Scriptura. Cei care prin rugăciune studiază Biblia, ies din fiecare cercetare mai înțelepți decât erau înainte. Unele dintre dificultățile lor au fost rezolvate pentru că Spiritul Sfânt și-a făcut lucrarea despre care se vorbea în capitolul 14 din Ioan: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile, și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu”.

Nici un lucru de valoare nu este obținut fără un efort stăruitor, perseverent. În afaceri, numai cei care au voința de a face tot ce este necesar văd rezultate încununate de succes. Fără o trudă stăruitoare, nu ne putem aștepta să obținem cunoștința lucrurilor spirituale; cei care obțin bijuteriile adevărului trebuie să sape după ele, așa cum un miner sapă pentru pietrele prețioase ascunse în pământ.

Cei care fac lucrarea cu indiferență și doar pe jumătate consacrați nu vor avea niciodată succes. Tinerii și bătrânii ar trebui să citească Cuvântul lui Dumnezeu; și nu numai să citească, ci ar trebui să-L studieze cu o stăruință plină de hărnicie, rugându-se, crezând și cercetând. Astfel vor [259] găsi comoara ascunsă, pentru că Dumnezeu va înviora înțelegerea lor.

Deschiși la minte

În studiul vostru, lăsați deoparte opiniile voastre preconcepute, precum și ideile moștenite și cultivate. Nu veți atinge niciodată adevărul, dacă cercetați Scripturile pentru a vă justifica propriile idei. Lăsați-le pe acestea la ușă și, cu o inimă plină de pocăință,

ascultați ceea ce Dumnezeu are să vă spună. Unui umil căutător al adevărului, stând la picioarele lui Hristos și învățând de la El, Cuvântul îi va da înțelegere. Celor care se consideră prea înțelepți, după părerea lor, pentru a studia Biblia, Isus le spune: „Trebuie să deveniți blânzi și umili cu inima, dacă doriți să deveniți înțelepți pentru a fi salvați”.

Nu citiți Cuvântul în lumina ideilor vechi, preconcepute; ci, cu o inimă eliberată de prejudecăți, cercetați cu grijă și cu rugăciune. Dacă, pe măsură ce citiți, apare convingerea și realizați că opiniile pe care le prețuiați atât de mult nu sunt în armonie cu Scriptura, nu încercați să o faceți să se potrivească cu aceste opinii. Nu permiteți ca ceea ce ați crezut sau practicat în trecut să vă controleze înțelegerea. Deschideți ochii minții voastre pentru a contempla minunatele lucruri ce transpar din lege. Aflați ce este scris și apoi ancorați-vă picioarele pe Stânca eternă.

Cunoașterea voinței lui Dumnezeu

Salvarea noastră depinde de cunoașterea voinței lui Dumnezeu așa cum este ea conținută și prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu încetați niciodată să vă întrebați și să cercetați după adevăr. Trebuie să vă cunoașteți datoria. Trebuie să știți ce trebuie [260] să faceți pentru a fi salvați; și este voia lui Dumnezeu ca voi să știți ce are El să vă spună. Dar trebuie să vă exercitați credința. Cercetând Scripturile, trebuie să credeți că Dumnezeu există și că El răsplătește pe cei care L-au căutat cu sârguință.

O, cercetați Biblia cu inima plină de o foame după hrană spirituală! Săpați în Cuvânt așa cum un miner sapă în pământ pentru a găsi vâna de aur. Nu renunțați la cercetarea voastră până când nu ați învățat despre relația voastră cu Dumnezeu și despre voința Lui cu privire la voi. — YI, 24 iulie 1902

Respectul în studiul Bibliei

Noi ar trebui să venim cu respect la studiul Bibliei, simțind că suntem în prezența lui Dumnezeu. Ar trebui să lăsăm deoparte

ușurătatea și nepăsarea. În timp ce unele porțiuni ale Cuvântului sunt ușor înțelese, adevăratul sens al altor părți nu este atât de repede descoperit. Trebuie să studiem răbdător, să medităm la Cuvânt și să ne rugăm stăruitor. Fiecare elev în școala lui Hristos ar trebui să ceară să fie luminat de Spiritul Sfânt atunci când deschide Scriptura; și promisiunea este că Duhul Sfânt le va fi dat cu siguranță.

Atitudinea cu care vii la cercetarea Scripturilor va determina caracterul ajutorului pe care îl vei avea de partea ta. Îngeri din țara de lumină vor fi cu aceia care, în umilința inimii, caută îndrumare divină. Dar dacă Biblia este deschisă cu lipsă de respect, cu un sentiment de autosatisfacție, dacă inima este plină de prejudecăți, Satana este alături de tine și îți va prezenta declarațiile Cuvântului lui Dumnezeu într-o lumină pervertită. — TM 107-108 [261] [125]

84 - RĂSPALATA UNUI STUDIU BIBLIC STĂRUITOR

Căutarea după adevăr îl va răsplăti pe cel ce caută la fiecare pas și fiecare descoperire va deschide câmpuri și mai bogate în semnificații pentru cercetare. Oamenii sunt transformați în concordanță cu ceea ce contemplă. Dacă gândurile obișnuite și afacerile captează atenția lor, omul va fi unul comun, obișnuit. Dacă este prea nepăsător, căutând să obțină doar o înțelegere superficială a adevărului lui Dumnezeu, el nu va primi binecuvântările bogate pe care Dumnezeu le-ar putea revărsa asupra sa. Este o lege a minții că ea se va îngusta sau extinde în conformitate cu dimensiunile lucrurilor cu care este familiarizată.

Cu siguranță că puterile intelectuale se vor restrânge și-și vor pierde abilitatea de a pătrunde înțeleșurile profunde ale Cuvântului lui Dumnezeu, dacă nu sunt puse în mod constant și plin de vigoare la încercare, în căutarea adevărului. Minte se va deschide, dacă este antrenată în urmărirea legăturilor dintre subiectele Bibliei, în compararea Scripturii cu ea însăși și a lucrurilor spirituale între ele. Treceți dincolo de suprafață; cele mai bogate comori ale gândirii așteaptă pe cel conștiincios și plin de aptitudini. — RH, 17 iulie 1888

Biblia — un ghid

Fie ca fiecare elev să considere Biblia un ghid și să stea ferm în susținerea principiilor; el poate aspira atunci la orice realizare înaltă. — MH 465 [262]

Ca învățător, Sfintele Scripturi sunt fără egal. Biblia reprezintă cea mai veche și mai cuprinzătoare istorie pe care oamenii o dețin. Ea vine proaspătă din Fântâna adevărului și o mână divină i-a păstrat puritatea peste veacuri. Ea luminează trecutul îndepărtat, unde cercetările umane încearcă în zadar să pătrundă. Numai în Cuvântul lui Dumnezeu descoperim puterea care a pus temeliiile pământului și a întins cerurile. Numai aici putem găsi o relatare autentică despre originea popoarelor. Numai aici ne este oferită o istorie a umanității, neatinsă de mândria sau prejudecata umană.

Vocea Celui Veșnic

În Cuvântul lui Dumnezeu, mintea găsește subiecte pentru cea mai adâncă meditație, pentru cele mai înalte aspirații. Aici putem fi alături de patriarhi și profeți și putem auzi glasul Celui Veșnic, vorbind oamenilor. Aici putem contempla cum S-a umilit Maiestatea cerului, devenind înlocuitorul și scăparea noastră, Cel care a înfruntat de unul singur puterile întinericului și a câștigat victoria în locul nostru. O contemplare plină de respect a unor scene ca aceasta nu poate decât să înduioșeze, să curățească și să înobileze inima și, în același timp, să inspire mintea cu o nouă putere și vigoare.

Cei care consideră că este un act de curaj să trateze cererile lui Dumnezeu cu indiferență și dispreț își dovedesc astfel propria nebunie și [263] ignoranță. În timp ce se mândresc cu libertatea și independența lor, ei sunt în realitate robi ai păcatului și ai lui Satana.

Adevărata filozofie a vieții

O concepție clară despre ceea ce este Dumnezeu și despre ceea ce ne cere El să fim ne va conduce la o umilință naturală. Cel care studiază cum trebuie Cuvântul sacru va învăța că intelectul omului nu este atotputernic. Va învăța că, fără ajutorul pe care nimeni în

afară de Dumnezeu nu-l poate da, puterea și înțelepciunea umană nu sunt altceva decât slăbiciune și ignoranță.

Cel care urmărește îndrumarea divină a descoperit singura sursă adevărată de salvare și de fericire și a câștigat puterea de a împărtăși fericire tuturor celor din jurul său. Fără religie, nici un om nu se poate bucura cu adevărat de viață. Dragostea de Dumnezeu purifică și înobilează fiecare gust și dorință, intensifică orice afecțiune și luminează fiecare plăcere care are valoare. Îi face capabili pe oameni să aprecieze și să se bucure de tot ceea ce este adevărat, bun și frumos.

Dar ceea ce ar trebui să ne conducă să prețuim Biblia, mai presus de toate celelalte considerente, este că prin ea le este revelată oamenilor voința lui Dumnezeu. Aici învățăm despre obiectul credinței noastre și despre înțelesurile prin care acest lucru poate fi câștigat. Învățăm cum să ne îmbunătățim cu înțelepciune viața prezentă și cum să ne asigurăm viața viitoare. Nici o altă carte nu poate satisface întrebările minții sau dorințele fierbinți ale inimii. Dobândind o cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu și dând atenție acestuia, oamenii se vor ridica din cele mai de jos adâncimi ale degradării, pentru a deveni fii ai lui Dumnezeu, alături de îngerii fără păcat.
— CT 52-54 [264]

Este privilegiul vostru, dragii mei prieteni tineri, să-L lăudați și să-L glorificați pe Dumnezeu pe pământ. Pentru a face aceasta, trebuie să vă îndepărtați mintea de lucrurile superficiale, frivole și lipsite de importanță și să o îndreptați către acele lucruri care au valoare veșnică.

Trăim într-o epocă în care toți ar trebui să acorde o atenție deosebită poruncilor Salvatorului: „Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită”. Una dintre cele mai puternice ispite este lipsa de respect. Dumnezeu este măreț și sfânt și, pentru sufletul umil, credincios, casa Lui de pe pământ, locul unde poporul Său se întâlnește pentru închinare, reprezintă poarta spre ceruri! Cântecul de laudă, cuvintele spuse de pastorii lui Hristos sunt instrumentele stabilite de Dumnezeu pentru a-i pregăti pe oameni pentru biserica de sus, pentru cea măreață închinare, în care nu poate exista nimic necurat, nesfânt...

Comportamentul în casa lui Dumnezeu

Manifestarea respectului este una dintre nevoile stringente ale tineretului din aceste timpuri. Sunt alarmată când văd copii și tineri cu părinți credincioși, care nu acordă atenție ordinii și buneicuviințe care ar trebui să se manifeste în casa lui Dumnezeu. În timp ce slujitorii lui Dumnezeu prezintă oamenilor cuvintele vieții, unii citesc, alții șușotesc sau râd. Ochii lor păcătuiesc, distrăgând atenția celor din jurul lor. Acest obicei, dacă rămâne nesupravegheat, va crește și-i va influența și pe alții. [265]

Copiii și tinerii ar trebui să simtă că niciodată nu trebuie să te mândrești cu faptul de a fi indiferent și fără griji la întrunirile unde este lăudat Dumnezeu. Dumnezeu vede fiecare gând sau faptă nerespectuoasă, și acestea se înregistrează în cărțile din ceruri. El spune: „Știu căile tale”. Nimic nu este ascuns ochiului Său atotcercetător. Dacă ți-ai format obiceiul de a fi neatent și indiferent în casa lui Dumnezeu, exersează-ți puterile pe care le ai pentru a corecta acest

lucru și arată că ai respect de sine. Practică respectul, până când acesta devine o parte din tine.

Să nu ai atât de puțin respect pentru casa și închinarea lui Dumnezeu, încât să discuți cu unul și cu altul în timpul predicii. Dacă i-ar putea vedea pe îngerii lui Dumnezeu privindu-i, notând ceea ce fac, cei care comit această greșeală s-ar umple de rușine și silă față de ei înșiși. Dumnezeu vrea ascultători atenți. Timpul în care oamenii dormeau a fost momentul când dușmanul a semănat neghina. Nimic din ceea ce este sfânt și aparține închinării lui Dumnezeu n-ar trebui tratat cu indiferență și nepăsare. Când Cuvântul vieții este rostit, ar trebui să vă amintiți că ascultați vocea lui Dumnezeu prin slujitorul pe care El l-a desemnat. Nu pierdeți aceste cuvinte din cauza neatentiei, căci, dacă le dați atenție, ele v-ar putea păzi pașii, ca să nu o ia pe cărări greșite.

Comportamentul ușuratic față de lucrurile religioase

Îmi pare rău să văd că mulți dintre tinerii care pretind că sunt creștini nu au nici cea mai mică idee despre ceea ce înseamnă schimbarea inimii. În ei nu se vede nici o transformare a caracterului. Ei nu realizează că a fi creștin este [266] un lucru sfânt, solemn. Viața lor este în totalitate nepotrivită cu starea de spirit a unui creștin. Dacă ar fi într-adevăr copii ai lui Dumnezeu, ei nu ar fi plini de nesocotință, plăceri și ușurătate; nici unul nu ar face remarci nesăbuite și nu ar conduce și pe alții la o comportare similară. O minte care intenționează să dobândească răsplata, să-și asigure cerul, va respinge cu fermitate și cu hotărâre orice încercare de a fi distrasă de la lucrurile religioase.

Un mare pericol rezidă din a trata cu indiferență acest subiect; nici o nesăbuintă nu este atât de subtilă ca lenea și lipsa de activitate la nivelul gândirii. În orice direcție privim, vedem tineri cu caractere frivole. Toți tinerii din această categorie ar trebui evitați, pentru că ei reprezintă un pericol. Dacă pretind că sunt creștini, cu atât mai mult trebuie să fie de temut. Minte lor a rămas la un nivel inferior și va fi mult mai ușor ca ei să vă tragă în jos, la nivelul lor, decât ca voi să-i ridicați la gânduri înalte, care înobilează, și la o viațuire sfântă. Tovarășii voștri să fie caracterizați de bună-cuviință și decentă în cuvinte și comportament.

Pentru a face tot ce puteți mai bine în a da laudă lui Dumnezeu, prietenii voștri trebuie să fie astfel, încât să păstrați în minte distincția dintre sacru și profan. Dacă vreți să aveți vederi largi, gânduri și aspirații nobile, alegeți-vă prieteni care vor întări principiile adevărate. Faceți ca fiecare gând și scop al fiecărei acțiuni să se lege de asigurarea și împlinirea vieții viitoare cu fericirea veșnică. — YI, 8 octombrie 1896 [267]

87 - O SPERANȚĂ BINE ANCORATĂ

Cum poți ști dacă ești acceptat de Dumnezeu? Studiază Cuvântul Său cu rugăciune. Nu lăsa Biblia deoparte pentru nici o altă carte. Ea te convinge de păcat. Ea descoperă clar calea mântuirii. Aduce în atenție o răsplată glorioasă și strălucitoare. Ți descoperă un Mântuitor desăvârșit și te învață că numai prin harul Său poți fi salvat.

Nu neglija rugăciunea în taină, pentru că ea este sufletul religiei. Cu rugăciuni fierbinți, stăruitoare, pledează pentru curățirea sufletului. Roagă-te cât poți de stăruitor și de arzător, ca și cum ar fi în joc viața ta de pe acest pământ. Stai înaintea lui Dumnezeu până când ia naștere în sufletul tău dorința arzătoare de a fi mântuit și până este obținută asigurarea plăcută a iertării de păcat.

Speranța vieții veșnice nu poate fi primită pe o temelie mișcătoare. Este un subiect care trebuie să fie rezolvat între Dumnezeu și sufletul tău — o rezolvare pentru veșnicie. O speranță imaginară, și doar atât, se va dovedi a fi ruina ta. Întrucât, după Cuvântul lui Dumnezeu, vei sta în picioare sau vei cădea, atunci spre acest Cuvânt trebuie să te îndrepti pentru ca să mărturisească pentru tine. Atunci vei vedea ce se cere de la tine să devii creștin. Nu-ți scoate armura, nu părăsi câmpul de luptă până când nu ai obținut victoria și triumful prin Răscumpărătorul tău. — 1T 163,164 [268]

Secțiunea a IX-a - LECTURA ȘI MUZICA [130]

Tinerilor și tinerelor, citiți acea literatură care vă va da adevărata cunoștință, iar lucrul acesta va fi de ajutor pentru întreaga familie. Spuneți hotărât: „Nu voi irosi clipele prețioase citind ceea ce nu-mi va fi de folos și care mă va împiedica să fiu de ajutor altora. Îmi voi consacra timpul și gândirea spre a mă pregăti să-I slujesc lui Dumnezeu. Îmi voi închide ochii în fața lucrurilor frivole și păcătoase. Urechile mele sunt ale Domnului și nu voi asculta subtilele raționamente ale vrăjmașului. Glasul meu nu va fi cu nici un chip supus unei voințe care nu este sub influența Duhului lui Dumnezeu. Trupul meu este templul Duhului Sfânt și orice putere a corpului meu va fi consacrată unor realizări merituose.” — 7 T64

88 - ALEGEREA LECTURII

Educația nu este altceva decât o pregătire a puterilor fizice, intelectuale și spirituale pentru cea mai bună îndeplinire a responsabilităților vieții. Tăria de a suporta, puterea și activitatea creierului sunt diminuate sau crescute în funcție de modul în care sunt folosite. Minte trebuie astfel disciplinată, încât toate puterile ei să fie dezvoltate armonios.

Mulți tineri sunt avizi după cărți. Ei doresc să citească tot ce le este la îndemână. Ei trebuie să fie atenți atât la ceea ce citesc, cât și la ceea ce ascultă. Am fost avertizată că ei sunt în cel mai mare pericol de a fi corupți de lecturi nepotrivite. Satana are o mie de feluri prin care tulbură mintea tinerilor. Ei nu pot fi în siguranță dacă lasă garda jos chiar și pentru un moment. Ei trebuie să vegheze asupra minții lor, pentru a nu putea fi ademeniți de ispitele lui Satana.

Influența lecturilor dăunătoare

Satana știe că mintea este afectată într-o mare măsură de hrana pe care o primește. El caută să-i conducă atât pe cei tineri, cât și pe cei mai în vârstă să citească istorioare, cărți de povești și alt gen de literatură. Consumatorii unui astfel de tip de literatură sunt nepotriviți pentru datoriile ce le stau înaintea. Ei trăiesc o viață ireală și nu au nici o dorință de a cerceta Scripturile, astfel încât să se hrănească cu mană cerească. Minte, care necesită să fie întărită, slăbește și-și pierde [271] puterea de a studia adevărurile mărețe care relatează despre misiunea și lucrarea lui Hristos — adevăruri care ar fortifica mintea, ar trezi imaginația, ar înflăcăra o puternică și stăruitoare dorință de a birui așa cum a biruit Hristos.

Dușmanii spiritualității

Dacă s-ar putea ca o mare parte din cărțile publicate să fie arse, atunci ar fi oprită o plagă care face o lucrare de temut asupra minții și inimii. Povești de dragoste, istorii frivole și palpitante și chiar

acea categorie de cărți numite romane religioase — cărți în care autorul atașează la istoria sa o lecție de morală — reprezintă o cursă pentru cititori. Sentimentele religioase pot fi întretesute cu subiectul pe parcursul întregii istorii a unei cărți, dar, în cele mai multe cazuri, Satana se îmbracă în hainele unui înger, fiind mai ușor pentru el să înșele și să ademenească. Nimeni nu este atât de ferm în păstrarea principiilor corecte, nimeni nu este imun în fața tentațiilor, încât să fie în siguranță citind aceste povestiri.

Cititorii de ficțiune îngăduie un rău care distruge spiritualitatea, umbrind frumusețea pasajelor sfinte. Ea creează o stimulare nesănătoasă, înfierbântă imaginația, face ca mintea să fie nepotrivită pentru a face lucruri utile, îndepărtează sufletul de la rugăciune și îl descalifică pentru orice exercițiu spiritual.

Dumnezeu a înzestrat mulți tineri cu capacități superioare; dar prea adesea ei și-au consumat puterile, mintea le este confuză și slăbită, astfel încât de ani de zile n-au mai crescut în har, cunoștință sau înțelegere a credinței noastre, din cauza unor alegeri neînțelepte în ceea ce privește lectura. Cei care așteaptă ca Domnul să vină în curând, așteptând [272] acea schimbare minunată, când „trupul acesta supus putrezirii va fi supus neputrezirii”, ar trebui ca în această perioadă de încercare să păstreze un standard înalt cu privire la modul lor de acțiune.

Dragii mei prieteni tineri, cercetați-vă propria experiență cu privire la influențele pe care le exercită istoriile palpitate! Puteti, după o astfel de lectură, să deschideți Biblia și să citiți cu interes cuvintele vieții? Nu găsiți cartea lui Dumnezeu neinteresantă? Farmecul acelei povești de dragoste stăruie asupra minții, distrugând tonusul ei sănătos și făcând imposibil ca să-ți fixezi atenția asupra lucrurilor importante, asupra adevărilor solemne care privesc binele vieții veșnice.

Dați la o parte cu hotărâre toată literatura de consum. Ea nu va întări spiritualitatea, dar va introduce în minte sentimente care vă vor perverti imaginația, făcându-vă să vă gândiți mai puțin la Isus și să meditați mai puțin asupra lecțiilor Sale prețioase. Păstrați-vă mintea liberă de orice v-ar putea conduce într-o direcție greșită. Nu o îngreunați cu povești fără valoare, care nu oferă nici o tărie puterilor mintale. Gândurile au același caracter ca hrana pe care o procurăm pentru minte.

Cartea cărților

[132] Natura experienței religioase a unei persoane este relevantă de caracterul cărților pe care aceasta alege să le citească în momentele de răgaz. Pentru a avea un tonus sănătos al minții și principii religioase solide, tinerii trebuie să trăiască în comuniune cu Dumnezeu, prin Cuvântul Său. Arătându-ne calea de salvare prin Hristos, Biblia este ghidul nostru pentru o viață la standarde mai înalte și mai bune. Ea conține cea mai interesantă [273] istorie și biografie care a fost scrisă vreodată. Cei a căror imaginație nu a fost pervertită de lectura bazată pe ficțiune vor găsi Biblia ca fiind cea mai interesantă dintre cărți.

Biblia este Cartea cărților. Dacă iubiți Cuvântul lui Dumnezeu, cercetându-l în fiecare ocazie ce vi se oferă, atunci veți putea intra în posesia celor mai valoroase comori ale ei și, fiind împodobiți cu fapte bune, veți putea fi siguri că Isus vă va atrage către El. Dar nu este suficient să citiți Biblia ocazional, fără să căutați să înțelegeți lecția lui Hristos despre cum puteți să-I îndepliniți cererile. Sunt comori în Cuvântul lui Dumnezeu care nu pot fi descoperite decât printr-o săpare adâncă în mina adevărului.

Mintea firească, păcătoasă, respinge adevărurile; dar sufletul convertit a suferit o minunată schimbare. Cartea care mai înainte era neatractivă, pentru că revela adevăruri ce mărturiseau împotriva păcătosului, a devenit acum hrana sufletului, bucuria și consolarea vieții. Soarele îndreptăririi luminează paginile sfinte și Duhul Sfânt vorbește sufletului prin ele...

Fie ca toți cei care au cultivat dragostea pentru o lectură ușoară să-și îndrepte acum atenția spre cuvântul sigur al profetiei. Luați-vă Bibliile și începeți să studiați cu un interes proaspăt sfintele scrieri ale Vechiului și Noului Testament. Cu cât studiați Biblia mai des și mai sârguincios, cu atât mai frumoasă vi se va părea ea și cu atât mai lipsită de savoare vi se va părea literatura ușoară. Legați această carte prețioasă de inimile voastre. Ea vă va fi un prieten și o călăuză.
— YI, 9 octombrie 1902 [274]

Când s-au convertit, efesenii și-au schimbat obiceiurile și practicile. Sub lucrarea de convingere a Spiritului lui Dumnezeu, ei au acționat cu promptitudine și au dezvăluit toate misterele vrăjilor lor. Ei au venit, au mărturisit și au arătat faptele lor, iar sufletele le-au fost umplute de o indignare sfântă, pentru că fuseseră foarte devotați magiei și prețuiseră atât de mult cărțile cu regulile înșelătoriei lui Satana, care prescriau metodele prin care trebuiau să practice vrăjitoria. Ei au fost hotărâți să se întoarcă din serviciul celui rău, au adus acele volume costisitoare și le-au ars în public. În acest fel și-au manifestat ei întoarcerea sinceră către Dumnezeu...

Cărțile pe care efesenii le-au încredințat flăcărilor, când s-au convertit la Evanghelie, erau acele cărți cu care s-au delectat în trecut și care le-au condus conștiințele și le-au călăuzit mintea. Ei ar fi putut să le vândă, dar, procedând astfel, răul ar fi fost perpetuat. După aceea, s-au scârbit de misterele satanice, de actele de magie și au privit cu aversiune cunoștința pe care o obținuseră din ele. I-aș întreba pe tinerii care s-au consacrat adevărului: V-ați ars cărțile de magie?

Cărțile de magie de astăzi

Nu vă acuzăm de răul de care se legaseră efesenii, nici nu pretindem că practicați magia și că v-ați dat arta vrăjitoriei [275] în același mod în care au făcut-o ei. Nu spunem că ați urmat misterele vrăjitoriei sau că ați fost în comuniune cu spiritele rele. Dar nu sunteți voi oare în comuniune cu autorul răului, cu inventatorul tuturor acestor mistere și acte diavolești? Nu ascultați voi sugestiile lui, care este dumnezeul acestei lumi, prințul puterilor văzduhului? Nu v-ați subordonat minciunilor lui, nu ați cedat, devenind agenți ai săi, lucrând în armonie cu ceea ce era viața voastră înainte de convertire? Nu v-ați predat lui Satana ca agenți ai săi și, într-un sens

larg, n-ați ținut legătura cu îngerii căzuți și nu ați învățat de la ei arta înșelării propriului suflet, precum și a sufletelor altora?

Dar despre cărțile magice? Ce ați citit? Cum v-ați folosit timpul? Ați căutat voi să studiați sfintele scrieri în scopul de a putea auzi vocea lui Dumnezeu vorbindu-vă din Cuvântul Lui? Lumea este inundată de cărți care seamănă semintele scepticismului, infidelității, ateismului și, într-o măsură mai mică sau mai mare, ați învățat și voi lecțiile din aceste cărți, care sunt într-adevăr cărți magice! Ele Îl scot pe Dumnezeu din minte și despart sufletul de adevăratul Păstor.

Minte inaptă pentru gânduri solemne

Cărțile pe care le-ați citit au fost create de agenții lui Satana, pentru a fermeca mintea cu teorii formate în sinagoga lui, ca să vă arate cum puteți servi răul cu o demnitate satanică. Cât de numeroase sunt cărțile cu tendințe [276] spre necredință, care sunt calculate să tulbure mintea prin îndoieli amăgitoare! Satana a suflat asupra lor o otravă și o maladie spirituală mortală afectează sufletele care citesc astfel de cărți.

Ce masă mare de cărți există în lume, pentru a umple mintea cu fantezii și nimicuri, creând dezgust pentru cuvintele adevărului și ale neprihănirii! Mintea nu mai este astfel capabilă de gânduri solemne, răbdare și o perseverență cercetare a Scripturii, care este îndreptarul prin care suntem îndrumați către paradisul lui Dumnezeu.

Se scrie mult cu scopul de a câștiga comori pământești, ca și cum prin această bogăție a lumii am putea să ne cumpărăm un pașaport pentru cer. Ce cărți de istorie au fost scrise, pline cu realizări mărețe și curajoase ale oamenilor a căror viață nu aruncă nici o rază de lumină asupra cărării care conduce către o viață mai bună!

Cărți care conduc într-o direcție greșită

Cât de multe cărți se preocupă de război și de vărsări de sânge, care îi înșală pe tineri! În timp ce citesc, Satana stă alături de ei, pentru a le transmite un spirit războinic, la fel cu acela despre care citesc, sângele li se înfierbântă în vene și sunt instigați la acțiuni pline de cruzime. Cât de numeroase sunt cărțile imorale, care conduc

la dorințe nesfinte și aprind focul pasiunilor în inimă, îndepărtându-i de tot ceea ce este curat și sfânt!

Ați avut și voi cărțile voastre de magie, în care fiecare scenă a fost inspirată de cel ce a fost odată un înger înălțat deasupra celorlalți în curțile cerurilor... [277]

Rupeți vraja magiei lui Satana

Aș întreba: Ar trebui să fie arse cărțile de magie? În sinagoga lui Satana, sunt locuri de atracție în care destrăbălarea și imoralitatea sunt hrănite, întreținute și permise; dar martorul este acolo, și un oaspete nevăzut mărturisește despre faptele săvârșite în întuneric. Satana este cel care patronează toate tovărășiile legate de cei trufași, mândri, plini de veselie și este principalul animator al distracțiilor acestora. El participă la aceste întruniri purtând o mască. Vrajitoria se desfășoară pretudindeni în jurul nostru, la fiecă pas, și lumea și biserica se află sub influența celui care le va conduce să facă lucruri pe care niciodată n-au visat că le vor face. Dacă ar fi informați cu privire la faptele pe care le vor face, ar fi uimiți asemenea lui Hazael, atunci când profetul i-a spus care va fi atitudinea sa viitoare... [134]

Fiecare bărbat, femeie și copil care nu este sub controlul Spiritului lui Dumnezeu este sub influența vrajitoriei lui Satana, iar cuvântul și exemplul lui îi vor conduce și pe alții departe de cărarea adevărului. Când harul transformator al lui Hristos este asupra inimii, o indignare sfântă va lua în stăpânire sufletul, pentru că păcătosul a neglijat atât de mult salvarea măreață pe care Dumnezeu i-a pregătit-o! Atunci el se va preda lui Dumnezeu în întregime, cu trup și suflet, și se va îndepărta, va rupe tovărășia cu Satana prin harul dat lui de Dumnezeu. El, asemenea efesenilor, va da în vileag vrajitoria și va tăia și ultimele legături care-l unesc cu Satana. El va părăsi steagul prințului întunericului și va veni sub stindardul însângerat al Prințului Emanuel. Va arde cărțile de magie. — YI, 16 noiembrie 1883 [278]

90 - HRANĂ POTRIVITĂ PENTRU MINTE

Ce ar trebui să citească fiii și fiicele noastre? Aceasta este o întrebare serioasă, care reclamă un răspuns serios. Sunt tulburată să văd, în familii creștine, periodice și ziare conținând istorii care nu lasă o impresie bună asupra minții. I-am urmărit pe cei al căror gust pentru ficțiune a fost astfel cultivat. Ei au avut privilegiul de a asculta adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu și de a se familiariza cu argumentele credinței noastre; dar ei au crescut până la maturitate fără o adevărată evlavie.

Acești tineri dragi au atât de mare nevoie de a folosi în clădirea caracterelor lor cele mai bune materiale — dragostea și teama de Dumnezeu și cunoștința de Hristos. Dar mulți nu au o înțelegere înțeleaptă a adevărului, așa cum este el în Isus. Minte se înfruptă din povești senzationale. Ei trăiesc într-o lume ireală și nu sunt pregătiți pentru a îndeplini îndatoririle practice ale vieții.

Rezultatul lecturilor de ficțiune

I-am observat pe copiii cărora li s-a permis să crească în acest fel. Acasă sau oriunde în altă parte, ei sunt fie neliniștiți, fie visători și nu sunt capabili să converseze decât despre cele mai comune subiecte. Cele mai nobile facultăți, cele adaptate pentru scopuri mai înalte, au fost degradate de contemplarea unor subiecte triviale sau, chiar mai rău, până când posesorul lor a găsit plăcere în astfel de teme și abia dacă mai are puterea de a atinge un nivel mai înalt. Gândurile [279] și conversația de natură religioasă au devenit lipsite de gust.

Mâncarea spirituală pentru care și-a adaptat el gusturile contaminează cu rezultatele ei și conduce la gânduri necurate și senzuale. Am simțit o milă sinceră pentru aceste suflete, realizând cât de mult pierd prin neglijarea ocaziilor de a câștiga cunoștință despre Hristos, în care sunt concentrate speranțele noastre pentru viața veșnică. Cât de mult timp prețios este irosit; un timp în care ar putea studia Modelul adevăratei bunătăți!

Am cunoscut personal pe câțiva care și-au pierdut tonusul sănătos al minții datorită obiceiurilor greșite de lectură. Ei trec prin viață cu o imaginație îmbolnăvită, amplificând fiecare motiv mărunț de nemulțumire. Lucruri pe care o minte stabilă și sensibilă nu le-ar observa devin pentru ei încercări de neîndurat, obstacole de netrecut. Pentru ei, viața este într-o permanentă umbră.

Cei care și-au îngăduit obiceiul de a citi pe nerăsuflăte istorii palpitate și-au schilodit puterea mintală și s-au deformat pe ei înșiși pentru studiu și gânduri riguroase. Ei sunt acum bărbați și femei în declinul vieții lor, care nu și-au revenit niciodată în urma rezultatelor acelor lecturi necumpătate.

Obiceiul, format în primii ani, a crescut o dată cu înaintarea în vârstă și a devenit din ce în ce mai puternic; iar eforturile lor de a-l birui, deși hotărâte, au fost încununate doar parțial de succes. Mulți nu și-au recuperat niciodată vigoarea inițială a minții. Toate încercările de a deveni adevărați creștini s-au sfârșit o dată cu dorința lor. Ei nu pot fi cu adevărat asemenea lui Hristos și să continue să-și hrănească mintea cu acest gen de literatură.

Nici efectele fizice nu sunt mai puțin dezastruoase. [280] Sistemul nervos este supraîncărcat fără sens cu această pasiune pentru lectură. În unele cazuri, tinerii și chiar cei adulți au fost afectați de paralizie, cauzată de nimic altceva decât de cititul excesiv. Mintea a fost permanent ținută sub presiunea acestei excitații, până când această delicată mașinărie, care este creierul, a devenit atât de slăbită, încât nu a mai putut funcționa și rezultatul a fost paralizia.

Starea de ebrietate mintală

Când este cultivată pofta pentru istorii palpitate și senzaționale, gustul moral se pervertește și mintea nu este satisfăcută decât dacă este hrănită constant cu asemenea nimicuri, cu această hrană nefolositoare. Am văzut tinere care pretindeau că sunt urmașe ale lui Hristos, dar care nu erau fericite decât dacă aveau în mână unele romane noi sau povești din ziare. Mintea aștepta cu nerăbdare un stimulent, ca un bețiv care-și dorește cu ardoare băutura care-l intoxică. Aceste tinere nu manifestă nici un spirit de devoțiune; nici o lumină cerească nu a fost revărsată asupra tovarășilor lor pentru a-i conduce la izvorul cunoștinței. Ele nu au o experiență profundă, religioasă.

Dacă n-ar fi avut mereu înaintea lor acest gen de literatură, ar fi putut avea o speranță de a se recupera, dar ele și-au dorit cu ardoare această lectură și au avut-o.

[136] Mă simt îndurerată să văd bărbați și femei care-și ruinează astfel capacitatea de a se face utili în această viață, nereușind să obțină o experiență care i-ar pregăti pentru viața veșnică în societatea cerească. Nu putem găsi pentru ei un alt nume mai potrivit decât „betivi mental”.

Obiceiul necumpătat de a lectura cărți nepotrivite exercită o influență periculoasă asupra creierului, la fel de sigur ca necumpătarea în mâncare sau băutură. [281]

Remediul

Cea mai bună cale de a preveni creșterea răului este de a ne îngriji de sol. Pentru cultivarea minții și pentru semănarea semintelor prețioase ale adevărului Bibliei, este necesară cea mai mare grijă și supraveghere. Domnul, în marea Sa milă, ne-a descoperit în Scripturi regulile unei viețuiri sfinte...

El a inspirat bărbați sfinți să scrie, pentru folosul nostru, instrucțiuni privind pericolele care se ivesc pe cale și cum putem scăpa de ele. Cei care ascultă îndemnul Său de a cerceta Scripturile nu vor fi în necunoștință cu privire la aceste lucruri. În mijlocul pericolelor acestor ultime zile, fiecare membru al bisericii ar trebui să înțeleagă motivele speranței și credinței lui — motive care nu sunt dificil de înțeles. Există suficiente lucruri pentru a ne ocupa mintea, dacă vrem să creștem în har și în cunoștința Domnului nostru Isus Hristos. — CTBH 123-126 (1890)

Primii pași în păcat

În inimă se desfășoară un lung proces, neștiut de cei din jur, înainte ca un creștin să comită un păcat la vedere. Mintea nu cade dintr-o dată de la curăție și sfințire în depravare, corupție și crimă. Durează un timp până când cei formați după chipul lui Dumnezeu ajung brutali și chiar demonici. Privind, suntem schimbați. Prin

---

îngăduirea gândurilor necurate, omul poate să-și educe astfel mintea, încât păcatul pe care odată nu-l putea suferi devine acum plăcut.
— PP 459 [282]

[137] **91 - BIBLIA, CEA MAI INTERESANTĂ CARTE**

Atât tinerii, cât și bătrânii neglijează Biblia. Nu mai fac din ea obiectul cercetării și norma lor de viață. În special tinerii se fac vinovați de această neglijență. Cea mai mare parte dintre ei își fac timp să citească alte cărți, dar cartea care ne îndrumă calea către viața veșnică nu este studiată zilnic. Istorisiri superficiale sunt citite cu atenție, în timp ce Biblia este lăsată la o parte. Această carte este călăuza noastră pentru o viață mai înaltă, mai sfântă. Tinerii ar trebui să o considere cea mai interesantă carte pe care au citit-o vreodată și astfel imaginația să nu fie pervertită prin citirea poveștilor de ficțiune.

Mintea tinerilor nu poate să atingă cea mai înaltă dezvoltare, dacă neglijează sursa supremă de înțelepciune — Cuvântul lui Dumnezeu. Faptul că suntem în lumea lui Dumnezeu, în prezența Creatorului, că suntem făcuți asemenea Lui, că El privește asupra noastră, că ne iubește, că are grijă de noi — acestea sunt teme minunate de gândire, care conduc mintea spre câmpuri neexplorate de meditație. Acela care-și deschide mintea și inima în contemplarea unor astfel de teme nu va fi satisfăcut niciodată cu subiecte ușuratic, senzaționale.

Importanța căutării unei cunoștințe din Scripturi cu greu poate fi estimată. „Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună” (2 Timotei 3, 15-17). Acest text ne spune că Biblia pretinde cea mai înaltă atenție, dublată de respect. Nu ar trebui să fim satisfăcuți cu o cunoaștere superficială, ci ar trebui să căutăm întregul înțeles al cuvintelor adevărului și să pătrundem în profunzime scrierile sfinte. — CT 138, 139

Caracterizarea păcatului

Cărțile ce abordează subiecte de senzație, publicate și puse în circulație cu scopul de a face bani, ar fi mai bine să nu fie niciodată citite de tineri. Există în aceste cărți o fascinație satanică. Tulburătoare prezentare de crime și atrocități are o putere magică asupra multora, incitându-i să vadă ce ar putea face pentru a ieși în evidență, chiar prin fapte dintre cele mai rele. Monstruozițările, cruzimile, practicile destrăbălate, descrise în unele scrieri strict istorice, au acționat la fel ca drojdia asupra minții multora, conducându-i să comită acte similare.

Cărțile care schițează practicile satanice ale oamenilor fac publicitate răului. Aceste aspecte oribile n-ar trebui să fie reeditate și nici unul din cei ce cred în adevărul pentru acest timp n-ar trebui să contribuie la perpetuarea amintirii lor. Când intelectul este hrănit și stimulat de această mâncare nesănătoasă, gândurile devin necurate și senzuale. — CT 133, 134 [284]

92 - VEGHEAȚI CU GRIJĂ CĂRĂRILE SUFLETULUI

„Păzește-ți inima mai mult decât orice” este sfatul înțeleptului; „căci din ea ies izvoarele vieții.” Căci omul este cum „își face socotelele în suflet”. Inima trebuie reînnoită prin harul divin, altfel căutarea după o viață curată va fi în van. Cel care încearcă să-și clădească un caracter nobil și virtuos, independent de harul lui Hristos, își clădește casa pe nisipuri mișcătoare. În furtunile aprige ale ispitei, va fi cu siguranță dărâmată. Rugăciunea lui David ar trebui să fie cererea fiecărui suflet: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic”. Devenind părtași ai darului ceresc, noi trebuie să mergem înainte până la desăvârșire, fiind „păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință”.

Totuși avem de îndeplinit o lucrare pentru a rezista ispitei. Cei care nu vor cădea pradă înșelăciunilor lui Satana trebuie să-și păzească cu grijă cărările sufletului; ei trebuie să evite să citească, să privească sau să asculte ceva ce le-ar putea sugera gânduri necurate. Minte nu ar trebui să fie lăsată să hoinărească la întâmplare asupra fiecărui subiect pe care adversarul sufletelor l-ar putea sugera. „Încingeți-vă coapsele minții voastre”, zice apostolul Petru, „fiți treji. . . nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință: ci după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră.” Pavel spune: „Tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, [285] tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, aceea să vă însuflețească”. Aceasta va cere rugăciune stăruitoare și o vigilență neîntreruptă. Noi trebuie să fim ajutați de influența statornică a Spiritului Sfânt, care va atrage mintea spre cele de sus și o va obișnui să-și oprească atenția asupra lucrurilor curate și sfinte. Trebuie să studiem cu râvnă Cuvântul lui Dumnezeu. „Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău.” „Strâng Cuvântul Tău în inima mea”, zice psalmistul, „ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.” — PP 460

Neghina și grâul

Dragi tineri, încetați să mai citiți reviste ce conțin povești. Puneți deoparte orice roman... Am face bine să ne curățăm casele de toate revistele cu povestiri și de toate publicațiile care conțin imagini ridiculizante — reprezentări născocite de agenții lui Satana.

Tinerii nu-și pot permite să-și otrăvească mintea cu asemenea lucruri. „Ce este pleava pe lângă grâu?” Fiecare dintre cei care se pretind urmași ai lui Hristos să citească numai ceea ce are o valoare adevărată și veșnică.

Trebuie să ne pregătim pentru cele mai solemne îndatoriri. În față ne stă o lume pentru a fi salvată... În vederea mării lucrări care trebuie făcută, cum își poate permite cineva să piardă timp prețios și mijloacele date de Dumnezeu, făcând acele lucruri care nu sunt pentru binele său sau pentru slava lui Dumnezeu? — YI, 14 august 1906 [286]

Sunt cărți care au o importanță vitală și care nu sunt luate în considerare de tineri. Acestea sunt neglijate pentru că nu sunt atât de interesante pentru ei ca unele lecturi ușoare.

Ar trebui să-i sfătuim pe tineri să-și îndrepte atenția pentru a citi materiale care se recomandă de la sine și care ajută la formarea unui caracter creștin. Cele mai importante puncte ale credinței noastre ar trebui întipărite adânc în memoria tinerilor noștri. Ei au avut o licărire a acestor adevăruri, dar nu acea cunoștință care i-ar conduce să se dedice studiului cu mai multă fervoare. Tinerii noștri ar trebui să citească ceea ce are un efect sănătos și sfântitor asupra minții. Au nevoie de aceasta pentru a înțelege ce este adevărata religie. Există multă literatură de calitate, dar care nu are un efect sfântitor.

Acum este ocazia și momentul în care putem lucra pentru tineri. Spuneți-le că traversăm acum o criză periculoasă și că vrem să știm cum să distingem adevărata evlavie. Tinerii noștri au nevoie să fie ajutați, îmbărbătați și încurajați, dar într-o manieră corectă; poate nu în forma în care ar dori ei, ci într-un fel care să-i ajute să aibă o minte sfântită. Ei au nevoie de o religie bună, sfântitoare, mai mult decât de orice altceva.

Nu mă aștept să mai trăiesc mult. Lucrarea mea este aproape îndeplinită. Spuneți-le tinerilor că vreau ca aceste cuvinte ale mele [287] să-i încurajeze să adopte acel mod de viață care să fie cel mai atrăgător pentru ființele cerești și influența lor asupra altora să fie cât mai înnobilitoare.

Se recomandă o lectură selectivă

În timpul nopții selectam și puneam deoparte cărți care nu sunt de folos pentru tineri. Ar trebui să alegem pentru ei cărți care să-i încurajeze spre o viață sinceră și care să-i conducă la deschiderea Cuvântului. Acest lucru mi-a fost prezentat în trecut și am crezut că îl pot aduce înaintea voastră pentru mai multă siguranță. Nu ne putem

permite să le dăm tinerilor lecturi lipsite de valoare. Dimpotrivă, este nevoie de cărți care sunt o binecuvântare pentru suflet și pentru minte. Aceste lucruri sunt tratate cu prea multă ușurință și tocmai de aceea tinerii noștri ar trebui să ia aminte și să cunoască ceea ce spun.

Nu cred că voi mai avea Mărturii pentru poporul nostru. Bărbații noștri cu minți clare știu ce este bine pentru înălțarea și clădirea lucrării. Dar, cu dragostea lui Dumnezeu în inimile lor, este nevoie ca ei să se adâncească tot mai mult în studiul lucrurilor lui Dumnezeu. Sunt foarte preocupată ca tinerii noștri să aibă cărți potrivite pentru citit. De ase-menea, acest lucru este valabil și pentru cei în vârstă. Ar trebui să ne păstrăm ochii ațintiți asupra farmecului spiritual al adevărului. Ar trebui să avem mintea și creierul deschise către adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Satana apare atunci când oamenii nu sunt conștienți de acest lucru. Noi n-ar trebui să ne mulțumim cu faptul că solia de avertizare a fost prezentată o dată. Trebuie să o vestim tuturor mereu și mereu.

Am putea începe un curs de lectură atât de interesant, încât să atragă și să influențeze multe [288] minți. Dacă voi fi disponibilă pentru lucrarea care ne stă înaintea, voi ajuta cu bucurie la pregătirea cărților pentru tineri.

Este o lucrare ce trebuie făcută pentru tineri, prin care mintea lor va fi impresionată și modelată de adevărul sfânt al lui Dumnezeu. Este dorința mea sinceră ca tinerii să descopere adevărata însemnătate a îndreptării prin credință și a desăvârșirii caracterului care-i va pregăti pentru viața veșnică. Nu mă aștept să mai trăiesc mult și las acest mesaj pentru tineri, pentru ca direcția pe care o vor alege să nu-i conducă la eșec.

Îi îndemn pe frații mei să-i încurajeze pe tineri ca să înalțe ce este valoros, precum și harul lui Dumnezeu. Lucrați și rugați-vă în permanență pentru un simțământ al valorii adevăratei religii. Prezentați-le mereu caracterul binecuvântat și atrăgător al sfințeniei și harului lui Dumnezeu. Am simțit o povară în legătură cu acest lucru, pentru că știu că este neglijat.

Nu am nici o siguranță că voi mai trăi mult, dar simt că Dumnezeu mă primește. El știe cât de mult am suferit mărturisind despre standardele joase de viață, adoptate de așa-numiții creștini. Am simțit că este imperios necesar ca adevărul să poată fi văzut în viața

mea și ca mărturia mea să ajungă la oameni. Vreau să faceți tot ce vă stă în putere pentru a pune scrierile mele în mâinile oamenilor din țări străine.

Spuneți-le tinerilor că au avut multe privilegii spirituale. Dumnezeu dorește ca ei să facă eforturi stăruitoare pentru a aduce adevărul înaintea oamenilor. Am simțit că este datoria mea specială să spun aceste lucruri. — FE 547-549 [289]

Mulți tineri spun: „N-am timp să-mi studiez lecțiunea”. Dar ce fac ei? Unii se grăbesc în fiecare moment să câștige câțiva bani în plus, pe când, dacă acest timp ar fi dedicat lucrării, dacă ar fi dăruit studiului Bibliei și dacă ei ar practica aceste lecții în viața lor, câștigul ar fi cu mult mai mare decât cel obținut prin munca suplimentară. Ar economisi și mai mult decât este cheltuit pe podoabe de prisos și și-ar păstra vigoarea minții, pentru a înțelege taina evlaviei. „Frica Domnului este începutul înțelepciunii.”

Dar tocmai acești tineri care pretind că sunt creștini satisfac dorințele inimii lor firești, prin aceea că își urmează propriile înclinații; și timpul de încercare dat de Dumnezeu, îngăduit pentru a se familiariza cu adevărurile prețioase ale Bibliei, este dedicat citirii poveștilor imaginare. O dată format, acest obicei este greu de biruit; dar poate fi biruit și este necesar să fie biruit de cei ce sunt candidați pentru lumea cerească.

Mintea căreia i se permite să fie captivată de lectura diverselor povești este ruinată. Imaginația devine bolnavă, sentimentalismul ia în stăpânire mintea și apare o neliniște și un ciudat apetit pentru o hrană spirituală nefolositoare, care dezechilibrează mintea în mod constant. Mii sunt astăzi în azile de nebuni, a căror minte a fost dezechilibrată de lectura romanelor, care conduce la clădirea castelelor de nisip și la sentimentalism, la o dragoste bolnavă. — ST, 10 februarie 1881 [290]

95 - AVANTAJELE MUZICII

Cântecul de laudă este atmosfera cerului; iar când cerul vine în contact cu pământul, există muzică și cântare — „mulțumiri și cântări de laudă”.

Deasupra pământului nou-creat, așa cum fusese conceput, frumos și nepătat, sub aprobarea lui Dumnezeu, „stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și... toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigate de veselie”. Tot așa, inimile omenești, în rezonanță cu cerul, au răspuns la bunătatea lui Dumnezeu cu cântări de laudă. Multe din evenimentele istoriei omenești au fost legate de cântări...

Muzica, un dar prețios

Istoria cântecelor din Biblie sugerează din belșug cum trebuie folosite muzica și cântecul și care sunt avantajele acestora. Muzica este adesea pervertită pentru a sluji scopurilor răului și devine astfel unul dintre cei mai ademenitori agenți ai ispitei. Folosită însă în mod corect, este un dar prețios de la Dumnezeu, menit să ridice gândurile către teme înalte și nobile, să inspire și să înalțe sufletul.

După cum copiii lui Israel, călătorind prin pustie, își înveseleau pașii cu acordurile cântărilor sfinte, tot așa îi îndeamnă Dumnezeu pe copiii Săi de astăzi să aducă bucurie în peregrinarea lor prin această viață. Nu există decât puține mijloace mai eficiente pentru fixarea cuvintelor Sale în memorie, în afară de repetarea lor prin cântare. Și o asemenea cântare are o putere minunată. Puterea de a supune firile aspre și necultivate; puterea de a înviora gândirea [291] și de a trezi compasiunea, de a promova armonia în acțiune și de a izgoni tristețea și presentimentele sumbre care nimicesc curajul și slăbesc puterile.

Este unul din mijloacele cele mai eficiente de a impresiona inima cu adevărul spiritual. Cât de ades i se întâmplă sufletului sufocat și gata să se lase pradă deznădejzii ca memoria să găsească un cuvânt al lui Dumnezeu — de mult uitata povară a vreunui cântec

din copilărie —, iar ispitele își pierd puterea, viața capătă un nou înțeles și un nou scop, și curajul și bucuria sunt împărtășite și altor suflete!

Nu ar trebui să se piardă din vedere niciodată valoarea cântecului ca mijloc de educație. Să se audă cântece în familie, din cele gingașe și curate, și atunci vor fi mai puține cuvinte de critică și mai multă voieșie, speranță și bucurie. Să se audă cântece la școală, și elevii vor fi aduși mai aproape de Dumnezeu, de profesorii lor, mai aproape unul de altul.

Ca parte a serviciului divin, cântarea este tot atât de mult un act de închinare precum este rugăciunea. Într-adevăr, multe cântări sunt rugăciuni. Dacă este învățat să-și dea seama de aceasta, copilul se va gândi mai mult la sensul cuvintelor pe care le cântă și va fi mai maleabil sub puterea acestora.

În timp ce Răscumpărătorul nostru ne duce către pragul veșniciei, care strălucește de slava lui Dumnezeu, putem recunoaște subiectele de laudă și recunoștință care vin de la corul ceresc ce înconjoară tronul; iar când ecoul corului îngeresc se aude în căminele noastre pământești, inimile vor fi atrase mai mult de cântăreții cerești. Părtășia cu cerul începe pe pământ. Aici deprindem tonalitatea laudei lui. — Ed 161-168 [292]

96 - UTILITATEA MUZICII

Muzica a fost creată pentru a servi unui scop sfânt, pentru a înălța gândurile spre ceea ce este curat, nobil și înălțător și pentru a trezi în suflet devoțiunea și recunoștința față de Dumnezeu. Ce deosebire între obiceiul de demult și scopul căruia prea adesea îi este devotată astăzi muzica! Cât de mulți folosesc acest dar pentru a se înălța pe ei înșiși, în loc să-l folosească pentru a da slavă lui Dumnezeu! O astfel de dragoste pentru muzică va conduce la nechibzuință și la unirea cu iubitorii de plăceri lumești, ceea ce Dumnezeu le-a interzis copiilor Săi să facă. Astfel, ceea ce este o mare binecuvântare, atunci când nu este folosită în mod corect, devine unul dintre cei mai de succes agenți prin care Satana amăgește și îndepărtează mintea de la datorie și de la contemplarea lucrurilor veșnice.

Muzica formează o parte a închinării față de Dumnezeu în curțile cerești și noi ar trebui să ne străduim în cântecele noastre de laudă să ne apropiem cât mai mult posibil de armonia corurilor cerești. O pregătire adecvată a vocii este un aspect important al educației și nu ar trebui să fie neglijată. — PP 594

Un talent cu influență

Sunt oameni care au un dar special de a cânta și sunt vremuri când un mesaj special este adus doar printr-o cântare intonată de o singură persoană sau de mai mulți uniți în cântec. Dar rareori este cazul să cânte numai câțiva. Abilitatea de a cânta este un talent cu influență, pe care Dumnezeu dorește să-l cultivăm cu toții și să-l folosim pentru a da slavă Numelui Său. — 7T 115, 116 [293]

În armonie cu muzicienii cerului

Când ființele omenesti cântă cu spirit, cu pricepere, cântăreții cerești își iau strunele și se alătură în cântarea de mulțumire. Acela care a revărsat asupra noastră toate darurile care ne fac să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu așteaptă ca servii Săi să-și cultive vocile, așa încât să poată vorbi și cânta într-un fel pe care toți îl pot înțelege. Nu este necesar să cântăm tare, ci să intonăm clar, să pronunțăm corect și să ne exprimăm pe înțelesul tuturor. Toți să-și ia timp pentru a-și cultiva vocea, așa încât să-I cântăm laudă lui Dumnezeu în tonuri clare, plăcute, nu cu asprime și țipete, care supără urechea. Capacitatea de a cânta este darul lui Dumnezeu; să fie dar folosită spre slava Lui.

La adunările ce se țin, să fie alese câteva persoane care să ia parte la serviciul de cor. Cântarea să fie însoțită de instrumente muzicale, folosite cu iscusință. Nu trebuie să ne opunem folosirii muzicii instrumentale în lucrarea noastră. Această parte a serviciului trebuie să fie condusă cu grijă, deoarece este o laudă adusă lui Dumnezeu prin cântare.

Cântarea nu trebuie să fie întotdeauna rostită de câțiva. Cât de des cu putință, să participe întreaga adunare. — 9T 143,144

Dumnezeu lăudat prin cântări

Dumnezeu este slăvit prin cântări de laudă dintr-o inimă curată, plină de dragoste și devotament față de El. — 1T 509 [294]

97 - O FOLOSIRE GREȘITĂ A MUZICII

Îngerii zăbovesc împrejurul acelei locuințe. Tinerii sunt adunați în acel loc; se aude sunetul muzicii vocale și instrumentale. Sunt creștini adunați acolo, însă ce se aude? Un cântec, un cântecel ușuratic, potrivit pentru sala de dans. Priviți cum îngerii cei sfinți își adună lumina tot mai mult în jurul lor, iar întunericul îi împresoară tot mai mult pe cei din acea locuință. Îngerii părăsesc scena. Tristetea se vede pe fețele lor. Iată, ei plâng. Am văzut acest lucru repetându-se de nenumărate ori în rândul păzitorilor Sabatului și în special în _____. Muzica a ocupat orele care ar fi trebuit să fie devotate rugăciunii. Muzica reprezintă idolul în fața căruia se închină mulți dintre cei care pretind că sunt creștini păzitori ai Sabatului. Satana nu are nici o obiecție față de muzică, dacă el poate face din aceasta un canal prin care să aibă acces la mintea tinerilor. Tot ceea ce distrage mintea de la Dumnezeu și ocupă timpul care ar trebui să fie devotat slujirii Sale se potrivește foarte bine scopului său. El lucrează prin acele mijloace prin care exercită cea mai puternică influență spre a-i menține pe mulți într-o nesăbuintă plăcută, în timp ce sunt paralizați de puterea lui. Când este folosită spre bine, muzica este o binecuvântare; însă adesea ea este transformată într-unul din mijloacele cele mai atractive prin care Satana prinde în cursă sufletele. Când se face abuz de ea, aceasta îi conduce pe cei neconsacrați spre mândrie, vanitate și nebunie. Când i se îngăduie să ia locul devoțiunii și rugăciunii, este un blestem teribil. Tinerii se adună să cânte, dar, deși pretind că sunt creștini, ei dezonoarează [295] adesea pe Dumnezeu și credința lor prin cuvintele ușuratice și prin muzica pe care o aleg. Muzica sacră nu le este pe plac. Am fost îndreptată spre învățăturile clare din Cuvântul lui Dumnezeu care nu au fost luate în seamă. La judecată, toate aceste cuvinte inspirate îi vor condamna pe cei care nu le-au acordat atenție. — 1T 506

Muzica, o putere spre bine

Muzica poate fi o mare putere spre bine, totuși noi nu facem din această ramură a închinării partea cea mai importantă. Cântarea este executată, adesea, din impuls sau pentru a corespunde cazurilor speciale; alteori, cei care cântă sunt lăsați să meargă pe alături și muzica își pierde efectul propriu-zis asupra minții celor prezenți. Muzica trebuie să aibă frumusețe, patos și putere. Lăsați ca glasurile să se înalțe în cântări de laudă și devoțiune. Folosiți, dacă este posibil, muzica instrumentală și armonia măreață să se înalțe la Dumnezeu, ca o jertfă bine primită. — 4T 71 [296]

Secțiunea a X-a - ISPRĂVNICIA

[144]

Oricât de mic ar fi talentul vostru, Dumnezeu are un loc pentru el. Acel singur talent, folosit cu înțelepciune, va aduce la îndeplinire lucrarea pentru care a fost dat. Prin credincioșie în lucrurile mici, noi trebuie să lucrăm după un plan al adunării, iar Dumnezeu va lucra pentru noi după un plan al înmulțirii. Aceste lucruri mici vor deveni influențe prețioase în lucrarea Sa. — COL 360

98 - LECTII DE ECONOMIE

Multe ar putea fi spuse tinerilor noștri privind privilegiul lor de a ajuta cauza lui Dumnezeu prin învățarea lecțiilor de economie și lepădare de sine. Mulți cred că trebuie să-și îngăduie diverse plăceri și, făcând aceasta, se obișnuiesc să exploateze la maximum veniturile lor. Dumnezeu vrea ca noi să procedăm mai bine în această privință.

Păcătuim împotriva noastră înșine când suntem mulțumiți, dacă avem suficientă mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Dumnezeu are pregătit pentru noi ceva mai mult decât aceasta. Când suntem dispuși să lăsăm deoparte dorințele noastre egoiste și să predăm puterile inimii și minții lucrării pentru cauza lui Dumnezeu, agenții cerului vor colabora cu noi, făcându-ne o binecuvântare pentru omenire.

Economisiți pentru misiuni

Chiar dacă s-ar putea să fie sărac, tânărul care este harnic și face economii poate pune puțin deoparte pentru cauza lui Dumnezeu. Când aveam doar 12 ani, învățasem deja ce înseamnă să economisești. Împreună cu sora mea, am învățat o meserie și, deși câștigam doar 25 de cenți pe zi, din această sumă eram în stare să punem deoparte puțin și pentru lucrare. Am economisit puțin câte puțin, până când am strâns suma de 30 de dolari. Atunci când solia apropiatei veniri a Domnului a ajuns la noi, însoțită de o chemare privitoare la oameni și mijloace, noi am simțit că este un privilegiu să-i întindem tatălui cei 30 de dolari, rugându-l să-i investească în broșuri și reviste, pentru a trimite solia celor ce se aflau în întuneric.

[299]

Este datoria tuturor celor implicați în lucrarea lui Dumnezeu să învețe să se gospodărească în ceea ce privește timpul și banii! Cei care-și tolerează lenea dau la iveală faptul că acordă o mică importanță adevărurilor mărețe care ne-au fost încredințate. Ei trebuie să fie educați să fie harnici și să învețe să lucreze cu ochii ațintiți numai către slava lui Dumnezeu.

Tăgăduirea de sine

Cei care nu au o judecată bună cu privire la folosirea timpului și a banilor ar trebui să le ceară sfatul celor care au experiență în acest domeniu. Cu banii pe care i-am câștigat din meseria noastră, sora mea și cu mine ne-am făcut haine. Îi înmănam banii mamei noastre, spunându-i: „Cumpără tot ce trebuie, dar să rămână ceva și pentru lucrarea misionară”. Și ea a făcut așa, încurajând și stimulând astfel în noi un spirit misionar.

Dăruirea, care este fructul tăgăduirii de sine, este un ajutor minunat pentru cel care dăruiește. Aceasta ne oferă o educație care ne face capabili să înțelegem pe deplin lucrarea lui Isus, care a umblat făcând binele, ușurând suferințe și procurând cele necesare pentru nevoiași. Mântuitorul nu a trăit pentru a Se mulțumi pe Sine. În viața Sa nu era nici o urmă de egoism. Chiar și într-o lume pe care El Însuși a creat-o, n-a pretins nici un loc ca fiind al Său. „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi”, a spus El; „dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.”

Folosirea corectă a talanților

Dacă ne vom folosi cât mai bine talentele, Spiritul lui Dumnezeu va continua să ne conducă la o și mai mare eficiență. [300] Omului care și-a pus la schimb cu credincioșie talanții, Domnul îi spune: „Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria Stăpânului tău”. Și cel care avea un singur talant trebuia să-l folosească cât mai bine. Aceasta se aștepta de la el. Dacă ar fi pus la schimb bunurile Stăpânului său, Domnul i-ar fi înmulțit talantul.

Dumnezeu a încredințat fiecărui om o lucrare potrivit cu puterea lui. Dumnezeu cunoaște măsura capacității noastre și știe exact ce să ne încredințeze. Cu privire la cel care a fost găsit credincios, a fost dată porunca: „Încredințați-i o responsabilitate mai mare”. Dacă se dovedește credincios cu această nouă încredințare, porunca este dată din nou: „Încredințați-i și mai multe responsabilități”. Astfel, prin harul lui Hristos, el crește până la măsura plinătății unui om în Isus Hristos.

Ai un singur talant? Pune-l la schimbător și, printr-o investiție înțeleaptă, se va dubla. Fă cu tărie tot ceea ce mâinile tale găsesc de făcut. Folosește-ți talentul cu înțelepciune, astfel încât să aduci la îndeplinire misiunea încredințată. Merită să faci totul ca să auzi aceste cuvinte spuse la final: „Bine, rob bun!” Dar acest lucru li se va spune doar celor ce au lucrat într-adevăr bine.

[146]

Nu există timp de pierdut

Tineri și tinere, nu aveți timp de pierdut, căutați cu stăruință materiale solide pentru zidirea caracterelor voastre. Vă implorăm, de dragul lui Hristos, să fiți credincioși. Căutați să răscumparați timpul. Consacrați-vă în fiecare zi în serviciul lui Dumnezeu și veți descoperi că nu aveți nevoie de multe [301] vacanțe, pe care să le petreceți în lenevie, și nici de bani pe care să-i cheltuiți, ca o răsplată pentru voi. Cerul privește la cei care caută să se dezvolte și să fie modelați pentru a se asemena cu Hristos, pentru ca astfel să fie îmbogățiți spiritual. Când omul se predă lui Hristos, Spiritul Sfânt va îndeplini o lucrare măreață pentru el.

Fiecare lucrător adevărat, care și-a sacrificat eul pentru Dumnezeu, este gata să dăruiască și să se dăruiască altora. Hristos spune: „Cel care își iubește viața o va pierde; dar cel ce o disprețuiește va câștiga viața veșnică”. Prin eforturi stăruitoare și atente de a ajuta acolo unde e nevoie, adevăratul creștin își manifestă dragostea pentru Dumnezeu și pentru aproapele lui. S-ar putea ca el să-și piardă viața în lucrare, dar, când Hristos va veni să-și adune și să-și ia la Sine pietrele prețioase, el o va găsi iarăși. — YI, 10 septembrie 1907

Răsplata sacrificiului

Mijloacele folosite pentru a-i binecuvânta pe alții vor primi răsplătire. Bogățiile corect valorificate vor face mult bine. Suflete vor fi câștigate pentru Hristos. Cel care urmează stilul de viață al lui Hristos și împlinește planul Său va vedea în curțile lui Dumnezeu pe cei pentru care a lucrat și s-a sacrificat pe pământ. Cei răscumparați își vor aminti cu recunoștință de cei care au fost instrumentele salvării

lor. Cât de prețios va părea cerul pentru cei care au fost credincioși
în lucrarea de salvare a sufletelor! — COL 373 [302]

99 - SPIRITUL DE SACRIFICIU

Spiritul de lăcomie, de căutare a celor mai înalte poziții și a celui mai ridicat salariu, este răspândit în lume. Spiritul din vechime al tăgăduirii și sacrificiului de sine este prea rar întâlnit. Dar aceasta este singura atitudine pe care ar trebui să o manifeste un adevărat urmaș al lui Isus. Stăpânul nostru divin ne-a dat un exemplu despre cum trebuie să lucrăm. Și celor pe care-i chema: „Urmați-Mă și vă voi face pescari de oameni”, nu le oferea nici o sumă ca răsplată pentru serviciile lor. Ei trebuiau să împartă cu El tăgăduirea Sa de sine și sacrificiul Său.

Cei care pretind că sunt urmași ai Maestrului Lucrător și care se angajează în serviciul Său ca împreună-lucrători cu Dumnezeu trebuie să aducă în serviciul lor punctualitatea și îndemânarea, tactul și înțelepciunea pe care Dumnezeu perfecțiunii le-a cerut la clădirea cortului pământesc. Și acum ca și atunci și asemeni zilelor lucrării lui Hristos pe acest pământ, devoțiunea față de Dumnezeu și un spirit de sacrificiu sunt lucruri ce trebuie privite ca prime cerințe, indispensabile unei slujiri adecvate. Dumnezeu plănuiește ca nici o urmă de egoism să nu fie întretesută cu lucrarea Sa. — RH, 4 ianuarie 1906

Semnele harului în inimă

Umilința, tăgăduirea de sine, bunăvoința și plata conștiințioasă a zecimii, toate acestea arată că harul lui Dumnezeu lucrează în inimă. — CH 590 [303]

Marea lucrare pe care Isus a anunțat că a venit să o facă a fost încredințată urmașilor Săi de pe pământ. Hristos, Capul nostru, conduce marea lucrare de mântuire și ne îndeamnă să-I urmăm exemplul. El ne-a dat o solie care trebuie vestită întregii lumi. Acest adevăr trebuie să fie dat tuturor neamurilor, limbilor și popoarelor. Puterea lui Satana avea să fie disputată și acesta avea să fie biruit de Hristos și de urmașii Săi. Trebuia continuat un război total împotriva puterilor întunericului. Iar pentru ca această lucrare să fie încununată de succes, era nevoie de mijloace materiale. Dumnezeu nu Se oferă să trimită mijloace direct din cer, ci pune în mâinile urmașilor Săi talanții mijloacelor, pentru a fi folosiți tocmai în scopul de a susține acest război.

El a dat poporului Său un plan în vederea obținerii unor sume suficiente pentru ca această inițiativă să se autofinanțeze. Planul lui Dumnezeu în sistemul zecimilor este minunat în simplitatea și echitatea lui. Toți oamenii îl pot îmbrățișa cu credință și curaj, căci originea lui este divină. În el, simplitatea și utilitatea lui se întrepătrund și nu se cere o educație profundă pentru a-l înțelege și a-l aplica. Toți pot avea simțământul că stă în puterea lor să joace un rol în înaintarea prețioasei lucrări de mântuire. Fiecare bărbat, femeie și tânăr poate deveni un casier pentru Domnul și un agent care să satisfacă cerințele care vin de la trezorerie. Apostolul spune: „Fiecare dintre voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui”.

Mari obiective sunt atinse prin acest sistem. [304] Dacă l-ar accepta cu toții, până la unul, fiecare ar fi un administrator vigilent și credincios al lui Dumnezeu și nu s-ar face simțită nici o lipsă a mijloacelor prin care să se ducă mai departe marea lucrare de vestire a ultimei solii de avertizare a lumii. Vistieria va fi plină, dacă toți vor îmbrățișa acest sistem, iar cei care subscriu nu vor fi aduși la sărăcie. Prin fiecare investiție pe care o fac, ei vor ajunge mai strâns legați de cauza adevărului prezent. Ei își vor strânge „pentru viitor drept

comoară o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață”. — 3T 388,389

Recunoașterea lui Dumnezeu ca Stăpân

Faptul de a consacra lui Dumnezeu a zecea parte din toate veniturile, fie din livadă, fie din roadele câmpului, din cirezi sau din turme, din munca intelectuală sau fizică, apoi consacarea celei de-a doua zecimi pentru ajutorarea celor săraci și în alte scopuri umanitare au avut scopul de a ține necurmat înaintea poporului adevărul că Dumnezeu este proprietarul a toate câte sunt și că ei au ocazia să fie intermediari ai binecuvântărilor Sale. A fost un mod de educare în vederea suprimării oricărei manifestări de egoism îngust și de cultivare largă și nobilă a caracterului. — Ed 44

Apartține lui Dumnezeu

„Zecimea. . . este a Domnului.” Aici este folosită aceeași formă de exprimare ca aceea privitoare la legea Sabatului. „Ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeu.” Dumnezeu a rezervat pentru Sine o parte anume din timpul omului și din mijloacele sale și nici un om n-ar putea, fără să se facă vinovat, să și le însușească pentru folosul său. — PP 525,526 [305]

101 - „CINSTEȘTE PE DOMNUL CU AVERILE TALE”

[149]

„Cât ești dator stăpânului meu?” Putem să primim orice binecuvântare din mâna lui Dumnezeu și totuși să nu-I oferim nimic Lui — nici măcar să-I dăm zecimea, partea pe care El a rezervat-o pentru Sine? A devenit un obicei faptul de a întoarce totul de la adevărata cale a sacrificiului de sine către cărarea satisfacerii propriilor plăceri. Dar vom continua să primim favorurile Sale cu indiferență și să nu răspundem iubirii Sale?

Dragi tineri, nu vreți să deveniți misionari pentru Dumnezeu? Nu vreți, mai mult ca niciodată până acum, să învățați prețioasa lecție de a aduce daruri lui Dumnezeu, prin punerea în vistierie a ceea ce El v-a dat din abundență pentru a vă bucura? Orice ați primit, lăsați ca o parte să se întoarcă la Dătător sub forma unei ofrande pline de recunoștință. O parte ar trebui, de asemenea, pusă în vistierie, pentru ca lucrarea misionară să fie făcută atât acasă, cât și pretutindeni în lume.

Comori în ceruri

Cauza lui Dumnezeu ar trebui să fie foarte aproape de inimile noastre. Lumina adevărului, care a fost o binecuvântare pentru o familie, va fi, dacă este transmisă de părinți și copii, o binecuvântare și pentru alte familii. Dar când generozitatea lui Dumnezeu, atât de bogat și abundent oferită, este reținută și atribuită cu egoism doar nouă, în locul binecuvântării Sale, va fi cu siguranță, în curând, experimentat blestemul, [306] pentru că așa a spus Domnul. Porunca lui Dumnezeu trebuie să preceadă orice altă cerere și trebuie adusă cel dintâi la îndeplinire. Apoi trebuie să avem grijă de cei săraci și nevoiași. Acest lucru nu trebuie neglijat, oricât ne-ar costa și în ciuda oricărui sacrificiu pe care l-am face.

„De aceea, trebuie să fie hrană în casa Mea.” Este datoria noastră să fim cumpătați în toate lucrurile, în mâncare, în băutură și în

îmbrăcăminte. Casele noastre și mobilierul căminelor noastre ar trebui cumpănite cu grijă, purtând în inimă dorința de a-I preda lui Dumnezeu ce este al Lui, nu numai prin zecime, ci, pe cât e posibil, și prin daruri. Foarte mulți își vor putea aduna astfel comori în ceruri, prin aprovizionarea permanentă a vistieriei lui Dumnezeu cu partea pe care El o cere ca fiind a Lui și de asemenea prin daruri.

Cei care se întreabă cu sinceritate ce cere Dumnezeu de la ei, privitor la bunurile pe care le consideră ale lor, ar trebui să cerceteze Vechiul Testament și să vadă ce a cerut, privitor la acest aspect, Hristos, conducătorul invizibil al lui Israel, în lunga lor călătorie prin pustie. Fiecare dintre noi ar trebui să fie dispus să treacă prin greutăți și lipsuri mai degrabă decât să-L jefuiască pe Dumnezeu de partea care trebuie să intre în tezaurul Său. Cei care citesc Biblia vor avea o cunoaștere inteligentă a „ceea ce spune Dumnezeu” privitor la această problemă.

Fără scuză

În acea zi, când fiecare va fi judecat după faptele făcute în trup, orice scuză pe care egoismul ar putea-o aduce acum pentru reținerea zecimii și darurilor, în loc să le ofere Domnului, va [307] dispărea ca roua în fața soarelui. Dacă n-ar fi pentru totdeauna prea târziu, cât de bucuroși ar fi unii să se întoarcă și să-și clădească din nou caracterele! Dar atunci va fi prea târziu pentru a schimba raportul despre aceia care, săptămânal, lunar, an de an, L-au jefuit pe Dumnezeu. Soarta lor va fi pecetluită, definitiv pecetluită...

Egoismul este un rău mortal. Dragostea de sine și indiferența cu privire la termenii preciși ai înțelegerii dintre om și Dumnezeu, refuzul de a se comporta ca niște administratori credincioși au adus asupra lor blestemul, exact așa cum a spus El că se va întâmpla. Aceste suflete s-au separat de Dumnezeu; prin exemplul și umblarea lor, ei i-au condus și pe alții să ignore în întregime poruncile lui Dumnezeu și El n-a mai putut să reverse binecuvântări asupra lor.

Zecimea

Dumnezeu a specificat: A zecea parte din tot ceea ce dețineți Îmi aparține; darurile și ofrandele voastre vor fi aduse la vistierie, pentru

a fi folosite la înaintarea lucrării Mele, pentru a trimite pe pastor să deschidă Scripturile înaintea celor ce sunt în întuneric.

Atunci își va asuma vreunul riscul de a reține ce este al lui Dumnezeu, făcând la fel ca robul necredincios, care a ascuns talantul lui Dumnezeu în pământ? Vom încerca și noi, așa cum a făcut-o el, să ne justificăm necredințioșia, plângându-ne de Dumnezeu și spunând: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat: mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău”. Nu vom prezenta noi mai degrabă darurile noastre pline de recunoștință înaintea lui Dumnezeu? — YI, 26 august 1897 [308]

[150]

102 - RESPONSABILITATEA INDIVIDUALĂ

Tatăl nostru ceresc nu ne cere nici mai mult, nici mai puțin decât putem face cu abilitățile cu care ne-a înzestrat. El nu lasă asupra slujitorilor Săi poveri pe care aceștia nu sunt în stare să le poarte. „El știe din ce suntem făcuți; știe că suntem țărână.” Prin harul Său, putem duce la îndeplinire tot ceea ce El cere de la noi.

„Cui i s-a dat mult i se va cere mult.” Fiecare dintre noi va fi tras la răspundere pentru că am făcut chiar și cu o iotă mai puțin decât aveam puterea să facem. Domnul măsoară cu exactitate fiecare posibilitate pentru lucrare. Capacitățile care nu au fost folosite vor fi puse la socoteală la fel ca acelea care au fost valorificate. Dumnezeu ne consideră responsabili pentru tot ce am putea deveni printr-o folosire corectă a talanților. Vom fi judecați în funcție de ceea ce aveam obligația să facem, dar nu am făcut pentru că nu ne-am folosit puterile spre slava lui Dumnezeu. Chiar dacă nu ne vom pierde sufletele, vom realiza în veșnicie care este rezultatul nefolosirii talanților noștri. Pentru toată cunoștința și destoinicia pe care le-am fi putut câștiga, dar nu le-am câștigat, va fi o pierdere veșnică.

Dar când ne predăm pe noi înșine în întregime lui Dumnezeu și urmăm directivele Sale în lucrare, El Se va considera responsabil pentru îndeplinirea acesteia. El nu vrea să ne îndoim cu privire la succesul strădaniilor noastre sincere. Nici măcar o dată nu trebuie să ne gândim la eșec. Noi colaborăm cu Cel care nu cunoaște eșecul.

N-ar trebui să vorbim de slăbiciunea și incapacitatea noastră. Aceasta este o manifestare a lipsei de încredere în Dumnezeu, o tăgăduire [309] a Cuvântului Său. Atunci când cârtim din cauza poverilor noastre sau refuzăm să ne asumăm responsabilitățile pe care El ni le dă să le purtăm, noi spunem de fapt că El este un Stăpân aspru, că ne cere să îndeplinim ceva pentru care nu ne-a dat puterea necesară. — COL 362,363

Valoarea banilor

Banii nu ne-au fost dați ca să ne onorăm și să ne slăvim pe noi înșine. Ca administratori credincioși, trebuie să-i folosim pentru a-L onora și glorifica pe Dumnezeu. Unii cred că doar o parte din ceea ce au Îi aparține lui Dumnezeu. După ce au pus deoparte o sumă pentru scopuri religioase și caritabile, ei consideră că ceea ce le-a rămas este al lor și-l pot folosi așa cum vor. Dar greșesc adoptând această atitudine. Tot ce avem este al lui Dumnezeu și-I vom da socoteală de modul în care am folosit ce ne-a dăruit El. Când cheltuim fiecare bănuț, se va vedea dacă-L iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe semenii noștri ca pe noi înșine.

Banii au o mare valoare, pentru că pot face mult bine. În mâinile copiilor lui Dumnezeu, ei reprezintă hrană pentru cei flămânzi, apă pentru cei însetați și îmbrăcăminte pentru cei goi. Reprezintă apărare pentru cei asupriți și mijloace de ajutorare pentru cei bolnavi. Dar banii nu au mai multă valoare decât nisipul, dacă nu sunt folosiți pentru procurarea celor necesare vieții, pentru binecuvântarea altora și avansarea cauzei lui Dumnezeu. — COL 351 [310]

103 - DARURILE DE SĂRBĂTORI

Sărbătorile se apropie. În vederea acestui fapt, ar fi bine să cum-pănim cât de mulți bani sunt cheltuiți anual pe cadouri pentru cei care nu au nevoie de ele. Obiceiurile și tradiția sunt atât de puternice, încât ni se pare că îi neglijăm pe prietenii noștri, dacă nu le facem cadouri cu asemenea ocazii. Dar haideți să ne amintim că Binefăcătorul nostru ceresc are așteptări de la noi mai presus decât ale oricăror prieteni pământești. Nu ne vom dăruia noi ofrandele lui Dumnezeu în timpul sărbătorilor care se apropie? Chiar și copiii pot participa la această lucrare. Îmbrăcămintele și alte articole folositoare pot fi date săracilor și astfel poate fi făcută lucrarea pentru Stăpân.

Păcatul îngăduinței de sine

Să ne amintim că serbăm Crăciunul în amintirea nașterii Mântuitorului lumii. În general, această zi este petrecută sărbătorind cu fast și pompă. Sunt cheltuite mari sume de bani pentru satisfacerea plăcerilor nefolositoare ale sinelui.

Pofta și plăcerile senzuale sunt îngăduite pe cheltuiala puterii mintale, fizice și morale. Și totuși aceasta a devenit un obicei. Mândria, moda și satisfacerea gusturilor au înghițit sume imense de bani, de pe urma cărora, în realitate, n-a beneficiat nimeni, ci s-a încurajat o risipă a mijloacelor, care-I displace lui Dumnezeu. Aceste zile sunt petrecute mai degrabă în înălțarea sinelui decât a lui Dumnezeu. Sănătatea a fost sacrificată, banii au fost astfel cheltuiți, încât ar fi fost mai bine să fie aruncați, mulți și-au pierdut viața din cauza [311] excesului de mâncare sau a risipei demoralizatoare și prin aceasta au fost pierdute suflete.

Copiii lui Dumnezeu Îl vor glorifica dacă se vor bucura de o dietă curată, simplă și vor folosi mijloacele încredințate lor pentru a aduce daruri la vistierie, mici și mari, care vor fi folosite pentru a le trimite lumina adevărului sufletelor care se află în întunericul ignoranței. Inimile văduvelor și orfanilor pot fi făcute să tresalte de

bucurie datorită darurilor care îi vor ajuta să aibă confort și să-și satisfacă foamea.

Daruri pentru Dumnezeu

Fie ca toți cei ce susțin a crede adevărul prezent să socotească suma pe care o cheltuiesc anual, în special cu prilejul sărbătorilor, pentru satisfacerea unor dorințe egoiste și nesfinte, să vadă cât de mult cheltuiesc pentru satisfacerea apetitului și pentru a concura cu alții în manifestări nepotrivite pentru un creștin. Însumați mijloacele cheltuite inutil, apoi estimați cât de mult ați fi putut economisi, consacrându-le ca daruri pentru cauza lui Dumnezeu, fără să vă faceți rău trupului sau sufletului.

Sume mici și chiar daruri mai bogate pot fi aduse, în funcție de posibilitatea celui care dă, pentru a ajuta la achitarea datoriilor bisericilor care au fost consacrate lui Dumnezeu. Apoi sunt misionari care trebuie să fie trimiși în câmpuri noi și alții să fie susținuți în câmpurile în care lucrează deja. Acești misionari trebuie să practice o economie strictă, refuzându-și chiar lucrurile simple, de care voi vă bucurați în fiecare zi și pe care le considerați esențiale pentru viață. Ei se bucură de puțin confort și lux. — RH, 21 noiembrie 1878 [312]

104 - ECONOMIA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE

Poporul lui Dumnezeu ar trebui să facă economii stricte în cheltuirea mijloacelor lor financiare, ca să aibă ce să aducă la picioarele Lui, spunând: „Din mâna Ta primim ce-Ți aducem”. Astfel, ei Îi oferă lui Dumnezeu recunoștința pentru binecuvântările primite de la El. În acest mod, ei își strâng comori lângă tronul lui Dumnezeu.

Mari sume de bani se cheltuiesc pe îmbrăcăminte, bani care ar fi putut fi folosiți pentru a-i hrăni pe cei înfomețați și pentru a-i îmbrăca pe cei ce suferă de frig. Mulți dintre cei pentru care Hristos Și-a dat viața abia au suficient din cele mai ieftine și obișnuite haine, în timp ce alții cheltuiesc mii de dolari în eforturile de a satisface cerințele fără de sfârșit ale modei.

Domnul i-a cerut poporului Său să iasă din lume și să fie distinct. Nepăsarea sau hainele costisitoare nu sunt pentru cei ce cred că trăim ultimele zile de probă. „Vreau dar”, scrie apostolul Pavel, „ca bărbații să se roage în orice loc, și să ridice spre cer mâini curate, fără mânia și fără îndoieli. Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.”

Chiar și printre cei care pretind că sunt copiii lui Dumnezeu există unii care cheltuiesc pe îmbrăcăminte mai mult decât este necesar. Ar trebui să ne îmbrăcăm simplu și cu gust, dar, surorile mele, când cumpărați și [313] vă faceți haine, vouă și copiilor voștri, gândiți-vă la lucrarea din via Domnului care încă așteaptă să fie făcută. Este bine să cumperi un material bun și să-l faci cu grijă. Aceasta este o economie. Dar accesoriile și podoabele scumpe nu sunt necesare și a le tolera înseamnă a cheltui pentru satisfacerea sinelui banii care ar trebui folosiți pentru cauza lui Dumnezeu.

Nu haina te face valoros în ochii lui Dumnezeu. Podoaba frumuseții interioare, amabilitatea spiritului, un cuvânt cald, grija pentru alții, acestea sunt lucrurile care au valoare înaintea lui Dumnezeu. Înlăturați ornamentele vestimentare inutile și dați mijloacele

materiale economisite astfel spre a fi folosite la înaintarea cauzei lui Dumnezeu.

Tăgăduirea de sine Îi este plăcută lui Dumnezeu

Învățați lecția lepădării de sine și învățați-i și pe copiii voștri. Acum, în lucrarea care trebuie făcută, este nevoie de tot ceea ce poate fi economisit prin lepădarea de sine. Suferința trebuie ușurată, cei goi îmbrăcați, cei flămânzi hrăniți; adevărul pentru aceste timpuri trebuie spus celor ce nu-l cunosc...

Noi suntem martorii lui Hristos și nu putem permite ca interesele lumești să ne absoarbă timpul și atenția, astfel încât să nu mai dăm atenție lucrurilor despre care Dumnezeu a zis că trebuie să aibă cel dintâi loc. Sunt în joc interese mai înalte. „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui.” Hristos a dat totul lucrării pe care o avea de făcut și cuvântul Său pentru noi este: „Dacă vine cineva după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze”. „Voi veți fi astfel ucenicii Mei.” Hristos S-a dat pe Sine de bunăvoie și cu bucurie, pentru a aduce la îndeplinire [314] voința lui Dumnezeu. El a fost ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Ni se va părea greu să ne tăgăduim pe noi înșine? Vom renunța să mai fim părtași la suferințele Sale? Moartea Sa ar trebui să impresioneze întreaga noastră ființă, făcându-ne dispuși să ne consacram lucrării Sale cu tot ceea ce suntem și avem. Gândindu-ne la ce a făcut El pentru noi, inimile noastre ar trebui să fie umplute cu iubire.

Atunci când cei care cunosc adevărul vor practica lepădarea de sine, care este amintită în Cuvântul lui Dumnezeu, solia va înainta cu putere. Domnul va auzi rugăciunile noastre pentru convertirea sufletelor. Poporul lui Dumnezeu va face ca lumina Sa să strălucească tot mai puternic, iar necredincioșii, văzând lucrările lor bune, vor lăuda pe Tatăl nostru ceresc. — RH, 1 decembrie 1910

Dragostea de etalare

Dragostea de etalare produce extravaganta și distruge în mulți tineri aspirația către o viață nobilă. În loc să caute să dobândească o

educație, ei își găsesc de timpuriu o ocupație, pentru a câștiga banii care le vor permite să-și satisfacă pasiunea pentru îmbrăcăminte. Iar prin această patimă, multe tinere sunt ademenite spre ruină. — Ed 247

[154]

Simplitatea puritană

Distincția și simplitatea puritană ar trebui să caracterizeze locuințele și înfățișarea tuturor celor ce cred în adevărurile solemne ale acestor timpuri. Toate mijloacele financiare cheltuite pe haine inutile sau pentru decorarea și împodobirea caselor noastre sunt o risipă a banilor lui Dumnezeu. Pentru satisfacerea mândriei lor, ei privează și fură cauza lui Dumnezeu. — 5T 189 [315]

Atunci când vizitez casele fraților noștri și școlile noastre, observ că tot spațiul disponibil pe mese, etajere și pe polițele de deasupra căminului este plin de fotografii. Atât în dreapta, cât și în stânga, pot fi văzute chipuri omenеști. Dumnezeu dorește ca această stare de lucruri să fie schimbată. Dacă Hristos ar mai fi pe pămъnt, ar spune: „Luați aceste lucruri din locul acesta”. Mi s-a descoperit că aceste fotografii sunt asemeni multor idoli, luându-ne timpul și gândurile care ar trebui devotate cu sfințenie lui Dumnezeu.

Aceste fotografii costă bani. Este de folos și de dorit ca noi — cunoscând lucrarea care trebuie făcută în aceste timpuri — să cheltuim banii lui Dumnezeu reproducând în fotografii chipul nostru și al prietenilor noștri? N-ar trebui ca fiecare ban pe care îl putem pune deoparte să fie folosit la promovarea cauzei lui Dumnezeu? Aceste fotografii consumă banii care ar trebui angajați cu sfințenie în slujba lui Dumnezeu și ele distrag mintea de la adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu.

O formă de idolatrie

Atât făcutul, cât și schimbatul de fotografii reprezintă o formă de idolatrie. Satana face tot ce-i stă în putere pentru a ascunde cerul de ochii noștri. Să nu-l ajutăm făcând fotografii-idoli. Noi trebuie să atingem un standard mai înalt decât cel sugerat de aceste chipuri omenеști. Domnul spune: „Să nu ai alți dumnezei afară de Mine”. Cei care pretind a crede în Hristos trebuie să conștientizeze necesitatea de a reflecta chipul Său. [316] Asemănarea cu El trebuie să fie ținută trează în mintea noastră. Cuvintele care sunt rostite ar trebui să fie pline de inspirație cerească. . .

Lucrurile importante pe primul loc

Cei care au fost trecuți prin apa botezului s-au angajat să caute acele lucruri care sunt sus, acolo unde Hristos stă la dreapta lui

Dumnezeu; ei s-au angajat să lucreze cu stăruință pentru salvarea păcătoșilor. Dumnezeu îi întreabă pe cei care poartă Numele Lui: Cum folosiți calitățile care au fost răscumpărate prin moartea Fiului Meu? Faceți tot ce vă stă în putere pentru a vă ridica la o înălțime mai mare a înțelegerii spirituale? Vă potriviți interesele și faptele în armonie cu cerințele însemnate ale veșniciei?

Printre cei din poporul lui Dumnezeu, trebuie să fie o reformă. „De aceea fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu.” Cei pe umerii cărora Dumnezeu a pus povara lucrării Sale luptă să vestească solia că sufletele ce pier în ignoranță pot fi avertizate și salvate. N-ați putea ca, prin lepădare de sine, să faceți ceva pentru a-i ajuta în lucrarea lor? Ridicați-vă și arătați că sunteți convertiți prin zelul vostru stăruitor și neegoist.

În lucrarea de salvare a sufletelor, este nevoie de fiecare bănuț. Banii pe care creștinii care pretind că-I slujesc lui Dumnezeu îi investesc în făcutul fotografiilor ce reprezintă chipuri omenești ar putea susține mulți misionari în ogorul Evangheliei. Atunci când se unesc, pârâiașele firave se varsă și formează un râu mare. Noi înstrăinăm darurile lui Dumnezeu atunci când folosim pentru plăceri egoiste mijloacele care ar trebui folosite pentru a vesti ultima solie de avertizare. [318] Dacă tu cheltuiești banii Domnului pentru a-ți satisface poftele, cum te mai poți aștepta ca El să reverse asupra ta binecuvântările Sale? Cum îi privește Stăpânul pe cei care investesc, plini de egoism, banii Săi în fotografii? Chiar acești bani ar fi putut fi folosiți pentru a cumpăra literatură și a o trimite celor care se află în întunericul ignoranței.

Adevărul pe care Dumnezeu ni l-a încredințat ar trebui vestit lumii. Nouă ni s-a acordat privilegiul de a face această lucrare. Noi trebuie să sădim semințele adevărului lângă orice izvoare. Dumnezeu ne cere să practicăm tăgăduirea de sine, precum și sacrificiul de sine. Evanghelia pretinde o consacrare deplină. Nevoile acestei cauze a lui Dumnezeu cer tot ce putem oferi. Îngăduința noastră în ceea ce privește fotografiile a fost o satisfacere egoistă a eului, fapt ce mărturisește în tăcere împotriva noastră. Prin aceasta am adus o mulțime de lemn, fân și paie, punând o temelie ce va fi mistuită de focul zilei de pe urmă.

Datoria de a tăgădui eul

După ce am mers din casă în casă și am văzut atât de multe fotografii, am fost instruită să-i avertizez pe membrii respectivi împotriva acestui rău.

În privința aceasta, putem face mult pentru Dumnezeu. Putem îndepărta dinaintea ochilor noștri acești idoli. Ele nu au nici o putere spre bine și se interpun între suflet și Dumnezeu. Ele nu pot face nimic pentru a ajuta la semănarea semințelor adevărului. Hristos îi cheamă pe cei care pretind că-L urmează să-și pună întreaga armură a lui Dumnezeu.

Instituțiile noastre de învățământ trebuie să simtă puterea reformatoare a Duhului lui Dumnezeu. „Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.” Cei care sunt angajați ca profesori și cadre medicale în școlile noastre ar trebui să atingă un nivel înalt de consacrare. Studenții din aceste instituții, care se pregătesc să meargă în lucrare ca misionari, ar trebui să învețe să practice lepădarea de sine.

[156]

Noi suntem ispravnicii lui Dumnezeu și „ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui”.
— RH, 13 iunie 1907

Repetarea în a face fotografii

Tinerii au inima plină de iubire de sine. Acest lucru se dă pe față în dorința lor de a fi zugrăviți de artist; ei nu se mulțumesc să fie reprezentați o singură dată, ci stau iar și iar pentru tabloul lor, sperând de fiecare dată că ultimul va depăși toate eforturile lor anterioare și tabloul va apărea mai frumos decât originalul. Banii care ar fi trebuit să fie ai Domnului sunt irosiți în acest fel, și ce se câștigă? — 1T 500 [319]

Mulți disprețuiesc economia, confundând-o cu zgârcenia și îngustimea de caracter. Însă economia se armonizează cu cea mai mare generozitate. Într-adevăr, fără economie nu poate exista o dărnicie veritabilă. Avem datoria de a economisi pentru a putea dăru.

Nimeni nu poate da dovadă de o bunăvoință reală fără tăgăduire de sine. Numai printr-o viață caracterizată prin simplitate, tăgăduire de sine și economie strictă ne va fi cu putință să împlinim lucrarea ce ne-a fost încredințată ca reprezentanți ai lui Hristos. Mândria și ambiția lumească trebuie alungate din inimile noastre. În toată lucrarea noastră, trebuie pus în practică principiul altruismului descoperit în viața lui Hristos. Pe pereții căminelor noastre, pe tablouri și pe mobilier trebuie să citim: „Și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost”. Trebuie să vedem scris pe garderoba noastră ca și cu degetul lui Dumnezeu, „îmbracă-i pe cei goi”. În sufragerie, pe masa încărcată cu mâncare îmbelșugată, ar trebui să vedem înscris: „Împarte-ți pâinea cu cel flămând!”

Uși deschise pentru a fi de folos

Înainte noastră se află o mie de uși deschise pentru a fi de folos. Adesea ne plângem de resursele sărace de care dispunem, dar, dacă am fi creștini cu adevărat sinceri, am putea înmulți mijloacele de o mie de ori. Egoismul, îngăduința de sine sunt cele care stau în calea folosului pe care l-am putea aduce.

Cât de multe cheltuieli se fac pentru lucruri care nu sunt altceva decât idoli care ne acaparează gândurile, timpul [320] și tăria ce ar trebui folosite pentru un scop mai înalt! Cât de mulți bani sunt irosiți pe case și mobilier scump, pe plăceri egoiste, pe o hrană sofisticată și dăunătoare, pe îngăduințe vătămătoare! Cât de mult se aruncă în vânt pe daruri care nu sunt de folos nimănui! Cei care mărturisesc că sunt creștini cheltuiesc pe lucruri inutile, adesea vătămătoare, mai

mult, de multe ori mai mult, decât cheltuiesc pentru a salva suflete din mâna ispititorului.

Mulți care mărturisesc că sunt creștini cheltuiesc atât de mult pe îmbrăcăminte, încât nu le mai rămâne nimic pentru nevoile altora. Ei cred că trebuie să aibă podoabe costisitoare, indiferent de nevoile acelor care-și pot procura cu greutate chiar și cea mai simplă îmbrăcăminte.

Strângeți firimiturile

Surorile mele, dacă veți face în așa fel încât modul vostru de a vă îmbrăca să fie conform cu regulile date în Biblie, veți avea din belșug cu ce să le ajutați pe surorile voastre mai sărace. Nu veți avea numai mijloace, ci și timp. Adesea, acesta este cel mai necesar. Sunt mulți pe care i-ați putea ajuta cu sugestiile, tactul și priceperea voastră. Arătați-le cum să se îmbrace simplu și totuși cu gust. Multe femei nu calcă în casa lui Dumnezeu pentru că hainele lor sărăcicioase și croite greșit sunt într-un contrast izbitor cu îmbrăcămintea altora. Multe suflete sensibile nutresc un simțământ de umilință amară și nedreptățire din pricina acestui contrast. Din această cauză, mulți ajung să se îndoiască de adevărul religiei și să-și împietrească inimile față de Evanghelie.

Hristos ne îndeamnă: „Adunați firimiturile care [321] rămân, ca să nu se piardă nimic”. În vreme ce mii de oameni pier în fiecare zi de foame, din pricina vărsării de sânge, a incendiilor și molimelor, este potrivit ca oricine gândește la fel ca Isus să aibă grijă să nu se piardă nimic, să nu se cheltuiască nimic în mod inutil, nimic din ceea ce ar putea fi de folos unei ființe omenesti.

Este rău să ne irosim timpul, este rău să ne irosim gândurile. Fiecare moment pe care-l consacram lăcomiei este pierdut. Dacă fiecare clipă ar fi prețuită și folosită corect, ar trebui să avem timp pentru tot ce este nevoie să facem pentru noi sau pentru lume. Când cheltuiește bani, când folosește timpul, tăria, ocaziile, fiecare creștin să privească spre Dumnezeu după călăuzire. „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.” — MH 206-208

Cum să economisim

Nu este necesar să specificăm aici cum poate fi pusă în practică economisirea în fiecare caz particular. Cei ale căror inimi sunt pe deplin predate lui Dumnezeu și care fac din Cuvântul Său o călăuză pentru viața lor vor ști ce atitudine să adopte în toate îndatoririle pe care viața li le pune înaintea. Ei vor învăța de la Isus, care are o inimă milostivă și plină de umilință, și, cultivând această bunătate a lui Hristos, vor închide ușa ispitelor fără număr ale lui Satana. — FE 152 [322]

Secțiunea a XI-a - VIAȚA DE FAMILIE

[158]

Refacerea și înălțarea omenirii încep în cămin. Lucrarea părinților stă la temelia oricărei alte lucrări. Societatea este formată din familii și ceea ce fac capii de familii din ea, aceea este. Din inimă „ies izvoarele vieții”; iar inima societății, a bisericii și a națiunii este căminul. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii depind de influențele căminului. — MH 349

107 - UN CĂMIN CREȘTIN

Cei care experimentează dragostea de Dumnezeu ar trebui să ridice, asemenea patriarhilor din vechime, un altar Domnului oriunde și-ar întinde cortul. Dacă a fost vreodată un timp când fiecare casă ar trebui să fie o casă de rugăciune, atunci timpul acela este acum. Tații și mamele ar trebui să-și înalțe inimile către Dumnezeu, într-o rugăciune umilă pentru ei și pentru copiii lor. Tatăl, ca preot al familiei, să pună pe altar jertfa de dimineață și de seară, în timp ce soția și copiii se unesc în rugăciune și laudă. Isus va zăbovi cu plăcere într-un astfel de cămin.

Din fiecare cămin creștin ar trebui să strălucească o lumină sfântă. Dragostea ar trebui arătată în fapte. Ea ar trebui să se manifeste în relațiile dintre toți cei din casă, prin gânduri amabile și printr-o politețe blândă, neegoistă. Sunt familii unde acest principiu este promovat — cămine în care se aduce închinare lui Dumnezeu și unde domnește adevărata dragoste. Din aceste cămine, rugăciunile se înalță dimineața și seara spre Dumnezeu, ca un parfum plăcut mirositor, iar mila și bine-cuvântările coboară ca roua de dimineață asupra celor ce le cer.

Un cămin creștin, bine organizat, este un argument puternic în favoarea înălțării vieții de creștin — un argument pe care dușmanul nu-l poate contrazice. La lucru și în familie, toți pot vedea că este o influență care se manifestă asupra copiilor și că Dumnezeu lui Avraam este cu ei. — PP 144 [325]

108 - CREDINCIOȘIE ÎN ÎNDATORIRILE CASNICE

[160]

Cea mai înaltă datorie ce îi revine tineretului este cea din propriile cămine, aceea de a binecuvânta pe tată și mamă, pe frați și surori prin afecțiune și interes sincer. Aici, ei pot arăta tăgăduire de sine și generozitate prin grija pe care o au și prin ceea ce fac pentru alții. Femeia nu va fi niciodată înjosită prin această lucrare. Este sarcina cea mai sfântă și mai înaltă pe care o poate avea. Ce influență poate avea o soră asupra fraților! Dacă este corectă, ea poate influența dezvoltarea caracterului fraților săi. Rugăciunile, blândețea și afecțiunea ei pot face mult într-o familie.

Sora mea, aceste calități nobile nu pot fi niciodată transmise și altor minți, dacă nu există mai întâi în mintea ta. Acea satisfacție a minții, acea afecțiune, blândețe și acea fire senină, care vor atinge fiecare inimă, vor reflecta asupra persoanei tale ceea ce inima ta oferă celorlalți. Dacă Hristos nu domnește în inimă, va exista nemulțumire și diformitate morală. Egoismul va pretinde de la alții ceea ce noi nu suntem dispuși să dăm altora. . .

Nu numai lucrările și bătăliile mari încearcă sufletul și reclamă curaj. Viața de fiecare zi aduce încurcăturile, încercările și descurajările sale. Lucrarea umilă este aceea care aduce adesea după sine răbdare și tărie. Încrederea în sine și hotărârea fermă vor fi necesare pentru înfruntarea și biruirea tuturor dificultăților. Asigură-te că Domnul stă alături de tine în orice loc, pentru a te mângâia și consola. — 3T 80,81 [326]

109 - RELIGIA ÎN CĂMIN

Religia în cămin reprezintă o nevoie stringentă și cuvintele noastre în casă ar trebui să fie conforme unui caracter corect, altfel mărturia noastră în biserică nu va valora nimic. Dacă nu manifestați blândețe, amabilitate și politețe în căminul vostru, religia voastră va fi în zadar. Dacă ar fi fost mai multă religie veritabilă în cămin, ar fi fost mai multă putere și în biserică.

Vorbirea lipsită de amabilitate în cămin

Cât de mult rău este adus în cercul familiei de pronunțarea cuvintelor pripite; exprimarea lipsită de tact și de răbdare a unuia conduce pe altul să răspundă în același spirit și în același fel. Apoi vin cuvinte de răzbunare, cuvinte de îndreptățire de sine și, prin aceste cuvinte, un jug greu și supărător este pregătit pentru umerii voștri; pentru că toate aceste cuvinte aspre se vor întoarce sub forma unui seceriș dăunător pentru sufletul vostru.

Cei care își îngăduie un asemenea limbaj vor experimenta rușine, pierderea respectului de sine, pierderea încrederii în sine, vor regreta și vor avea muștrări de conștiință pentru faptul că au permis să-și piardă autocontrolul și să vorbească astfel. Cât de bine ar fi fost dacă asemenea cuvinte n-ar fi fost rostite niciodată! Cât de bine ar fi să avem uleiul harului în inimă, să fim în stare să depășim orice provocare și să suportăm totul cu o blândețe și o îngăduință asemenea lui Hristos!

Dacă veți îndeplini condițiile făgăduințelor lui Dumnezeu, acestea vor fi împlinite față de voi. Dacă mintea voastră [327] se sprijină pe Dumnezeu, atunci când încercarea și ispita vor veni asupra voastră, nu veți trece de la o stare de înflăcărare în valea descurajării. Nu le veți vorbi altora cu neîncredere și cu o dispoziție rea.

Satana nu ne poate citi gândurile, dar ne poate vedea faptele și auzi cuvintele, iar, din îndelungata cunoaștere a familiei umane, poate să-și făurească ispitele pentru a profita de punctele noastre

slabe de caracter. Și cât de adesea îi permitem să afle modul cel mai simplu prin care poate obține victoria asupra noastră! O, dacă ne-am putea controla cuvintele și acțiunile! Cât de puternici am deveni, dacă vorbele noastre ar fi de așa natură, încât să nu ne fie rușine să ne amintim de ele în ziua judecății! Cât de diferite vor părea în ziua lui Dumnezeu de ceea ce par acum, când le rostim! — RH, 27 februarie 1913

Căminul — o parabolă

Misiunea căminului se extinde dincolo de membrii lui. Căminul creștin trebuie să constituie o parabolă care să ilustreze desăvârșirea adevăratelor principii ale vieții. O astfel de ilustrare va fi o putere a binelui în lume. Influența unui cămin adevărat asupra vieților și inimilor omenești este mult mai puternică decât orice predică rostită. Când tinerii pleacă din asemenea cămine, lecțiile pe care le-au învățat vor fi împărtășite și altora. Principiile nobile ale vieții sunt introduse în alte familii și o influență înălțătoare lucrează în comunitate. — MH 352 [328]

110 - CĂMINUL — O ȘCOALĂ

Tinerilor nu le va slăbi puterea minții și nici nu vor deveni ineficienți dacă se vor consacra slujirii lui Dumnezeu. Temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii. Cel mai tânăr copil care-L iubește pe Dumnezeu și se teme de El prețuiește mai mult în ochii Lui decât cel mai talentat și mai învățat om care neglijează mântuirea cea mare. Tinerii care și-au consacrat inima și viața lui Dumnezeu s-au pus în legătură cu Izvorul deplinei desăvârșiri și înțelepciuni.

Îndatoririle zilnice

Dacă ne-am învăța copiii să privească umilele îndatoriri zilnice ca o direcție trasată pentru ei de Dumnezeu — ca o școală în care ei trebuie să fie antrenați să ofere o slujire plină de credincioșie și de calitate —, cu cât mai plăcută și mai onorabilă li se va părea lucrarea lor! A îndeplini fiecare sarcină ca pentru Dumnezeu dă farmec chiar și celei mai umile activități și-i leagă pe cei ce lucrează pe pământ de ființele sfinte, care îndeplinesc voia lui Dumnezeu în ceruri.

Acolo unde suntem puși să facem o lucrare, ar trebui să ne îndeplinim obligațiile cu la fel de multă credincioșie cum o fac îngerii în sferile lor înalte. Aceia care simt că sunt slujitori ai lui Dumnezeu vor fi oameni de încredere în orice vor face. Locuitorii cerului vor fi cei mai buni locuitori de pe pământ. O percepție corectă a datoriei noastre față de Dumnezeu conduce la o înțelegere mai clară a datoriei pe care o avem față de semenii noștri. [329]

Răsplata mamei

În ziua judecății, când cărțile vor fi deschise, când marele Judecător va rosti „bine, rob bun” și coroana slavei veșnice va fi pusă pe fruntea celui biruitor, mulți vor ridica aceste coroane în fața întregului univers adunat acolo și, arătând spre mamele lor, vor spune: „Ea m-a făcut tot ceea ce sunt prin harul lui Dumnezeu. Învățăturile și rugăciunile ei au fost o binecuvântarea pentru salvarea mea veșnică”...

Tinerii ar trebui să fie antrenați, pregătiți să stea ferm de partea binelui printre relele care predomină, să facă tot ce le stă în puteri pentru a frâna dezvoltarea și amploarea răului și pentru a promova virtutea, curăția și adevăratul curaj. Influențele asupra minții și caracterului exercitate în primii ani ai vieții sunt profunde și statornice. Educația nepotrivită și tovarășiile rele vor exercita asupra minții celor tineri o influență spre rău, pe care toate eforturile ulterioare nu pot s-o șteargă. — RH, 3 noiembrie 1881

Ce poate face educația în cămin

Prin copiii și tineretul de astăzi se hotărăște viitorul societății și ce vor face acești tineri și copii depinde de cămin. Lipsei educației corecte în cămin i se poate atribui cea mai mare parte a bolilor, a mizeriei și a crimelor care se abat asupra omenirii. Dacă viața de cămin ar fi curată și sinceră, dacă atunci când copiii ies de sub tutela lui ar fi pregătiți să întâmpine răspunderile și primejdiile vieții, ce schimbare s-ar vedea în lume! — MH 351 [330]

111 - RESPECT ȘI DRAGOSTE PENTRU PĂRINȚI

Cei care Îl urmează cu adevărat pe Hristos trebuie să-I permită să locuiască în inima lor și să-L întroneze ca stăpân absolut. Ei trebuie să-I reprezinte spiritul și caracterul în viața de familie și să arate amabilitate și politețe celor cu care vin în contact.

Sunt mulți copii care pretind că știu adevărul și care nu le oferă părinților lor respectul și afecțiunea ce li se cuvin, care nu manifestă decât puțină dragoste pentru tatăl și mama lor și nu-i onorează prin supunere față de dorințele lor sau căutând să le ușureze necazurile. Mulți dintre cei care pretind că sunt creștini nu cunosc înțelesul cuvintelor „cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” și, în consecință, vor ști la fel de puțin ce înseamnă „ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul Dumnezeu tău”.

Tinerii noștri pretind că sunt printre cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și totuși mulți dintre ei neglijează și încalcă porunca a cincea; binecuvântarea bogată, promisă celor ce vor păstra această poruncă și-și vor cinsti tatăl și mama, nu poate fi îndeplinită. Dacă ei nu se leapădă și nu se căiesc de păcatul lor și nu-și reconsideră practicile și caracterul prin harul lui Hristos, niciodată nu vor putea ajunge pe noul pământ, unde ar putea trăi veșnic. Cei care nu-și respectă și nu-și iubesc părinții nu-L vor respecta și onora nici pe Dumnezeu. Cei care cad la acest test, care nu își onorează părinții temători de Dumnezeu, [331] nu-L vor asculta pe Dumnezeu și de aceea nu pot aștepta să intre în țara promisă.

Un destin prin ascultare

Tinerii decid acum destinul lor veșnic și aș apela la voi să vă gândiți la porunca de care Dumnezeu a legat o astfel de făgăduință — „pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeu tău”. Copii, vreți voi viața veșnică? Atunci cinstiți-vă și respectați-vă părinții...

Dacă ați păcătuit, nearătându-le dragoste și ascultare, începeți acum să răscumpărați trecutul. Nu vă puteți permite să urmați un alt curs, pentru că aceasta ar însemna pierderea vieții veșnice. Cel care cercetează inimile știe care este atitudinea voastră față de părinți, pentru că El cântărește moralitatea caracterului vostru în cântarul de aur din Sanctuarul ceresc. O, mărturișiți că v-ați neglijat părinții, mărturișiți indiferența voastră față de ei și nesupunerea voastră cu privire la porunca sfântă a lui Dumnezeu. . .

Inimile părinților voștri au fost întoarse spre voi într-o afecțiune plină de căldură. Puteți voi să răspundeți dragostei lor cu o nerecunoștință rece? Ei iubesc sufletele voastre și vor să fiți salvați, dar nu ați disprețuit voi adesea sfatul lor și ați acționat în felul și după placul vostru, conform voinței voastre? N-ați urmat oare judecata voastră independentă, știind că acest curs îndărătnic al acțiunii nu va primi aprobarea lui Dumnezeu? Multe mame și mulți tați s-au dus în mormânt cu inimile frânte datorită nerecunoștinței și lipsei de respect arătate de copiii lor. — YI, 22 iunie 1893 [332]

112 - O BINECUVÂNTARE ÎN CĂMIN

Domnul le spune tinerilor: „Fiule, dă-Mi inima ta”. Mântuitorului lumii Îi place ca tinerii și copiii să-și predea inimile Lui. Astfel, va fi formată o armată mare de copii care au fost găsiți credincioși lui Dumnezeu, pentru că ei umblă în lumină, așa cum Hristos este în lumină. Ei Îl vor iubi pe Domnul Isus și vor fi încântați să-I facă pe plac. Nu vor fi iritați dacă sunt muștrați, ci vor bucura inima tatălui și a mamei prin amabilitatea, răbdarea și disponibilitatea lor de a face tot ce pot pentru a-i ajuta să poarte poverile vieții zilnice. Din copilărie și tinerețe, vor fi găsiți urmași credincioși ai Domnului nostru.

Copii și tineri, din anii cei mai timpurii, puteți fi o binecuvântare în cămin. Ce durere este să vezi copii, cu părinți temători de Dumnezeu, nesupuși, neascultători și încăpățânați, hotărâți să meargă pe drumul lor, nepăsători față de problemele și suferința pe care le provoacă părinților lor. Satana se delectează conducând inima copiilor; iar dacă ei îi permit, le va inspira spiritul său de ceartă și ură.

Ascultarea de părinți

Părinții pot să facă tot ce le stă în putere pentru a le oferi copiilor lor toate avantajele și îndrumările, urmărind ca ei să-și predea inima lui Dumnezeu; totuși, copiii pot refuza să umble în lumină și prin calea lor rea să arunce o imagine nefavorabilă [333] asupra părinților lor, care-i iubesc și ale căror inimi tânjesc după salvarea lor.

Satana este cel care-i tentează pe copii să urmeze cursul păcatului și al neascultării; și apoi, dacă îi este permis, el va pune stăpânire pe viața copiilor, în timp ce ei sunt încă în păcatele lor, pentru a-i îndepărta și a le lua orice nădejde de mântuire și pentru a străpunge asemenea unei săbii inima taților și a mamelor lor temători de Dumnezeu. Acestea vor fi încovoiate de durere și niciodată nu vor mai putea fi înălțate, datorită revoltei și nepocăinței definitive ale copiilor lor împotriva lui Dumnezeu...

Copii și tineri, de dragul lui Hristos, vă rog fierbinte să umblați în lumină. Subordonați-vă voința voinței lui Dumnezeu. Când „niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei”. Păziți calea Domnului, pentru că, păcătuiind, nu veți avea pace. Urmând calea răului, vă discreditați părinții și dezonorați religia lui Hristos. Amintiți-vă că viața voastră este înregistrată în cărțile din ceruri, pentru a fi deschisă înaintea întregului univers. Gândiți-vă la rușinea și remușcarea care vor fi partea voastră, iar nefericitul vostru destin va fi pierderea vieții veșnice. „Întoarceți-vă să ascultați muștrările Mele! Iată, voi turna Duhul Meu peste voi, vă voi face cunoscute cuvintele Mele... Atunci Mă vor chema... dar cel ce Mă ascultă va locui fără grijă, va trăi liniștit și fără să se teamă de vreun rău.” Ascultați cu atenție îndemnul lui Hristos: „Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul”. — YI, 10 august 1893 [334]

[165] 113 - FORMAREA CARACTERULUI ÎN CĂMIN

Satana îi ispitește pe copii să fie rezervați față de părinții lor și să-și aleagă drept confidenți prieteni de aceeași vârstă cu ei; însă, fiind lipsiți de experiență, unii ca aceștia nu-i pot ajuta, ci le vor da sfaturi rele...

Copiii ar fi salvați de multe rele, dacă ar fi mai apropiați de părinții lor. Părinții ar trebui să încurajeze în copiii lor dispoziția de a fi deschiși și sinceri cu ei, de a veni la ei cu toate greutățile lor, când sunt nesiguri ce cale este bună, prezentând în fața părinților problema respectivă exact așa cum o văd ei și cerându-le sfatul. Cine poate chibzui și între-vedea pericolele mai bine decât părinții credincioși? Cine ar putea înțelege mai bine decât ei temperamentele specifice ale copiilor lor? Mama, care a urmărit fiecare pas înainte al minții încă din pruncie și care este cel mai bine familiarizată cu înclinațiile lor naturale, este persoana cea mai pregătită pentru a-și sfătui copiii. Cine poate spune mai bine decât mama, ajutată de tată, care trăsături trebuie dezvoltate și care trebuie ținute în frâu?

Faceți-i fericiți pe părinți

Copiii creștini vor prefera dragostea și aprobarea părinților lor temători de Dumnezeu mai presus de orice binecuvântare vremelnică. Ei își vor iubi și onora părinții. Una dintre preocupările principale ale vieții lor va fi aceea de a-și face părinții fericiți. În acest veac răzvrătit, copiii care nu [335] au fost bine educați și disciplinați simt doar în puțină măsură care le sunt obligațiile față de părinți. Adesea, cu cât părinții fac mai mult pentru ei, cu atât copiii sunt mai nerecunoscători și mai lipsiți de respect.

Copiii care au fost alintați și răsfățați așteaptă acest lucru totdeauna; iar dacă așteptările lor nu sunt împlinite, sunt dezamăgiți și se descurajează. Aceeași dispoziție se va vedea pe tot parcursul vieții lor; ei vor fi neajutorați și se vor bizui întotdeauna pe sprijinul altora, așteptând onoruri de la alții. Iar dacă li se arată împotrivire, chiar

după ce au ajuns la vârsta maturității, ei socotesc că sunt maltratați; și astfel duc o viață agitată, cu greu purtându-și sarcinile, murmurând adesea și fiind nemulțumiți că nu toate lucrurile le sunt pe plac...

Copiii trebuie să simtă că sunt datori față de părinții lor, care au vegheat asupra lor în pruncie și i-au îngrijit când au fost bolnavi. Ei trebuie să-și dea seama că părinții lor au avut multe griji datorită lor. Mai ales părinții conștiincioși, evlavioși, au avut cea mai mare grijă ca fiii și fiicele lor să apuce pe calea cea bună. Cât de grea le-a fost inima când și-au văzut copiii greșind! Dacă acești copii, care au produs acele dureri de inimă, ar putea vedea efectul căilor urmate de ei, cu siguranță că s-ar împlânzi. Dacă ar putea vedea lacrimile mamei și auzi rugăciunile ei către Dumnezeu în favoarea lor, dacă i-ar putea asculta suspinele și oftatul, inima ar fi sensibilizată, și-ar mărturisi degrabă greșelile și ar cere iertare... [336]

Putere pentru luptă

Noi trăim într-un veac nenorocit pentru copii. Un curent puternic duce în jos, spre pierzare, și este nevoie de ceva mai mult decât experiența și puterea unui copil pentru a se împotrivi acestui curent și a nu fi dus în jos de el. Tinerii, în general, par a fi captivii lui Satana și el și îngerii lui îi conduc spre pieire sigură. Satana și oștirile lui luptă împotriva conducerii lui Dumnezeu și vor încerca să-i tulbure și să-i ia în stăpânire cu ispitirile lor pe toți aceia care au dorința să-și predea inimile și să se supună cerințelor lui Dumnezeu, astfel ca aceștia să ajungă descurajați și să renunțe la luptă...

Prin rugăciune serioasă și credință vie, pot fi obținute mari biruințe. Unii părinți nu își dau seama de responsabilitățile pe care le au și au neglijat educația religioasă a copiilor lor. Dimineata, primele gânduri ale creștinului trebuie îndreptate spre Dumnezeu. Lucrul vremelnic și interesele proprii trebuie să fie pe plan secundar. Copiii trebuie învățați să respecte și să trateze cu reverență ceasul rugăciunii. Înainte de a pleca de acasă la lucru, întreaga familie trebuie adunată, iar tatăl sau mama, în absența tatălui, trebuie să ceară cu stăruință ca Dumnezeu să fie cu ei pe parcursul zilei...

Irascibili la restricții

Copiii păzitorilor Sabatului s-ar putea să devină nerăbdători pentru că sunt ținuți în frâu și să-și considere părinții prea stricti; s-ar putea chiar ca în inimile lor să ia naștere resentimente, nemulțumire, gânduri rele împotriva acelor care lucrează pentru binele [337] lor prezent și veșnic. Însă, dacă viața le va mai fi îngăduită câțiva ani, ei își vor binecuvânta părinții pentru grija aceea strictă și pentru vegherea credincioasă pe care le-au dovedit față de ei în anii lipsiți de experiență...

[166]

Responsabilitate individuală

Copii, Dumnezeu a găsit de cuviință să vă încredințeze grijii părinților voștri, pentru ca ei să vă educe și să vă disciplineze, făcându-și astfel partea pentru formarea caracterului vostru pentru ceruri. Cu toate acestea, depinde de voi dacă vă veți forma un caracter creștin deosebit, folosind la maximum avantajele pe care vi le-au pus la dispoziție părinții voștri credincioși, evlavioși, care se roagă pentru voi. Neputând să facă față tuturor grijilor legate de copiii lor, chiar fiind foarte credincioși, părinții nu-și pot salva copiii. Și copiii au o lucrare de făcut. Fiecare copil constituie un caz special, de care trebuie să se ocupe în mod individual.

Părinți credincioși, aveți în fața voastră o lucrare plină de răspundere, aceea de a le călăuzi pașii copiilor voștri chiar în ceea ce privește experiența lor religioasă. Dacă Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu, ei vă vor binecuvânta și vă vor respecta pentru grija pe care ați dovedit-o față de ei și pentru credincioșia voastră în a le ține în frâu dorințele și a le supune voința. — 1 T 391-403

Îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos

Când suntem îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos, nu vom găsi nici o plăcere în păcat, pentru că Hristos va lucra în noi. S-ar putea să facem greșeli, dar vom urî păcatul, care a provocat suferința Fiului lui Dumnezeu. — RH, 18 martie 1890 [338]

114 - TINERII TREBUIE SĂ POARTE RESPONSABILITĂȚI

[167]

Acești tineri au acasă îndatoriri pe care le trec cu vederea. Ei nu au învățat să se ocupe de datorii și să-și asume răspunderile din cămin, răspunderi pe care nimeni altcineva nu trebuie să le poarte. Ei au o mamă credincioasă, practică, mamă care a purtat multe poveri pe care fiii săi nu ar fi trebuit s-o lase să le poarte. Nu au împărțit poverile cu tatăl, după cum era datoria lor, și au neglijat să-l cinstească așa cum ar fi trebuit să o facă. Ei își urmează mai degrabă înclinațiile decât datoria.

Au mers pe calea egoismului în viețile lor, evitând poverile și truda, și n-au reușit să obțină o experiență valoroasă, de care nu-și permit să se lipsească, dacă vor să aibă succes în viață. N-au simțit importanța faptului de a fi credincioși în lucrurile mici și nu s-au simțit obligați față de părinții lor să fie onești, conștiincioși și credincioși în datoriile neînsemnate ale vieții, datorii care stau chiar înaintea lor, pe cărarea pe care merg.

Făcând un cămin fericit

Dacă acești tineri doresc să fie o binecuvântare în vreun loc anume, atunci acesta ar trebui să fie chiar căminul lor. Dacă se lasă purtați de înclinațiile lor, în loc să se lase călăuziți de hotărârile prevăzătoare ale unei rațiuni treze, ale unei judecăți sănătoase și ale unei conștiințe luminate, ei nu pot fi o binecuvântare nici pentru societate, nici [339] pentru familia tatălui lor, iar speranțele pe care și le fac pentru lumea aceasta și pentru cealaltă, mai bună, pot fi periclitate.

Mulți tineri își fac impresia că prima parte a vieții lor nu este merită purtării unor griji, ci irosirii în distracții frivole, glume, ranchiuni și îngăduințe nesăbuite. În timp ce sunt în mijlocul nebuniei și răsfățului simțurilor, unii nu se mai gândesc la nimic altceva decât la mulțumirea de moment care decurge din acestea. Dorința pe care

o au pentru amuzament și iubirea lor pentru compania altora, pentru flecăreală și râsete cresc, dacă sunt îngăduite, și tinerii își pierd orice plăcere pentru realitățile responsabile ale vieții, iar îndatoririle familiale li se par neinteresante. Nici un fel de schimbare nu le satisface mintea pe deplin și devin agitați, capricioși și iritabili. Acești tineri ar trebui să simtă că este o datorie să-și facă familia fericită și voioasă...

O schimbare care să survină în urma unei munci fizice, care a pus greu la încercare puterile trupului, poate fi foarte utilă pentru un timp, pentru ca apoi să se poată iarăși angaja în muncă, prestând efortul cu mai mult succes. Însă odihna se poate dovedi inutilă, ba chiar este posibil să nu fie urmată de cele mai bune rezultate, când este vorba de tăria fizică.

Ei nu trebuie să-și risipească prețioasele lor momente nici atunci când sunt epuizați de un singur fel de muncă. Atunci pot să caute ceva care să nu fie atât de obositor, dar care se va dovedi o binecuvântare pentru mama și surorile lor. Ușurând grijile acestora, luând asupra lor poverile cele mai grele pe care sunt nevoite să le poarte, ei pot descoperi acel tip de amuzament care izvorăște din principiu și care le va oferi o fericire adevărată, iar timpul lor nu va mai fi petrecut cu nimicuri sau îngăduințe egoiste. — 3T 221-223 [340]

115 - CEASUL DE ÎNCHINARE

[168]

Creșterea și dezvoltarea iubirii pentru studiul biblic depind mult de folosirea orei de închinare. Ceasurile de închinare de dimineață și de seară ar trebui să fie cele mai plăcute și mai folositoare din toată ziua. Să fie un lucru înțeles acela că aceste ore nu trebuie să fie tulburate de nici un fel de gânduri agitate și lipsă de bunătate; că părinții și copiii se strâng pentru a se întâlni cu Isus și pentru a cere în cămin prezența îngerilor sfinți. Momentele de închinare să fie scurte și pline de viață, potrivite acelei ocazii și variate din timp în timp. Toți să se unească în lectura Bibliei, să învețe și să repete adesea Legea lui Dumnezeu. Interesul copiilor va fi sporit, dacă li se va permite, din când în când, să aleagă ei pasajul care va fi lecturat. Menționați orice lucru care va sluji la ilustrarea înțelesului ei. Când perioada de închinare nu este astfel prelungită, cei mici să ia parte la rugăciune și să participe la cântare, chiar dacă aceasta nu înseamnă decât o singură strofă.

Pentru ca un asemenea serviciu divin să devină ceea ce ar trebui să fie, ar trebui să se acorde atenție pregătirii. Iar părinții ar trebui să-și facă zilnic timp pentru a studia Biblia cu copiii lor. Fără nici o îndoială că, pentru a face acest lucru, vor fi necesare efort, planificare și ceva sacrificii; străduința însă va fi răsplătită din belșug. — Ed 186 [341]

Am fi mult mai fericiți și mai folositori dacă viața noastră de familie și relațiile sociale ar fi guvernate de blândețea și simplitatea lui Hristos. În loc să muncim din greu pentru a etala și a stârni admirația sau invidia vizitatorilor, ar trebui să ne străduim să-i facem pe toți cei din jurul nostru fericiți prin voioșia, simpatia și dragostea noastră. Oaspeții să vadă că ne străduim să ne conformăm voinței lui Hristos. Să vadă în noi, deși partea noastră este umilă, un spirit de mulțumire și recunoștință. Atmosfera specifică unui adevărat cămin creștin este cea de pace și liniște. Un astfel de exemplu nu va fi fără efect...

În eforturile noastre cu privire la confortul și fericirea oaspeților noștri, nu trebuie să uităm de obligațiile pe care le avem față de Dumnezeu. Ora de rugăciune nu trebuie neglijată pentru nici un motiv. Nu vorbiți și nu vă amuzați în timp ce susțineți că sunteți prea obosiți pentru a vă mai bucura de timpul dedicat devoțiunii. A face acest lucru înseamnă a-I oferi lui Dumnezeu o jertfă schilodită. La un ceas timpuriu al serii, când putem să ne rugăm fără grabă și cu mintea liniștită, ar trebui să prezentăm cererile noastre și să înălțăm vocile noastre în laude pline de fericire și recunoștință la adresa lui Dumnezeu.

Toți cei care-i vizitează pe creștini să vadă că ora de rugăciune este cea mai prețioasă, cea mai sfântă și cea mai fericită oră din zi. Aceste momente de devoțiune exercită o influență purificatoare și înălțătoare asupra celor ce participă la ele. Aduc pace și o odihnă binemeritată sufletului. — RH, 29 noiembrie 1887 [342]

Secțiunea a XII-a - ÎMBRĂCĂMINTE ȘI PODOABE

[170]

Caracterul unei persoane se judecă după stilul în care se îmbracă. Un gust rafinat, o minte cultivată se vor descoperi prin alegerea unei vestimentații simple și adecvate. Când este unită cu modestia în comportament, simplitatea decentă în îmbrăcăminte va avea un mare efect, învăluind o tânără în acea atmosferă sfântă, care va constitui un scut, ferind-o astfel de o mie de primejdii. — Ed 248

117 - ELEMENTE ÎN FORMAREA CARACTERULUI

[171]

Este important ca tinerii și copiii să fie învățați și pregătiți să-și supravegheze cuvintele și faptele, deoarece modul lor de a acționa aduce strălucirea soarelui sau umbră nu numai în căminul lor, ci și asupra tuturor celor cu care vin în contact. Dar, înainte să se poată purta cu grijă, să mediteze și să se abțină de la orice aparență a răului, tinerii trebuie să dobândească acea înțelepciune care vine de sus și puterea pe care numai Isus poate să le-o împartă...

Adevărata împodobire

Mulți se înșală, gândind că printr-o înfățișare plăcută și o împodobire strălucitoare vor câștiga stimă și considerație în această lume. Dar farmecul care vine numai din înfățișarea exterioară este superficial și schimbător; și nu se poate conta pe el. Împodobirea pe care Hristos dorește să o vadă la urmașii Săi nu va păli niciodată. El spune: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu”.

Dacă jumătate din timpul pe care tinerii îl petrec pentru a-și crea o înfățișare atractivă ar fi dedicat pentru cultivarea sufletului, pentru înfrumusețarea interioară, ce diferență s-ar observa în comportamentul, cuvintele și faptele lor! Cei care cu adevărat caută [345] să-L urmeze pe Hristos își vor cerceta conștiința cu privire la ce haine să poarte; ei vor aspira să împlinească cererile poruncii date atât de clar și complet de Dumnezeu. Bani cheltuiți acum pe extravagante în îmbrăcăminte vor fi folosiți pentru avansarea cauzei lui Dumnezeu și pentru a depozita în mintea lor cunoștințe folositoare, calificându-se astfel pentru poziții de încredere. Ei vor căuta să împlinească așteptările lui Isus, care i-a răscumpărat cu un preț infinit.

Dragi copii și tineri, Isus a făcut tot ce I-a stat în putere pentru a vă oferi un cămin în locuințele pregătite pentru cei ce-L iubesc și-L servesc aici, pe pământ. El Și-a părăsit căminul ceresc și a venit într-o lume îmbibată de păcat — a venit la un popor care nu L-a prețuit, care nu I-a apreciat curăția și sfințenia, care I-a disprețuit învățăturile și, în final, L-a condamnat la cea mai crudă moarte. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Aspectul exterior

Dumnezeu dorește ceva în schimb pentru mărețul sacrificiu făcut în beneficiul vostru. Dorește ca voi să fiți creștini nu doar cu numele, ci și în îmbrăcăminte și conversație. El ar vrea să fiți mulțumiți să vă îmbrăcați în haine modeste, nu să vă împodobiti cu onduleuri, pene și alte accesorii inutile. El vrea ca manierele voastre să fie atrăgătoare, astfel încât cerul să le aprobe. Veți înșela așteptările Sale, dragi tineri?

Aspectul exterior este adesea un indiciu privitor [346] la minte și ar trebui să avem grijă ce semnale transmitem lumii din afară, pentru că după ele va fi judecată credința noastră. Dorim să-L urmați pe Isus ca niște copii dragi ai Săi, supuși voinței Sale în toate lucrurile. Am vrea să faceți voia Mântuitorului, căutând cu stăruință acea frumusețe inte-rioară. Astfel, zi de zi, cu ajutorul lui Isus, veți putea birui eul. Mândria și dorința de a epata vor fi înlăturate din inima și viața voastră. Blândețea și dragostea de simplitate vor fi încurajate. Astfel, tinerii pot deveni o armată de soldați credincioși ai lui Hristos.

Trăim în vremuri periculoase, când cei care pretind că-L iubesc și-L ascultă pe Dumnezeu Îl neagă în viața lor de zi cu zi. „Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, laudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea.” Dumnezeu nu dorește să faceți parte din această categorie, dragi tineri. Din Cuvântul Său puteți învăța cum să vă feriți de aceste rele și, în final, cum să fiți biruitori...

„Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.” „Atunci și cei ce se tem de Domnul au vorbit adesea unul cu altul; Domnul a luat aminte la lucrul acesta și a ascultat; și o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui, pentru cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui.” [347]

[172]

Mărturisirea

Nu este suficient din partea voastră să vă feriți de o aparență rea; ci trebuie să mergeți mai departe; trebuie să „învățați să faceți binele”. Trebuie să-L arătați pe Hristos lumii. Studiul vostru zilnic ar trebui să fie cum să învățați să lucrați în ogorul lui Dumnezeu. Urmașii Săi trebuie să fie epistole vii, „cunoscute și citite de toți oamenii”.

Nu vă veți putea consolida niciodată un caracter bun doar dorind acest lucru. El poate fi câștigat numai prin muncă. Dorințele voastre în această direcție trebuie exprimate printr-o trudă stăruitoare, cinstită, plină de răbdare și stăruință. Urcând în fiecare zi pe scara progresului, te vei afla la sfârșit în vârf — un biruitor, chiar mai mult decât biruitor, prin Acela care v-a iubit. — YI, 5 noiembrie 1896

Religia judecată după îmbrăcămintă

Dragi tineri, dispoziția pe care o aveți de a vă îmbrăca după modă și de a purta dantelă, aur și podoabe pentru a vă etala nu va recomanda altora religia voastră sau adevărul pe care-l mărturișiți. Oamenii cu percepție fină vor privi încercările voastre de a vă înfrumuseța exteriorul ca o dovadă a unor minți slabe și inimi vanitoase. Recomandarea pentru surorile mele tinere este aceasta: rochii simple, nesofisticate și nepretențioase. Nu există nici un mod mai bun de a face ca lumina voastră să-i lumineze pe alții, decât prin simplitatea cu care vă îmbrăcați și vă purtați. Puteți arăta tuturor că, prin comparație cu lucrurile veșnice, estimați corect valoarea lucrurilor din lumea aceasta. — 3T 376 [348]

Domnul Hristos îi prezintă pe urmașii Săi ca fiind sarea pământului și lumina lumii. Fără influența salvatoare a creștinilor, lumea ar pieri ca urmare a propriei distrugerii și a corupției ce o caracterizează. Priviți la categoria așa-zisilor creștini, care sunt descriși ca fiind nepăsători cu privire la îmbrăcămintea și persoana lor; neglijenți în afacerile lor, după cum îi arată și îmbrăcămintea lor; necuviincioși și chiar brutali în maniere, având un nivel superficial de conversație și, în același timp, considerând aceste trăsături josnice ca indicii ale adevăratei umilinte și ale vieții de creștin. Credeți că, dacă ar fi pe pământ, Mântuitorul ar indica astfel de preinși creștini ca fiind sarea pământului și lumina lumii? Nu, niciodată!

Creștinii sunt elevați în conversațiile lor și, deși consideră ca fiind păcat să consimtă la lingușiri mincinoase, ei sunt politicoși, amabili și binevoitori. Cuvintele lor sunt pline de adevăr și sinceritate. Ei sunt credincioși în afacerile cu frații lor și cu lumea. În îmbrăcămintea, ei evită excesul și etalarea; iar hainele lor vor fi simple, nebatătoare la ochi, modeste și aranjate plăcut și cu bun-gust. O grijă specială va fi acordată îmbrăcămintei, astfel încât să arate către sfințenia Sabatului și închinarea lui Dumnezeu.

Linia de demarcație dintre o asemenea categorie și lume va fi prea clară pentru a se putea greși. Influența credincioșilor ar fi de zece ori mai mare, dacă bărbații [349] și femeile care acceptă adevărul și care în trecut au fost nepăsători și delăsători în obiceiurile lor vor fi atât de cultivați și sfințiți prin adevăr, încât să dea pe față simplitate în obiceiurile lor, ordine și bun-gust în îmbrăcămintea. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu al ordinii și nu este nicidecum mulțumit de neglijență, murdărie sau păcat.

Atitudinea față de modă

Creștinii nu trebuie să se martirizeze, îmbrăcându-se atât de diferit de lume, încât oamenii să-i privească ciudat și cu uimire. Iar

dacă, în urma conformării lor față de credința și datoria lor de a se îmbrăca modest și sănătos, descoperă că nu sunt la modă, nu trebuie să-și schimbe hainele pentru a fi la fel cu lumea. Ei ar trebui să manifeste o independență nobilă și curajul moral de a fi corecți, chiar dacă lumea este altfel. Dacă lumea introduce un gen de îmbrăcăminte modestă, convenabilă și sănătoasă, în concordanță cu Biblia, relația noastră cu Dumnezeu sau cu lumea nu se va schimba, dacă vom adopta acest fel de îmbrăcăminte. Creștinii ar trebui să-L urmeze pe Hristos și să-și adapteze îmbrăcămintea ținând cont de învățăturile din Cuvântul Său. Ar trebui să evite extremele. Cu umilință, ei ar trebui să urmeze cursul lor, clar trasat înainte, fără a ține seama de aplauze sau dezaprobare, alipindu-se de ceea ce este bine din simpla plăcere față de el. — RH, 30 ianuarie 1900 [350]

Biblia învață modestia în îmbrăcăminte. „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios.” (1Tim. 2,9). Aceasta interzice etalarea în îmbrăcăminte, culorile stridente, accesoriile extravagante. Orice încercare de a atrage atenția asupra celui ce poartă aceste lucruri sau de a stârni admirația nu corespunde modestiei recomandate de Cuvântul lui Dumnezeu.

Economie în îmbrăcăminte

Îmbrăcăminte noastră nu trebuie să fie scumpă — nu cu „aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe”. Banii ne sunt încredințați de Dumnezeu. Nu sunt ai noștri, ca să-i cheltuim pentru satisfacerea mândriei sau ambiției. Ei reprezintă, în mâinile copiilor lui Dumnezeu, hrană pentru cei înfometati și îmbrăcăminte pentru cei goi; apărare pentru cei apăsați, mijloc de însănătoșire pentru cei bolnavi sau de propovăduire a Evangheliei pentru cei săraci. Folosind cu înțelepciune banii care acum sunt cheltuiți pentru aspectul exterior, puteți aduce fericire în multe inimi. Țineți cont de modul în care a trăit Hristos, de viața Sa. Analizați-I caracterul și fiți tovarășii Lui în ceea ce privește tăgăduirea de sine.

În lumea numită creștină, destul de mulți bani sunt cheltuiți pe bijuterii, pe haine extravagante și inutile, care i-ar putea hrăni și îmbrăca pe toți cei flămânzi și goi. Moda și etalarea absorb mijloacele care ar putea aduce alinare și confort celor în suferință și celor săraci. Ele jefuiesc lumea de dragostea Mântuitorului, propovăduită în Evanghelie...

Calitate și bun-gust

Dar hainele noastre, chiar dacă sunt modeste și simple, ar trebui să fie de calitate bună, în culori care avantajează și potrivite [351] cu serviciul. Ar trebui alese mai degrabă ca să dureze decât pentru a fi etalate. Îmbrăcăminte trebuie să asigure căldură și o protecție

corespunzătoare. Femeia înțeleaptă descrisă în Proverbele „nu se teme de zăpadă pentru casa ei, căci toată casa ei este îmbrăcată cu cărămiziu” (Prov. 31,21).

Sănătate și curăție

Îmbrăcămintea noastră ar trebui să fie curată. Lipsa de curătenie în îmbrăcăminte este nesănătoasă și dăunează sufletului și trupului. „Voi sunteți Templul lui Dumnezeu... Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu.” (1 Cor. 3,16.17)

În toate privințele, îmbrăcămintea trebuie să fie sănătoasă. „În toate lucrurile”, Dumnezeu dorește ca „sănătatea să sporească” (3 Ioan 2) — sănătatea trupului și a sufletului. Și trebuie să fim împreună-lucrători cu El atât pentru sănătatea trupului, cât și a sufletului. Amândouă sunt favorizate de o îmbrăcăminte sănătoasă.

Grația și frumusețea naturală

Îmbrăcămintea trebuie să aibă grația, frumusețea și un caracter adecvat simplității naturale.

Hristos ne-a avertizat împotriva mândriei, dar nu împotriva grației și a frumuseții naturale. El ne-a îndreptat atenția spre florile câmpului, spre crinul deschis în puritatea sa, și ne-a spus: „Totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei” (Matei 6,29). Astfel, prin lucrurile din natură, Hristos ilustrează frumusețea care are valoare în cer: grația plină de modestie, simplitatea, puritatea, caracterul adecvat, care vor face îmbrăcămintea noastră plăcută Lui. — CT 302,303 [352]

120 - INFLUENȚA ÎMBRĂCĂMINTEI

[175]

Noi nu descurajăm bunul-gust în îmbrăcăminte. Bunul-gust nu trebuie disprețuit sau condamnat. Credința noastră, dacă este manifestată, ne va conduce să fim atât de distinși în îmbrăcăminte și zeloși ca lucrători buni și serioși, încât vom fi priviți ca oameni deosebiți. Dar, când pierdem gustul pentru ordine și bunul-gust în îmbrăcăminte, părăsim, în principiu, adevărul; pentru că adevărul nu degradează niciodată, ci cultivă și înalță. Când credincioșii sunt neglijenți cu îmbrăcăminte lor și sunt necuviincioși și brutali în maniere, influența lor dăunează adevărului. „Noi am ajuns”, spune apostolul inspirat, „o priveliște pentru lume, înger și oameni”. Tot cerul înregistrează influența zilnică pe care o exercită asupra lumii așa-zisii creștini...

Simplitatea îmbrăcăminte va face ca o femeie sensibilă să apară în lumina cea mai favorabilă. Noi judecăm caracterul unei persoane după stilul pe care-l adoptă în îmbrăcăminte. O femeie modestă și credincioasă se va îmbrăca modest. Un gust rafinat, o minte cultivată vor fi relevate în alegerea unor haine simple și adecvate. Tinerele care se smulg din sclavia modei vor fi podoabele societății. Cea care este simplă și nepretențioasă în îmbrăcăminte și în maniere arată că înțelege faptul că o adevărată femeie se caracterizează prin valoarea morală. Cât de fermecătoare și interesantă este simplitatea în îmbrăcăminte, care, în grație și drăgălășenie, poate fi comparată cu florile câmpului! — RH, 17 noiembrie 1904 [353]

121 - SIMPLITATEA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.”

Înțelepciunea omenească s-a gândit mereu să se lipsească sau să lase deoparte învățăturile simple, directe, ale Cuvântului lui Dumnezeu. În fiecare epocă, majoritatea celor ce pretind a fi urmași ai lui Hristos au desconsiderat aceste precepte, care promovau lepădarea de sine și umilința, care cereau simplitate și modestie în conversație, comportament și îmbrăcăminte. Rezultatul a fost mereu același — îndepărtarea de învățăturile Evangheliei, care conduce la adoptarea modei, obiceiurilor și principiilor lumii. Asemănarea cu Dumnezeu, care este de o importanță vitală, a fost înlocuită de un formalism rece. Prezența și puterea lui Dumnezeu, retrase de la cei care formau grupuri iubitoare de lume, sunt descoperite în categoria închinătorilor umili, care sunt dispuși să se supună învățăturilor Cuvântului Sfânt. Această cale a fost urmată de-a lungul generațiilor următoare. Una după alta, diferite denominațiuni s-au ridicat și, renunțând la simplitatea lor, și-au pierdut într-o mare măsură puterea de la început.

O cursă întinsă poporului lui Dumnezeu

După cum vedem, dragostea de modă și de etalare se regăsește și printre cei ce pretind a crede adevărurile prezente și ne întrebăm cu tristețe: Nu va învăța poporul lui Dumnezeu nimic din [354] istoria celor dinainte? Sunt puțini cei care-și înțeleg propriile inimi. Iubitorii frivoli și superficiali ai modei pot pretinde a fi urmași ai lui Hristos, dar îmbrăcă-mintea și conversația lor arată cu ce este ocupată mintea și în ce este angajată afecțiunea lor. Viețile lor trădează prietenia cu lumea și-i reclamă ca fiind ai ei.

Cum poate cineva, care a gustat o dată dragostea lui Hristos, să fie satisfăcut de frivolitățile modei? Inima mea este îndurerată să-i vadă pe cei care pretind că sunt urmașii blândului și modestului Mântuitor atât de înflăcărați să se conformeze standardelor acestei lumi în ceea ce privește îmbrăcămintea. Cu toate că pretind a căuta asemănarea cu Dumnezeu, pot fi deosebiți cu greu de cei necredincioși. Ei nu găsesc plăcere în viața lor de credință. Timpul și mijloacele lor sunt puse în slujba scopului de a se îmbrăca pentru etalare.

Mândria și extravaganta în îmbrăcăminte sunt păcate către care sunt înclinate în special femeile. De aici înainte, porunca apostolilor li se adresează direct lor: „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase”.

Nevoia de reformă

Vedem cum câștigă constant teren în biserică un rău pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl condamnă. Care este datoria celor ce dețin autoritatea cu privire la acest aspect? Va mai fi influența bisericii ceea ce ar trebui să fie, în timp ce mulți dintre membrii săi ascultă de poruncile modei mai degrabă decât de voința lui [355] Dumnezeu clar arătată? Cum putem aștepta prezența și ajutorul Duhului Sfânt, în timp ce permitem acestor lucruri să existe între noi? Putem să rămânem tăcuți în timp ce învățăturile lui Hristos sunt date la o parte de falșii Săi urmași? Aceste lucruri aduc durere și nedumerire celor care au în grijă biserica lui Dumnezeu. Nu vor reflecta surorile mele creștine în rugăciune și în sinceritate asupra acestui subiect? Nu vor căuta ele să fie îndrumate de Cuvântul lui Dumnezeu? Timpul petrecut în plus pentru pregătirea hainelor în conformitate cu moda acestei lumi ar trebui devotat unei cercetări atente a inimii și studiului Scripturilor. Orele care pot fi considerate mai mult decât pierdute în pregătirea unor găтели și accesorii inutile ar putea fi făcute mai valoroase decât aurul, dacă ar fi petrecute în dobândirea principiilor corecte și a unor cunoștințe solide. Mă doare inima când văd tinere care pretind că sunt urmașe ale lui Hristos, dar care sunt practic în necunoștință cu privire la caracterul și voința Sa. Ele s-au mulțumit să se hrănească cu pleavă. Beteala strălucitoare a lumii pare a fi mai

valoroasă pentru ele decât bogățiile veșnice. Puterile mintale, care ar putea fi dezvoltate prin gândire și studiu, suferă de amorțeală, sentimentele sunt nedisciplinate, pentru că îmbrăcămintea este considerată mai importantă decât dragostea de spiritualitate sau vigoare mintală.

[177]

Împodobirea interioară

Vor căuta urmașii lui Hristos să obțină acea frumusețe interioară, un spirit smerit și liniștit, pe care Dumnezeu pune mult preț, sau vor risipi aceste scurte ore de încercare ce le stau la dispoziție într-o muncă inutilă, pentru [356] etalare? Domnul ar putea să aibă în lucrarea Sa femei care să caute în permanență să-și îmbogățească atât mintea, cât și inima, dobândind putere intelectuală și morală, încât să poată duce o viață folositoare și fericită — fiind o binecuvântare pentru lume și o onoare pentru Creatorul lor.

I-aș întreba pe tinerii de azi, care pretind a crede în adevărul prezent, în ce fel se leapădă ei de sine de dragul adevărului? Când realmente doresc un articol de îmbrăcămintă sau un fel de obiect de podoabă, accesoriu sau un lucru potrivit, pun ei problema aceasta înaintea Domnului în rugăciune, pentru a ști dacă Spiritul Sfânt va aproba această cheltuială a mijloacelor materiale? În alegerea și pregătirea hainelor lor, sunt ei atenți să nu dezonoreze mărturisirea lor de credință? Pot ei să cheme binecuvântarea Domnului asupra timpului astfel folosit? Este un lucru să te alături bisericii și cu totul altul să fii unit cu Hristos. Cei care mărturisesc credința, fiind neconsacrați și lumești, constituie una dintre cele mai serioase cauze ale slăbiciunii în biserica lui Hristos.

În această etapă a existenței omenirii, există o pasiune fără precedent pentru plăcere. Peste tot prevalează extravaganta risipitoare și necugetată. Mulți sunt plini de înfocare pentru amuzament și distracție. Mintea începe să fie frivolă și superficială, pentru că nu mai este obișnuită cu meditația sau studiul disciplinat. Sentimentalismul plin de ignoranță este cultivat, rafinat, înălțat și înnobilit. Dar prea adesea fiecare realizare de valoare este neglijată pentru etalarea modei și pentru plăceri superficiale. Femeile permit sufletului lor să fie înfometat și pipernicit din cauza modei și astfel ele devin mai

degrabă un blestem pentru societate decât o binecuvântare. — RH,
6 decembrie 1881 [357]

122 - IDOLATRIA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE

Idolatria în îmbrăcăminte este o boală morală. Ea nu trebuie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o hotărâtă schimbare în îmbrăcăminte.

Nu trebuie să existe nepăsare în îmbrăcăminte. Pentru Numele lui Hristos, ai căror martori suntem, ar trebui să facem tot ce se poate mai bine pentru înfățișarea noastră. La serviciul de la tabernacol, Dumnezeu a arătat fiecare amănunt al veșmintelor aceluia care slujeau înaintea Lui. În felul acesta, suntem învățați că El este interesat cu privire la îmbrăcămintea celor care-L servesc. Îndrumările date cu privire la veșmintele lui Aaron erau foarte precise, deoarece veșmântul lui era simbolic. Tot așa, îmbrăcămintea urmașilor lui Hristos trebuie să fie simbolică. Înfățișarea noastră, în toate privințele, ar trebui să fie caracterizată prin simplitate, modestie și curățenie. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu aprobă schimbările de îmbrăcăminte numai de dragul modei, ca să arătăm la fel ca lumea. Creștinii nu trebuie să se împodobească cu podoabe scumpe și lucruri costisitoare.

Cuvintele Scripturii cu privire la îmbrăcăminte ar trebui să fie cercetate cu grijă. Avem nevoie să înțelegem ceea ce Domnul cerului apreciază chiar și în îmbrăcarea corpului. Toți cei care caută cu sârguință harul lui Hristos vor ține seamă de cuvintele prețioase, de învățăturile inspirate de Dumnezeu. Chiar și stilul îmbrăcămintei va exprima adevărul Evangheliei. — 6 T 96 [358]

Extravaganța demoralizatoare predomină oriunde și multe suflete ajung să se ruineze datorită dragostei lor pentru îmbrăcăminte și etalare. Viața a nouă zecimi din cei ce sunt devotați modei este o minciună trăită. Înșelăciunea și fraudă reprezintă practica lor zilnică; pentru că ei vor să pară ceea ce nu sunt.

Noblețea sufletului, amabilitatea, generozitatea sunt vândute pentru a satisface pofta de lucruri rele. Mii își vând virtutea pentru a putea avea mijloacele de a urma moda acestei lumi. O astfel de grijă nebunească pentru schimbările modei acestei lumi necesită o armată de reformatori, care să ia poziție pentru o împodobire simplă și distinctă. Satana a inventat mereu curente în modă, care nu pot fi urmate decât sacrificând bani, timp și sănătate.

Urmând lumea

Având înaintea noastră tabloul decăderii lumii cu privire la modă, cum îndrăznesc așa-zișii creștini să urmeze cărarea lumii? Vom aproba aceste mode demoralizatoare, însușindu-ni-le? Mulți adoptă moda lumii, dar aceasta pentru că Hristos nu este întrupat în ei, și cu El, speranța și gloria. Viețuirea în lux, îmbrăcăminte extravagantă sunt împinse până la o asemenea extindere, încât constituie unul dintre semnele ultimelor zile.

Mândria și vanitatea se manifestă pretutindeni; dar cei [359] care sunt tentați să privească în oglindă pentru a se admira au o foarte slabă înclinație de a privi către Legea lui Dumnezeu, care reprezintă marea oglindă morală. Această idolatrie în îmbrăcăminte distruge toată umilința, blândețea și dragostea dintr-un caracter. Ea consumă orele prețioase care ar trebui consacrate meditației, cercetării de inimă și studiului Cuvântului lui Dumnezeu însoțit de rugăciune. În Cuvântul lui Dumnezeu, Inspirația a înregistrat lecții speciale pentru instruirea noastră...

Devoțiunea pentru îmbrăcăminte ia din mijloacele încredințate pentru lucrările milei și ale bunăvoinței, iar această cheltuială extravagantă este furt față de Dumnezeu. Mijloacele materiale nu ne-au fost încredințate pentru satisfacerea mândriei și iubirii de etalare. Noi trebuie să fim administratori înțelepți, să-i îmbrăcăm pe cei goi, să-i hrănim pe cei înfomețați și să oferim mijloacele noastre materiale pentru avansarea cauzei lui Dumnezeu. Dacă vrem po-doabe, grația blândetii, modestia și prudența sunt potrivite pentru orice persoană de orice rang sau poziție socială.

Nu vom sta ca niște santinele credincioase și, prin învățătură și exemplu, nu vom respinge îngăduința în plăceri și extravaganta acestei epoci degenerate? Nu vom da un exemplu bun tinerilor noștri că orice am mânca sau bea, orice am face, totul este spre gloria lui Dumnezeu? — RH, 12 decembrie 1912 [360]

Secțiunea a XIII-a - RECREERE ȘI DISTRACȚIE

[180]

Există o diferență între recreere și distracție. Recreerea, când este într-adevăr așa cum o arată numele, are tendința de a întări și zidi. Prin întreruperea grijilor și ocupațiilor noastre obișnuite, ea permite refacerea minții și trupului și ne face astfel în stare să ne întoarcem cu puteri noi la munca serioasă a vieții. Distracția, pe de altă parte, este căutată de dragul plăcerii și este adesea dusă la extrem; aceasta absoarbe energia necesară muncii folositoare și se dovedește în acest fel o piedică în calea adevăratului succes al vieții.

— Ed 207

Creștinii ar trebui să fie oamenii cei mai voioși și fericiți de pe pământ. Ei ar trebui să fie conștienți că Dumnezeu este Tatăl și Prietenul lor veșnic.

Dar mulți așa-ziși creștini nu dau o mărturie corectă despre religia creștină. Ei par întunecați, ca și când ar sta sub un nor. Adesea, ei vorbesc de marile sacrificii pe care le-au făcut pentru a deveni creștini. Ei apelează la cei care nu l-au acceptat pe Hristos, arătându-le prin propriul exemplu și prin conversația lor că ar trebui să renunțe la orice ar putea face viața plăcută și plină de bucurie. Ei aruncă un vâl întunecat peste binecuvântata speranță creștină. Impresia pe care o lasă ei este că cererile lui Dumnezeu reprezintă o povară chiar și pentru un suflet binevoitor și că tot ceea ce oferă plăcere sau încântă gustul trebuie sacrificat.

Nu ezităm să spunem că astfel de preinși creștini nu trăiesc și nu transmit o învățătură autentică. Dumnezeu este dragoste. Cei ce rămân în El rămân în dragoste. Toți cei care într-adevăr s-au familiarizat — prin cunoaștere venită prin experimentare — cu compania plină de dragoste și tandrețe a Tatălui nostru ceresc vor răspândi lumină și bucurie oriunde s-ar afla. Prezența și influența lor vor fi pentru tovarășii lor ca mireasma unor flori parfumate, pentru că ei sunt uniți cu Dumnezeu și cu cerul, iar frumusețea crescută a cerului este transmisă prin ei tuturor celor care sunt atrași de influența lor. Aceasta îi face [363] să fie lumina lumii și sarea pământului. Ei sunt într-adevăr o mireasmă de viață spre viață, iar nu de moarte spre moarte.

Recreerea creștină

Este privilegiul și datoria creștinilor să caute să-și reînvioreze spiritul și să redea putere corpurilor lor printr-o recreere nevinovată, în scopul de a folosi puterile lor fizice și mintale pentru slava lui Dumnezeu. Momentele noastre de recreere n-ar trebui să fie scene

de veselie fără sens, luând forme absurde. Putem să le organizăm de așa manieră, încât cei cu care ne însoțim să beneficieze de ele și să fie înălțați și astfel să ne calificăm pe noi, dar și pe ei, pentru a îndeplini cât mai bine îndatoririle transmise nouă, în calitate de creștini.

Nu putem fi scuzați înaintea lui Dumnezeu dacă ne angajăm în distracții care ne vor face neîn stare pentru îndeplinirea credincioasă a îndatoririlor obișnuite ale vieții și ar micșora astfel dorința de contemplare a lui Dumnezeu și a lucrurilor cerești. Religia lui Hristos este înviorătoare și înălțătoare în influența sa. Este mai presus de glume și bătaii de joc fără sens, de discuții goale de conținut și frivole. În toate momentele noastre de recreere, trebuie să adunăm de la Sursa divină un nou curaj și o nouă putere, astfel încât să înălțăm cu mai mult succes viața noastră către curăție, adevărată evlavie și sfințenie.

Dragostea de frumos

Chiar și Dumnezeu cel mare este un iubitor al frumosului. El ne-a dat dovada de netăgăduit a acestui fapt, prin lucrarea mâinilor Sale. El a sădit pentru primii noștri părinți o grădină minunată în Eden. Copaci falnici din fiecare [364] soi au fost făcuți să crească din pământ atât pentru utilitate, cât și pentru decor. Au fost făcute flori frumoase, de o drăgălășenie rară, de diferite culori și nuanțe, parfumând aerul. Păsări cântătoare, pline de voieșie, de un colorit variat, ciripeau cu putere cântece de veselie, spre lauda Creatorului lor. A fost planul lui Dumnezeu ca omul să-și găsească fericirea în lucrarea de păzire a lucrurilor pe care El le-a oferit și ca dorințele sale să poată fi satisfăcute de fructele pomilor din grădină.

Dumnezeu, care a făcut Edenul — căminul primilor noștri părinți — atât de uimitor de plăcut, ne-a dăruit de asemenea copacii maiestuoși, florile frumoase și tot ce este necesar și plăcut pentru fericirea noastră. Ne-a dat aceste semne ale dragostei Sale, pentru ca noi să putem avea păreri corecte privind caracterul Său.

El a implantat în inima copiilor Săi dragostea de frumos. Dar mulți au pervertit această dragoste. Avantajele și frumusețile pe care Dumnezeu le-a revărsat asupra noastră au devenit idoli noștri, în timp ce gloriosul lor Dătător a fost dat uitării. Ar trebui să

recunoaştem dragostea lui Dumnezeu faţă de noi în toate lucrările creaţiei Sale şi inima noastră ar trebui să răspundă acestor dovezi ale dragostei Sale, predându-I lui Dumnezeu din toată inima cele mai bune şi sfinte sentimente ale noastre.

[182]

Maestrul-Artist

Dumnezeu ne-a înconjurat cu decoruri naturale pline de frumuseţe, pentru a atrage şi a interesa mintea noastră. Planul Său este ca noi să asociem măreţia naturii caracterului Său. Dacă vom studia cu credincioşie cartea naturii, vom găsi în ea o sursă bogată pentru [365] contemplarea dragostei şi puterii infinite ale lui Dumnezeu.

Mulţi laudă îndemânarea artistului, care produce picturi frumoase pe pânze. Mulţi îşi consacră toate puterile fiinţei în slujba artei şi totuşi cât de puţin pot ilustra aceştia lucrurile din natură. Arta nu va putea atinge niciodată perfecţiunea văzută în natură. Mulţi preinşi creştini cad în extaz în faţa unui tablou ce conţine un apus de soare. Ei aduc închinare îndemânării artistului, dar trec cu indiferenţă pe lângă un apus de soare măreţ, autentic, deşi au privilegiul să-l admire în fiecare seară fără nori.

De unde are artistul modelul? Din natură. Dar Maestrul artiştilor a pictat pe pânza mişcătoare şi schimbătoare a cerului măreţiile apusului de soare. El a nuanţat şi a înfrumuseţat cerurile cu auriu, argintiu şi purpuriu, ca şi cum porţile înaltului s-ar fi deschis larg, ca să putem vedea strălucirile lui şi imaginaţia noastră să prindă puţin din această măreţie. Mulţi îşi întorc faţa nepăsători de la această pictură cerească. Ei nu recunosc puterea şi dragostea infinite ale lui Dumnezeu, făcute cunoscute prin frumuseţile văzute în ceruri, dar sunt aproape fermecaţi de vederea şi închinarea la tablouri imperfecte, care încearcă să-L imite pe Maestrul-Artist. — RH, 25 iulie 1871

Nepregătiți pentru a rezista ispitei

Să nu vă închipuiți că puteți să vă întovărășiți cu iubitorul de distracții, cu cel vesel și iubitor de plăceri și, în același timp, să puteți rezista ispitei. — ST, 20 iunie 1900 [366]

125 - DRAGOSTEA DE PLĂCERI LUMEȘTI

Este alarmant faptul că iubirea de lume predomină în mintea tinerilor. Mulți se comportă ca și cum prețioasele ore de probă, când harul mai întârzie, ar fi o vacanță minunată și că ei au fost lăsați în lume numai pentru distracția lor, pentru a satisface o permanentă dorință și necesitate de exaltare. Ei își găsesc plăcerile în lume și în lucrurile din lume și sunt străini de Tatăl și de însușirile Spiritului Sfânt. Mulți sunt necugetați în conversațiile lor. Ei preferă să uite că din cuvintele lor vor fi achitați sau condamnați. Dumnezeu este dezonorat de discuțiile și râsetele frivole, goale și deșarte, care caracterizează viața multora dintre tinerii noștri...

Satana face eforturi speciale pentru a-i conduce pe astfel de tineri să găsească fericirea în distracții lumești și să se justifice, străduindu-se să demonstreze că aceste distracții sunt nedăunătoare, inocente și chiar importante pentru sănătate. El prezintă cărarea sfințeniei ca fiind grea, dificilă, în timp ce cărările plăcerilor lumești sunt presărate cu flori.

Satana împodobește lumea și plăcerile ei în culori false, amăgitoare și măgulitoare, prezentându-le înaintea tinerilor. Dar plăcerile acestui pământ vor ajunge în curând la un sfârșit și atunci ceea ce ai semănat acum va trebui să seceri în acea zi. Sunt atracțiile, abilitățile și talentele personale prea valoroase pentru a le dedica lui Dumnezeu, Creatorul nostru, El, care veghează asupra noastră în orice moment? Sunt însușirile noastre prea prețioase pentru a le preda lui Dumnezeu? [367]

Calea înțelepciunii

Tinerii susțin adesea că au nevoie de ceva care să îi înveselească și să le distreze mintea. Speranța creștină este însă exact ceea ce au ei nevoie. Religia se va dovedi pentru credincios o îmbărbătare, un ghid sigur către fântâna adevăratei fericiri. Tinerii ar trebui să studieze Cuvântul lui Dumnezeu, dedicându-se meditației și rugăciunii. Vor

descoperi că momentele lor libere nu pot fi mai bine folosite decât făcând acest lucru. „Căile ei — ale înțelepciunii — sunt niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice.”

Scriindu-i lui Tit, Pavel îi îndemna pe tineri la cumpătare: „Sfătuiește de asemenea pe tineri să fie cumpătați, și dă-te pe tine însuți pildă de fapte bune, în toate privințele. Iar în învățatură, dă dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, și să nu poată să spună nimic rău de noi.”

Îi sfătuiesc pe tineri, de dragul sufletului lor, să dea atenție îndemnurilor apostolului. Toate aceste instrucțiuni, avertizări și muștrări prețioase vor fi o mireasmă de viață spre viață sau de moarte spre moarte.

Tinerii sunt în mod natural înclinați să creadă că nu se așteaptă de la ei multă responsabilitate, purtare de grijă sau purtare de poveri. Dar asupra fiecăruia planează obligația de a atinge standardul Bibliei. Lumina care strălucește înainte, cu privilegiu și oportunități, în lucrarea de predicare a Cuvântului, în povățuiri, avertizări și muștrări, va perfecționa caracterul sau va condamna nepăsarea. Această lumină trebuie prețuită atât de către tineri, cât și de bătrâni. Cine sunt cei care vor lua acum atitudine pentru Dumnezeu, hotărâți să pună slujirea Lui pe primul loc în viața lor? Cine vor fi purtătorii de poveri? [368]

„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale.” Isus dorește slujirea celor asupra cărora este revărsată roua tinereții. El dorește ca ei să fie moștenitorii veșniciei. Ei pot ajunge la o maturitate nobilă, cu toate că poluarea morală abundă, încât corupe atât de mulți tineri chiar de la o vârstă fragedă. Ei pot fi liberi în Hristos, copii ai luminii, și nu ai întunericului.

Dumnezeu cheamă pe fiecare tânăr și tânără să renunțe la fiecare obicei rău, să fie sârguincioși în muncă, înflăcărați în spirit, slujindu-L pe Domnul. Nu este bine ca ei să rămână în necunoștință, fără să facă nici un efort pentru a birui obiceiurile rele și pentru a-și îmbunătăți comportamentul. Sinceritatea rugăciunilor lor va fi dovedită de vigoarea efortului pe care-l fac de a se supune lui Dumnezeu și poruncilor Sale. La fiecare pas, pot renunța la obiceiuri și tovărășii rele, crezând că Domnul, prin puterea Spiritului Său, le va da putere să biruie.

Credincioșie în lucruri mărunte

Eforturile individuale, constante și unite vor fi recompensate de succes. Cei care doresc să facă mult bine în lumea noastră trebuie să fie dispuși să-l facă în modul dorit de Dumnezeu, îndeplinind cele mai mărunte treburi. Cel care dorește să atingă înălțimile cele mai semețe ale izbânzii făcând lucruri minunate, extraordinare, nu va reuși să facă nimic.

Înaintarea neîntreruptă într-o lucrare bună, repetarea frecventă a unui gen de serviciu făcut cu credincioșie, este de mai mult preț înaintea lui Dumnezeu decât aducerea la îndeplinire a unei lucrări mărețe, și tinerii vor câștiga o bună reputație, dând forță și personalitate eforturilor lor... [369]

[184] Tinerii pot face mult bine în lucrarea de salvare a sufletelor. Dumnezeu îi consideră responsabili de modul în care își folosesc talentele încredințate lor. Cei care pretind că sunt copii ai lui Dumnezeu trebuie să țintească spre un standard înalt. Ei să-și folosească fiecare talent cu care i-a înzestrat Dumnezeu. — YI, 1 ianuarie 1907

Dorințe neîmplinite

Aspirația continuă după distracții provocatoare de plăceri arată dorințele profunde ale sufletului. Dar cei ce beau din această fântână a plăcerilor lumești vor descoperi că sufletul lor însetat nu este încă satisfăcut. Ei sunt înșelați și greșesc, confundând distracția cu fericirea, și când entuziasmul încetează, mulți se scufundă în mâhnire și chiar disperare. O, ce nebunie, ce prostie să abandoneze „Fântâna cu apă vie”, pentru „vasele sparte” ale plăcerilor lumești! — FE 422

Ocazii de a mărturisi

Dacă într-adevăr Îi aparții lui Hristos, vei avea ocazia să mărturisești Numele Lui. Vei fi invitat să-ți însotești prietenii în locuri de amuzament și astfel vei avea ocazia să-L mărturisești pe

Dumnezeul tău. Dacă ești cu adevărat al lui Hristos, atunci nu vei încerca să formulezi scuze pentru faptul că nu-i însoțești, ci le vei declara cu modestie, dar și cu fermitate, că ești un copil al lui Dumnezeu și că principiile tale nu-ți permit să mergi nici măcar o dată într-un loc unde nu poți să-L inviți și pe Isus cu tine. — YI, 4 mai 1893 [370]

Este conform intenției lui Dumnezeu ca atât resursele fizice, cât și cele intelectuale să fie puse la treabă; dar caracterul exercițiului fizic abordat trebuie să fie în perfectă armonie cu lecțiile date de Isus ucenicilor Săi. Aceste lecții trebuie astfel exemplificate în viața creștinilor, încât, în întreaga activitate a educatorilor și elevilor, agenții cerului să nu poată spune despre ei că sunt „iubitori de plăceri”. Aceasta este starea actuală a multora: „Iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu” (2 Timotei 3,4). Astfel, Satana și îngerii lui își întind capcanele pentru suflete. El lucrează la mintea profesorilor și elevilor pentru a-i face să se angajeze în activități și jocuri ce vor deveni puternic acaparatoare și care sunt de natură să întărească pasiunile josnice și să dea naștere la pofte și dorințe rele, ce vor contracara acțiunile Duhului lui Dumnezeu asupra inimii omului.

Toți profesorii din școală au nevoie de exerciții fizice, de o schimbare a ocupației. Dumnezeu ne-a arătat cum trebuie să fie această schimbare — o activitate practică, folositoare. Dar mulți s-au abătut de la planul lui Dumnezeu pentru a urma născocirile omenesti, în detrimentul vieții spirituale. Distracțiile contracarează mai mult ca orice altceva lucrarea Duhului lui Dumnezeu, și El Se mâhnește...

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine [371] să înghită” (1 Petru 5,8). El este prezent acolo unde vă jucați, urmărindu-vă distracțiile și acaparând orice suflet pe care îl găsește fără apărare, semănând în inimi sămânța sa, obținând astfel controlul asupra minții oamenilor. El este prezent la orice activitate din clasă. Acei cursanți care îngăduie ca mintea să le fie puternic incitată de jocuri nu se află în cea mai bună dispoziție de a primi învățătura, sfatul și mustrarea care sunt cele mai importante pentru ei.

Exercițiul fizic a fost evidențiat de Dumnezeu înțelepciunii. În fiecare zi, ar trebui să consacram câteva ore educației utile în

domeniul muncii ce îi va ajuta pe elevi să învețe îndeletnicirile practice ale vieții, esențiale pentru toți tinerii noștri.

Este nevoie ca oricine, din oricare școală sau instituție a noastră, să fie, precum Daniel, într-o legătură atât de strânsă cu Izvorul întregii înțelepciuni, încât să devină capabil să atingă cel mai înalt standard, în orice privință. Dragostea și temerea de Dumnezeu stăteau înaintea lui Daniel și, conștient de responsabilitatea față de Dumnezeu, el își exersa toate capacitățile pentru a răspunde, pe cât posibil, grijii iubitoare a Marelui Învățător. Cei patru tineri evrei nu au îngăduit ca egoismul și iubirea de distracții să le acapareze clipele perioadei de aur a vieții lor. Ei au lucrat cu o inimă plină de voință și o minte matură. Acest standard înalt poate fi atins de orice tânăr creștin. — CT 281-284 [372]

127 - DISTRACTII PERICULOASE PENTRU TINERI

Dorința de senzații și distracție este o ispită și o capcană pentru poporul lui Dumnezeu și mai ales pentru tineri. Satana pregătește întotdeauna ademeniri pentru a distrage mintea de la solemnă lucrare de pregătire pentru viitorul apropiat. Prin agenții lumesti, el menține o stare de continuă excitație, care să-i poarte pe cei imprudenți spre plăcerile trecătoare. Sunt spectacole, lecturi și o nesfârșită varietate de distracții menite să îi ducă la iubirea lumescului. Prin această unire cu lumea, credința este slăbită.

Satana este un lucrător asiduu, un viclean și un dușman de moarte. Ori de câte ori este rostit un cuvânt neglijent, fie de măgulire, fie de determinare a tânărului să privească un păcat cu mai puțină reticență, el profită de ocazie și hrănește sămânța răului, pentru a putea prinde rădăcină și pentru a aduce un rod nefast. El este un înșelător în toată puterea cuvântului, un iscusit seducător. El are multe plase fin țesute, inofensive în aparență, dar care sunt pregătite cu măiestrie ca să-i prindă în mreje pe cei tineri și imprudenți. Mintea obișnuită tinde spre plăcere și satisfacerea de sine. Strategia lui Satana este umplerea minții cu dorința după distracțiile lumesti, ca să nu mai poată fi timp pentru întrebarea: „Cum stau cu sufletul meu?”

Un veac nefast

Trăim într-un veac nefast pentru tineri. Influența predominantă în societate este în favoarea îngăduinței tinerilor de a urma înclinația firească [373] a minții lor. Dacă unii copii sunt foarte răi, părinții se liniștesc, spunând că, atunci când vor fi mai mari și vor judeca, aceștia vor părăsi obiceiurile rele și vor deveni bărbați și femei de nădejde. Ce eroare! Ani de zile, ei permit dușmanului să semene în grădina inimii și lasă ca principii greșite să crească și să se întărească, părănd a nu sesiza pericolele ascunse și sfârșitul tragic al drumului

ce li se pare că este calea fericirii. În multe cazuri, toată strădania depusă ulterior pentru acești tineri nu va duce la nici un rezultat.

În general, standardul sfințeniei este coborât printre cei ce se declară creștini și este greu pentru tineri să reziste influențelor lumești, încurajate de mulți dintre membrii bisericii. Majoritatea creștinilor doar cu numele, în vreme ce pretind că trăiesc pentru Hristos, trăiesc de fapt pentru lume. Ei nu discern superioritatea absolută a lucrurilor cerești și, prin urmare, nu pot să le iubească cu adevărat. Mulți se declară creștini, deoarece creștinismul este considerat onorabil. Ei nu realizează că adevăratul creștinism înseamnă purtarea crucii și astfel religia lor nu are putere să-i retină de la plăcerile lumești.

Unii pot merge în sălile de dans, dedându-se la toate distracțiile de acolo. Alții nu pot merge chiar atât de departe, dar pot participa totuși la reuniuni mondene, picnicuri, spectacole și alte prilejuri de distracții lumești. Este posibil ca până și cel mai pătrunzător ochi să nu reușească să descopere vreo diferență între ei și necredincioși.

În actuala stare a societății, nu este o sarcină ușoară pentru [374] părinți să-și țină în frâu copiii și să-i educe potrivit regulii biblice a dreptății. De multe ori, copiii nu suportă restricțiile și doresc să aibă propria cale și să meargă după placul lor. Îndeosebi între 10 și 18 ani, ei sunt înclinați să creadă că nu este nimic rău dacă merg la întrunirile lumești ale colegilor lor. Dar părinții creștini, cu experiență, pot vedea pericolul. Ei cunosc caracteristicile particulare ale copiilor lor și influența acestor lucruri asupra minții lor și, din dorința de a-i ști mântuiți, îi vor ține departe de aceste distracții degradante.

Ce povară se ia de pe inima părinților grijulii și credincioși atunci când copiii hotărăsc singuri să renunțe la plăcerile lumii și să devină urmași ai lui Hristos! Dar nici atunci grija și lucrarea lor nu trebuie să se oprească, pentru că acești tineri tocmai au început serios să lupte împotriva păcatului și împotriva relelor inimii firești și au nevoie în mod deosebit de sfatul și asistența părinților lor.

Un timp de încercare pentru tineri

Tinerii păzitori ai Sabatului, care s-au lăsat seduși de influența lumii, vor fi probați și verificați. Primejdiile zilelor din urmă planează asupra noastră și înaintea tinerilor stă o încercare pe care mulți nu au

anticipat-o. Ei vor fi puși în situații grele și atunci puritatea credinței lor va fi dovedită. Ei declară că-L așteaptă pe Fiul omului, dar unii dintre ei au fost un exemplu rău pentru necredincioși. Ei n-au fost dispuși [375] să renunțe la lume, ci s-au unit cu lumea, participând la picnicuri și la alte întâlniri pentru plăceri, amăgindu-se că se angajează în distracții nevinovate. Dar tocmai aceste îngăduințe îi despart de Dumnezeu și-i fac fii ai lumii.

[187] Unii înclină constant spre lume. Vederile și simțămintele lor se împacă mult mai bine cu spiritul lumii decât cu cel al lui Hristos. Este perfect normal ca ei să prefere compania aceluia al căror spirit va fi mai în asentimentul spiritului lor. Și acești tineri au destul de multă influență în poporul lui Dumnezeu. Ei sunt părtași cu poporul și au un nume în acest popor; dar sunt o pricină de discuție pentru necredincioși și pentru cei slabi și neconsacrați din biserică. În această vreme de încercare, ei fie vor fi pe de-a-ntregul convertiți, fie vor trece de partea lumii, pentru a-și primi răsplata împreună cu cei lumești.

Căutătorul de plăceri nu este considerat de Dumnezeu ca un urmaș al Său. Numai aceia care sunt tăgăduitori de sine și care trăiesc sobru, smerit și sfânt sunt adevărați urmași ai lui Isus. Ei nu pot să se bucure de conversația ușoară și goală a iubitorului acestei lumi.

Despărțirea de lume

Adevărații urmași ai lui Hristos vor avea de făcut sacrificii. Ei vor ocoli locurile de distracții lumești, pentru că acolo nu-L găsesc pe Isus și nici nu întâlnesc o influență care să-i facă mai sfinți și să crească în har. Ascultarea de [376] Cuvântul lui Dumnezeu îi va face să se îndepărteze de toate aceste lucruri.

„Așa că, după roadele lor îi veți cunoaște” (Mat. 7,20), a spus Mântuitorul. Toți adevărații urmași ai lui Hristos aduc roada slavei Sale. Viata lor confirmă faptul că o bună lucrare a fost făcută în ei prin Duhul lui Dumnezeu, iar roada lor este sfințenia. Vietile lor sunt curate și înnobilate. Faptele bune sunt roada adevăratei lor sfințenii, iar cei ce nu aduc o astfel de roadă dovedesc că nu au experiență în lucrarea lui Dumnezeu. Ei nu sunt în Viță. Isus spunea: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce

roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Viță, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.” (Ioan 15, 4-5)

Aceia care vor să fie urmași ai adevăratului Dumnezeu trebuie să renunțe la orice idol. Isus i-a spus învățătorului Legii: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.” (Matei 22,37-38). Primele patru precepte ale Decalogului nu admit nici o înde-părtare a sentimentelor noastre de Dumnezeu. Și nimic nu trebuie să divizeze suprema noastră bucurie în El. Nu putem înainta în experiența creștină până ce nu îndepărtăm tot ce ne desparte de Dumnezeu.

Marea Căpetenie a bisericii, Cel care Și-a ales poporul din această lume, îi cere acestui popor să se despartă de lume. [377] A-L iubi pe Dumnezeu și a păzi poruncile Sale este foarte departe de iubirea plăcerilor și prieteniiilor lumii. Nu există nici o înțelegere între Hristos și Baal.

Făgăduințe pentru tineri

Tinerii care-L urmează pe Hristos au de purtat un război; ei au de dus zilnic o cruce, ieșind din lume și imitând viața lui Hristos. Dar sunt multe făgăduințe prețioase pentru cei care-L caută de timpuriu pe Mântuitorul. Înțelepciunea le spune fiilor oamenilor: „Eu iubesc pe cei ce Mă iubesc și cei ce Mă caută cu tot dinadinsul Mă găsesc” (Prov. 8,17).

„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinti în toată purtarea voastră.” (1 Petru 1,13-15). „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață să o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești, și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege,

și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.” (Tit 2,11-14) — CT 325-330 [378]

128 - STABILIREA UNOR PRINCIPII CORECTE ÎN INIMA TINERILOR

[188]

Tinerii trebuie să fie stăpâniți de principii ferme, pentru a putea folosi corect puterile date de Dumnezeu. Dar ei urmează impulsul atât de mult și atât de orbește, fără nici o referire la principiu, încât se află într-o continuă primejdie. Deoarece nu pot avea totdeauna călăuzirea și ocrotirea părinților și educatorilor, ei trebuie să fie educați pentru a avea încredere în ei înșiși și stăpânire de sine. Trebuie să fie învățați să gândească și să acționeze din principii conștiincios.

Relaxare și amuzament

Cei care sunt angajați în studiu trebuie să aibă perioade de relaxare. Minte nu trebuie să fie angajată continuu în activitate intensă, pentru că delicata ei mașinărie obosește. Trupul, ca și mintea, trebuie să facă exercițiu. Dar este mare nevoie de cumpătare în distracții, ca în oricare altă îndeletnicire. Și caracterul acestor distracții trebuie să fie chibzuit cu multă atenție și minuțiozitate. Fiecare tânăr să se întrebe: Ce influență vor avea aceste distracții asupra sănătății fizice, mintale și morale? Va deveni mintea mea atât de îngâmfată, încât să-L uit pe Dumnezeu? Să încetez oare să am în fața mea slava Lui?

Jocul de cărți trebuie interzis. Anturajele și tendințele pe care le dezvoltă sunt periculoase. . . În aceste distracții, nu există nimic de folos pentru suflet sau trup. Intelectul nu este întărit și îmbogățit cu idei de valoare pentru folosirea viitoare. [379] Conversația se desfășoară pe teme josnice și degradante. . .

Îndemânarea la jocul de cărți duce deseori la dorința de a fi exploatată în folos personal. În joc este pusă o sumă mică, apoi mai mare, până ce se dezvoltă o sete pentru joc, ce duce la ruină sigură. Pe câți oameni i-a condus această distracție periculoasă la practici păcătoase, la sărăcie, la închisoare, la crimă și la spânzurătoare!

Totuși, mulți părinți nu văd teribila prăpastie a ruinei care se deschide pentru tinerii noștri.

Printre cele mai primejdioase locuri de distracție este teatrul. În loc să fie o școală a moralității și a virtuții, cum se pretinde adesea, el este chiar focarul imoralității. Obiceiuri vicioase și înclinații păcătoase sunt întărite și încetățenite prin aceste distracții. Căntece vulgare, gesturi, expresii și atitudini obscene corup imaginația și degradează morala. Fiecare tânăr care obișnuiește să ia parte la astfel de reprezentatii va ajunge corupt în principiile sale. În țara noastră, nici o influență nu este mai puternică spre a otrăvi imaginația, a nimici impresiile religioase și a slăbi gustul pentru plăcerile liniștite și sobre ale vieții decât distracțiile de la teatru.

Iubirea pentru aceste scene crește cu fiecare îngăduință, după cum se întărește dorința după băutură îmbătătoare, o dată cu folosirea ei. Singura cale sigură este de a evita teatrul, cirul și orice alt loc de distracție îndoielnic.

Există mijloace de recreere cu mult mai folositoare atât pentru suflet, cât și pentru trup. O minte luminată și cu discernământ va găsi din abundență mijloace de [380] distracție și amuzament care sunt nu numai nevinovate, ci și instructive. Recrearea în aer liber și contemplarea lucrărilor lui Dumnezeu din natură vor fi de cel mai mare folos. — 4T 651-653

Obținerea de plăceri nevinovate

Tinerii nu pot fi la fel de potoliți și de gravi ca oamenii în vârstă, iar copiii, la fel de sobri ca niște gentlemen. Condamnând așa cum se cuvine distracțiile păcătoase, părinții, educatorii și pedagogii trebuie să le procure tinerilor plăceri inocente. Nu fixați tinerilor reguli rigide și restricții care-i vor face să se simtă oprimați și să avanseze pe căile neascultării și ale pierzării. Cu mână fermă, blândă și atentă, trasați liniile călăuzitoare, îndrumând mintea și aspirațiile tinerilor atât de tandru, înțelept și iubitor, încât ei să știe că aveți în vedere binele lor. — CT 335

Recreerea prin lucrare misionară

Orele folosite deseori în distracții, care nu înviorează nici trupul, nici sufletul, ar trebui să fie folosite pentru vizitarea săracilor, a bolnavilor și a suferinșilor sau pentru a ajuta pe cineva care e în lipsă. — 6T 276 [381]

129 - INFLUENȚE NESFINTE LA LUCRU

Îi rog insistent pe elevii din școlile noastre să fie serioși. Frivolitatea tinerilor nu este pe placul lui Dumnezeu. Jocurile și distracțiile lor deschid ușa unui val de ispite. Ei se bucură de o înzestrare cerească de la Dumnezeu în privința facultăților intelectuale și nu trebuie să îngăduie ca gândurile lor să fie ieftine și mici. Un caracter format în conformitate cu preceptele Cuvântului lui Dumnezeu va da pe față principii ferme, aspirații nobile, curate. Duhul Sfânt cooperează cu puterile minții omenești și atunci dorințele înalte și sfinte sunt un rezultat sigur. . .

Reuniunile pentru plăceri mărunte, pentru mâncare și băutură, pentru muzică și jocuri, sunt inspirate de un duh care vine de jos. Ele sunt o ofrandă adusă lui Satana. . .

Cei care dau curs acestor frivolități aduc asupra cauzei lui Dumnezeu o pată care nu se șterge ușor. Ei își rănesc propriile suflete și vor purta cicatricea toată viața. Este posibil ca acela care face rău să-și dea seama și să se pocăiască, iar Dumnezeu îl va ierta, dar puterea lui de discernământ, care ar fi trebuit păstrată ascuțită și sensibilă, este în mare parte distrusă. — CT 366-368 [382]

Locuința viitoare a celor neprihăniți și răsplata lor veșnică sunt teme înalte și nobile, pe care le pot contempla cei tineri. Zăboviți asupra minunatului plan al mântuirii, asupra marelui sacrificiu făcut de Regele slavei, pentru a putea fi înnobiți prin meritele sângelui Său, și prin ascultare, în cele din urmă, să fiți ridicați la tronul lui Hristos. Acest subiect ar trebui să angajeze cele mai nobile gânduri ale minții. A fi adus într-o stare pe placul lui Dumnezeu — ce privilegiu!...

Prieteni tineri, am văzut că, având o astfel de ocupație și plăcere a minții, puteți fi fericiți. Însă motivul pentru care voi nu vă găsiți liniștea este că nu căutați singura sursă de fericire. Voi încercați tot timpul să găsiți în afara lui Hristos acea fericire care nu se poate găsi decât în El. În El nu pot exista speranțe spulberate. Rugăciunea, o, cât de mult este neglijat acest prețios privilegiu! Citirea Cuvântului lui Dumnezeu pregătește mintea pentru rugăciune. Unul dintre cele mai mari motive pentru care sunteți atât de puțin dispuși să vă apropiați de Dumnezeu în rugăciune este faptul că nu sunteți pregătiți pentru această lucrare sfântă, din cauză că citiți povești fascinante, care au stârnit imaginația și au trezit patimi nesfinte. Cuvântul lui Dumnezeu devine neplăcut, iar ceasul rugăciunii este uitat. Rugăciunea constituie puterea creștinului. Când e singur, el nu este singur; el simte prezența Aceluia care a spus: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele”.

Tinerii au nevoie exact de ceea ce nu au, și anume de religie. Nimic nu o poate înlocui. Simpla [383] mărturisire nu înseamnă nimic. Numele sunt înscrise în cărțile bisericii de pe pământ, dar nu în cartea vieții. Am văzut că nu este nici măcar unul din douăzeci de tineri care să știe din experiență ce este religia. Ei își slujesc lor înșiși și, cu toate acestea, pretind că sunt slujitori ai lui Hristos; iar dacă vraja care i-a cuprins nu este îndepărtată, își vor da seama în curând că vor avea soarta păcătosului. În ce privește tăgăduirea de sine sau sacrificiul pentru adevăr, ei au găsit o cale mai ușoară. În ce privește

plânsul cu lacrimi și strigăte puternice către Dumnezeu pentru harul Său îndurător și putere de la El, ca să se împotrivescă ispitelor lui Satana, ei au socotit că este inutil să fie atât de serioși și zeloși; ei se pot descurca bine și fără acestea. Domnul Hristos, Regele slavei, Se ducea adesea singur în munți și în locuri singuratice, pentru a-Și deschide sufletul în rugăciune înaintea Tatălui Său; însă omul păcătos, care nu are putere, gândește că poate trăi fără atât de multă rugăciune. — 1T 503-505

Exemplul lui Isus

Isus mostra îngăduința de sine sub toate formele ei, dar era cât se poate de sociabil. El Se bucura de ospitalitatea tuturor categoriilor sociale, vizitând familii de bogați și de săraci, de învățați și de neînvățați și căutând să înalțe gândurile lor de la lucrurile obișnuite ale vieții la cele spirituale și veșnice. El n-a îngăduit risipa și nici o umbră de ușurătate lumească n-a pătat conduita Lui; cu toate acestea, Se bucura de scenele de fericire nevinovată și, prin prezența Lui, a aprobat adunările de societate. — DA 150,151 [384]

În vreme ce căutăm să ne îmborsăvim spiritul și să ne înviorăm trupul, Dumnezeu ne cere să ne folosim toate capacitățile în toate momentele, pentru cele mai bune scopuri. Putem și trebuie să ne organizăm astfel momentele de recreere, încât să fim mai buni, pentru o mai bună împlinire a datoriilor ce ne revin și pentru ca influența noastră să fie benefică pentru cei cu care venim în contact. Ne putem întoarce de la astfel de ocazii la casele noastre cu mintea și trupul refăcute și pregătiți să ne angajăm din nou în activitate cu mai mult curaj și cu o speranță mai bună. . .

Suntem aici pentru binele omenirii și pentru a fi o binecuvântare pentru societate. Dar, dacă lăsăm ca mintea să ne alunece acolo unde și-o lasă să alerge mulți dintre cei ce caută doar deșertăciune și nesăbuintă, cum putem fi un bine pentru semenii noștri, pentru generația noastră? Cum putem să fim o binecuvântare pentru societatea din jurul nostru? . . .

Principii contrastante

Între întrunirile urmașilor lui Hristos pentru recreere creștină și reuniunile lumești pentru plăceri și distracții va exista un contrast evident. În locul rugăciunii, al Numelui lui Hristos și al lucrurilor sfinte, de pe buzele celor din adunările lumești vor fi auzite râsete fără rost și conversații mărunte. Ideea este să avem, în general, un timp de calitate. Întrunirile noastre trebuie să fie astfel organizate, iar noi să ne purtăm astfel, încât, atunci când ne întoarcem acasă, să putem avea conștiința [385] curată față de Dumnezeu și față de oameni. Să avem conștiința că nu am rănit în nici un fel pe nimeni și nici nu am avut o influență dăunătoare asupra cuiva.

Mintea firească înclină spre plăcere și satisfacerea de sine. Strategia lui Satana este aceea de a căuta să umple mintea oamenilor cu dorința după distracții lumești, pentru ca ei să nu aibă timp să se întrebe: Cum stau cu sufletul meu? Iubirea de plăceri este molipsi-

toare. Abandonată acestui sentiment, mintea aleargă de colo-colo, în căutarea a ceva distractiv. Ascultarea de Legea lui Dumnezeu contracarează această înclinație și ridică bariere împotriva lipsei de sfințenie. — CT 336,337

Tinerii trebuie să nu uite că au de dat socoteală de toate privilegiile de care s-au bucurat, de folosirea timpului și de folosirea capacităților ce le-au fost date. Ei se pot întreba: Dar noi nu ne distrăm și nu ne recreem? Trebuie numai să muncim și iar să muncim, fără nici o variație?

Orice distracție în care vă puteți angaja, cerând, în credință, binecuvântarea lui Dumnezeu pentru ea, nu va fi periculoasă. Dar orice distracție care vă ia posibilitatea de a vă ruga în taină, de a vă închina sau de a lua parte la întâlnirile de rugăciune nu este sigură, ci periculoasă. — CT 336 [386]

Întâlnirile de societate sunt benefice, profitabile și constructive atunci când în inimile celor ce participă la astfel de întruniri strălucește dragostea lui Dumnezeu; când se întâlnesc să schimbe păreri și să-și împărtășească gândurile privitoare la Cuvântul lui Dumnezeu sau când se gândesc la metode de a promova lucrarea Sa și de a face bine semenilor lor. Atunci când Spiritul Sfânt este considerat un oaspete binevenit la aceste întâlniri și când nu este rostit nici un cuvânt care să-L îndurereze și să-L îndeapărteze, Dumnezeu este onorat, iar cei ce se întâlnesc sunt înviorați, revigorați și întăriți.

Există însă și întâlniri de societate care au un caracter diferit, la care mândria afișată în exterior, veselia și frivolitatea se întâlnesc mult prea adesea. În dorința lor de a se distra, cei care participă la astfel de întâlniri sunt în pericol să-L uite pe Dumnezeu și atunci se întâmplă lucruri care-i fac să plângă pe îngerii păzitori. Scena plăcerii devine pentru moment paradisul lor. Toți cedează în fața veseliei deplasate și râsului. Ochii sclipesc, obraji se îmbujorează, dar conștiința doarme.

Descoperirea lipsei de spiritualitate

Astfel de surse de entuziasm și inspirație nu au origini cerești. Ele aparțin în întregime acestui pământ. Îngerii privesc cu tristețe la uitarea celor pentru care Hristos a făcut atât de mult. Atunci când boala și moartea îi înconjoară pe cei care au trăit pur și simplu pentru plăcerile egoiste ale sinelui, ei descoperă, prea târziu însă, că nu au ulei în candelă și că sunt complet nepregătiți pentru sfârșitul existenței lor. [387]

Conținutul conversațiilor purtate la multe întâlniri de societate dă la iveală preocuparea inimii. Discuția frivolă, ușoară, vorbele de duh nesăbuite, rostite doar pentru a stârni râsete, nu-L reprezintă corect pe Hristos. Cei care le pronunță nu vor fi dispuși să se confrunte cu înregistrarea lor din ceruri. Impresia lăsată de o astfel de atitudine

asupra ascultătorilor este greșită și reflectă o imagine distorsionată a lui Isus. Tinerii să-și cântărească bine cuvintele, pentru că din ele vor fi găsiți nevinovați sau vor fi condamnați. Nu uitați că Isus este alături de voi oriunde ați merge, văzând faptele și ascultând cuvintele voastre. V-ați rușina să-L auziți vorbindu-vă și ascultându-vă conversațiile?...

Creștinul serios, care ia parte la distracții lumești, se află pe un teren minat. El a părăsit tărâmul alimentat de atmosfera vitală a cerului și s-a cufundat într-un mediu în care atmosfera este întunecată de praf și ceață. De cele mai multe ori, petrecerile și întrunirile care au ca obiect distracția sunt o insultă la adresa religiei lui Hristos.

Acela care păstrează însă legătura cu Dumnezeu nu poate participa din inimă la astfel de manifestări. Cuvintele pe care le aude nu sunt potrivite pentru el, pentru că nu reprezintă limbajul Canaanului. Cei care le rostesc nu dovedesc că înalță cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu, în inima lor.

Influențe subtile

Cei care au un caracter și o experiență religioasă superficiale sunt gata imediat să se alătore celor ce se adună pentru plăceri și amuzament și atitudinea și influența lor îi atrage și pe alții. Uneori, tinerii și tinerele care încearcă să fie [388] creștini conform Bibliei sunt îndemnați să ia parte la petreceri. Nefiind dispuși să fie considerați niște singuratici și fiind din fire înclinați să urmeze exemplul altora, ei se lasă influențați de cei care n-au simțit poate niciodată atingerea divină în mintea și inima lor. Dacă s-ar fi raportat — rugându-se stăruitor — la standardul divin, pentru a învăța ce a spus Hristos cu privire la roadele pe care ar trebui să le dea un creștin, ei ar fi realizat că aceste distracții sunt adevărate banchete, menite să împiedice sufletul să accepte invitația la masa nuntii Mielului.

Se întâmplă uneori ca, prin frecventarea unor astfel de locuri, tinerii care au fost instruiți și călăuziți cu atenție pe calea Domnului să fie atrași de farmecul influenței omenesti și să se atașeze de cei care au o educație și o pregătire lumești. Ei se vând singuri unei robii pe viață, asociindu-se cu persoane care nu sunt împodobite cu un spirit asemenea lui Hristos. Cei care Îl iubesc și Îl slujesc cu adevărat pe Dumnezeu se vor teme să coboare la nivelul lumii, să

aleagă compania celor ce nu L-au întronat pe Hristos în inima lor. Ei vor lua o poziție curajoasă și fermă pentru Hristos, chiar dacă aceasta ar însemna o viață de lepădare și sacrificiu de sine din partea lor.

Antidotul pentru frivolitate

Hristos a trăit o viață de încercări și sacrificii pentru noi. Putem noi oare să refuzăm să-I aparținem? Ispășirea Sa, precum și îndreptățirea, desăvârșirea pe care El așteaptă să ne-o dea nu reprezintă suficiente subiecte care să ne ocupe mintea? Dacă tinerii ar scoate din tezaurile Bibliei comorile pe care aceasta le conține, dacă ar medita la iertarea, pacea și îndreptățirea [389] veșnică pe care le aduce cu sine comoara lepădării de sine, n-ar mai simți nici o dorință pentru un entuziasm sau pentru o distracție îndoielnică.

[193]

Hristos este plin de bucurie când gândurile tinerilor sunt preocupate de aspectele mărețe și înălțătoare ale mântuirii. El intră în inima tuturor ca un oaspete așteptat, umplând-o cu pace și bucurie. Iar dragostea lui Hristos în inimă este „un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică”... Cei care au această dragoste vor fi încântați să vorbească despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei ce-L iubesc.

Dumnezeu cel veșnic a trasat o linie de demarcație între cel sfânt și cel păcătos, între cel pocăit și cel ce nu este convertit. Cele două categorii nu se amestecă între ele, asemenea culorilor curcubeului, ci sunt la fel de diferite ca miezul zilei de miezul nopții. Oamenii lui Dumnezeu nu pot intra în siguranță în asocieri strânse cu cei care cunosc adevărul, dar nu-l practică. Vorbind despre anumite fapte ale fiilor săi, pe care el le-a privit cu groază, patriarhul Iacov a exclamat: „Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor”. El simțea că onoarea Lui ar fi compromisă dacă s-ar asocia cu cei păcătoși în faptele lor. El a tras un semnal de alarmă, avertizându-ne să evităm legăturile greșite și cu atât mai mult unirea cu răul. Prin apostolul Pavel, Spiritul Sfânt dă același avertisment: „Și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le”. — YI, 4 februarie 1897 [390]

Întâlnirile de societate

Talentul de a influența trebuie prețuit cu sfințenie și folosit în scopul de a aduce suflete la Hristos. Tinerii și tinerele n-ar trebui să considere că sporturile pe care le practică, petrecerile și distracțiile muzicale, organizate conform obiceiurilor lumii, sunt acceptate în ochii lui Hristos.

Mi-a fost dată lumina — în repetate rânduri — că toate întrunirile noastre ar trebui să fie caracterizate de o influență religioasă pregnantă. Dacă tinerii noștri se vor aduna pentru a citi și înțelege Scripturile, întrebându-se fiecare: „Ce ar trebui să fac pentru a avea viața veșnică?” și s-ar așeza apoi laolaltă de partea adevărului, Domnul Isus ar revărsa binecuvântarea Sa în inimile lor.

O, dacă fiecare membru al bisericii, fiecare lucrător din instituțiile noastre ar putea realiza că această viață este o școală, în care ne pregătim pentru a fi examinați de Dumnezeu cerurilor privitor la puritatea, curăția gândurilor și altruismul acțiunilor noastre! Fiecare vorbă, fiecare faptă și fiecare gând sunt înregistrate în cărțile din ceruri. . .

Numai prin răspândirea și puterea adevărului trebuie să fim sfințiți și ridicați la adevărata demnitate a standardului aflat înaintea lumii. Calea Domnului poate fi învățată numai prin cea mai atentă și grijulie ascultare de Cuvântul Său. Studiați Cuvântul! — YI, 14 august 1906 [391]

133 - CUM SĂ NE PETRECEM VACANȚELE

[194]

Recreația este necesară pentru cei care sunt angajați în muncă fizică și este mai necesară pentru cei care lucrează în principal cu mintea. Nu este necesar pentru mântuirea noastră și nici pentru slava lui Dumnezeu ca mintea să trudească în mod continuu și peste măsură, chiar și asupra subiectelor religioase. Există distracții, cum ar fi dansul, jocurile de noroc, șahul, jocul de cărți etc., pe care noi nu le putem aproba, pentru că cerul le condamnă. Aceste distracții deschid ușa pentru multe rele. Acestea nu au o influență spre bine, ci una incitantă, generând în unele minți pasiunea pentru acele jocuri care conduc spre jocuri de noroc și risipă. Toate jocurile de acest fel trebuie condamnate de creștini și înlocuite cu ceva cu totul nedăunător.

Am văzut că nu trebuie să ne petrecem zilele libere în felul lumii, totuși acestea nu trebuie să treacă neluate în seamă, căci i-ar nemulțumi pe copiii noștri. În aceste zile, când pentru copiii noștri există pericolul de a fi expuși unor influențe rele și de a fi întinați de plăcerile și încântarea lumii, părinții trebuie să se gândească la ceva care să ia locul distracțiilor periculoase. Faceți-i pe copiii voștri să înțeleagă că aveți în vedere binele și fericirea lor.

Mai multe familii care locuiesc într-un oraș sau într-un sat să se adune și să lase ocupațiile care i-au împovărat fizic și mintal; să facă o excursie la țară, pe malul unui lac sau [392] într-un câmp frumos, unde peisajul natural este plăcut. Să-și ia cu ei hrană simplă, curată, cele mai bune fructe și cereale, și să întindă masa la umbra unui copac sau sub bolta cerului. Drumul, mișcarea și peisajul vor mări pofta de mâncare și se vor putea bucura de un ospăț pe care chiar regii l-ar putea invidia.

În asemenea ocazii, părinții și copiii trebuie să se simtă liberi de griji, muncă și tulburare. Părinții trebuie să devină copii alături de copiii lor, făcând ca totul să le fie cât se poate de plăcut. Întreaga zi să fie consacrată recreerii. Mișcarea în aer liber va fi binefăcătoare pentru sănătatea celor a căror ocupație a fost sedentară și într-un

spațiu închis. Toți cei care pot face mișcare în aer liber trebuie să simtă acest lucru ca o obligație. Nu se va pierde nimic, ci se va câștiga mult. Ei se pot întoarce la ocupațiile lor însuflețiți de o nouă viață și, cu un nou curaj, se vor angaja în lucrul lor cu zel, în acest fel fiind mai bine pregătiți pentru a rezista bolii. — 1T 514,515

Sursele creștine ale plăcerii

Dumnezeu a prevăzut pentru oricine o plăcere de care poate să se bucure și cel bogat, și cel sărac deopotrivă — plăcerea găsită în cultivarea curăției în gândire și în fapte neegoiste, plăcerea care vine în urma rostirii de cuvinte de simpatie și din săvârșirea de fapte de amabilitate. De la aceia care săvârșesc un atare serviciu, lumina lui Hristos strălucește pentru a face luminoase vieți întunecate de multe neazuri. — 9T 57 [393]

Adesea se pune întrebarea dacă societățile literare sunt benefice pentru tinerii noștri. Pentru a răspunde corect la această întrebare, va trebui să luăm în considerare nu numai scopul declarat al respectivelor societăți, ci și influența pe care, așa cum a demonstrat-o experiența, au exercitat-o de fapt aceste societăți. Perfecționarea minții este o datorie a noastră față de noi înșine, față de societate și față de Dumnezeu. Dar niciodată nu vom căuta cultivarea intelectului cu prețul slăbirii morale și spirituale. Și numai printr-o dezvoltare armonioasă a facultăților mintale și a celor morale poate fi atinsă perfecțiunea ambelor. Se înregistrează aceste rezultate prin felul în care societățile literare își desfășoară activitatea, în general?

Aproape în totalitate, societățile literare exercită o influență nepotrivită numelui pe care-l poartă. După cum se desfășoară, în general, întrunirile sunt dăunătoare societății. Cu cât Hristos este mai puțin prezent în aceste societăți, cu atât lipsește mai mult elementul înălțător, care ar trebui să predomine. Când aceste întruniri sunt conduse de oameni lumești, în stilul care le convine, spiritul lui Hristos este exclus. Mintea este îndepărtată de meditația serioasă, de Dumnezeu, de realitate, spre imaginar și superficial. Societăți literare — de-ar exprima acest nume adevăratul lor caracter! Ce este neghina pentru grâu? [394]

Scopurile și obiectivele care au determinat înființarea societăților literare pot fi bune; dar, dacă înțelepciunea lui Dumnezeu nu este la cârma acestor organizații, ele devin ceva rău. De obicei, în aceste societăți sunt admiși oameni nereligioși și cu inima neconsacrată și sunt puși adeseori în poziții de responsabilitate maximă. Este posibil să fie adoptate reguli care sunt în măsură să țină sub control orice influență nefastă. Dar Satana, iscusit general, lucrează la modelarea societății potrivit planurilor sale și, cu timpul, prea adesea are succes. Marele vrăjmaș găsește ușor acces la cei pe care-i avea sub control în trecut, și prin ei își atinge scopul. Pentru a face întrunirile interesante pentru cei din lume, sunt introduse diverse distracții și

astfel activitățile așa-zisei societăți literare degenerază, prea adesea, în manifestări ușuraticе. Toate acestea sunt pe placul unei minți senzuale, aflate în conflict cu Dumnezeu. Ele nu dezvoltă intelectul și nu întăresc moralul.

Asocierea celor temători de Dumnezeu cu cei necredincioși în aceste societăți, nu-i face sfinți pe cei păcătoși. Atunci când poporul lui Dumnezeu se unește de bunăvoie cu lumea și cu cei neconsacrați, dându-le întâietate acestora, influența nesfântă sub care s-a plasat îl va îndepărta de El. Pentru puțin timp, s-ar putea să nu apară nimic pentru care s-ar putea ridica obiecții. Dar mințile care n-au fost aduse sub controlul Duhului lui Dumnezeu nu vor fi ușor atrase spre adevăr și neprihănire. Dacă mai înainte ar fi avut [395] vreo înclinație pentru cele spirituale, aceștia ar fi trecut în rândurile lui Hristos. Cele două clase sunt sub controlul a doi stăpâni diferiți și sunt opuse în aspirații, speranțe, gusturi și dorințe. Urmașii lui Hristos preferă teme serioase, pline de sensibilitate înnobilitoare, pe când ceilalți, care nu iubesc ce este sfânt, nu-și pot găsi plăcerea în aceste întâlniri, dacă superficialul și irealul nu sunt dominante. Încetul cu încetul, ceea ce este spiritual este eliminat de către ceea ce este nesfânt, iar efortul de a armoniza principii antago-niste prin natura lor se dovedește un eșec clar.

S-au făcut eforturi pentru perfectarea unui plan de înființare a unei societăți literare, care să se dovedească o binecuvântare pentru toți care aveau tangență cu ea, o societate în care toți membrii să simtă răspunderea morală de a face ceea ce trebuie și de a evita relele care de multe ori fac acest fel de asociații periculoase pentru integritatea principiilor religioase. Persoane înțelepte și inteligente, care, având o vie legătură cu cerul, observă tendințele rele și nu se lasă înșelate de Satana, se vor menține pe calea integrității, ținând permanent sus stindardul lui Hristos; ele sunt genul de oameni care trebuie să conducă astfel de societăți. O atare influență va impune respect și va face din aceste întâlniri o binecuvântare, nu un blestem.

Dacă bărbați și femei de vârstă medie s-ar asocia cu tinerii, pentru a organiza și a conduce o astfel de societate literară, aceasta poate deveni interesantă și folositoare. Dar când degenerază în ocazii de distracții ieftine, aceste intruniri slăbesc mintea și moralitatea. [396]

Lectura biblică, examinarea critică a subiectelor Bibliei, eseuri scrise pe teme ce fac bine minții și oferă cunoaștere, studierea

profețiilor sau a prețioaselor lecții ale lui Hristos, toate acestea vor avea o influență care întărește resursele mintale și sporește spiritualitatea. O bună cunoaștere a Scripturii ascute puterea de discernământ și întărește sufletul împotriva atacurilor lui Satana.

Putini își dau seama că a-ți controla gândurile și imaginația este o datorie. Este greu să ții o minte indisciplinată concentrată asupra subiectelor folositoare. Dar, dacă gândurile nu sunt corect direcționate, religia nu poate înflori în suflet. Mentea trebuie să fie preocupată cu lucruri sfinte și veșnice, altfel ea va nutri gânduri ușoare, superficiale. Atât puterile intelectuale, cât și cele morale trebuie disciplinate și, prin exercițiu, ele se vor fortifica și perfecționa. . . [196]

Mentea, la fel ca inima, trebuie consacrată slujirii lui Dumnezeu. El cere de la noi totul. Urmașul lui Hristos nu-și va îngădui nici o satisfacere a plăcerii și nu se va angaja în nici o activitate, oricât de nevinovată sau lăudabilă ar părea, despre care o conștiință iluminată îi spune că-i va slăbi zelul sau îi va coborî spiritualitatea. Orice creștin va lucra pentru respingerea valului răului și pentru a feri tineretul nostru de influențe ce-l pot înclina spre ruină. Domnul să ne ajute să ne croim drum împotriva curentului. — CT 541-544 [397]

Creștinul adevărat nu va intra în nici un loc de distracție și nu se va angaja în nici o activitate asupra căreia nu se poate cere binecuvântarea lui Dumnezeu. El nu va fi de găsit la teatru, în sala de biliard sau de bowling. El nu se va asocia cu cei care dansează și nu-și va permite nici o altă plăcere atrăgătoare, care L-ar alunga pe Hristos din minte.

Celor care pledează pentru astfel de distracții le vom răspunde că nu le putem îngădui, în Numele lui Isus din Nazaret. Binecuvântarea lui Dumnezeu nu va putea fi cerută asupra timpului petrecut la teatru sau la dans. Nici un creștin nu și-ar dori să se confrunte cu moartea într-un astfel de loc. Nimeni nu și-ar dori să fie găsit acolo la revenirea lui Hristos.

Când va veni ceasul de pe urmă și ne vom afla față în față cu înregistrarea vieții noastre, vom regreta faptul că am participat la atât de puține petreceri de satisfacere a plăcerilor? Că am fost părtași la prea puține momente de veselie nesăbuită? Nu vom regreta mai degrabă amarnic că am irosit atât de multe ore prețioase în satisfacerea plăcerilor sinelui, că am neglijat atâtea ocazii care, folosite corespunzător, ne-ar fi asigurat comori veșnice?

Pentru cei care pretind că practică religia a devenit un obicei să-și scuze orice îngăduință periculoasă și vătămătoare, căreia inima îi este devotată. Familiarizându-se cu păcatul, ei sunt orbiți de enormitatea acestuia. Mulți dintre cei care pretind că sunt copii ai lui Dumnezeu ascund sub o aparentă înșelătoare păcatele pe care Cuvântul Său le condamnă, atribuind petrecerilor lor nelegiuite vreun scop de binefacere pentru biserică. Astfel ei împrumută mantaua cerului ca să slujească diavolului, îmbrăcați în ea. Suflete sunt înșelate, duse în rătăcire și pierdute pentru virtute și integritate prin aceste petreceri la modă.

Pe cărarea desfrâului

În multe familii religioase, dansul și jocul de cărți au ajuns modalități de petrecere a timpului în salon. Unii recomandă ca acestea să fie distracții liniștite, de casă, de care tinerii să se poată bucura în siguranță, sub ochiul părinților lor. Dar astfel este cultivată dragostea pentru aceste plăceri incitante și nu va dura mult până când ceea ce a fost considerat nepericulos acasă va fi privit la fel și în afara casei. Totuși trebuie remarcat că în urma acestor distracții nu se obține nimic bun. Ele nu dau vigoare trupului și nici nu relaxează mintea. Nu înrădăcinează în suflet nici un sentiment pur sau sfânt. Dimpotrivă, ele distrug orice plăcere pentru o gândire serioasă și după întruniri religioase. Este adevărat că este un contrast clar între clasa selectă a petrecerilor de familie și sălile degradante și promiscue în care se dansează. Cu toate acestea, toate constituie pași pe cărarea desfrâului.

Distracția dansului, așa cum s-a dezvoltat ea în prezent, este o școală a depravării, urmând un curs periculos pentru societate. Dacă toți oamenii, din marile orașe, care au fost ruinați de timpuriu de aceste mijloace de distracție ar putea fi aduși laolaltă, câte istorii ale unor vieți distruse și ratate ar ieși la iveală! Câți dintre cei care acum sunt gata să apere aceste practici ar fi umpluți de uimire, dar și de suferință, când ar vedea urmarea! Cum pot consimți părinții creștini să-și așeze copiii în calea ispitei, participând împreună cu ei la astfel [399] de manifestări? Cum pot tinerii și tinerele să-și vândă sufletul în schimbul acestor plăceri care orbesc mintea? — RH, 28 februarie 1882

Pericolul distracțiilor

Iubirea de plăceri este una dintre cele mai primejdioase, pentru că este una dintre cele mai subtile dintre multele ispite care îi asaltează pe copiii și tinerii din orașe. Zilele de sărbătoare sunt numeroase; jocurile și cursele de cai atrag mii de oameni și vârtejul freamătului și al plăcerii îi distrage de la îndeplinirea datoriilor serioase ale vieții. Banii care ar fi trebuit folosiți în scopuri mai bune — de multe ori, puținii bani ai celor săraci — sunt irosiți pentru distracții. — FC 422

Călăuziți de principii

Mulți oameni se tem atât de mult să nu provoace critici neprietenoase sau bârfe malițioase, încât se încumetă să nu urmeze principiile în acțiunile lor. Ei nu îndrăznesc să se identifice cu cei ce-L urmează pe deplin pe Hristos. Ei doresc să se conformeze obiceiurilor lumești și să-și asigure aprobarea celor din lume. Hristos S-a dat pe Sine Însuși pentru noi „ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune”. — RH, 29 noiembrie 1887 [400]

Secțiunea a XIV-a - RELAȚIILE SOCIALE

[198]

Creștinismul ajunge în legătură cu lumea prin relațiile sociale. Fiecare bărbat sau femeie care a primit lumina divină trebuie să răspândească de asemenea lumină pe cărarea celor care nu cunosc calea cea mai bună. Influența socială sfințită de Duhul lui Hristos trebuie cultivată pentru a aduce suflete la Mântuitorul. — MH 496

Exemplul lui Hristos, care era preocupat de ceea ce îi interesa pe oameni, ar trebui să fie urmat de toți cei care vestesc Cuvântul Său și de toți cei ce au primit Evanghelia harului Său. Nu trebuie să renunțăm la legătura cu societatea. Nu trebuie să ne separăm de ceilalți oameni. Pentru a putea ajunge la orice categorie de oameni, trebuie să-i întâlnim acolo unde sunt. Foarte rar ne vor căuta ei din proprie inițiativă. Nu numai de la amvon este atinsă inima oamenilor de adevărul divin. Există un alt ogor de lucru; și, oricât de umil ar fi, este totuși plin de promisiuni. El se află în casele celor de jos și în palatele mai marilor acestei lumi; la întâlnirile primitoare și la reuniuni pentru bucurii sociale nevinovate.

Ca urmași ai lui Hristos, n-ar trebui să mergem în mijlocul celor din lume numai din dorința de plăcere, asociindu-ne cu ei în activități indecente. Asemenea legături nu pot aduce decât rău. N-ar trebui niciodată să aprobăm păcatul prin cuvintele sau faptele noastre, prin tăcerea sau prezența noastră. Oriunde vom merge, trebuie să-L purtăm pe Isus cu noi și să descoperim și altora cât de scump este Salvatorul nostru. Dar cei care încearcă să-și conserve religia, ascunzându-se după ziduri de piatră, pierd ocazii prețioase de a face binele. Prin relațiile sociale, creștinismul vine în contact cu lumea. Oricine a primit lumina divină trebuie să lumineze cărarea celor care nu cunosc Lumina vieții.

Noi toți ar trebui să devenim martori pentru Isus. Puterea legăturilor sociale, sfințită de harul lui Hristos, trebuie să [402] fie dezvoltată pentru a câștiga suflete pentru Mântuitorul. Să facem astfel încât lumea să vadă că nu suntem absorbiți în mod egoist de interesele noastre personale, ci că dorim ca și alții să se împărtășească de binecuvântările și privilegiile noastre. Să-i facem să vadă că religia noastră nu ne face insensibili sau pretențioși. Toți cei care pretind că L-au găsit pe Hristos să lucreze așa cum a făcut-o El, în beneficiul oamenilor.

Niciodată n-ar trebui să dăm lumii impresia falsă că noi, creștinii, suntem niște oameni posomorâți și nefericiți. Dacă ochii noștri sunt ațintiți la Isus, vom vedea un Mântuitor plin de compasiune și vom prinde lumina feței Sale. Oriunde domnește Spiritul Lui, acolo se găsește pacea. Și va fi de asemenea și bucurie, pentru că există o încredere calmă și sfântă în Dumnezeu.

Hristos este bucuros când urmașii Săi arată că, deși sunt oameni, sunt părtași de natură divină. Nu sunt statui, ci bărbați și femei plini de viață. Inimile lor, reînviolate de stropii de rouă ai harului divin, se deschid și se îndreaptă către Soarele Neprihănirii. Lumina care strălucește asupra lor se reflectă și asupra altora, prin fapte luminate de iubirea lui Hristos. — DA 152,153

Anturajul influențează destinul

Cuvântul lui Dumnezeu pune un mare accent pe influența anturajului, chiar și asupra oamenilor maturi. Cu cât mai mare este puterea acestei influențe asupra dezvoltării minții și caracterului copiilor și tinerilor! Compania pe care o întrețin, principiile pe care le adoptă, obiceiurile pe care și le formează vor decide în problema utilității lor aici și a viitorului destinului lor. — CT 220 [404]

137 - SOCIABILITATEA ȘI POLITETEȚA CREȘTINĂ

Sociabilitatea creștină este mult prea puțin cultivată de poporul lui Dumnezeu. Această ramură a educației nu ar trebui să fie neglijată sau pierdută din vedere în școlile noastre.

Elevii ar trebui să fie învățați că ei nu sunt ca niște atomi independenți, ci că fiecare este asemenea unui fir care trebuie unit cu alte fire, pentru a alcătui o țesătură. În nici o altă ramură nu se poate da învățătura aceasta mai cu efect decât în școală. Aici, elevii sunt zilnic înconjurați de ocazii care, dacă sunt folosite, vor ajuta foarte mult la dezvoltarea trăsăturilor de sociabilitate din caracterul lor. Stă în puterea lor să folosească timpul și ocaziile pentru a-și dezvolta un caracter care îi va face fericiți și folositori. Aceia care se închid în ei înșiși, care sunt lipsiți de bunăvoința de a îngădui să li se ceară a fi o binecuvântare pentru alții, prin legături de prietenie, pierd multe binecuvântări, deoarece, prin contactul unuia cu altul, mintea se cizelează și se limpezește; prin relațiile sociale, se formează cunoștințe și se contractează prietenii care au ca rezultat o unire a inimilor și o atmosferă de iubire ce este plăcută înaintea cerului.

Îndeosebi aceia care au gustat iubirea lui Hristos trebuie să-și dezvolte aptitudinile lor sociale, deoarece, în felul acesta, pot să câștige suflete la Mântuitorul. Hristos nu ar trebui să rămână ascuns în inima lor ca o comoară dorită, sfântă și plăcută, de care să se bucure numai ei, și nici nu ar trebui ca iubirea lui Hristos să fie manifestată doar față de aceia care plac gustului [405] lor. Elevii ar trebui învățați asemănarea cu Hristos în ce privește manifestarea unui interes amabil, a unei dispoziții sociale față de aceia care sunt într-o mai mare nevoie, chiar dacă aceștia nu sunt prietenii sau tovarășii aleși de ei. Totdeauna și în tot locul, Isus a manifestat un interes plin de iubire față de familia omenească și a revărsat în jurul Lui lumina unei evlavii pline de voie bună. Elevii ar trebui să fie învățați să meargă pe urmele Sale. Ei ar trebui să fie învățați să dea pe față

un interes creștin, simpatie și iubire pentru tinerii lor prieteni și să se străduiască să-i atragă la Isus; Hristos ar trebui să fie în inima lor ca un izvor de apă, care țâșnește în viața veșnică, înviorându-i pe toți aceia cu care vin în contact.

Tocmai această slujire binevoitoare și plină de iubire pentru alții în vremuri de nevoie are valoare înaintea lui Dumnezeu. În felul acesta, chiar când merg la școală, elevii pot fi misionari activi pentru Dumnezeu, dacă sunt sinceri față de mărturisirea lor de credință. Toate acestea vor lua timp, dar timpul astfel folosit este eficient, deoarece elevul învață cum să prezinte lumii creștinismul.

Hristos nu a refuzat să Se apropie de alții prin legături de prietenie, când a fost invitat la masă de farisei sau vameși. În asemenea ocazii, fiecare cuvânt rostit de El era o mireasmă de viață spre viață pentru ascultătorii Săi, deoarece El făcea din ora prânzului o ocazie pentru a da multe învățături prețioase, adaptate la nevoile lor. Astfel Hristos i-a învățat pe ucenicii Lui cum să se poarte în compania celor religioși sau nereligioși. — 6T 172,173 [406]

Inima Îi aparține lui Isus. El a plătit un preț infinit pentru suflet; El vine în fața Tatălui ca Mijlocitor al nostru, nu pentru a pretinde ceva, ci ca un cuceritor care cere să I se dea ceea ce este al Său. El poate să mântuiască pe deplin, pentru că El trăiește veșnic spre a mijloci pentru noi. O inimă tânără este o jertfă prețioasă, cel mai valoros dar ce poate fi adus în fața lui Dumnezeu. Tot ceea ce ești și toate capacitățile pe care le ai îți sunt încredințate de Dumnezeu și trebuie să I le înapoiezi ca pe o jertfă sfântă, de bunăvoie. Nu-I poți da lui Dumnezeu nimic din ceea ce nu ți-a fost dăruit mai întâi de El. De aceea, când Îi jertfești inima lui Dumnezeu, înseamnă că Îi dăruiești un dar care vine de la El și Îi aparține.

Există multe lucruri care atentează la timpul, sentimentele și puterea tinerilor. Satana pretinde că tinerii sunt proprietatea lui și există un mare număr de tineri care își pun în slujba sa toate capacitățile și talentele pe care le au. Lumea cere inima noastră, dar ea Îi aparține Celui care a mântuit-o. Dacă o dăm lumii, ea va fi umplută cu durere, necaz și dezamăgire; va deveni murdară și coruptă. Ar fi cel mai grav jaf să dăm lumii inima noastră, pentru că ea Îi aparține lui Dumnezeu. Nu aveți nici un câștig dacă vă încredințați inima căutării de plăceri.

Dușmanul neprihănirii a pregătit tot felul de plăceri pentru tineri, în orice mediu s-ar afla; [407] și acestea nu se găsesc doar în orașele aglomerate, ci în orice loc unde există ființe omenești. Satana dorește cu ardoare să înroleze tineri în armata sa. Diavolul știe cu ce fel de material are de-a face și și-a concentrat înțelepciunea infernală în găsirea de obiceiuri și plăceri pentru tineri, care îi vor îndepărta de Isus Hristos...

Fiul risipitor

Lecția fiului risipitor este dată ca învățătură pentru tineri. În viața sa de plăceri și păcat, și-a risipit partea sa de avere pe o existență

destrăbălată. A rămas fără prieteni, într-o țară străină, îmbrăcat în zdrențe, flămând, tânjind chiar la hrana refuzată de porci. Ultima sa speranță era să se întoarcă, pocăit și umil, la casa tatălui său, unde a fost bine primit, iertat și iubit de tatăl. Mulți tineri fac la fel ca el, trăind o viață destrăbălată, în mocirla plăcerilor, uitând de fântâna cu apă vie, fântâna adevăratei plăceri, săpându-și puturi crăpate, care nu pot ține apa.

Invitația plină de har a lui Dumnezeu

Chemarea lui Dumnezeu se adresează fiecărui tânăr: „Fiule, dă-Mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele”.

Lui Dumnezeu Îi place să îi vadă pe tineri fericiți, de aceea le cere să Îi dea Lui inima lor, pentru ca toate capacitățile să fie păstrate într-o condiție sănătoasă și viguroasă. Ei au în grijă darul vieții dat de Dumnezeu. El este Cel care face inima să bată; El dă putere fiecărei capacități. Bucuria [408] curată nu va degrada nici unul dintre darurile lui Dumnezeu. Atunci când căutăm plăceri care ne despart de Dumnezeu, păcătuim și împotriva trupului nostru, și împotriva lui Dumnezeu. Tinerii trebuie să nu uite că în lume sunt puși la încercare ca să se vadă dacă au caractere demne de a locui împreună cu îngerii.

Când tovarășii voștri vă îndeamnă să mergeți pe căile viciului și ale nesăbuintei și tot ce este în jurul vostru vă ispitește să Îl uitați pe Dumnezeu, să distrugeți capacitățile pe care Dumnezeu le-a pus în voi și să distrugeți tot ce este nobil în voi, *împotriviți-vă lor*. Amintiți-vă că Îi aparțineți lui Dumnezeu, fiind cumpărați cu prețul suferinței și agoniei Fiului lui Dumnezeu...

Domnul Isus vă cheamă în slujba Lui. El vă iubește. Dacă vă îndoiiți de dragostea Sa, priviți spre Calvar. Lumina care se revarsă de la cruce vă arată dimensiunile acestei iubiri, care nu poate fi cuprinsă în cuvintele nici unei limbi. „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește.” Trebuie să ne apropiem de poruncile lui Dumnezeu prin studiu sârguincios, iar apoi să arătăm că suntem fiii și ficele Sale, care ascultăm de El.

Înconjurați de mila lui Dumnezeu

[202]

Mila lui Dumnezeu vă este arătată în fiecare moment și este bine să vă gândiți cum și de unde vin binecuvântările pe care le primiți în fiecare zi. Lăsați binecuvântările pretioase ale lui Dumnezeu să trezească recunoștința în inimile voastre. Nu puteți număra binecuvântările lui Dumnezeu, iubirea și bunătatea care vă sunt arătate, pentru că sunt la fel de multe ca picăturile de ploaie. Nori de milă sunt deasupra voastră, fiind gata să se reverse peste voi. Dacă veți aprecia prețiosul dar al mântuirii, veți simți reînvierea zilnică, ocrotirea și dragostea lui Isus și veți fi conduși pe calea păcii.

Priviți la lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu în natură și lăsați inima să se umple de recunoștință față de Creator. În cartea naturii există un studiu minunat pentru minte. Nu fiți nerecunoscători și nepăsători. Deschideți ochii înțelegerii; vedeți armonia care domnește în legile naturii și dați slavă Creatorului, Celui care domnește peste cer și pământ. Vedeți-L cu ochii credinței cum Se apleacă plin de dragoste asupra voastră, spunând cu milă: „Fiule, dă-Mi inima ta”. Predați-vă lui Dumnezeu și, cu inima plină de mulțumire, puteți spune: „Dar știu că Răscumpărătorul Meu este viu”. Credința voastră în Isus vă va da putere și vă va întări caracterul.

Toată fericirea, pacea, bucuria și succesul în această viață depind de credința sinceră în Dumnezeu. Această credință va duce la ascultarea de poruncile lui Dumnezeu. Cunoașterea lui Dumnezeu și încrederea în El vă vor ajuta să vă țineți departe de orice lucru rău și vă vor motiva pentru toate lucrurile bune.

Credeți în Isus, pentru că El este Cel care vă iartă păcatele, Cel care dorește să fiți fericiți în locașurile pe care vi le-a pregătit. El dorește să trăiți în prezența Lui; să aveți viață veșnică și să primiți o cunună de slavă. — YI, 5 ianuarie 1887 [410]

Este inevitabil ca tinerii să nu aibă prieteni și, în mod automat, ei vor resimți influența celor cu care se asociază. Există niște legături tainice care apropie sufletele, astfel încât inima unuia să răspundă inimii celuilalt. Ei iau unul de la celălalt idei, sentimente și chiar spiritul. Această asociere poate fi o binecuvântare sau un blestem. Tinerii se pot ajuta și întări unul pe altul, îmbunătățindu-și comportamentul, dispoziția, cunoștințele; sau, permițându-și să fie neglijenți și necredincioși, ei pot exercita o influență demoralizatoare.

Problema alegerii tovarășilor este o problemă pe care elevii trebuie învățați să o privească în mod serios. Printre tinerii ce frecventează școlile noastre, întotdeauna vor exista două categorii: cei care caută să-I placă lui Dumnezeu și să asculte de profesori și cei plini de un duh de neascultare. Dacă tinerii noștri merg alături de cei mulți, care fac răul, influența acelorora îi va arunca de partea vrăjmașului sufletelor.

S-a spus pe bună dreptate: „Spune-mi cu cine te însoțești, ca să-ți spun cine ești”. Tinerii nu reușesc să își dea seama cât de ușor le pot fi afectate caracterul și reputația, în funcție de alegerea companiei. Omul caută compania acelorora ale căror gusturi, obiceiuri și practici îi sunt plăcute. Cel care preferă societatea celor ignoranți și vicioși, în locul societății celor buni și înțelepți, dovedește că propriul [411] caracter este deficitar. La început, gusturile și obiceiurile lui pot fi total diferite de ale acelorora a căror companie o caută; dar, pe măsură ce se amestecă în această categorie, gândurile și simțămintele lui se schimbă. El sacrifică principiile și, discret, dar inevitabil, se coboară la nivelul tovarășilor lui. Așa cum întotdeauna o apă curgătoare preia caracteristicile solului pe care îl străbate, principiile și obiceiurile tânărului devin, în mod invariabil, impregnate de caracterele celor cu care acesta se însoțește...

Măsura puterii

Tăria caracterului constă în două elemente — puterea voinței și puterea autocontrolului. Mulți tineri consideră greșit pasiunea puternică, necontrolată, drept tărie de caracter. Adevărul este că acela care este condus de propriile pasiuni este un om slab. Adevărata măreție și noblete a omului se măsoară în funcție de puterea lui de a-și controla simțurile, și nu în puterea simțurilor lui de a-l subjugă. Cel mai tare om este cel care, sensibil la nedreptate, își reprimă totuși mânia și își iartă vrăjmașii.

Dumnezeu ne-a dat putere intelectuală și morală, dar, în mare măsură, fiecare este arhitectul propriului caracter. Cu fiecare zi, construcția se apropie de termen. Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează să avem grijă cum construim, să vedem dacă clădirea noastră are drept temelie stânca veșnică. Vine timpul când se va dovedi cum este construcția noastră. Acum este vremea ca toți să își cultive capacitățile pe care li le-a dat Dumnezeu pentru a-și putea [412] forma caractere folositoare aici, dar și într-o viață mai bună, de apoi.

Credința în Hristos, ca Mântuitor personal, va da tărie și consistență caracterului. Aceia care au o credință sinceră în Hristos vor fi calmi, știind că ochiul lui Dumnezeu este asupra lor, că Judecătorul tuturor oamenilor le cântărește valoarea morală, că inteligențele cerului veghează să vadă ce fel de caracter dezvoltă.

Tinerii fac uneori niște greșeli atât de grave, deoarece nu învață din experiența celor mai în vârstă decât ei. Elevii nu își pot permite să ia în derâdere sau să ironizeze atenționările părinților și educatorilor. Ei trebuie să prețuiască orice lecție, realizând în același timp câtă nevoie au de o învățătură mai adâncă decât ar putea să ofere orice om. Atunci când, prin credință, Hristos locuiește în inimă, Duhul Său devine o putere de curățire și înviorare a sufletului. Adevărul păstrat în inimă nu poate să nu aibă o influență de îndreptare asupra vieții.

Acei elevi care acum se află departe de căminul lor, departe de directă influență a părinților lor, nu trebuie să uite că ochiul Tatălui ceresc este asupra lor. El îi iubește pe tineri, le cunoaște nevoile, le înțelege ispitele. El vede în ei mari posibilități și este gata să îi ajute să atingă cel mai înalt standard, dacă ei realizează că au nevoie și-I caută ajutorul.

Copii, zi și noapte, rugăciunile părinților voștri se înalță la Dumnezeu pentru voi; zi de zi, grija lor iubitoare vă urmărește. Ascultați de rugămintile și avertizările lor și hotărâți-vă ca, prin [413] orice mijloc, să vă ridicați deasupra răului care vă înconjoară. Nu puteți să distingeți cât de perfid va lucra vrăjmașul pentru a vă corupe mintea și obiceiurile și pentru a vă insufla principiile răului.

S-ar putea să nu vedeți un real pericol în primul pas de frivolitate și căutare a plăcerii și să credeți că, atunci când veți dori să vă schimbați cursul, o veți face la fel de ușor ca atunci când ați înfăptuit răul. Dar este o greșeală. Prin alegerea unor tovarășii rele, mulți au fost îndepărtați pas cu pas de pe calea virtuții, în adâncurile neascultării și pierzării, unde, cândva, crezuseră că este imposibil ca ei să cadă.

[204]

Elevul care cedează ispitei își slăbește influența spre bine, iar cel care, printr-un greșit curs al faptelor, devine agentul vrăjmașului sufletelor trebuie să-I dea lui Dumnezeu socoteală pentru rolul jucat ca piatră de poticnire în calea altora. De ce să aibă copiii legătură cu marele apostat? De ce să devină agenții lui, care-i ispitesc pe alții? De ce să nu învețe ei mai degrabă să-și ajute și să-și încurajeze colegii și profesorii? Este privilegiul lor de a-i ajuta pe profesori în sarcinile lor, pe care Satana vrea să le facă grele și descurajatoare. Ei pot crea o atmosferă bună, destinsă. Fiecare elev se poate bucura de conștiința că se află de partea lui Hristos, dovedind respect pentru ordine, sârguință și ascultare și refuzând să-i acorde câtuși de puțin din capacitățile și [414] influența sa marelui vrăjmaș a tot ce este bun și înălțător.

Elevul care are considerație pentru adevăr și o reală înțelegere despre datorie poate face mult pentru a-și influența colegii spre Hristos. Tinerii care sunt la același jug cu Mântuitorul nu vor fi nesupuși. Ei nu vor urmări plăcerea lor egoistă. Pentru că sunt una cu Hristos în duh, ei vor fi una cu El și în fapte. Elevii mai mari din școlile noastre ar trebui să știe totdeauna că stă în puterea lor formarea obiceiurilor și practicilor elevilor mai mici ca ei și ar trebui să valorifice la maximum orice ocazie. Acești elevi mai mari să fie hotărâți ca, prin influența lor, să nu-și trădeze camarazii, dându-i pe mâna vrăjmașului.

Isus va fi ajutorul tuturor celor care își pun încrederea în El. Aceia care sunt în legătură cu Hristos au fericirea în puterea lor. Ei

urmează calea pe care îi conduce Mântuitorul lor, răstignindu-se pentru El, împreună cu poftele și slăbiciunile lor. Ei și-au clădit speranțele pe Hristos, și astfel furtunile pământului nu au puterea să-i clatine din temelii lor cea sigură.

Demni de încredere și credincioși

Rămâne ca voi, tineri și tinere, să hotărâți dacă veți deveni demni de încredere și credincioși, pregătiți și hotărâți să luați o decizie dreaptă în orice împrejurare. Vreți să vă formați obiceiuri corecte? Căutați atunci compania aceluia cu un moral sănătos și ale căror aspirații vizează ce este bine. Prețiosul timp de [415] probă este oferit pentru a vă putea îndepărta orice defect din caracter, și asta trebuie să urmăriți nu numai pentru a obține viața veșnică, ci și pentru a putea fi de folos în această viață. Un caracter bun este un capital mai de preț decât aurul și argintul. El nu este atins de panică sau de eșecuri și, atunci când posesiunile pământești vor fi spulberate, el va aduce beneficii mari. Integritatea, fermitatea și perseverența sunt calități pe care toți trebuie să caute să le cultive cu seriozitate; ele îl îmbracă pe posesorul lor cu o putere irezistibilă — o putere care-l întărește pentru a face binele, pentru a rezista răului și a suporta greul.

Dragostea de adevăr și simțul responsabilității de a-L slăvi pe Dumnezeu sunt cele mai puternice stimulente pentru cultivarea intelectului. Cu această motivație, copilul nu poate fi un ușuratic. El va fi întotdeauna serios, învățând ca unul conștient că ochiul lui Dumnezeu veghează și că cerul întreg este angajat în educarea lui. El va deveni bine intenționat, generos, bun, curtenitor, eficient, asemenea lui Hristos. Inima și mintea lui vor fi în armonie cu voința lui Dumnezeu. — CT 220-226 [416]

Viața Domnului Hristos era o influență continuă, care se extindea mai departe și tot mai departe, o influență ce-L lega de Dumnezeu și de întreaga familie omenească. Prin Domnul Hristos, Dumnezeu l-a investit pe om cu o influență care face posibil ca el, omul, să trăiască nu numai pentru sine. Noi suntem în mod individual legați de semenii noștri, suntem o parte din marele întreg al lui Dumnezeu și avem obligații reciproce. Nimeni nu poate fi independent de semenii săi, pentru că bunul mers al unuia îi afectează și pe ceilalți. Este scopul lui Dumnezeu acela ca fiecare dintre noi să simțim faptul că suntem necesari pentru bunul mers al altora și, în consecință, să urmărim promovarea fericirii lor.

Fiecare suflet este înconjurat de o atmosferă proprie — care poate fi o atmosferă încărcată cu puterea credinței dătătoare de viață, de curaj, speranță și înmiresmată cu parfumul iubirii. Sau poate fi o atmosferă rece, apăsătoare, datorită nemulțumirii și egoismului, sau otrăvită de mânjitura aducătoare de moarte a păcatului preferat. În mod conștient sau nu, fiecare persoană cu care venim în contact este influențată de atmosfera pe care o emanăm în jur.

Responsabilitatea noastră

Aceasta este o responsabilitate de care nu ne putem elibera. Cuvintele noastre, îmbrăcămintea noastră, comportamentul nostru, chiar și expresia înfățișării noastre, toate au o influență. De impresia pe care o facem astfel depind rezultatele spre bine sau spre rău, pe care nimeni nu le poate aprecia. Fiecare impuls în acest fel este o sămânță semănată, [417] care își va aduce roadele. Ea este o verigă în lanțul cel lung al evenimentelor omenești, fără să știm până unde se va întinde. Dacă prin exemplul nostru îi ajutăm pe alții să-și dezvolte principiile bune, le dăm puterea de a face binele. La rândul lor, ei exercită aceeași influență asupra altora, iar aceștia, la rându-

le, asupra altora. În acest fel, fără să ne dăm seama, prin influența noastră, mii de oameni ajung să fie binecuvântați.

Dacă aruncăm o pietricică într-un lac, se va forma un mic val concentric și apoi altul; și, treptat, cercul se mărește, până când ajunge la țărm. Tot așa stau lucrurile și cu influența noastră. Dincolo de cunoașterea sau controlul nostru, ea vorbește altora, fiind o binecuvântare sau un blestem.

Caracterul este putere. Mărturia tăcută a unei vieți credincioase, neegoiste și evlavioase are în sine o influență irezistibilă. Manifestând în viața noastră caracterul Domnului Hristos, noi conlucrăm cu El în lucrarea de salvare de suflete. Noi putem coopera cu El numai dacă manifestăm în viața noastră caracterul Său.

Și cu cât este mai mare, mai întinsă influența noastră, cu atât mai mare este binele pe care-l putem face. Când cei care mărturisesc a sluji pe Dumnezeu urmează exemplul Domnului Hristos, trăind în viața lor zilnică principiile Legii Sale, când fiecare faptă este o mărturie că Îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice, iar pe aproapele lor ca pe ei înșiși, atunci biserica va avea putere să influențeze lumea. — COL 339,340 [418]

141 - ALEGEREA PRIETENILOR

[206]

Trebuie să alegem societatea cea mai favorabilă dezvoltării noastre spirituale, și în acest scop să ne folosim de orice ajutor pe care îl putem obține; pentru că Satana va pune multe piedici în calea noastră, pentru a face cât mai greu cu putință drumul spre cer. Este posibil să trecem prin încercări și mulți dintre noi să nu aibă mediul pe care și l-ar fi dorit, dar nu trebuie să ne expunem de bunăvoie la influențe nefavorabile pentru formarea caracterului creștin. Când datoria ne cheamă, trebuie să veghem în rugăciune, pentru ca, ajutați de Hristos, să rămânem neîntinați.

Lot a ales să se stabilească în Sodoma, pentru că a privit mai mult la avantajele temporare decât la influența morală asupra lui și familiei sale. Ce a câștigat chiar și în ceea ce privește lucrurile pământești? Avera lui a fost distrusă, o parte din copiii lui au murit în timpul distrugerii orașului, soția sa a fost transformată într-un stâlp de sare pe drum și el însuși a fost practic salvat, am putea spune, „din foc”. Însă rezultatele alegerii sale egoiste nu s-au oprit aici; întinarea morală s-a întipărit în caracterul copiilor lui, așa încât nu au mai putut distinge între bine și rău, între păcat și neprihănire. — ST, 29 mai 1884 [419]

142 - REGULA DE AUR

În prietenia ta cu alții, așază-te în locul lor. Pătrunde în simțămintele lor, în greutățile lor, în dezamăgirile lor, în bucuriile și întristările lor. Identifică-te cu ei, apoi poartă-te cu ei așa cum ai dori să se poarte ei cu tine, dacă ar fi să schimbați locurile cu ei. Aceasta este adevărata regulă a sincerității. Este o altă manifestare a poruncii. „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”. Și aceasta este și esența învățaturii profetilor. Este principiul cerului și va fi împlinit în toți cei ce sunt pregătiți pentru societatea lui sfântă.

Regula de aur este principiul adevăratei curtenii și ilustrarea ei cea mai adevărată se vede în viața și caracterul lui Isus. O, ce raze de blândețe și frumusețe străluceau în viața zilnică a Mântuitorului nostru, câtă noblete se revărsa din însăși prezența Sa! Același spirit va fi descoperit și în copiii Săi. Aceia în care locuiește Hristos vor fi înconjurați de o atmosferă divină. Veșmintele lor albe vor fi îmbibate cu un parfum din grădinile Domnului. Fețele lor vor străluci de lumina Sa, luminând calea pentru picioarele care șovăie și obosesc.

Nici un om care are adevăratul ideal cu privire la un caracter desăvârșit nu va da greș în a dovedi simpatia și iubirea lui Hristos. Influența harului trebuie să înmoaie inima, să înnobileze și să curețe sentimentele, dând o delicatete cerească și bună-cuviință. — MB 134,135 [420]

Domnul Isus pretinde să recunoaștem drepturile fiecărui om. Trebuie luate în considerație drepturile sociale ale oamenilor și drepturile lor de creștini. Toți trebuie să fie tratați cu rafinament și delicatete, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Creștinismul va face ca omul să fie nobil. Hristos a fost amabil chiar și față de persecutorii Săi; și urmașii Săi vor manifesta același spirit. Priviți-l pe Pavel când a fost adus înaintea dregătorilor. Cuvântarea sa ținută înaintea lui Agripa este o ilustrare atât a adevăratei politeti, cât și a unei lecții de elocvență. Evanghelia nu încurajează politetea formală, care este o practică obișnuită în lume, ci amabilitatea care izvorăște dintr-o bunătate neprefăcută a inimii.

Cea mai atentă cultivare a manifestărilor exterioare nu este de ajuns pentru a ascunde toată răutatea, judecata aspră și vorbirea necuviincioasă. Adevăratul rafinament nu va fi niciodată dat pe față atâta timp cât eul este considerat valoare supremă. Iubirea trebuie să locuiască în inimă. Un creștin care nu acceptă compromisuri își găsește motivația faptelor în iubirea adâncă din inima sa, iubirea pentru Stăpânul său. Prin rădăcinile iubirii față de Hristos, se înalță seva unui interes neegoist față de frații săi. Dragostea dă celui care o are grație, decență și un comportament atrăgător. Ea luminează înfățișarea și modelează vocea; rafinează și înalță întreaga ființă. — MH 489,490 [421]

Nevoia de adevărată curtoazie

Este foarte mare nevoie ca aceia care cunosc voia lui Dumnezeu să învețe să devină lucrători cu succes în cauza Lui. Ei trebuie să fie persoane cu maniere alese, înțeleghătoare, nu având o înșelătoare strălucire exterioară, dar cochetând cu cele lumești, ci acea amabilitate și acea curăție care au savoarea cerului și pe care le va avea fiecare creștin, dacă este părtaș al naturii divine. Lipsa adevăratei demnități și a curăției creștine în rândurile păzitorilor Sabatului vorbește îm-

potriva noastră ca popor și face ca adevărul pe care-l mărturisim să fie dezgustător. Lucrarea de educare a minții și manierelor poate fi continuată spre desăvârșire. Dacă cei care mărturisesc adevărul nu folosesc acum privilegiile și ocaziile lor spre a crește până la statura plinătății de bărbați și femei în Hristos Isus, ei nu vor fi o cinste pentru cauza adevărului și nici pentru Hristos. — 4T 358,359

Alegerea tovarășilor

Tinerii care sunt în armonie cu Hristos își vor alege tovarăși care să-i ajute să facă binele și vor evita societatea acelor care nu-i ajută în stabilirea unor principii și scopuri nobile. Pretutindeni se găsesc tineri a căror minte este îndreptată către modele inferioare. Când vin în contact cu această categorie, tinerii care sunt fără rezervă de partea lui Hristos vor sta hotărâți pentru ceea ce rațiunea și conștiința le spun că este drept. — CT 226 [422]

Tinerii ar trebui să se gândească serios la scopul vieții și muncii lor și să pună o temelie în așa fel, încât obiceiurile lor să fie departe de ispită și întinare. Dacă vor avea o poziție în care au influență asupra celorlalți, trebuie să fie niște oameni de încredere. Nufarii de pe lacuri își înfig rădăcinile puternic în adâncul noroiu și, prin tulpina poroasă, absorb proprietățile care îi ajută să crească și să aducă la lumină floarea nepătată de la suprafața lacului. Ei nu se ating de nimic ce ar putea să le păteze petalele imaculate.

Trebuie să învățăm o lecție de la nufăr și, chiar dacă suntem înconjurați de influențe care ne ispitesc și încearcă să ne păteze morala și să ne distrugă sufletul, trebuie să ne opunem și să ne așezăm acolo unde prietenia rea să nu ne păteze inimile. Tinerii ar trebui să caute prietenia acelor care se trudesă să ajungă mai sus și înaintează cu pași fermi. Ei ar trebui să evite apropierea de cei care absorb orice influență rea, care sunt inactivi și care nu au o dorință arzătoare de a ajunge la standarde înalte ale caracterului, oameni pe care nu te poți baza, pentru că nu au niște principii după care să se ghideze. Tinerii trebuie să se apropie de cei care se tem de Dumnezeu și Îl iubesc; pentru că aceste caractere nobile și ferme sunt reprezentate de nufăr, care își deschide potirul nepătat la suprafața lacului. Ei refuză să fie murdăriți de influențe care să le scadă [423] moralitatea și adună doar ceea ce îi ajută să își dezvolte un caracter curat și nobil. Ei caută să fie asemenea modelului divin. — YI, 5 ianuarie 1893

Cuvintele noastre, un izvor de ajutor

Creștinii discută mult prea puțin între ei despre întâmplările valoroase din experiența lor. Lucrarea lui Dumnezeu este paralizată și Dumnezeu este dezonorat prin folosirea greșită a talentului vorbirii.

Invidia, supunerea față de rău și egoismul se adună în inimă și cuvintele arată răul din interior. A gândi rău și a vorbi de rău pe alții este o practică a multora dintre cei care cheamă Numele Domnului. Aceștia vorbesc foarte rar despre bunătatea, mila și dragostea lui Dumnezeu, manifestată în jertfa Fiului Său. Iată ce a făcut El pentru noi! Oare nu ar trebui să ne exprimăm recunoștința și dragostea pentru aceasta? Nu ar trebui să ne străduim să facem din cuvintele noastre un izvor de ajutor și încurajare unul pentru celălalt, în experiența noastră creștină? Dacă Îl iubim cu adevărat pe Hristos, trebuie să Îi dăm slavă prin vorbele noastre. Necredincioșii vin adesea la pocăintă ascultând cuvinte sincere de laudă și recunoștință față de Dumnezeu. — RH, 25 ianuarie 1898

Influența noastră

Exemplul personal și cuvintele folosite de un creștin trebuie să trezească în păcătos dorința de a veni la Fântâna vieții. — RH, 29 noiembrie 1887 [424]

145 - DISCUȚII DESPRE LUCRURILE CEREȘTI [210]

Cei foarte educați în ceea ce privește știința nu sunt întotdeauna cele mai bune instrumente pe care le poate folosi Dumnezeu. Sunt mulți care se văd dați la o parte, iar cei care au avut mai puține posibilități să studieze le iau locul, pentru că ei cunosc lucrurile practice, care sunt esențiale în viața de zi cu zi; cei care se cred învățați se socotesc atotștiutori și consideră că nu mai au nimic de învățat, nici chiar de la Isus, cel mai bun învățător pe care L-a avut lumea vreodată.

Cei care s-au dezvoltat și și-au îmbunătățit capacitățile prin cercetarea Scripturilor vor cunoaște voia lui Dumnezeu și vor deveni de folos; căci Cuvântul lui Dumnezeu a pătruns în inima și în caracterul lor. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să devină hrana cu ajutorul căreia creștinul devine mai puternic, în spirit și intelect, mai pregătit să lupte de partea adevărului și a neprihănirii.

Motivele standardelor scăzute

De ce tinerii noștri și chiar și cei maturi sunt atât de ușor ispitiți și atrași în păcat? Acest lucru se întâmplă pentru că nu studiază îndeajuns Cuvântul Domnului și nu meditează asupra lui așa cum ar trebui. Dacă ar face [425] acest lucru, ar avea parte de o atitudine interioară corectă, de un spirit puternic, ce ar rezista încercărilor lui Satana de a îndemna la rău. În viață și caracter nu există o voință fermă, hotărâtă, pentru că învățăturile sfinte ale lui Dumnezeu nu reprezintă subiectul meditației și studiului. Nu se depune efort așa cum ar trebui, pentru a-și umple mintea cu gânduri curate și sfinte și pentru a le ține la distanță pe cele pătate și false. Tinerii nu își aleg partea cea bună, stând la picioarele lui Isus, așa cum a făcut Maria, să învețe lecțiile divinului Învățător, care trebuie păstrate în inimă și puse în practica de zi cu zi. Meditația asupra lucrurilor sfinte va înălța mintea și va dezvolta caracterul unor adevărați creștini.

Dumnezeu nu va accepta pe cineva care își risipește forțele pe lucruri pământești, trecătoare, fie că este vorba de gând, cuvânt sau faptă. Cerul este un loc sfânt, unde nimeni nu poate intra până ce nu este cizelat, curățat, umplut de Duh Sfânt. Este o lucrare pe care trebuie să o facem pentru noi înșine și vom fi în stare să facem aceasta doar prin putere primită de la Isus. Trebuie să studiem Biblia înainte de orice altă carte; trebuie să o iubim și să ascultăm de ea ca fiind glasul lui Dumnezeu. Trebuie să vedem și să înțelegem restricțiile și cererile ei — „să faci” și „să nu faci” — și să înțelegem adevăratul sens al Cuvântului lui Dumnezeu.

Nevoia de a căuta lucrurile cerești

Când Cuvântul lui Dumnezeu devine cel mai important sfătuitor al nostru și cercetăm Scriptura pentru a primi lumină, îngerii din [426] cer vin să ne deschidă mintea și să ne facă să înțelegem, așa încât să se poată spune cu adevărat: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate”. Nu e de mirare că nu mai există minți deschise glasului ceresc la tinerii care își spun astăzi creștini, pentru că se acordă atât de puțină importanță Cuvântului lui Dumnezeu. Sfaturile divine nu sunt însușite; muștrările nu sunt ascultate; harul și înțelepciunea divină nu sunt prețuite, pentru că păcatele trecute să nu se mai repete și fiecare urmă de păcat să fie ștearsă din caracter. Rugăciunea lui David a fost: „Fă-mă să pricep calea poruncilor Tale, și voi cugeta la lucrurile Tale cele minunate”.

Dacă atât cei tineri, cât și cei maturi și-ar îndrepta mintea spre ce trebuie atunci când se întâlnesc, discuțiile dintre ei ar fi îndrumate spre subiecte înălțătoare. Când mintea este curată, iar gândurile sunt înălțate, prin adevărul lui Dumnezeu, cuvintele vor fi „ca niște mere de aur în coșulețe de argint”. Dar, cu înțelegerea de față, cu practicile de azi și cu standardele scăzute pe care le au chiar și cei care se numesc creștini, conversațiile sunt ieftine și fără câștig. Sunt „de pe pământ, pământești”, nu au mireasma adevărului sau a cerului și nu ajung nici măcar la standardul acelor practicate de cei mai culti dintre cei lumesti.

Un proces puternic de sfințire

Când Hristos și cerul devin teme de contemplare, conversația va evidenția acest lucru. Vorbirea va avea har și [427] vorbitorul va dovedi că a fost educat în școala Învățătorului divin. Psalmistul spune: „Aleg calea adevărului, pun legile Tale sub ochii mei”. El a prețuit Cuvântul Domnului. Și-a făcut loc, în înțelegerea lui, nu pentru a fi dezonorat, ci pentru a fi pus în aplicare în viața zilnică...

Zi de zi și oră de oră trebuie să existe un proces puternic de lepădare de sine și de sfințire; și atunci cuvintele vor dovedi că Isus locuiește în inimă prin credință. Sfințirea nu închide căile sufletului spre cunoaștere, ci dezvoltă mintea, o inspiră în căutarea adevărului, care este ca o comoară ascunsă; și cunoașterea voinței lui Dumnezeu înaintea lucrării de sfințire. Există o împărăție cerească și cât de mult ar trebui să ne străduim să ajungem acolo! [211]

Fac apel la elevii din școlile și colegiile noastre să creadă în Isus, Mântuitorul nostru. Să credeți că El este gata să vă ajute prin harul Său, când veniți la El din toată inima. Trebuie să duceți lupta cea bună a credinței. Trebuie să câștigați cununa vieții. Vegheați, căci Satana vă urmărește și, dacă nu vă depărtați de el, veți fi distruși. Ispitele sunt la tot pasul, dar trebuie să stați în picioare și să nu vă abateți. Luptați, căci aveți de câștigat o cunună. Luptați, căci, dacă nu veți primi cununa, veți pierde totul în această viață și în cea viitoare. Luptați, dar luați-vă puterea de la Mântuitorul cel înviat. — RH, 21 august 1888; FE 131-137 [428]

[212] 146 - SEMĂNAREA SEMINTELOR SĂLBATICE

Puțin timp petrecut în semănarea unor semințe sălbatice, dragi tineri, va produce o recoltă care vă va amări toată viața; un ceas de necugetare și o cedare în fața ispitei vă pot orienta întreaga viață în direcția cea rea. Puteți avea numai o tinerețe, faceți-o folositoare. O dată ce ați trecut pragul, nu vă mai puteți întoarce să reparați greșelile. Cel care refuză legătura cu Dumnezeu și se așază în calea ispitei va cădea cu siguranță. Dumnezeu îl încearcă pe fiecare tânăr. Mulți și-au scuzat nepăsarea și lipsa de respect din cauza exemplului rău pe care li l-au dat mărturisitori ai credinței mai experimentați. Dar aceasta nu trebuie să împiedice pe nici unul să facă binele. La ziua socotelilor de pe urmă, nu veți invoca astfel de scuze pe care le invocați acum. Veți fi condamnați pe drept, pentru că ați cunoscut calea, dar n-ați ales să mergeți pe ea.

Ispita

Satana, acel arhivrajmaș, se preface într-un înger de lumină și vine la tineri cu ispitele lui amăgitoare, reușind să-i câștige, pas cu pas, și să-i întoarcă de pe calea datoriei. El este descris ca fiind un acuzator, un înșelător, un mincinos, un chinuitor și un ucigaș. „Cine păcătuiește este de la diavolul.” Fiecare călcare de lege atrage condamnarea sufletului și provoacă neplăcerea divină. Gândurile inimii sunt cunoscute [429] de Dumnezeu. Când sunt nutrite gânduri necurate, nu este necesar ca ele să fie exprimate prin cuvinte sau fapte pentru a comite păcatul, aducând astfel condamnarea asupra sufletului. Curăția lui este pătată și ispititorul a triumfat.

Fiecare om este ispitit când este atras de pofta lui însuși și momit. El s-a îndepărtat de calea virtuții și a binelui real, urmând propriile înclinații. Dacă tinerii sunt integri din punct de vedere moral, ispitele cele mai puternice pot fi prezentate în zadar. Acțiunea lui Satana este să te ispitească, dar a ceda este alegerea ta. Nu stă în puterea

întregii oștiri a lui Satana să-l forțeze pe cel ispitit să păcătuiască. Nu există scuză pentru păcat.

În timp ce unii tineri își irosesc puterile în deșertăciune și fapte neînțelepte, alții își instruiesc mintea, adunând cunoștință, încingându-se cu armură spre a se angaja în lupta vieții, hotărâți s-o facă să fie un succes. Dar ei nu pot avea succes în viață, oricât de sus ar încerca să urce, dacă nu-și concentrează afecțiunile asupra lui Dumnezeu. Dacă vor să se întoarcă la Domnul cu toată inima, respingând lingușirile celor care slăbesc în cea mai mică măsură ținta lor de a face binele, ei vor avea tărie și încredere în Dumnezeu.

Amuzamentele deșarte nu aduc adevărata fericire

Cei care iubesc societatea își satisfac frecvent această caracteristică, până ce devine o pasiune dominantă. A se îmbrăca, a vizita locuri de distracție, a râde și a discuta despre subiecte mai ușoare decât deșertăciunea — aceasta este ținta vieții lor. Ei nu pot suporta să citească Biblia și să-și ațintească privirea spre lucrurile cerești. Sunt nenorociți dacă nu există ceva [430] care să le stârnească entuziasmul. N-au în ei putere ca să fie fericiți, ci fericirea lor depinde de societatea altor tineri, tot atât de necugetați și nepăsători ca ei. Puterile, care ar trebui să fie folosite pentru scopuri nobile, le predau nebuliei și risipei. . .

Tânărul care găsește bucurie și fericire în citirea Cuvântului lui Dumnezeu și în ora de rugăciune este continuu reîmprospătat prin energia care vine din fântâna vieții. El va atinge o înălțime de desăvârșire morală și o lărgime de cugetare pe care alții n-o pot concepe. Comunicarea cu Dumnezeu încurajează cugete curate, aspirații nobile, înțelegeri clare ale adevărului și ținte înalte de acțiune. Cei care își leagă în felul acesta sufletele de Dumnezeu sunt recunoscuți de El ca fii și fiice ale Sale. Ei ajung continuu din ce în ce mai sus, obținând vederi mai clare despre Dumnezeu și veșnicie, până când Domnul îi va face canale de lumină și înțelepciune pentru lume...

Cei care rămân în Hristos vor fi fericiți, veseli și bucuroși în Dumnezeu. O blândețe calmă se va manifesta în glas, un respect pentru lucrurile spirituale și veșnice va fi exprimat în acțiune și muzică, o muzică veselă, care va răsună de pe buze, pentru că ea adie de la tronul lui Dumnezeu. Aceasta este taina evlaviei, care

nu-i ușor de explicat, dar, cu toate acestea, este simțită și gustată. O inimă încăpățânată și răzvrătită poate închide ușa pentru toate plăcutele influențe ale harului lui Dumnezeu și pentru toată bucuria în Duhul Sfânt, dar căile înțelepciunii sunt căi ale prieteniei și toate cărările ei sunt pace. Cu cât suntem mai strâns legați de Hristos, cu atât mai mult cuvintele și faptele noastre vor arăta puterea alinătoare și transformatoare a harului Său. — 4T 622-626 [431]

147 - VIZITATORII NECREDINCIOȘI

[213]

Nu este bine pentru creștini să aleagă societatea celor care nu au legătură cu Dumnezeu și ale căror căi nu sunt plăcute Lui. Câți creștini totuși nu se avântă în locul unde nu trebuie să meargă! Mulți invită în casele lor rude din lume, necredincioase, batjocoritoare; și, adesea, exemplul acestora lasă amprente de durată în mintea copiilor din căminul respectiv. Influența este la fel ca aceea din asocierea evreilor cu canaanii nelegiuiți...

Mulți cred că trebuie să facă unele concesii pentru a fi pe placul rudelor și prietenilor care nu sunt creștini. Pentru că niciodată nu este ușor să pui o limită, o concesie pregătește calea pentru alta, până când cei care au fost cândva adevărați urmași ai lui Hristos își supun viața și caracterul obiceiurilor lumii acesteia. Legătura cu Dumnezeu este întreruptă. Ei sunt creștini numai cu numele. Când vine ceasul încercării, speranțele lor nu au temelie. Ei s-au vândut pe ei și copiii lor dușmanului, L-au dezonorat pe Dumnezeu și, la descoperirea judecăților Sale drepte, vor culege ce au semănat. Hristos le va spune așa cum le-a spus evreilor din vechime: „Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta?” — ST, 2 iunie 1881 [432]

Secțiunea a XV-a - CURTENIA ȘI CĂSĂTORIA

[214]

Legătura familială este cea mai strânsă, mai gingașă și mai sfântă din câte există pe pământ. A fost destinată să fie o binecuvântare pentru omenire. Și este o binecuvântare ori de câte ori legământul căsătoriei este încheiat cu înțelepciune, în frică de Dumnezeu și cu atenția cuvenită față de răspunderile acestuia. — MH 356,357

148 - DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ

Dragostea este un dar prețios, pe care îl primim de la Isus. Iubirea pură și sfântă nu este un sentiment, ci un principiu. Cei care sunt influențați de dragostea adevărată nu sunt iraționali și nici orbi. Învățați de Spiritul Sfânt, ei Îl iubesc pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele lor ca pe ei înșiși.

Cei care se gândesc la căsătorie cântăresc fiecare sentiment și urmăresc fiecare dezvoltare a caracterului în cel sau cea cu care se gândesc să-și unească destinul vieții lor. Fiecare pas spre o legătură de căsătorie să fie caracterizat de modestie, simplitate și sinceritate și să aibă scopul stăruitor de a-I face pe plac lui Dumnezeu și de a-L onora. Căsătoria afectează viața ce o urmează atât în această lume, cât și în cea care va veni. Un creștin sincer nu va face nici un fel de planuri pe care Dumnezeu să nu le aprobe.

Căutați sfat

Dacă sunteți binecuvântați cu părinți temători de Dumnezeu, cereți-le sfatul. Deschideți-vă către ei, împărtășindu-le speranțele și planurile, învățați lucruri pe care le-au învățat și ei de-a lungul vieții și inima voastră va fi scutită de multă durere. Și, mai presus de toate, faceți-L pe Hristos stăpânitorul vostru. Studiați Cuvântul Său cu rugăciune.

Sub o astfel de călăuzire, o tânără va accepta ca partener de viață numai un tânăr care are trăsături de caracter curate și ferme, care este sânguincios, plin de idealuri și cinstit, care Îl iubește pe Dumnezeu și se teme de El. Un tânăr să caute pe cineva care să-i stea alături, o fată care este [435] potrivită să poarte partea ei de poveri, o persoană a cărei influență îl va înnobila și rafina și care-l va face fericit prin dragostea ei.

„O nevastă pricepută este un dar de la Domnul.” „Inima bărbatului se încrede în ea... Ea îi face bine și nu rău, în toate zilele vieții sale.” „Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plăcute

îi sunt pe limbă. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei, și nu mănâncă pâinea lenevirii. Fiii ei se scoală și o numesc fericită; bărbatul ei se scolă și-i aduce laude zicând: «Multe fete au o purtare cinstită, dar tu le întreci pe toate.» Cine găsește o astfel de nevastă „găsește fericirea; este un har pe care-l capătă de la Domnul”. — MH 358,359

Alegerea partenerilor

Tinerii creștini ar trebui să manifeste o mare grijă în prieteniiile pe care le leagă și în alegerea tovarășilor. Fiți atenți ca nu cumva ceea ce considerați acum a fi aur curat să se dovedească un metal fără valoare. Tovărășiile omenști tind să pună obstacole în calea slujirii voastre pentru Dumnezeu și multe suflete sunt ruinate prin legături nepotrivite, fie că sunt legături de afaceri, fie căsătorii cu cei care niciodată nu vor putea cultiva sau înnobila. Poporul lui Dumnezeu n-ar trebui să se aventureze pe pământ interzis. Dumnezeu interzice căsătoria dintre credincioși și necredincioși. Dar, prea adesea, inima neconvertită își urmează propriile înclinații, propriile dorințe, și sunt încheiate căsătorii lipsite de binecuvântarea lui Dumnezeu. — FE 500 [436]

149 - FORME GREȘITE DE CURTENIE*

Lipsa de fermitate și de negare de sine ce caracterizează caracterul vostru este un neajuns serios în obținerea unei experiențe religioase veritabile, care să nu fie ca nisipurile mișcătoare. Ar trebui cultivate fermitatea și integritatea scopului. Aceste calități sunt absolut necesare pentru o viață creștină de succes. Dacă vei fi un suflet integru, nu vei fi îndepărtat de la bine. Nici un motiv nu va fi suficient pentru a te mișca de la linia dreaptă a datoriei, vei fi credincios și vei umbla în adevăr pentru Dumnezeu. Rugămintele pline de afecțiune și dragoste, dorințele arzătoare ale prietenilor nu te vor mișca pentru a te îndepărta de la adevăr și datorie; nu vei sacrifica datoria în beneficiul înclinațiilor.

Dacă tu, fratele meu, ești tentat să-ți unești interesul de o viață cu o tânără neexperimentată, care are deficiențe mari în ceea ce privește îndatoririle comune, practice, de zi cu zi ale vieții, faci o greșală; dar această deficiență nu este nimic în comparație cu ignoranța ei în ceea ce privește datoria față de Dumnezeu. Ea nu a fost lipsită de lumină și a avut privilegii religioase, dar n-a simțit mizeria păcătoșeniei fără Hristos.

Influența asupra experienței religioase

Dacă, în orbirea ta, te îndepărtezi în mod repetat de întrunirile de rugăciune, unde Dumnezeu Se întâlnește cu poporul Său, pentru a te bucura de compania unuia care nu are dragoste pentru Dumnezeu și care nu vede nimic atrăgător [437] la viața religioasă, cum te poți aștepta ca Dumnezeu să binecuvânteze o astfel de unire?

Nu vă grăbiți. Căsătoriile în pripă ar trebui descurajate. Dacă unul nu are nici un fel de respect pentru cererile lui Dumnezeu, dacă nu a dat atenție cererilor care l-ar fi legat de religie, va exista pericolul de a nu privi cu atenție cererile soțului sau ale soției. Este periculos obiceiul de a fi frecvent în compania persoanei alese, când

aceasta presupune sacrificarea privilegiilor religioase și a orelor de rugăciune; veți îndura o pierdere pe care nu v-o puteți permite.

Obiceiul de a sta împreună până noaptea târziu a devenit ceva obișnuit, dar nu este pe placul lui Dumnezeu, chiar dacă voi amândoi sunteți creștini. Aceste ore târzii prejudiciază sănătatea, iar mintea nu mai este pregătită pentru îndatoririle unei zile ce va urma, având o aparență de lucru rău. Fratele meu, sper că vei avea suficient respect de sine pentru a evita aceasta, când curtezi pe cineva. Dacă vei avea ochii îndreptați numai spre slava lui Dumnezeu, vei lucra cu o prudență bine chibzuită. Nu vei permite ca dragostea aceea bolnăvicioasă să te orbească, astfel încât să nu mai poți discerne cererile înalte pe care Dumnezeu le are pentru tine, care ești creștin. — 3T 44,45

Căsătoriile timpurii

Căsătoriile timpurii nu ar trebui încurajate. O relație atât de importantă cum este căsătoria, care ajunge atât de departe cu rezultatele ei, nu ar trebui încheiată în grabă, fără o pregătire suficientă și mai înainte ca puterile fizice și mintale să fie complet dezvoltate. — MN 358 [438]

150 - LOGODNE CU NECREDINCIOȘI

Dragă soră, am aflat despre planurile tale de căsătorie cu o persoană care nu are aceeași credință religioasă ca tine și mă tem că nu ai cântărit cu atenție acest pas important. Înainte de a face un pas care îți va influența toată viața, te îndemn să consacri pentru acest subiect un timp de meditație atentă și mai ales un timp de rugăciune. Se va dovedi această relație o sursă de fericire adevărată? Va fi el un ajutor pentru tine în viața de creștin? Ar putea urma și alții, în siguranță, exemplul tău?

Probe pentru dragoste

Înainte de a-și da acceptul în privința căsătoriei, fiecare femeie ar trebui să se întrebe dacă cel cu care este pe cale să-și unească destinul este demn. Care este trecutul lui? Este viața lui curată? Este dragostea lui pentru ea nobilă, de un caracter elevat, sau este numai o emoție puternică? Are el trăsături de caracter care o vor face fericită? Poate găsi ea pace și bucurie adevărată în afecțiunea lui? Îi va permite el să-și păstreze individualitatea sau va trebui să-și subordoneze conștiința și judecata controlului soțului ei? Ca urmaș al lui Hristos, ea nu-și aparține, ci a fost cumpărată cu un preț. Va putea ea să onoreze cererile Mântuitorului mai presus de orice? Vor fi corpul și sufletul, gândurile și țelurile păstrate curate și sfinte? Aceste întrebări au o importanță vitală, pentru că îndreaptă asupra binelui fiecărei femei care intră într-o relație de căsătorie. [439]

În cămin este nevoie de religie. Numai aceasta poate preveni problemele grave care atât de adesea amărăsc viața de căsătorie. Numai acolo unde domnește Hristos poate exista o dragoste profundă, adevărată și neegoistă. Atunci un suflet se va lega de celălalt și cele două vieți vor fi unite în armonie. Îngerii Domnului vor fi oaspeți în cămin și supravegherea lor sfântă va sfinți și onora camera conjugală. Senzualitatea degradantă va fi alungată. Dacă gândurile vor fi îndreptate spre Dumnezeu, spre El va urca și devoțiunea inimii.

Rezultatele neascultării

Inima arde de dor după dragostea umană, dar această dragoste nu este suficient de puternică sau suficient de pură sau valoroasă pentru a înlocui dragostea lui Isus. Numai în Mântuitorul ei va găsi soția înțelepciune, putere și har pentru a face față grijilor, responsabilităților și întristărilor vieții. Ar trebui să faci din Isus puterea și călăuzitorul ei. Femeile să se consacre pe ele însele lui Hristos înaintea oricărui prieten omenesc și să nu intre în nici o relație care va genera conflict cu El. Cei care găsesc adevărata fericire trebuie să aibă binecuvântarea cerului peste tot ceea ce au și fac. Neascultarea de Dumnezeu umple de mizerie atât de multe case și inimi. Sora mea, dacă nu vrei să ai un cămin de deasupra căruia umbrele să nu se mai ridice niciodată, nu te căsătorești cu cineva care este dușmanul lui Dumnezeu.

Ca una care se așteaptă să întâlnească aceste cuvinte la judecată, te implor să-ți măsoară pașii pe care vrei să-i faci. Întreabă-te: „Nu-mi va conduce un soț necredincios gândurile departe de Isus? El este iubitor de plăceri mai mult decât iubitor de Dumnezeu; [440] nu mă va conduce să mă bucur de lucrurile de care se bucură el?” Cărarea către viața veșnică este aspră și accidentată. Nu te împovăra cu greutatea suplimentară, care-ți vor întârzia înaintarea...

Aș vrea să te avertizez cu privire la pericolul în care te afli, înainte de a fi prea târziu. Ascultă cuvinte plăcute și ademenitoare, care te conduc să crezi că va fi bine, dar nu-ți dai seama de motivele care inspiră aceste discursuri iscusite. Nu poți vedea adâncurile păcătoșeniei ascunse în inimă. Nu poți să privești în spatele scenei și să distingi cursele pe care Satana le întinde pentru sufletul tău. El te va conduce să urmezi un astfel de curs, astfel încât el să poată obține ușor accesul pentru a ținti cu săgețile ispitelor spre tine. Nu-i oferi nici cel mai mic avantaj. În timp ce Dumnezeu mișcă mintea slujitorilor Săi, Satana lucrează prin fiii neascultării. Nu există nici o asemănare între Dumnezeu și Belial. Cei doi nu se pot armoniza. A te uni cu un necredincios înseamnă a te plasa singur pe terenul lui Satana. Vei întrista Spiritul lui Dumnezeu și vei pierde protecția Sa. Ți poți permite ca în bătălia pentru viața veșnică să lupți împotriva unor forțe atât de puternice?

O logodnă ruptă

Poate vei spune: „Dar am promis. Ce pot face acum — să-mi retrag cuvântul?” Eu îți spun că, dacă ai făcut o promisiune ce contravine Scripturilor, prin orice mijloc, retrage-ți cuvântul fără întârziere și, în umilință față de Dumnezeu, căiește-te de orbirea ce te-a condus să faci în grabă o astfel de promisiune. Mult mai bine este să nu împlinești o astfel de promisiune, în temere de Dumnezeu, decât să o păstrezi și astfel să-L dezonorezi pe Creatorul tău. [441]

Amintește-ți, ai de câștigat cerul și de evitat cărarea care duce la pierzare. Dumnezeu pune în aplicare ceea ce spune. Când le-a interzis primilor noștri părinți să mănânce din fructul pomului cunoștinței binelui și răului, neascultarea lor a deschis porțile în fața dușmanului pentru întreaga lume. Dacă umblăm contrar dorinței lui Dumnezeu, și El va umbla împotriva noastră. Singurul curs sigur pentru noi este să dăm ascultare tuturor poruncilor Sale, oricât ne-ar costa. Toate aceste porunci sunt bazate pe dragoste și înțelepciune. — ST 361-365

Judecata matură — un lucru esențial

Binele societății, la fel ca și cel mai înalt interes al studenților, cere ca ei să nu încerce să-și aleagă un partener de viață atâta timp cât caracterul lor nu este încă dezvoltat, judecata lor este lipsită de maturitate și atâta timp cât sunt lipsiți, de asemenea, de grija și îndrumarea părintească...

Cei care încearcă să-i apere pe tineri de ispită și să-i pregătească pentru o viață plină de utilitate s-au angajat într-o lucrare bună. Suntem bucuroși să vedem în orice instituție de învățământ o recunoaștere a importanței unei restricții și discipline adecvate pentru tineri. Fie ca eforturile tuturor acestor educatori să fie încununate de succes. — FE 62,63 [442]

În aceste timpuri periculoase și corupte, tânărul este expus în fața multor încercări și ispite. Mulți navighează spre un port periculos. Au nevoie de un pilot, dar mulți arată dispreț în a accepta cel mai de dorit ajutor, simțind că sunt capabili să-și călăuzească singuri barca, fără să realizeze că sunt gata să se lovească de o stâncă ascunsă, care le-ar putea provoca naufragiul în ceea ce privește credința și fericirea. Ei sunt orbiți de subiectul curteniei și al căsătoriei și principala lor preocupare este să se descurce pe cont propriu. În această cea mai importantă perioadă a vieții lor, ei au nevoie de un sfătuitor și un ghid infailibil. Pe acesta îl vor găsi în Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu vor fi cercetători sârguincioși ai acestui Cuvânt, vor comite grave erori, care vor distruge fericirea lor și a altora atât pentru viața prezentă, cât și pentru cea viitoare.

Mulți au tendința de a fi nerăbdători și încăpățânați. Ei nu au acordat atenție sfatului prețios, cuprins în Cuvântul lui Dumnezeu; nu s-au luptat cu eul lor și n-au obținut victorii importante; și voința lor nesupusă, mândră, i-a îndepărtat de la calea datoriei și a ascultării. Aruncați o privire asupra trecutului vostru, dragi tineri, și plini de credință reconsiderați cursul vieții voastre în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Ați cultivat voi preocuparea pentru obligațiile față de părinții voștri, pe care Biblia le amintește? Ați tratat-o cu amabilitate și cu dragoste pe mama, care a avut grijă de voi din copilărie? Ați luat [443] în considerare dorințele ei sau ați produs durere și tristețe inimii ei, satisfăcându-vă dorințele și planurile voastre? Adevărul pe care-l practicați v-a sfințit inima și a înmuiat și subordonat voința voastră? Dacă nu, aveți de făcut o muncă susținută pentru a îndrepta greșelile trecute.

Un ghid desăvârșit

Biblia prezintă un standard perfect al caracterului. Această carte sfântă, inspirată de Dumnezeu și scrisă de oameni sfinți, este un ghid

desăvârșit în toate împrejurările vieții. Ea stabilește datoriile pe care le au atât cei tineri, cât și cei vârstnici. Dacă facem din ea ghidul vieții noastre, învățăturile sale ne vor duce spre cer. Ea va înălța mintea, va dezvolta caracterul și ne va da pace în inimi. Dar mulți tineri au ales să își fie ei înșiși sfătuitori și ghid și să își ia destinul în propriile mâini. Aceștia au nevoie să studieze mai mult învățăturile Bibliei. În paginile ei vor găsi care sunt datoriile lor față de părinți și față de frații lor în credință. Porunca a cincea spune: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o va da Domnul, Dumnezeul tău”. Din nou citim: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept”.

Unul dintre semnele faptului că trăim ultimele zile ale acestui pământ este neascultarea copiilor față de părinți, lipsa de sfințenie, de recunoștință. Cuvântul lui Dumnezeu abundă de sfaturi în ceea ce privește ascultarea și respectul față de părinți. Datoria sfântă a copiilor este aceea de a-i iubi pe cei care i-au îndrumat în copilărie și tinerete, pentru a ajunge adulți, [444] și care depind acum într-un grad important de ei, pentru a fi bucuroși și pentru a avea pace.

Tinerii au multe lecții de învățat, și cea mai importantă lecție este cunoașterea de sine. Trebuie să știe exact care le sunt obligațiile și datoriile față de părinți și trebuie să învețe mereu în școala lui Hristos să aibă o inimă supusă și ascultătoare. Trebuie să își iubească și să își onoreze părinții, dar trebuie să îi respecte și pe oamenii cu experiență din biserică.

Comportamentul onorabil

Un tânăr care se bucură de tovarășia unei tinere și îi câștigă prietenia fără știrea părinților acesteia nu se poartă ca un adevărat creștin nici față de părinții ei și nici față de ea. Prin întâlniri secrete, el poate să aibă influență asupra minții ei; dar nu dovedește că are un suflet nobil și integru, așa cum trebuie să aibă un copil al lui Dumnezeu. Pentru a-și îndeplini scopurile, ei nu sunt deschiși conform standardului biblic și se dovedesc nesinceri cu cei care îi iubesc și încearcă să îi vegheze cu credincioșie. Căsătoriile încheiate sub astfel de influențe nu sunt aprobate de Cuvântul lui Dumnezeu. Cel care va îndepărta o fiică de îndatoririle ei, care îi va aduce confuzie în ideile referitoare la poruncile clare ale lui Dumnezeu

de a asculta de părinți și de a-i onora, nu este o persoană care să fie credincioasă față de obligațiile căsătoriei. [445]

Se pune întrebarea: „Cum își va ține tânărul curată cărarea?” și este dat răspunsul: „Îndreptându-se după Cuvântul Tău”. Tânărul care își alege drept ghid Biblia nu va da greș pe calea datoriei și a siguranței. Acea carte binecuvântată îl va învăța să își păstreze integritatea caracterului, să fie sincer, să nu înșele. „Să nu furi” este o poruncă ce a fost scrisă cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră; și totuși cât de mulți sunt cei care consideră furtul de sentimente o practică scuzabilă!

[220]

Este menținută o curtenie înșelătoare, o comunicare în secret, până când sunt câștigate sentimentele fetei fără experiență, care, pe măsură ce lucrurile evoluează, transferă dragostea și respectul pe care ar trebui să le aibă față de părinți asupra unei persoane care nu merită dragostea ei. Biblia condamnă orice fel de necinste și cere să se facă ceea ce trebuie în orice împrejurări. Cel care face din Biblie călăuza tinereții sale și lumina cărării sale se va supune în toate învățăturilor ei. El nu va încălca nici o iotă sau un cuvânt al Legii pentru împlinirea vreunui obiectiv al său, chiar dacă va trebui să facă sacrificii mari. Dacă el crede în Biblie, știe că binecuvântarea lui Dumnezeu nu se va revărsa asupra sa dacă se îndepărtează de cărarea strictă a corectitudinii. Chiar dacă s-ar părea că prosperă o vreme, va culege cu siguranță rodul faptelor sale.

Blestemul lui Dumnezeu zace asupra multor legături nepotrivite și inoportune, care se formează în acest veac al lumii. Dacă Biblia ar fi lăsat o lumină vagă și neclară privitoare la aceste întrebări, atunci [446] cursul pe care mulți dintre tinerii de astăzi îl urmează în atașamentul lor unul față de celălalt ar putea fi scuzat. Dar cererile Bibliei nu sunt dispoziții formale, făcute pe jumătate; ele cer o curăție totală a gândului, a cuvântului și a faptei. Suntem recunoscători lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul Său este o lumină pentru picioare și nimeni nu trebuie să greșească pe cărarea datoriei. Tinerii ar trebui să-și facă o preocupare din a consulta paginile ei și de a-i urma cu atenție sfaturile; pentru că cele mai triste greșeli se fac întotdeauna ca urmare a depărtării de preceptele și principiile sale.

Nevoia de o judecată sănătoasă

Dacă există vreun subiect care ar trebui luat în considerare cu o judecată calmă, lipsită de nerăbdare, acela este subiectul căsătoriei. Dacă este vreun moment în care Biblia este indispensabilă ca sfătuitor, este cel înaintea unui pas care unește două persoane pentru o viață întreagă. Dar opinia care predomină este că în această privință trebuie să ne lăsăm conduși de sentimente; și în prea multe cazuri, sentimentalismele ieftine preiau conducerea și îl îndrumă pe cel în cauză la ruină și-gură. În această situație, tinerii manifestă mai puțină inteligență decât în oricare alta; în această privință, ei refuză orice intervenție rezonabilă. Problema căsătoriei pare să aibă puterea unei vrăji asupra lor. Ei nu se su-pun lui Dumnezeu. Simțurile lor sunt înrobite și ei merg înainte în secret, parcă temându-se ca nu cumva cineva să se opună planurilor lor.

Modul ascuns în care se împlinesc curtenia și căsătoria este cauza multor neazuri și Dumnezeu este singurul care știe până unde poate duce această practică. Pe această stâncă au naufragiat sufletele multora. Creștini adevărați, ale căror vieți [447] sunt integre și care par sensibili la orice alt subiect, fac greșeli înspăimântătoare în acest domeniu. Ei manifestă o voință hotărâtă, dârză, pe care rațiunea nu o poate schimba. Devin atât de fascinați de sentimentele omenesti și de impulsuri, încât nu mai doresc să cerceteze Biblia și să intre într-o relație strânsă cu Dumnezeu.

Satana știe exact cu cine are de-a face și își concentrează înțelepciunea diavolească pentru a duce suflete la ruină. El urmărește fiecare pas făcut și dă multe sugestii și, adesea, sunt mai degrabă urmate sfaturile sale decât sfatul Cuvântului lui Dumnezeu. Această urzeală periculoasă este țesută cu îndemânare, pentru a-i prinde pe tineri. Ea poate fi adesea ascunsă în spatele unui înveliș de lumină, dar cei care îi cad victime descoperă multe neazuri. Ca rezultat, putem vedea peste tot epave umane.

Trebuie să cereți sfatul părinților

Când vor deveni tinerii noștri înțelepți? Până când va mai dăinui acest fel de a lucra? Copiii trebuie să asculte doar de propriile dorințe și înclinații, fără să dea atenție sfaturilor și judecății părinților? Se

pare că unii nici nu se gândesc la dorințele și preferințele părinților și nu prețuiesc judecata lor matură. Egoismul a închis ușa inimii la dragostea față de părinți. Minte tinerilor trebuie să fie trezită în privința aceasta. Porunca a cincea este singura poruncă la care este adăugată o făgăduință; dar este luată cu ușurință sau chiar ignorată de către cel îndrăgostit. [448] Disprețul față de dragostea mamei, dezonoarea față de grija tatălui sunt păcate scrise în dreptul multor tineri.

Una dintre cele mai mari greșeli legate de acest subiect este că cei tineri și fără experiență nu trebuie să fie tulburați în sentimentele lor, că nu trebuie să existe nici un obstacol în experiența dragostei. Dacă există vreun subiect care trebuie analizat din toate unghiurile, atunci acesta este. Este esențial ajutorul experienței altora și o cântărire cu mult calm și atenție a lucrurilor. Acesta este un subiect tratat cu prea multă ușurință de majoritatea oamenilor.

Prieteni tineri, faceți din Dumnezeu și din părinții voștri, care se tem de Dumnezeu, sfătuitoarii voștri. Rugați-vă pentru lucrul acesta. Cântăriți fiecare sentiment și priviți evoluția caracterului la cel de care vreți să vă legați destinul. Pasul pe care îl veți face este unul dintre cei mai importanți din viață și nu trebuie făcut în grabă. Chiar dacă iubiți, nu iubiți orbește.

Examinați cu atenție, pentru a vedea dacă veți avea o căsnicie fericită sau nearmonioasă. Puneți-vă întrebarea: Mă va ajuta această căsătorie să cresc pentru cer? Va ajuta la creșterea dragostei mele față de Dumnezeu? Dacă la aceste întrebări răspunsul este pozitiv, atunci, în temere de Dumnezeu, mergeți mai departe.

[221]

Dar, chiar dacă v-ați logodit, fără cunoașterea deplină a caracterului celui cu care vreți să vă uniți, nu vă gândiți că logodna vă obligă să vă uniți [449] prin căsătorie cu cineva pe care nu-l puteți iubi și respecta. Aveți mare grijă înainte de a vă logodi; dar este mai bine, mult mai bine, să rupeți logodna înainte de a vă căsători, ca să nu vă despărțiți după aceea, așa cum fac mulți.

Comportamentul față de mamă, un test

Adevărata dragoste este ca o plantă care are nevoie de îngrijire. Femeia care dorește o căsnicie liniștită, fericită, care dorește să nu aibă în viitor necazuri, trebuie să se întrebe înainte de a-și încredința

sentimentele: Are iubitul meu o mamă? Care este pecetea caracterului ei? Își recunoaște el obligațiile față de ea? Este interesat de dorințele

și de fericirea ei? Dacă nu își respectă mama, oare va manifesta el respect, dragoste, bunătate și atenție față de cea care îi va fi soție? Când noutatea căsătoriei nu va mai fi, mă va mai iubi? Va fi răbdător atunci când voi greși sau mă va critica și va fi dictator, lăsând pe mine tot greu? Adevăratele sentimente vor trece peste multe greșeli; dragostea nici nu le va ține în seamă.

Impulsurile nu sunt relevante

Tinerii se încred prea mult în impuls. Nu ar trebui să se lase așa de ușor captivați de exteriorul unei persoane. Curtenia, așa cum se face în veacul acesta, este plină de decepții și ipocrizie, cu care dușmanul sufletelor are mult mai mult de-a face decât Domnul. În această privință, este nevoie de bun-simt; dar, de fapt, el este foarte puțin folosit aici.

Dacă ar fi mai apropiați de părinți, dacă ar avea mai multă încredere în ei, făcându-i părtași [450] la bucuriile și necazurile lor, copiii ar fi feriți de multe suferințe pe viitor. Când vor să afle care este calea cea bună, trebuie să arate mai întâi părinților cum văd ei lucrurile și să le ceară sfatul. Cine este mai în măsură să le arate pericolele, dacă nu părinții lor? Cine le poate înțelege temperamentul mai bine decât părinții?

Copiii creștini vor vedea în fiecare binecuvântare pământească dragostea și aprobarea părinților lor temători de Dumnezeu. Părinții simt împreună cu copiii și se roagă pentru ei și împreună cu ei, pentru ca Dumnezeu să îi călăuzească. Dar, mai presus de orice, vor arăta spre cel mai bun Prieten și Sfătuitor, care privește cu milă la lipsurile lor. El, care a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi, totuși fără păcat, știe cum să îi ajute pe cei care sunt ispitiți. — RH, 26 ianuarie 1886

Dragostea divină

În unirea voastră pe viață, afecțiunea trebuie să lucreze fericirea voastră reciprocă. Fiecare trebuie să lucreze la fericirea celuilalt. Aceasta este voia lui Dumnezeu cu privire la voi. Dar, deși trebuie să vă contopiți într-unul singur, nici unul dintre voi nu trebuie să își piardă individualitatea în a celuilalt. Dumnezeu este proprietarul personalității voastre. . .

Trăind pentru Dumnezeu, sufletul îndreaptă către El simțămintele lui cele mai bune și mai înalte. Oare se revarsă iubirea noastră cea mai profundă către Acela care a murit pentru noi? Dacă lucrurile stau astfel, iubirea noastră, a unuia față de celălalt, va fi după planul ceresc. — 7T 45,46 [451]

152 - CĂȘĂTORIA PREMATURĂ

Băieți și fete intră în relația căsătoriei cu o dragoste necoaptă, o judecată imatură, fără sentimente nobile, și își asumă legământul căsătoriei conduși în întregime de pasiunile specifice vârstei lor...

Pericolul prietenilor premature

Prietenii formate în copilărie au avut ca urmare legături foarte nefericite sau au dus la despărțiri dezagreabile. Căsătoriile timpurii, dacă sunt făcute fără consimțământul părinților, s-au dovedit arareori fericite. Afecțiunile adolescente ar trebui ținute în frâu până când sosește momentul, la vârsta potrivită și la experiența potrivită, încât exprimarea lor să fie onorabilă. Cei care nu se vor înfrâna vor fi în pericolul de a aluneca într-o existență nefericită. Un adolescent care abia a pășit pragul spre maturitate are o judecată slabă cu privire la o altă persoană de aceeași vârstă cu el, care să-i fie tovarăș de viață. După ce judecata lor s-a maturizat, ei se văd legați pe viață unul de altul și poate nu sunt capabili să se facă fericiți unul pe celălalt. Apoi, în loc să facă tot posibilul în ce privește partea fiecăruia, reproșurile vor lua locul, se va crea o ruptură tot mai mare, până când se instalează indiferența și neglijența față de celălalt. Pentru ei nu există nimic sfânt în cuvântul „cămin”. Atmosfera care-i înconjoară este înveninată de cuvinte lipsite de dragoste și reproșuri amare. — A Solemn Appeal 11,12 (Ediția Signs Publishing Company Limited)

[452]

153 - CĂSĂTORII ÎNTELEPTE ȘI NEÎNTELEPTE

Căsătoriile imature sunt izvorul multor rele care există azi. Într-o căsătorie timpurie, nu există nici sănătate fizică, nici vigoare mintală. Mulți se gândesc prea puțin la acest lucru. Mulți tineri acționează din impuls. Acest pas, care îi afectează în bine sau în rău, care va fi un blestem sau o binecuvântare pentru întreaga viață, este făcut prea adesea în grabă, sub impulsul sentimentului. Mulți nu vor asculta gândirea și sfaturile punctului de vedere creștin. . .

Astăzi, lumea este plină de necazuri și păcat, drept consecință a căsătoriilor nepotrivite. În multe cazuri, trec doar câteva luni și soțul și soția își dau seama că nu pot conviețui; și rezultatul este discordia din familie, unde ar trebui să existe doar dragostea și armonia cerului.

Prin certuri, este cultivat un spirit de amărăciune. Disputele deschise aduc necazuri în familie și îi despart pe cei care ar trebui să fie uniți de legăturile dragostei. Mii de astfel de oameni s-au sacrificat prin căsătorii neînțelepte și s-au afundat pe calea pierzării.

Un jug nepotrivit

Căsătoria cu cei necredincioși este un lucru periculos. Satana știe bine că, în momentul căsătoriei, mulți bărbați [453] și multe femei își încheie experiența religioasă. Poate, pentru un timp, ei vor face eforturi ca să trăiască o viață creștină, dar totul merge împotriva unei influențe puternice din direcția opusă. Cândva, considerau un privilegiu să vorbească despre bucuria și speranța lor; dar curând nu le-a mai plăcut să abordeze acest subiect în conversații, știind că cel de care și-au legat destinul nu este interesat de aceste lucruri. Satana aruncă peste acești oameni o plasă de scepticism, iar credința în adevărul prețios moare în inima lor.

Satana face un efort susținut pentru a-i înlănțui pe tineri în păcat; pentru că astfel este sigur că vor fi ai săi. Dușmanul sufletelor dorește să distrugă orice încercare de a-i îndrepta pe tineri în direcția corectă.

El urăște orice lucru care ar putea da o imagine corectă despre Dumnezeu și Hristos. Eforturile sale sunt îndreptate în mod special împotriva celor care primesc lumină cerească; pentru că el știe că orice încercare a lor de a intra în legătură cu Dumnezeu le va da putere să reziste ispitelor sale. El vine la tineri ca un înger de lumină cu ispitele sale și prea adesea reușește să îi atragă, pas cu pas, de la calea datoriei.

[223]

Prietenie potrivită

Tinerii care sunt atrași unul de altul pot face din prietenia lor o binecuvântare sau un blestem. Ei trebuie să se sprijine, să dea putere și să se binecuvânteze unul pe celălalt, îmbunătățindu-și comportamentul [454] și cunoașterea; sau, permițându-și să devină necredincioși, vor exercita doar o influență demoralizatoare. — YI, 10 august 1899

Căsătoriile făcute în grabă

Satana este foarte ocupat să-i grăbească pe tinerii fără experiență să intre în legătura căsătoriei. Dar, cu cât ne laudăm mai puțin cu căsătoriile care au loc acum, cu atât mai bine. Când natura sacră și cerințele căsătoriei sunt înțelese, ea va fi aprobată chiar acum de cer și rezultatul va fi fericire pentru ambele părți, iar Dumnezeu va fi proslăvit. . .

Adevărata religie înobilează mintea, purifică gustul, sfințește judecata și-l face pe posesor părtaș al curăției și influențelor cerești; ea aduce îngerii aproape și-l desparte din ce în ce mai mult pe credincios de spiritul și influența lumii. — 2T 252,253

Influențat de Satana pentru căsătorie

Satana este foarte preocupat ca aceia care sunt cu totul nepotrivii unul cu altul să-și unească interesele. El jubilează în această lucrare, pentru că prin ea poate produce familiei umane mai multă mizerie

---

și nenorocire, fără speranță de mai bine, decât exercitarea iscusinței
lui în orice altă direcție. — 2T 248 [455]

154 - PRIVILEGIUL CĂSĂTORIEI

Dumnezeu l-a pus pe om în lume și este un privilegiu pentru acesta să mănânce, să bea, să vândă și să cumpere, să se căsătorească, dar aceste lucruri pot fi făcute în siguranță doar în temere de Dumnezeu. Ar trebui ca noi să trăim în această lume raportându-ne la lumea veșnică. Cea mai mare greșală a căsătoriilor din vremea lui Noe a fost că fiii lui Dumnezeu au luat pe ficele oamenilor. Cei care Îl recunoșteau pe Dumnezeu și se închinau Lui s-au unit cu cei cu inimi corupte; și, fără discernământ, s-au căsătorit cu cine au vrut. Există și în zilele noastre mulți care nu au o experiență religioasă profundă și care vor face exact aceleași lucruri ca în zilele lui Noe. Se vor căsători fără să analizeze atent pasul pe care îl fac și fără să se roage. Mulți fac legământul sacru al căsătoriei ca și cum ar încheia o afacere, o tranzacție; dragostea adevărată nu este motivul căsătoriei lor.

Pasiune nesfântă

Gândul căsătoriei pare să aibă puterea unei vrăji asupra minții multor tineri. Doi tineri se cunosc; se îndrăgostesc nebunește și toată atenția se concentrează asupra acestei pasiuni. Rațiunea este orbită și judecata clară este dată deoparte. Ei nu se vor supune nici unui sfat sau control, ci vor insista să fie lăsați să își urmeze propriul drum fără să se gândească la consecințe.

Ca o epidemie sau ca o boală contagioasă, care trebuie [456] să își urmeze cursul, este și pasiunea care-i stăpânește și pare să nu existe nimic în stare să o împiedice. Poate există oameni în jurul lor care își dau seama că din această unire nu va rezulta decât o viață plină de nefericire. Dar orice intervenție este zadarnică. Poate, printr-o astfel de unire, utilitatea celui pe care Dumnezeu l-a binecuvântat în slujba Sa este distrusă; rațiunea și sfaturile sunt nebăgate în seamă.

Orice lucru spus de bărbați și femei cu experiență se dovedește a fi ineficient; nimic nu are putere să schimbe decizia la care i-a condus

dorința lor. Ei își pierd interesul pentru întâlnirile de rugăciune și pentru orice are de-a face cu religia. Sunt atât de îndrăgostiți unul de celălalt, încât toate datoriile sunt neglijate ca și cum ar fi niște lucruri fără importanță. Noapte de noapte, acești oameni stau și discută — oare cu privire la lucruri solemne? O, nu. Mai degrabă despre frivolități și lucruri fără importanță.

Călcarea legilor sănătății și ale modestiei

Îngerii lui Satana își îndreaptă atenția asupra celor care își petrec o mare parte din noapte curtând pe cineva. Dacă ar avea ochii deschiși, ar vedea un înger care înregistrează tot ce fac și ce spun. Legile sănătății și ale modestiei sunt încălcate. Ar fi mult mai potrivit să fie lăsate unele dintre orele petrecute înainte de căsătorie pentru perioada de după căsătorie. Dar, în general, căsătoria pune punct devotamentului manifestat în perioada de curtenie.

Aceste ore risipite de la miezul nopții, în această epocă de depravare, [457] duc cel mai adesea la ruina ambelor părți implicate. Satana tresaltă de bucurie, iar Dumnezeu este dezonorat când oamenii se dezonoarează pe ei înșiși. Bunul nume al onoarei este sacrificat sub vraja pasiunii oarbe, iar căsătoria unor astfel de persoane nu poate fi sfințită cu aprobarea lui Dumnezeu. Ei se căsătoresc pentru că au fost conduși de pasiune și, când noutatea s-a dus, vor începe să își dea seama de ceea ce au făcut. În șase luni după ce s-au făcut jurămintele, sentimentele lor unul față de altul suferă o schimbare. Fiecare a aflat în viața de căsnicie mai multe despre cel de alături. Fiecare descoperă defecte care, în timpul orbirii de dinainte, nu erau evidente. Promisiunile de la altar nu i-au legat. În consecință, aceste căsătorii făcute în grabă, chiar între copii ai lui Dumnezeu, duc la separări, divorțuri și confuzie în biserică.

Disprețuirea sfaturilor

Acest tip de căsătorie este preferat de Satana, care își duce la îndeplinire planurile în majoritatea cazurilor. Simt că nu pot ajuta cu nimic atunci când vin la mine persoane pentru a primi consiliere în această problemă. Poate că le vorbesc din partea lui Dumnezeu, dar, de cele mai multe ori, vor pune la îndoială fiecare cuvânt și cred că

au înțelepciunea să își îndeplinească scopurile, iar în cele din urmă chiar așa fac.

[225] Ei par să nu aibă putere să își învingă dorințele și înclinațiile și se căsătoresc la [458] întâmplare. Ei nu meditează la această problemă și nu se roagă, pentru a se lăsa în mâna lui Dumnezeu, pentru a fi conduși și călăuziți de Spiritul Său. Teama de Dumnezeu nu pare să fie înaintea ochilor lor. Ei cred că înțeleg problema pe deplin, fără înțelepciune de la Dumnezeu și fără sfat de la oameni.

Descoperă prea târziu că au greșit și au pierdut și fericirea în această viață, și salvarea sufletului. Ei n-ar fi vrut să se afle lucrul acesta. Dacă ar fi ascultat sfaturile, s-ar fi ferit de câțiva ani de nefericire, necazuri și suferință. Dar sfatul este dat la o parte de cei care hotărăsc să își urmeze propria cale. Pasiunea îi face pe astfel de oameni să depășească orice barieră pusă de rațiune.

Caracteristicile iubirii adevărate

Dragostea este o plantă de origine cerească. Nu este lipsită de rațiune, nu este oarbă. Este curată și sfântă. Pasiunea inimii firești este altceva. În timp ce dragostea adevărată Îl include pe Dumnezeu în toate planurile și va fi în perfectă armonie cu Spiritul lui Dumnezeu, pasiunea va fi închisă la sfaturi, grăbită, lipsită de rațiune, va disprețui orice constrângere și va face din obiectul alegerii sale un idol.

În orice faptă a celui care are dragostea adevărată se va vedea harul lui Dumnezeu. Modestia, simplitatea, sinceritatea, moralitatea și credința vor caracteriza fiecare pas spre căsătorie. Cei care sunt conduși de aceste lucruri nu vor fi [459] absorbiți unul de celălalt și nu își vor pierde interesul față de rugăciune și biserică...

Căutarea călăuzirii divine

Dacă bărbații și femeile au obiceiul să se roage de două ori pe zi înainte de a se gândi la căsătorie, ar trebui să se roage de patru ori pe zi când se hotărăsc pentru acest pas. Căsătoria vă va influența și vă va afecta întreaga viață, atât aceasta, cât și cea viitoare. Un creștin sincer nu va avansa în această direcție fără aprobarea lui Dumnezeu. El nu va dori să aleagă pentru el însuși, ci va simți că Dumnezeu

alege pentru el. Noi nu trebuie să ne facem plăcerile noastre, pentru că Hristos nu a făcut așa. Nu trebuie să înțelegeți că trebuie să vă căsătoriți cu o persoană pe care nu o iubiți. Ar fi păcat. Dar natura emoțională nu trebuie lăsată să distrugă. Dumnezeu cere întreaga inimă, dragostea supremă.

Majoritatea căsătoriilor din zilele noastre și modul în care sunt făcute reprezintă un semn al zilelor din urmă. Bărbați și femei sunt atât de insistenți, atât de reticenți la sfaturi, încât Dumnezeu este scos din discuție. Religia este lăsată deoparte, ca și cum nu ar avea nici un rol în această problemă solemnă și importantă. În loc să fie sfințiți prin căsătorie și înălțați în caracter, cei care cred în adevăr stau în fața lui Dumnezeu ca niște păcătoși care nu au primit lumină în legătură cu aceste lucruri. — RH, 25 septembrie 1888 [460]

155 - RESPONSABILITĂȚILE CĂSĂTORIEI

Mulți s-au căsătorit fără să aibă avere sau moștenire. Nu aveau puterea fizică sau energia mintală pentru a strânge bunuri materiale. Sunt ca și cei care s-au căsătorit în grabă și nu s-au gândit la responsabilități. Nu aveau sentimente nobile, alese, și nu s-au gândit la datoria de soț și tată și la efortul de a asigura cele necesare familiei. Nu au arătat interes față de bunăstarea familiei, cum nu au fost interesați nici de afaceri. . .

Instituția căsătoriei a fost dată de Cer ca o binecuvântare pentru om; dar, în general, s-a abuzat de ea și a fost transformată într-un blestem teribil. Mulți s-au angajat în relația de căsătorie ca și cum singurul lucru important era că se iubesc unul pe celălalt. Ar trebui să își dea seama că au o responsabilitate mult mai mare. Trebuie să țină cont de sănătatea fizică și mintală a viitorilor copii. Dar puțini au avut motive înalte și au ținut cont de lucruri care nu pot fi lăsate deoparte — lucruri pe care societatea le cere și care vor face ca balanța influenței familiei lor să se încline într-o parte sau în cealaltă. — A Solemn Appeal 63, 64 (Ediția: Signs Publishing Company Limited) [461]

156 - JUDECATA SĂNĂTOASĂ ȘI AUTOCONTROLUL ÎN CĂSNICIE

[227]

Cei care mărturisesc a fi creștini nu ar trebui să intre în legături de căsătorie până ce nu s-a meditat cu atenție și rugăciune asupra problemei dintr-un înalt punct de vedere, spre a vedea dacă Dumnezeu poate fi slăvit prin unire. Apoi, ei trebuie să aibă în vedere rezultatul fiecărui privilegiu al legăturii de căsătorie, iar la baza fiecărei acțiuni să stea principiul sfințit.

Să privim înainte

Înainte de a-și înmulți familia, ei trebuie să ia în considerare dacă Dumnezeu va fi slăvit sau va fi dezonorat prin aducerea de copii pe lume. Ei trebuie să caute să-L slăvească pe Dumnezeu prin unirea lor din primul și din fiecare an din viața lor de căsătorie. Trebuie să țină seama ce fel de aprovizionare pot face pentru copiii lor. Ei nu au dreptul să aducă pe lume copii care să fie o sarcină pentru alții. Au ei o ocupație pe care se pot baza pentru a întreține familia, așa încât să nu fie nevoie să devină o povară pentru alții? Dacă nu au, comit o crimă prin aducerea de copii pe lume, spre a suferi din lipsă de grijă potrivită, de hrană sau îmbrăcăminte.

Înfrânarea pasiunii

În acest veac frivol și corupt, lucrurile acestea nu sunt luate în seamă. Patima desfrânată stăpânește și nu vrea să se supună controlului, cu toate că slăbiciunea, mizeria [462] și moartea sunt rezultatele dominației ei. Femeile sunt forțate la o viață de greutate, durere și suferință din cauza patimilor nestăpânite ale bărbaților care poartă numele de soți — mai corect, ar putea fi numiți brute. Mamele duc o existență mizerabilă, cu copii în brațe aproape tot timpul, abia reușind zilnic să le dea o bucată de pâine și o haină. Astfel de mizerie acumulată umple lumea.

Există numai puțină dragoste reală, veritabilă, consacrată și curată. Acest atribut prețios este foarte rar. Patima este socotită iubire. Multe femei au fost jignite în sensibilitățile lor fine și afectuoase, pentru că legătura de căsătorie a îngăduit celui pe care ea îl numește soț să fie brutal față de ea. Ea găsește iubirea lui atât de josnică, încât o dezgustă.

Nevoia de autocontrol

Foarte multe familii trăiesc în cea mai nefericită stare, din cauză că soțul și tatăl îngăduie ca senzualitatea din natura lui să predomine intelectul și moralitatea. Rezultatul este că adesea se simte o moleșeală și o deprimare, dar cauza este foarte rar bănuită a fi urmarea greșită a propriului curs al vieții. Noi avem obligația față de Dumnezeu de a păstra duhul curat și trupul sănătos, ca să fim de folos pentru omenire și să facem pentru Dumnezeu un serviciu desăvârșit. — 2T 380,381 [463]

Nimeni dintre cei ce se tem de Dumnezeu nu se poate uni cu cineva care nu se teme de El, fără să fie în primejdie. „Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?” Fericirea și binele în căsătorie depind de unitatea celor doi; dar între cel credincios și cel necredincios există o radicală deosebire în ceea ce privește gustul, înclinațiile și scopurile. Ei slujesc la doi stăpâni, între care nu poate fi nici o înțelegere. Oricât de curate și corecte ar fi principiile cuiva, influența tovarășului necredincios va avea tendința de a-L îndepărta pe cel credincios de Dumnezeu.

Acela care a pășit în legământul căsătoriei pe când era neconvertit, prin pocăința sa, se așază sub obligații mai puternice pentru a fi credincios soțului său, oricât de mult s-ar deosebi cu privire la credința religioasă; cu toate acestea, cerințele lui Dumnezeu trebuie să fie așezate mai presus de orice legături pământești, chiar dacă urmarea ar fi încercările și persecuțiile. În spiritul dragostei și al blândetii, această credincioșie poate influența câștigarea celui necredincios. Dar căsătoria unui creștin cu un necreștin este interzisă de Sfânta Scriptură. Îndrumarea dată de Dumnezeu este: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși”.

Isaac a fost foarte mult onorat de Dumnezeu atunci când a fost făcut moștenitor al făgăduințelor prin care lumea avea să fie binecuvântată; și cu toate acestea, când el avea patruzeci de ani, s-a supus judecății tatălui său, când l-a rânduit pe slujitorul său cu experiență și temător de Dumnezeu ca să-i aleagă [464] o soție. Și rezultatul acestei căsătorii, așa cum este el prezentat în Sfintele Scripturi, este un tablou duios și plin de frumusețea fericirii casnice: „Isaac a dus pe Rebeca în cortul mamei sale, Sara, a luat pe Rebeca, ea a fost nevasta lui, și el a iubit-o. Astfel a fost mângâiat Isaac pentru pierderea mamei sale”.

Ce contrast între purtarea lui Isaac și aceea dată pe față de tinerii din zilele noastre, chiar și printre cei ce mărturisesc că sunt creștini! Prea adesea tinerii consideră că dăruirea sentimentelor lor este o

problemă asupra căreia numai eul lor trebuie consultat, o problemă în care nici Dumnezeu și nici părinții lor n-ar trebui să se amestece. Cu mult înainte să fi ajuns la maturitate, tinerii și tinerele își închipuie că sunt capabili să facă singuri alegerea, fără ajutorul părinților. Câțiva ani de căsătorie sunt de obicei suficienți pentru a le arăta greșeala, dar adesea este prea târziu pentru a preveni urmările ei dezastruoase. Căci aceeași lipsă de înțelepciune și stăpânire de sine, care i-a împins să facă o alegere grăbită, este lăsată să facă răul și mai mare, până când legătura căsătoriei ajunge un jug chinuitor. Mulți și-au distrus astfel fericirea în această viață și nădejdea pentru viața viitoare.

Dacă există un subiect care ar trebui să fie cercetat cu grijă și în care sfatul persoanelor mai în vârstă și cu mai multă experiență ar trebui căutat, atunci acesta este subiectul căsătoriei; dacă a fost vreodată un timp când Biblia a fost necesară ca îndrumător, dacă a fost vreodată un timp când călăuzirea divină ar trebui căutată în rugăciune, atunci acesta este înainte de a face pasul acela care leagă oameni pentru toată viața.

Părinții n-ar trebui niciodată să piardă din vedere răspunderea pe care o au pentru fericirea viitoare a copiilor lor. Respectul lui Isaac pentru judecata tatălui său a fost rezultatul educației care îl învățase să iubească [465] o viață de ascultare. În timp ce Avraam le cerea copiilor săi să respecte autoritatea părintească, viața sa zilnică dădea mărturie că acea autoritate nu însemna o stăpânire egoistă sau arbitrară, ci era întemeiată pe dragoste și avea în vedere binele și fericirea lor.

Tatăii și mamele ar trebui să considere că au datoria de a îndruma sentimentele tinerilor, pentru ca ele să poată fi legate de persoane care le vor fi tovarăși potriviți. Ei trebuie să-și dea seama că au datoria ca, prin învățătura și exemplul lor, cu ajutorul harului lui Dumnezeu, să modeleze într-atât caracterul copiilor lor, chiar din cea mai fragedă vârstă, încât ei să fie curați și nobili și să fie atrași de ceea ce este bun și adevărat. Cei ce se aseamănă se adună; cei ce se aseamănă se prețuiesc între ei. Fie ca dragostea pentru adevăr să fie sădită de timpuriu în suflet și tinerii vor căuta societatea acelora care au aceste caracteristici...

Adevărata iubire este un principiu înalt și sfânt, cu totul deosebit în caracter de cea iubire care se naște prin impuls, dar care moare de îndată ce este greu încercată. Prin credințioșia față de datorie în

---

casa părintească se pregătesc tinerii pentru propriile cămine. Aici trebuie să practice renunțarea de sine și să se dea pe față bunătatea, curtoazia și simpatia creștină. În acest fel, iubirea va fi păstrată caldă în inimă și acela care pleacă dintr-un astfel de cămin ca să stea în fruntea propriei familii va ști cum să sporească fericirea aceleia pe care o va alege ca tovarășă de viață. Căsătoria, în loc de a fi sfârșitul iubirii, va fi numai începutul ei. — PP 174-176 [466]